

Torsdag den 29. april 2010 (D)

1

85. møde

Torsdag den 29. april 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Louise Schack Elholm (V).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Bevillingsudvalgets og bestyrelsens sammensætning).

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 04.03.2010. Betænkning 08.04.2010. 2. behandling 27.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, ligningsloven og skattekontrolloven. (Fredning af landskabsarkitektoniske værker, systematisk fredningsgennemgang, statslig overtagelse, fradrag for udgifter m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 16.12.2009. 1. behandling 22.01.2010. Betænkning 14.04.2010. 2. behandling 22.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg.

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 02.12.2009. 1. behandling 11.12.2009. Betænkning 21.04.2010. 2. behandling 27.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og lov om benzinforhandlerkontrakter. (Nedsættelse af tærskelværdier for fusionskontrol, godkendelse af fusioner efter forenklet sagsbehandling, ændrede tidsfrister for behandling af fusioner, entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 22.04.2010).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 22.04.2010).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om røgfri miljøer. (Udskydelse af tidspunktet for revision af loven).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 21.01.2010. 1. behandling 12.02.2010. Betænkning 14.04.2010. 2. behandling 27.04.2010).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien og lov om rettens pleje. (Tvungen opfølgning efter udskrivning).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 12.02.2010. 1. behandling 25.02.2010. Betænkning 21.04.2010. 2. behandling 27.04.2010).

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af sundhedsrum for stofmisbrugere som et led i den skadereducerende og behandlingsmæssige indsats på narkotikaområdet.

Af Sophie Hæstorp Andersen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Lone Dybkjær (RV) og Per Clausen (EL).

(Fremsættelse 02.12.2009. 1. behandling 12.02.2010. Betænkning 21.04.2010).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om etablering af Institut for Flerpartisamarbejde.

Af ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 22.04.2010).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Tredjeinstansbevilling til en del af en sag).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 22.04.2010).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab, lov om en børnefamilieydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Udvidet adgang for registrerede partnere til adoption og overførsel af forældremyndighed m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 22.04.2010).

14) Forespørgsel nr. F 33:

Forespørgsel til finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren om dansk økonomi.

Af Morten Østergaard (RV), Morten Bødskov (S) og Ole Sohn (SF).

(Anmeldelse 03.03.2010. Fremme 05.03.2010).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og selskabsloven. (Lempelse af revisionspligten).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 26.03.2010).

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten. (Håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den generelle statsgarantiordnings udløb).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 14.04.2010).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 144:

Forslag til folketingsbeslutning om uvildig rådgivning i finansielle sager.

Af Bente Dahl (RV) m.fl.
(Fremsættelse 04.03.2010).

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 156:

Forslag til folketingsbeslutning om totalt rygeforbud på folkeskoler, privat- og friskoler.

Af Christine Antorini (S) m.fl.
(Fremsættelse 16.03.2010).

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 167:

Forslag til folketingsbeslutning om øget kvalitetssikring af rekruttering af udenlandske studerende.

Af Christine Antorini (S) m.fl.
(Fremsættelse 26.03.2010).

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 172:

Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk idræt på erhvervsuddannelserne.

Af Christine Antorini (S) m.fl.
(Fremsættelse 26.03.2010).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 151:

Forslag til folketingsbeslutning om højere bødestraf ved indsmugling af dyr og handel med indsmuglede dyr.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2010).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 183:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed om partistøtte.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 26.03.2010).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 201:

Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret indsats over for løsladte.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 06.04.2010).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 176:

Forslag til beslutningsforslag om forbud mod seksuelt misbrug af dyr.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 26.03.2010).

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 213:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod dyresex.

Af Christian H. Hansen (UFG).
(Fremsættelse 09.04.2010).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Lovforslag nr. L 214 (Forslag til lov om ophævelse af lov om Banedanmark og ændring af lov om jernbane. (Nedlæggelse af Banedanmarks bestyrelse m.v.)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Regionalpolitisk redegørelse 2010.
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Redegørelsen vil komme til forhandling her i Tinget fredag den 7. maj 2010.

Klima- og energiministerens (Lykke Friis) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Energipolitisk redegørelse 2010.
(Redegørelse nr. R 11).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Redegørelsen vil komme til forhandling her i salen onsdag den 19. maj 2010.

Der er meget støj. Der er ingen tvivl om, at der er meget, man kan tale om, men jeg beder bare om, at man ikke samtaler, så længe vi har sager til behandling.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Louise Schack Elholm (V).

Kl. 10:02

Formanden :

Medlem af Folketinget Louise Schack Elholm (V) har søgt om orlov fra den 3. maj 2010 på grund af graviditet og fødsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Venstre i Sjællands Storkreds, Peter Madsen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 3. maj 2010, i anledning af Louise Schack Elholms orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Vi går til afstemning om udvalgets indstilling, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er vedtaget enstemmigt med 115 stemmer.

[For stemte: 115 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Bevillingsudvalgets og bestyrelsens sammensætning).

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 04.03.2010. Betænkning 08.04.2010. 2. behandling 27.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 112 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 2 (EL).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, ligningsloven og skattekontrolløven. (Fredning af landskabsarkitektoniske værker, systematisk fredningsgennemgang, statslig overtagelse, fradrag for udgifter m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 16.12.2009. 1. behandling 22.01.2010. Betænkning 14.04.2010. 2. behandling 22.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Kl. 10:05

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg.

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 02.12.2009. 1. behandling 11.12.2009. Betænkning 21.04.2010. 2. behandling 27.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 59 (V, DF, KF, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 51 (S, SF og RV).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og lov om benzinforhandlerkontrakter. (Nedsættelse af tærskelværdier for fusionskontrol, godkendelse af fusioner efter forenklet sagsbehandling, ændrede tidsfrister for behandling af fusioner, entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.)

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 22.04.2010).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 105 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 22.04.2010).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 108 (V, S, SF, KF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om røgfri miljøer. (Udskydelse af tidspunktet for revision af loven).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).
(Fremsættelse 21.01.2010. 1. behandling 12.02.2010. Betænkning 14.04.2010. 2. behandling 27.04.2010).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden :

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 102 (V, S, DF, SF, KF, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 5 (RV).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien og lov om rettens pleje. (Tvungen opfølgning efter udskrivning).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).
(Fremsættelse 12.02.2010. 1. behandling 25.02.2010. Betænkning 21.04.2010. 2. behandling 27.04.2010).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, men hr. Per Clausen beder om ordet.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det lovforslag, som alle partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten har annonceret, at de om lidt vil stemme for, har SF's ordfører på området meget klart karakteriseret med et ord, nemlig ordet falliterklæring, og hvis man læser, hvad socialdemokrater, radikale og SF'ere har sagt om det her lovforslag, både i forbindelse med at det blev fremsat fra regeringens side og i forbindelse med den debat, der var ved førstebehandlingen, er det intet andet end ubegribeligt, at de øvrige oppositionspartier stemmer for det her lovforslag. Man har undskyldt sig med, at hvis man ikke var med i forliget, ville det være blevet værre. Dertil skal jeg bare sige, at ved at være med i forliget forhindrer man, at den her lov kan ændres umiddelbart efter det næ-

ste folketingsvalg, og det synes vi i Enhedslisten er en alvorlig fejltagelse.

Det, der sker, hvis Folketinget vedtager det her lovforslag, er, at man overskrider en meget vigtig grænse i forhold til, hvornår vi udøver tvang over for borgere, som ikke har gjort sig skyldige i noget som helst kriminelt, nemlig det, at vi går fra at sige, at hvis nogen er til fare for sig selv eller andre, kan vi anvende tvangsforanstaltninger, til at vi nu siger, at det vil vi gøre, hvis der er en formodning om, at en person *engang* kan blive til fare for sig selv eller andre. Det er efter min opfattelse og efter Enhedslistens opfattelse et meget, meget afgørende principielt skridt, som man ikke bør tage, medmindre man selvfølgelig står over for nogle meget store problemer og udfordringer, som ikke kan løses på anden måde.

Hvad siger man så om den problemstilling i lovforslagets bemærkninger? Der står, at udskrivningsaftaler og koordinationsplaner i den forbindelse er vigtige redskaber, men erfaringerne har vist, at det ikke altid er nok til at fastholde patienten i den nødvendige behandling. Der må man jo så sige, at det ikke fremgår nogen som helst steder i lovforslagets bemærkninger, hvordan det konkret har vist sig, og hvilke undersøgelser der er gennemført, som dokumenterer, at udskrivningsaftaler og koordinationsplaner ikke med den rette opfølgende indsats er tilstrækkelig til at sikre, at patienter, der har brug for at være i behandling, også er i behandling.

Det, der derimod fremgår med lysende klarhed af bemærkningerne, er, at kun et meget lille mindretal af dem, som man har forpligtet sig til at sørge for får udskrivningsaftaler og koordinationsplaner osv., rent faktisk har fået det. Man har en helt fantastisk, synes jeg, historie om ti konkrete tilfælde, hvor folk efterfølgende har begået kriminalitet, og hvor man kan sige, at systemet totalt har svigtet.

Det er altså på baggrund af et systemsvigt, at man vedtager at indføre nye muligheder for at udøve tvang over for mennesker, der lider af psykiske sygdomme. Det er efter Enhedslistens opfattelse udtryk for, at man lader de forkerte betale prisen for mange års omfattende omsorgssvigt.

Så er det her jo et led i et forlig. Der er tale om et satspuljeforlig, og åbenbart er prisen, man skal betale for at få lov til at dele ud af de penge, som de arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagerne og pensionisterne ellers skulle have, øget tvang over for psykisk syge. Jeg undrer mig ikke over, at der er mange i oppositionspartierne, der har en dårlig smag i munden. Jeg undrer mig over, at man ikke som konsekvens af det stemmer imod det lovforslag, der ligger her.

Så spørger man: Er koordinationsplaner og udskrivningsaftaler gode nok? Nej, men så har man argumenteret for i bemærkningerne, at det her lovforslag skal ses i sammenhæng med den store indsats, der er gjort for at løfte det psykiatriske område gennem de senere år. Men kendsgerningen er jo, at hvis man foretager beregninger på de bevillinger, der ligger på det psykiatriske område, er det sådan, at den vækst, der har været, har været meget tæt på at være en nulvækst, og at man i realitetens verden har nedprioriteret og underprioriteret det psykiatriske område i forhold til andre sundhedsområder. Det har konsekvenser for, om der er det fornødne personale til stede, fordi det netop er sådan – og det ved man godt, for det har man undersøgt – at erfaringerne er, at hvis der er det fornødne personale til stede, kan man reducere tvangen. Og det har jo betydning, også det med at have de rette økonomiske midler, det har betydning for, om man kan sørge for, at folk får en tilfredsstillende behandling og er færdigbehandlede, inden de bliver udskrevet.

Der er jo masser af eksempler på, at folk siger, at her bliver mennesker enten ikke indlagt, når de har behov for det, eller de bliver udskrevet for tidligt. Vi kan altså konstatere, at der ikke er tilstrækkelige økonomiske midler. Der er ikke de økonomiske midler til at gennemføre en ordentlig opfølgning indsats, og der er ikke de økonomiske midler til at gennemføre en ordentlig behandling af mennesker, der er psykisk syge.

Så det her lovforslag er ikke bare en falliterklæring, som SF's ordfører har sagt det er, der er tale om en skamstøtte over et folketingsflertal, der ikke har viljen til at løfte det psykiatriske område, men i desperation – det tror jeg det er, for jeg tror ikke, der er nogen herinde, der ønsker at anvende mere tvang i psykiatrien, end der bliver anvendt nu – griber til den her metode, for så ser det ud, som om man gør noget. Det synes jeg er en rigtig kedelig udvikling. Det er i sandhed en falliterklæring.

Kl. 10:12

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fru Karen J. Klint som ordfører.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Hr. Per Clausen har ret i, at vi ikke alle sammen har elsket at gå med til det her lovforslag. Det er et lovforslag, som Socialdemokratiet har stemt imod tidligere, da det havde en lidt anden udformning – faktisk en væsentlig anden udformning.

Hvorfor er vi så med nu? Det er i høj grad, fordi lovforslaget er blevet pakket meget mere ind i nogle forudsætninger, der skal imødekommes og efterkommes, for at man kan aktivere loven. Vi har faktisk pakket det så meget ind, at det er en undtagelseslov, ligesom vi har gjort det i andre forbindelser, hvor der har været givet adgang til tvangsbehandling – det kan være af gravide misbrugere, misbrugere i det hele taget eller af narkomaner, som det var tilfældet for nogle år siden i forbindelse med noget frivillig tvangsbehandling. Der havde vi også to love, som ikke blev aktiveret ...

Kl. 10:13

Formanden :

Lige et øjeblik. Der er nogle, der markerer fra salen, at de ikke kan høre, hvad der bliver sagt. Jeg får at vide, at det ikke er, fordi der ikke er kraftig lyd på, det er, fordi lyden nede fra salen er for kraftig. Jeg beder om, at man lytter på det, der siges fra talerstolen. Værsgo.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Nu kan jeg også selv høre højttaleren, så nu er der i hvert fald nogle ting, der virker, men jeg skal lade være med at starte forfra.

Det, jeg var ved at sige, var, at vi jo andre gange også har vedtaget nogle lovforslag herindefra for at give et signal til omverdenen om, at man skal samarbejde på en anden måde frem for at hoppe lige ind i en tvangshandling; at man skal samarbejde på tværs af nogle systemer, at man skal samarbejde om at motivere de mennesker, hvis behandlingsbehov er så komplekst, at det er fristende at bruge tvang i stedet for at gøre en massiv indsats på tværs af sektorerne.

Så det, vi er samlet om i dag, er at sige ja til en forsøgsperiode på rigtig mange skrappe betingelser. Når vi i Socialdemokratiet går med i en forsøgsperiode, er det også, fordi vi vil bruge evalueringen og de kvartalsvise indberetninger, de mange løbende indberetninger, der skal til, til hele tiden at stoppe op og spørge: Kunne vi have gjort tingene anderledes, og er der nogle ting, vi kunne forbedre? Så jeg vil sige til Enhedslisten, at vi ikke ønsker passivt at se til i 3-4 år, før vi ser på, hvor der er udviklingspotentiale.

Personlig står jeg også og håber på, at vi lang tid forinden har et andet flertal her i Folketingssalen, så vi kan få psykiatrien på finansloven og ikke fortrinsvis med i satspuljeaftalerne, for de 820 mio. kr., som over de næste 4 år er sat af via satspuljen, rækker ikke nok inden for psykiatrien til at nedbringe anvendelsen af tvang – i hvert fald ikke i forhold til den massive målgruppe, som vi taler om her. Når jeg siger massiv, betyder det ikke, at det er en stor gruppe, men

at det er deres behandlingsbehov, der er massivt. Det er fraværet af motivation, som skal overvindes på en anden måde.

Jeg havde meget hellere håbet på, at vi kunne stå og tage stilling til en samlet national plan, hvor indsatsen var meget massiv over for anvendelsen af tvang i alle afskygninger. Det gør vi ikke.

Vi kommer også til i nær fremtid at drøfte en ny rapport fra Sundhedsstyrelsen, der har opgjort tvangsbehandlingstallene fra 2000 til 2008. I den rapport bliver udviklingen kaldt stabil. Det synes jeg er en sandhed med meget, meget store modifikationer, for udviklingen er faktisk meget ustabil. Vi har en gang mere fået dokumenteret, at det såkaldte gennembrudsprojekt var en succes, at anvendelsen af tvang kunne falde, men nu er den steget meget igen, og det vender vi tilbage til i forbindelse med nogle spørgsmål i næste uge – forhåbentlig herinde om onsdagen – så det vil jeg ikke stå og afsløre her.

Men jeg synes, vi skal kigge i den rapport og se, hvad det er, Sundhedsstyrelsen beder os om som politikere. Nu citerer jeg:

»Sundhedsstyrelsen har påpeget, at der generelt set bør foregå en kontinuerlig og målrettet indsats for at nedbringe anvendelse af disse tvangsforanstaltninger. Løsningen er ikke at erstatte anvendelse af fysisk magtanvendelse med tvangsmedicinering.«

Nu har vi fået Sundhedsstyrelsen over på det parti, der gerne vil i dialog med os om, hvordan man kan udvikle og forbedre psykiatrien væk fra den topscorerplacering, hvad angår anvendelse af tvang, vi har i Danmark. Men det ændrer ikke ved, at vi stadig væk som Socialdemokrater står bag det lovforslag, vi har med at gøre i dag, og den forsøgsperiode, som vi meget aktivt vil følge og være kritisk over for undervejs – også sammen med regeringspartierne.

Der er jo ikke nogen af os, der gør det her, fordi vi er onde politikere, vi gør det jo måske med en lille følelse af magtesløshed over for, at der er en gordisk knude, vi ikke har været kloge nok til at løse. Vi kan så håbe, at det bagland, der er i psykiatrien, patientorganisationerne, pårørendeorganisationerne og de faglige organisationer vil være med til at hjælpe os med at løse den gordiske knude, som vi alle sammen står over for, og som betyder meget store omkostninger for den konkrete borger, som lever et liv på randen af samfundet.

Jeg siger ikke, at alle skal indrulleres under lov om ambulant tvang, det skal faktisk være en undtagelse. Vi skal også passe på, at vi ikke indrullerer de forkerte, for det at sige nej tak til medicinsk behandling er ikke en adgangsbillet til at blive udsat for ambulant medicinsk tvang, der skal meget mere til. De mennesker, der det meste af året kan klare sig uden medicinsk behandling, skal selvfølgelig ikke, fordi de måske en enkelt gang hvert år får behov for en tvangsindlæggelse, tvangsmedicineres resten af året.

Det er de nuancer, vi skal have med ind i praksis. Men vi nødt til at have hjemmel til at gennemføre et forsøg og have en hjemmel til at gå tæt på nogle registreringer, for at vi kan forbedre udviklingen.

Kl. 10:18

Formanden :

Tak til fru Karen Klint. Så er det fru Özlem Sara Cekic som ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Til dem, der ikke ved, hvad ambulant tvang drejer sig om, vil jeg forklare det. Før i tiden var det med psykiatriloven sådan, at hvis man var til fare for sig selv eller for sine omgivelser, kunne man blive udsat for tvang. Ambulant tvang drejer sig om, at man, hvis der er fare for, at man er til fare for sig selv eller for sine omgivelser, kan blive udsat for tvang. Vi sagde før forhandlingerne, under forhandlingerne og også efter forhandlingerne, at det her ikke var vores kop te. Derfor vil jeg også gerne give Enhedslisten ret i, at det her ikke er vejen frem.

Men da regeringen kom med sit oplæg og havde et massivt flertal, gik vi fra SF's side ind og spurgte: Hvor er det, vores mandater kan gøre en stor forskel? Der er ingen tvivl om, at der, hvor vores mandater gjorde en forskel i forhandlingerne, var, at vi sikrede, at den her lov ikke bliver en permanent lov. Den gælder i en forsøgsperiode på 4 år. Ud over det strammede vi kriterierne i den grad, hvilket betød, at rigtig få mennesker vil blive ramt af ambulant tvang, samtidig med at det heller ikke er alle steder i Danmark, man kan blive udsat for ambulant tvang. Det er nemlig i dag et kriterium, at der skal være opsøgende team, der skal prøve at skabe kontakt til patienten, og da ikke alle regioner har et opsøgende team, betyder det jo også, at der er nogle steder i Danmark, hvor man ikke kan blive udsat for det.

Vi har gentagne gange fra SF's side sagt, at vi ønsker en psykiatri med så lidt tvang som muligt. Men når der kommer et forslag, som vi ved vil blive vedtaget, gør vi, hvad vi kan, for at det bliver stramt, for at det rammer rigtigt, og for at det bliver tidsbegrænset. Derfor vil jeg sige med oprejst pande, at jeg faktisk er rigtig glad for, at SF var med til at sikre, at det blev så stramt som muligt, og at det blev tidsbegrænset. Så kan man altid gøre som Enhedslisten og stille sig udenfor og sige: Jamen det bliver jo vedtaget alligevel. Jeg synes, det var vigtigt at gå ind og præge det så meget som muligt. Jeg har vist det til nogle overlæger, som sagde, at hvis man var heldig, ville det være en håndfuld mennesker, der ville blive ramt af det.

Jeg synes faktisk, at det er et rigtig godt resultat, at det er få mennesker, der bliver ramt af det. Så derfor stemmer vi også for. For hvis man er med i et forslag og er med til at præge det, skal man også lægge mandater til. Vi synes, at det var langt vigtigere at gå ind og gøre det her til en tidsbegrænset periode, hvilket vi har sikret. Vi har sikret en masse stramme kriterier, og derfor støtter vi også forslaget. For det er ligesom det, der er prisen. Men jeg håber da, at vi kommer til at få en psykiatri med så lidt tvang som muligt, hvor der er sengepladser nok, hvor der er opsøgende hjælp nok, og hvor mennesker, som har en sindslidelse, ikke bliver tabt mellem to systemer, men hvor der sker en koordination. Det håber jeg så at vi kan være med til at forme, når der kommer et regeringsskifte. Tak.

Kl. 10:21

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Det er først fru Vivi Kier, og herefter har jeg noteret fru Sophie Løhde.

Kl. 10:21

Vivi Kier (KF):

Når jeg rejser mig op og tager ordet på denne talerstol under vores tredjebehandling af forslaget om tvungen opfølgning efter udskrivelser, er det, fordi jeg stadig væk er dybt, dybt forundret over de udtalelser, der kommer fra Socialistisk Folkeparti. Det her er faktisk et lovforslag, som vi har brugt rigtig, rigtig lang tid på at forhandle og behandle. Det kan så godt være, at nogle gerne vil løbe med æren for, at der kom stramninger ind. Men der er faktisk lagt rigtig mange kriterier ind, og vi kommer til at følge det her område rigtig tæt. Jeg synes, at SF skylder os et svar på, hvorfor de stemmer for det her lovforslag, for det eneste, man har til svar, er, at det er dårligt, og at man, i det øjeblik der kommer et regeringsskifte, vil fjerne det igen. Det her er bred en aftale, der er forhandlet på plads. Hvorfor stemmer man for?

Kl. 10:22

Formanden :

Ønsker ordføreren at svare på det? Værsgo til fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 10:22

Özlem Sara Cekic (SF):

Det må være larmen i salen, der gør, at ordføreren for De Konservative ikke hørte, hvad jeg sagde. Det ville blive en lang smøre, hvis jeg skulle tage det forfra, men jeg vil gøre det rigtig kort: Vi stemmer for, for med SF ved bordet er det lykkedes at lave et lovforslag, som er så stramt, at jeg håber, at det aldrig nogen sinde bliver brugt. Med SF ved bordet er det også lykkedes at gøre det tidsbegrænset. Oplægget fra regeringen var jo, at det skulle være en lov, der skulle gælde nu og for ever. Det har vi også ændret, og vi har lavet nogle kriterier, som i den grad gør, at regionerne nu skal tage sig sammen og lave opsøgende psykoseteam rundtomkring. Derfor stemmer vi for.

Kl. 10:23

Formanden :

Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 10:23

Sophie Løhde (V):

Jeg synes faktisk, at ordføreren for Socialdemokraterne, fru Karen J. Klint, kom med en rigtig, rigtig god tale, hvor hun redegjorde for alle de mange overvejelser, som har ligget til grund for det grundige og svære stykke arbejde, som et meget bredt flertal i Folketinget har foretaget – alle partier på nær Enhedslisten – og hvor vi for første gang forholder os seriøst til et af psykiatriens ekstremt svære spørgsmål, som der ikke findes nogen lette svar på, men det letteste er da helt klart at dukke hovedet og undlade at tage stilling.

Når jeg vælger at tage ordet her, er det jo ikke mindst, fordi jeg bliver ekstremt trist over at høre Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekic. Det her er ikke vejen frem, startede ordføreren for Socialistisk Folkeparti med at sige. Hvis det ikke er vejen frem, hvorfor stemmer Socialistisk Folkeparti så for lovforslaget? Socialistisk Folkepartis ordfører siger også fra talerstolen, at regeringen havde et massivt flertal for det her lovforslag, hvilket er notorisk forkert, og at vi kun kan takke SF for, at kriterierne blev strammet op, og for, at det her blev i oppositionens favør.

Jeg tror, at jeg kan tale på vegne af et meget, meget bredt flertal af ordførere fra de forskellige partier, når jeg siger, at det er en underlig måde at samarbejde på, og at det er en underlig måde at tage æren for de ændringer, der er blevet foretaget, på. Hvis jeg skulle blive i oppositionens egen terminologi, ville jeg sige, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti ikke har fået ændret så meget som et komma.

Kl. 10:24

Formanden :

Tak. Jeg vil sige, at der er alt for meget støj i salen, alt for meget. Det kører op. Der er kun en, der må støje, og det er den, der står på talerstolen. Og det var altså ikke møntet på det, der blev sagt af den sidste ordfører. (*Munterhed*).

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg forstår at fru Anne Marie Geisler Andersen er ordfører, ikke?

Hun får ordet som ordfører. Det betyder, at der er en noget længere taletid. Værsgo.

Kl. 10:25

(Ordfører)**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

I Det Radikale Venstre står vi inde for det her lovforslag, som jo er en del af satspuljeaftalen. Der er tale om et forsøg. I forlængelse af fru Karen J. Klint vil jeg gerne påpege, at Sundhedsstyrelsen jo også har været ude at sige, at man efterhånden har nået en smertetærskel, hvad angår at nedlægge sengepladser. Så der er langt endnu, før vi

får en psykiatri i verdensklasse. Psykiatrien har alt for længe været underprioriteret, og det er på tide, at vi får gjort noget ved det. Vi bakker også op om, at psykiatrien kommer på finansloven, så vi kan få sikret permanente bevillinger.

Når det er sagt, har vi i Det Radikale Venstre været med ved bordet, ligesom så mange andre partier har påpeget de har været. Vi har også været med til at sikre, at man har fået fastsat en lang række kriterier for, hvornår der kan anvendes ambulant tvang. Bl.a. skal man jo have været tvangsindlagt tre gange inden for de seneste 3 år. Man skal have været ordineret opfølgende behandling, som man har undladt at følge. Der skal have været lavet en koordinations- eller en udskrivningsaftale, som hr. Per Clausen var inde på. Det betyder, at man ikke kan komme uden om, at der bliver lavet en sådan aftale. Den skal være lavet, før man anvender ambulant tvang. Det kan vi bakke op om.

Vi har på linje med en lang række andre partier været med til at sikre de her kriterier. Det kan jeg høre at vi alle sammen har. Det står vi inde for, og vi står inde for lovforslaget. Det skal køre over en forsøgsperiode over 4 år, det skal følges tæt, og det vil vi selvfølgelig gøre hvad vi kan for at leve op til. Så i Det Radikale Venstre står vi inde for det, vi har været med til at vedtage.

Kl. 10:26

Formanden :

Tak. Så er det fru Liselott Blixt som ordfører. Og så har jeg noteret hr. Per Clausen for en anden omgang.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Jeg er glad for, at de fleste af forligspartierne har været heroppe at fortælle, at vi har stået sammen om det her forslag – et forslag, som vi ikke alle sammen bare går ud jubler og er lykkelige over, for det drejer sig om nogle syge mennesker. Men Socialistisk Folkepartis ordfører går op og siger, at man hellere ville have været foruden det her. Det er simpelt hen så utroværdigt at være med til et forslag, som man bagefter siger man vil af med. Man har selv været inde over det. Vi har alle været enige om de ting, der skulle foregå. Det, at man tror, at det er Socialistisk Folkeparti, der har fået alle reglerne gennemført, er noget værre ... jeg siger ikke mere.

Grunden til, at vi er gået med til det her forslag, er netop, at regionerne ikke har kunnet løfte den opgave, som man gav dem for år tilbage. Regionerne skulle have lavet psykoseteam. Regionerne skulle have lavet koordinationsplaner og handlingsplaner. Det blev ikke gjort. Vi kunne ikke være bekendt at se på psykisk syge mennesker, der bliver ladet i stikken derude, og som er til fare for sig selv, deres pårørende og andre borgere. Derfor og fordi vi vil se på, hvordan det udvikler sig de næste 4 år, er vi gået med til det her forslag. Tak.

Kl. 10:28

Formanden :

Tak til fru Liselott Blixt. Og så er det hr. Per Clausen som ordfører i anden omgang.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Fru Liselott Blixt understreger jo med sit indlæg, hvor absurd det her er. Hvorfor indfører man de her nye tvangsmuligheder? Det er, fordi regionerne og regeringen og Folketingets flertal har svigtet i forhold til at sikre de nødvendige ressourcer, der kunne gøre, at der f.eks. blev etableret psykoseteams; det er, fordi man har svigtet i forhold til det kvalitetsprojekt, som handlede om, hvordan man kunne reducere tvangen i psykiatrien, og som gav en lang, lang række konkrete anvisninger på, hvad der skulle gøres – og man har ikke gjort det. For-

di Folketinget har svigtet, fordi regionerne har svigtet, fordi regeringen har svigtet, så indfører man en ny tvangsforanstaltning.

Det gør man så i sammenhæng med, at man laver en aftale om at bruge nogle af de penge, som man har taget fra de arbejdsløse, taget fra pensionisterne, taget fra kontanthjælpsmodtagerne i form af satspuljen, på at opfylde en lille del af de løfter, man tidligere har givet. Altså, at karakterisere det her som en falliterklæring fra Folketingets flertal, synes jeg er en mild betegnelse, for det er jo blevet understreget gang på gang i debatten, at det her handler om, at man ikke er i stand til at løse de grundlæggende problemer, de grundlæggende udfordringer, og så griber man til at øge mulighederne for at bruge tvang.

Jeg kan jo ikke udelukke, at man stadig væk, hvis man først havde gjort alt det, som man ved man skal gøre, ville have haft en udfordring i forhold til tvang, men jeg ved det lige så lidt som de øvrige, der sidder her i Folketinget, for man har ingen som helst dokumentation for, at der nogen som helst steder findes eksempler på, at det her har hjulpet; til gengæld ved man, at en lang række andre ting, som man ikke gør, ville hjælpe.

Så skal jeg slet ikke kaste mig ud i at dømme om, hvem der nu har opnået de begrænsninger, der trods alt er blevet sat for tvangen i det her lovforslag, eller om det allerede lå i det oprindelige lovforslag. Det har jeg ingen anelse om, jeg har ikke deltaget i forhandlingerne, jeg kan bare konstatere, at da Enhedslisten for at tilgodese nogle af de indvendinger, der er kommet fra bl.a. Landsforeningen SIND, stillede fem ændringsforslag til det her lovforslag ved andenbehandlingen, fik vi det klare svar fra ministeren, at lovtæksten var forhandlet i alle detaljer, og at man blandt forligspartierne var fuldstændig enige i indholdet.

Så det er altså et samlet Folketing med undtagelse af Enhedslisten, som gennemfører det her, som er en åbenlys falliterklæring. Og det synes jeg er ærgerligt. Og når det er ekstra ærgerligt, er det jo, fordi der melder sig det spørgsmål, at hvis man virkelig mener, det her ikke skal bruges – og det forstår jeg er SF's og Socialdemokraternes holdning – hvad ville så være mere oplagt end at stemme imod det og dermed ikke være en del af et forlig omkring det? Så kunne vi afskaffe det umiddelbart efter et valg. Nu må der jo gå de her 3-4 år, og så må vi se, hvor mange ulykker der sker, inden et flertal i Folketinget så kan afskaffe den her ordening igen.

Kl. 10:31

Formanden :

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Klint og bagefter en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 10:31

Karen J. Klint (S):

Den korte bemærkning til hr. Per Clausen skal gå på, om hr. Per Clausen slet ikke kan se, at den måde, lovforslaget er pakket ind på, faktisk er for at sikre en gennemførelse af de øvrige tiltag, som ikke bliver gennemført i dag, og som vi nu siger skal gennemføres som en samlet pakke. Og hvis den pakke ikke virker, er der en ekstra lille kattelerm – ikke en ladeport, det er en lille kattelerm – og den er der faktisk for, at seks-syv kriterier, som i dag ikke bliver tilgodeset, nu skal tilgodeses, ikke enkeltvis, og man kan ikke sortere i dem, de skal være tilgodeset alle sammen, før loven kan blive aktiveret. Og det er klart en forbedring i forhold til i dag, hvor der både kan opstå menneskelige fejl – det kan vi ikke forhindre – og hvor der i høj grad ikke er samarbejde imellem systemerne. Med lovforslaget bliver systemerne nu pålagt et meget snævert samarbejde.

Jeg vil bare spørge, om vi ikke kan få en lille indrømmelse af, at der trods alt nu bliver tvunget samarbejde mellem systemerne og med den pågældende patient, et samarbejde, som ikke er til stede i dag.

Kl. 10:32

Kl. 10:35

Formanden :

Hr. Per Clausen, en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Formanden :

Tak. Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning, før hr. Christian H. Hansen også får en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Per Clausen (EL):

Som jeg har forstået det, er det sådan, at det tvungne samarbejde, som der nu tales om, skal igangsættes som en forudsætning for, at man efterfølgende kan tage den yderligere tvang i anvendelse, og derfor kan der naturligvis ske det, at den yderligere tvang slet ikke bliver taget i anvendelse, fordi folk ikke får de her tilbud, fordi det heller ikke den her gang lykkes at få sat dem i værk.

Men jeg er enig i, at den lange række tiltag, som man nu lover at ville indføre, vil være fremskridt. Jeg forstår bare ikke, hvorfor man, inden man ved, hvordan det går med de tiltag, mener, at det er nødvendigt at gennemføre en forsøgsordning med øget tvang i psykiatrien.

Kl. 10:33

Formanden :

Tak. Så er det fru Sophie Løhde med en kort bemærkning til hr. Per Clausen.

Kl. 10:33

Sophie Løhde (V):

Jamen så vil jeg da gerne spørge hr. Per Clausen, om det er udtryk for mere tvang, at en person bliver hentet en, to, tre, fire, fem, seks, syv gange af politiet for at komme ind på hospitalet og blive tvangsindlagt, end at man i tide siger: Nu skal vi have iværksat en lang række foranstaltninger, men vi hjælper også nogle personer, som måske i manglende sygdomserkendelse ikke er i stand til at tage den medicin, som de har brug for, og der laver vi en særlig mulighed for dem. Det drejer sig om ganske, ganske få patienter. Men jeg synes, det er ærgerligt, at man i Enhedslisten synes, at det er udtryk for værende mindre indgribende, at vi bare læner os tilbage og venter på sjette, syvende og ottende gang, psykiatrilovens foranstaltninger træder i kraft, og ser passivt til, at personen bliver tvangsindlagt.

Kl. 10:36

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:36

Sophie Løhde (V):

Først vil jeg komme med en helt overordnet bemærkning. Nu er der er forespørgselsdebat senere i dag om dansk økonomi, og nu bliver der jo bl.a. sagt her, at psykiatrien finansieret via satspuljen skal afskaffes, så der har oppositionen jo allerede som minimum brugt de første 820 mio. kr., man skal finde ekstra et andet sted. Vi kan måske passende få et svar vedrørende det senere.

Men jeg synes, det er en lille smule trist, at hr. Per Clausen, som plejer at være kendt for at være en meget grundig herre, der læser alt, hvad der bliver sendt til ham, sådan set slet ikke forholder sig til det, der er det helt essentielle i aftalen om det her, nemlig at spørgsmålet om tvungen opfølgning ikke kan iværksættes, medmindre samtlige kriterier er blevet fulgt op, og at man dermed lever op til dem.

Det betyder jo også, at hvis man eksempelvis i en region ikke har etableret opsøgende psykoseteams, så er der ikke mulighed for at iværksætte tvungen opfølgning. Og det er jo netop, fordi det her ikke er et instrument, som er et symptom eller reaktion på, at et system har svigtet; det er et ekstra redskab til at kunne forebygge noget af den endnu mere langvarige tvang, som en lille gruppe af patienter er udsat for og dermed forhåbentlig kunne give et bedre tilbud i psykiatrien, selv om det er et rigtig svært spørgsmål.

Kl. 10:34

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Per Clausen (EL):

Jeg kan forsikre fru Sophie Løhde om, at jeg med hensyn til lige præcis det her lovforslag har læst alt, hvad der er fremsendt, også høringssvarene, og kender derfor også reaktionen fra samtlige faglige organisationer med undtagelse af Lægeforeningen, der beskæftiger sig med det her område, og det er en klar afvisning af det her lovforslag.

Lad mig så bare i al stilfærdighed spørge: Er det for at tvinge regionerne og kommunerne til at indføre psykoseteams, at man indfører yderligere tvangsforanstaltninger over for de psykisk syge? Er det sådan, at de psykisk syge skal rammes for at tvinge kommunerne og regionerne? Den logik forstår jeg simpelt hen ikke.

Per Clausen (EL):

Altså, det her er meget tæt på at være utroligt, selv i Folketinget. Jeg har et utal af gange stillet spørgsmål til skiftende sundhedsministre, jeg har et utal af gange haft samråd med skiftende sundhedsministre, og jeg har flere gange haft det op til forespørgselsdebatter i Folketinget og stillet det ganske enkle spørgsmål: Hvornår igangsætter man de initiativer, som fremgår af det kvalitetsprojekt for at begrænse tvang i psykiatrien fra 2004, hvor man, hvis man igangsatte dem, ville kunne gennemføre en omfattende reduktion af tvang?

Svaret har været, at det arbejder man på, og så igangsætter man nogle af dem nu, og det er godt, men hvorfor man, inden man ved, hvordan det virker, igangsætter et forsøg med noget, som ingen har sandsynliggjort kan have nogen som helst positiv effekt, tager et nyt tvangsinstrument i anvendelse, kan jeg bare ikke forstå. Så passivitet tror jeg nok er det sidste, som fru Sophie Løhde kan beskyldes mig for i den her sag.

Kl. 10:37

Formanden :

Tak. Så er det hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning til hr. Per Clausen.

Kl. 10:37

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand, det skal blive ganske kort. Jeg vil bare sige, at Fokus faktisk har stemt for Enhedslistens fem ændringsforslag, og vi stemmer også imod selve forslaget i dag, og det gør vi, fordi vi mener, at det her er et skridt i den forkerte retning. Vi mener i øvrigt også, at hvis man skal gå ind og gøre noget for psykiatrien, skal man bl.a. sørge for, at den kommer på finansloven og ikke bliver sådan noget, man skal sidde og diskutere frem og tilbage.

Samtidig kan jeg også oplyse om, at hvis det skulle gå sådan, at SF får mulighed for at fremsætte et forslag, som går ind og ophæver det, som de åbenbart stemmer for i dag, vil vi også støtte det i Fokus.

Kl. 10:37

Formanden :

Tak. Så er der ikke flere, der ønsker at udtale sig, og vi går til afstemning.

Kl. 10:38

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 105 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 3 (EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 71:
Forslag til folketingsbeslutning om etablering af sundhedsrum
for stofmisbrugere som et led i den skadereducerende og be-
handlingsmæssige indsats på narkotikaområdet.**

Af Sophie Hæstorp Andersen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Lone Dybkjær (RV) og Per Clausen (EL).

(Fremsættelse 02.12.2009. 1. behandling 12.02.2010. Betænkning 21.04.2010).

Kl. 10:38

Forhandling**Formanden :**

Fru Sophie Hæstorp Andersen beder om ordet, og den ret har man. Man har også ret til at få det. Og det er som ordfører for forslagsstillerne. Værsgo.

Kl. 10:39

(Ordfører for forslagstillerne)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak. Det er mange år siden, at Socialdemokratiet første gang diskuterede det her forslag – i første omgang internt, i anden omgang blev det til et forslag i 1997, som vi gik videre med til vores minister. Af forskellige årsager var der ikke så mange erfaringer med det endnu, men det er der i dag.

Socialdemokratiet viste, at det er et parti, der arbejder for fri og lige adgang til sundhed, og det forslag, vi behandler her i dag, er et forsøg på at sikre, at også stofafhængige kan indtage stoffer under hygiejniske forhold og dermed sikre både deres liv og deres lemmer og deres fortsatte overlevelse, indtil den dag de måtte være motiveret for at komme i behandling og komme ud på den anden side. Det er en skadestue på gadeplan, der imødekommer det faktum, at gadens folk ikke har tid til at sidde i et venteværelse og ofte ikke har andre muligheder end at indtage deres stoffer på gaden med urene kanyler; de stikker sig forkert og har ikke viden om, hvad der er det rigtige, og hvad der er det forkerte.

Man må bare konstatere, at med det flertal, vi har her i Folketinget i dag, er velfærd for stofmisbrugere offentlige toiletter, for det er jo ikke sådan, at folk ikke tager stoffer, fordi et flertal i Folketinget mener, at de ikke skal mødes dér, hvor de gør det. Nej, faktum er jo bare, at man fixer andre steder på uhygiejniske måder. Jeg synes ærlig talt, at vi burde være kommet lidt længere som velfærdssamfund, når vi i dag står her og ved, at det her tiltag ville kunne redde liv. Vi ser det i Hamborg, vi ser det i Barcelona: Erfaringerne er gode. Vi ser det rigtig mange steder ude omkring i verden.

Under debatten har vi hørt argumenter om, at det altså er forbudt at besidde narkotika, og der er blevet spurgt om, i hvor stor en cirkel rundt om et sådant stofindtagelsesrum oppositionen vil tillade det ulovlige osv., osv. Men det er altså sagt før, at med den narkotikapolitik, vi har i Danmark, er det først og fremmest stofmisbrugerne, der lider umanerligt under det totale fravær, vi har i dag, af koordination fra oven til neden mellem det retlige, det sociale og det sundhedsfaglige.

Faktum er jo, at da Folketinget for årtier siden kriminaliserede besiddelse af stoffer, var det specifikt for *ikke* at ramme stofmisbrugere selv, men for at ramme fæle bagmænd i sager, hvor anklagemyndigheden havde vanskeligt ved at løfte bevisbyrden for hensigt om videresalg. Selv om Folketinget gennemførte endnu en straffeskærpelse i 2007 – for nu skulle brugerne virkelig forstå, at det ikke bare var forbudt at tage stoffer, det var rigtig meget forbudt – blev der jo samtidig etableret en kattelerm, således at de meget stærkt stofafhængige, altså dem, som er målgruppen for et sundhedsrum, kunne få lov til at besidde selv små mængder illegalt stof til eget forbrug, f.eks. helt op til 200 mg heroin eller kokain, og det skulle som udgangspunkt kun sanktioneres med en advarsel, også i gentagelseshjælp. Den kriminalitet, man altså begår, når man tager en smule stof med sig ind i et sundhedsrum, findes således af Folketinget så lidet strafværdig, som det overhovedet er muligt i det danske straffesystem, allerede som det er i dag.

Det er altså middelalderligt at straffe mennesker for potentiel selvskaade. Normalt bruger vi jo altså straffeapparatet til at kriminalisere eller straffe de mennesker, som har gjort skade på andre. Den eneste undtagelse er måske, hvis man kører uden sikkerhedssele. Der er vi også ude i at give folk bøder for, at de i virkeligheden kan skade sig selv, men der handler det måske også om, hvilke konsekvenser det får ude i trafikken, hvis folk kører galt og ikke har sikkerhedssele på og ryger igennem forruden.

Vores stofmisbrugere hører ikke hjemme i straffeapparatet, hvis vi kan undgå det. De hører hjemme dér, hvor vi kan hjælpe dem, nemlig på sundhedsområdet eller det sociale område. Det er det, jeg synes at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti mangler at svare på: Hvor mener de at de her omkring 20.000 stofmisbrugere i Danmark hører hjemme? Hvad er det egentlig, der sker, når politiet konfiskerer deres stoffer gang på gang på gang? Tror man, at stofmisbrugere så ligefrem holder op med at bruge stof, eller tror man at de går ned og laver ny kriminalitet, fordi de er afhængige af det? Hvis det, vi gør i dag, er så effektivt, hvordan kan det så være, at vi kun har haft en stigning i antallet af folk, der er afhængige af stoffer? Hvordan kan det være, at vi kun har set, at folk stadigvæk dør på gaden af overdoser, at de dør af skader, at de stadig væk bliver smittet med hepatitis og hiv?

Jeg må også sige til sundhedsministeren: Hvad vægter sundhedsministeren? Vægter sundhedsministeren fortsat, at man straffer stofmisbrugerne for forhold, som på retsområdet er takseret til en advarsel, eller vægter han muligheden for at give overlevelseshjælp, reducere antallet af dødsfald på grund af overdosis, reducere antallet af hjerneskadere som følge af ikke-fatale overdoser, reducere smitterisikoen ved hiv og hepatitis? Og hvad med alle de ressourcebesparende ting vi kunne gøre for vores sundhedsvæsen ved at hjælpe brugerne til et bedre liv? Er ministeren sundhedsminister, eller er ministeren i dag faktisk justitsminister? Hr. Bertel Haarder, du må vælge. (*Formanden:* Det hedder det ikke!). Hr. Bertel Haarder må vælge. (*Formanden:* Det hedder det heller ikke!). Undskyld! Hr. minister må vælge. (*Formanden:* Det nærmer sig). (*Munterhed*). Hvis ministeren, sundhedsministeren, vælger, at stofmisbrugerne fortsat hører hjemme i straffeapparatet, må ministeren komme herop og forklare hvorfor, og hvilke gevinster der skulle være ved det.

Der er blevet sagt mange gange, at vi må sende klare signaler, men det er ligesom prøvet, og det virker tydeligvis ikke efter hensigt.

ten. Så hvor længe skal Folketinget blive ved med at sende uvirk-
somme signaler til de her mennesker, som er så afhængige af stoffer,
at de dagligt indtager dem op til flere gange, begår kriminalitet for at
få fat i dem, og er så langt ude, at de ofte risikerer at dø af det i en
tidlig alder?

Jeg synes i hvert fald, at det – som sagt tidligere – er tankevæk-
kende, at det, vi i dag kalder velfærd for nogle af de allermest udsat-
te mennesker, vi har på gadeplan, er offentlige toiletter. Det synes
jeg er et problem, og derfor synes jeg, at de mennesker i Venstre og
Konservative og Dansk Folkeparti, der er enige i de her argumenter,
i dag skulle tage at springe på det øvrige Folketings holdning og
stemme for et *forsøg* med etablering af sundhedsrum, hvor man også
kan indtage stoffer under hygiejniske forhold. Det er i dag kun Ven-
stre, Konservative og Dansk Folkeparti, der fortsat holder krampag-
tigt fast i den holdning, at det altså er forbudt, og derfor er forbudt.
Tak for ordet.

Kl. 10:46

Formanden :

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Der ikke flere, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning om
beslutningsforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:46

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse, og der
kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 51 (S, SF, RV, EL, Pia Christmas Møller (UFG) og
Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA),
hverken for eller imod stemte: 0.

Beslutningsforslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om etablering af Institut for Flerpartisamarbejde.

Af ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning
22.04.2010).

Kl. 10:47

Forhandling

Formanden :

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi
går til afstemning.

Kl. 10:47

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal –
det er udvalget undtagen Enhedslisten?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden
fornytt udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse – og det er ik-
ke tilfældet – er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Tredjeinstansbevilling til en del af en sag).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning
22.04.2010).

Kl. 10:47

Forhandling

Formanden :

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi
går til afstemning.

Kl. 10:48

Afstemning

Formanden :

Her stemmes der om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (SF), til-
trådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 50 (S, SF, RV og EL), imod stemte:
57 (V, DF, KF, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for el-
ler imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (SF), tiltrådt
af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

For ændringsforslaget stemte: 48 (S, SF, RV og EL), imod stemte:
57 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for el-
ler imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden
fornytt udvalgsbehandling.

Det er godkendt af Folketinget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab, lov om en børnefamilieydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis

udbetaling af børnebidrag. (Udvidet adgang for registrerede partnere til adoption og overførsel af forældremyndighed m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 22.04.2010).

Kl. 10:49

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår her, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt af Folketinget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) Forespørgsel nr. F 33:

Forespørgsel til finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren:

Hvordan agter regeringen at tilrettelægge den økonomiske politik, således at der både skabes grundlag for fornyet vækst og beskæftigelse, for overholdelse af EU's konvergenskrav og for langsigtet holdbarhed i dansk økonomi?

Af Morten Østergaard (RV), Morten Bødskov (S) og Ole Sohn (SF).
(Anmeldelse 03.03.2010. Fremme 05.03.2010).

Kl. 10:50

Formanden :

Den første, der får ordet, er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne til grundlag af forespørgslen. Værsgo.

Kl. 10:50

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Danmark står over for alvorlige økonomiske udfordringer på kort og lang sigt. Vi har oplevet en alvorlig økonomisk krise, som vi endnu ikke har set de fulde effekter af. Vi har mistet i hundredtusindvis af job, og der skal findes veje til ny vækst og beskæftigelse. Samtidig udgør vores demografi en tikkende bombe under samfundsøkonomien, og så langt øjet rækker, er der underskud på de offentlige finanser. Der skal findes veje til at undgå en enorm gældsætning af staten med regninger til kommende generationer til følge.

Derfor var det jo med stor spænding, at vi imødeså fremlæggelsen af regeringens såkaldte konvergensprogram, som gennem uger var blevet udråbt til at være den nye hjørnesteen i regeringens økonomiske politik. Og konvergensprogrammet var dyster læsning. Regeringen justerede endnu en gang sine økonomiske forudsigelser i negativ retning. Krisen blev omsat til en gigantisk regning, som blev lagt til den, der allerede ventede, fordi man i de gode tider havde svigtet at skabe holdbarhed i økonomien.

Udfordringen blev trukket hårdt op af både stats- og finansminister. Men lige så rundhåndet man var med de dystre gloser om den økonomiske situation, lige så sparsom var man med de konkrete løsninger. Det blev til nogle målsætninger om offentlige budgetforbedringer på 24 mia. kr. inden 2013 og yderligere 7 mia. kr. inden 2015. Men hvordan? Ja, spørgsmålet blaffer fortsat i vinden. Der har været

talt om offentlig nulvækst, men det slår hverken til i 2013 eller i 2015, og af konvergensprogrammet fremgår det øverst på side 9, at der ikke er truffet politisk beslutning om, hvordan man vil nå målene.

Det er en regerings væsentligste opgave og ansvar at tilrettelægge den økonomiske politik, at udvise rettidig omhu, og når udsigterne er så dystre, som de er for Danmark, bliver dette ansvar naturligvis blot yderligere understreget. Det er derfor bekymrende, at landets ledelse tilsyneladende ikke hidtil har været i stand til at fremlægge en sammenhængende plan, der matcher udfordringen, som man selv har tegnet den op. Det er derfor, vi i dag har bedt regeringen om en redegørelse. For vi håber, at svarene vil komme på bordet; at regeringen vil anvise konkret den kurs, man agter at følge.

Så har vi bemærket, at statsministeren på forhånd har stillet sig lidt småsur an over for debatten. Det er lidt ubelejligt for regeringen at skulle svare på ubehagelige spørgsmål i Folketingssalen, som man nu i ugevis har veget uden om. Statsministeren vil have en plan fra oppositionen, og det er jo en ærlig sag, at man har brug for en hjælpende hånd. Men med debatten i dag håber vi at have givet regeringen en chance for at vise, at den ikke er helt rådvild, at den har en sammenhængende plan, og at den har et andet svar på de afgørende økonomiske udfordringer end det evindelige spørgsmål: Hvad vil oppositionen?

Hvordan agter regeringen at tilrettelægge den økonomiske politik, således at der både skabes grundlag for fornyet vækst og beskæftigelse, for overholdelse af EU's konvergenskrav og for langsigtet holdbarhed i dansk økonomi? Det er det spørgsmål, vi stiller; det forventer vi et svar på, og vi ser frem til ministrenes besvarelse og til debatten.

Kl. 10:53

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det først finansministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 10:53

Besvarelse

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har set frem til denne forespørgselsdebat, hvor jeg jo igen får lejlighed til at redegøre for udfordringerne for dansk økonomi og de offentlige finanser over for Folketinget og jo ikke mindst over for oppositionens finansordførere. Men lad mig starte med at nævne nogle af de resultater, vi har nået i denne regerings tid frem til efteråret 2008, hvor den finansielle krise som bekendt ramte både Danmark og resten af verden med stor styrke.

For det første: I Danmark havde vi det største overskud blandt samtlige 27 EU-lande i de gode år fra 2005 og frem til 2008. Overskuddet var i gennemsnit 4,6 pct. af BNP. Det er da om noget udtryk for en ansvarlig politik.

For det andet: Overskuddene betød, at nedbringelsen af den offentlige gæld var på forkant med den plan, som den tidligere SR-regering lagde frem i 2001. Den store offentlige nettogæld, som vi overtog i 2001, er vendt til en nettoformue i 2008.

Vi havde altså sikret, at gælden blev bragt ud i verden, før vi blev ramt af krisen. Det er jo årsagen til, at vi i Danmark har kunnet føre en mere lempelig politik end de fleste andre lande, uden at vores rentespænd er kommet under længerevarende pres. Og det var bestemt ikke med oppositionens hjælp, at vi på den måde var godt forberedt på krisen. Havde vi lyttet til dem, så skulle vi have brugt 2 kr. for hver ekstra krone, vi tjente. Jeg behøver vel blot at nævne folketingsmedlemmerne Mette Frederiksen og Özlem Sara Cekic for at illustrere dette.

Her vil jeg sådan set gerne rose den tidligere regering for den plan, den lagde frem i 2001, og som vi jo overtog dengang. Dengang var der en meget klar erkendelse af, at væksten i det offentlige forbrug skulle begrænses markant for at sikre, at finanspolitikken på lang sigt hænger sammen. Det er jo desværre ikke en erkendelse, der er taget med over i opposition.

Situationen i dag er, at vi har løftet den offentlige service med ca. 50 pct. mere, end man planlagde dengang. Det er vi tilfredse med, og det ser vi som en god investering i bedre sundhed, styrkede uddannelser m.v. Og det har der været råd til, indtil krisen ændrede betingelserne. Behovet for at få dæmpet væksten i de offentlige udgifter er i dag større end i starten af årtusindskiftet.

For det tredje: Ledigheden i Danmark har været historisk lav, og på trods af krisen er ledigheden faktisk forholdsvis moderat. Ja, selv om vi er ramt af det kraftigste tilbageslag i nyere tid og at BNP er faldet 2 år i træk, så er den registrerede ledighed nu kun på 4,2 pct. af arbejdsstyrken, og meget tyder på, at de menneskelige omkostninger ved krisen kan blive mindre end frygtet. Det kan vi jo også få bekræftet i dag med ledighedstallet, som er offentliggjort, og som jo igen er faldet.

Med en ledighed på 4,2 pct. ligger vi faktisk lavere end i alle år under den forrige regering. Lad mig lige gentage det: På trods af den store krise i den vestlige verden er den registrerede ledighed i dag lavere end på noget tidspunkt under den forrige regering. Det er da samlet set tilfredsstillende, og forklaringen er jo bl.a. en tilbageholdende finanspolitik i de gode år, og at denne regering er en reformregering. Der er gennemført rigtig mange reformer siden 2001, som styrker beskæftigelsen og lysten til at gøre en ekstra indsats. Marginalskatten er sat ned for de beskæftigede over en bred kam for både lavt- og højtlojnnede. Vi har indført et beskæftigelsesfradrag, og der er gennemført mange ændringer i arbejdsmarkedspolitikken, som styrker beskæftigelsen, ikke mindst blandt de ufaglærte.

Kl. 10:58

Det har jo virket. Den strukturelle ledighed er faldet med ca. 50.000 siden år 2000. Samtidig har vi med velfærdsreformen gennemført en visionær reform af tilbagetrækningsystemet, som isoleret set kan øge beskæftigelsen med op mod 10 pct. i 2040. Det er alt sammen udtryk for en ansvarlig og fremsynet økonomisk politik, som vi jo løbende har forankret i gennearbejdede planer, der rækker mange år frem, og som giver alle mulighed for at diskutere grundlaget for den økonomiske politik.

Desværre er vi så, som jo stort set alle andre lande, blevet ramt hårdt af den globale krise. Det har medført en stor reduktion i den økonomiske aktivitet og i den private beskæftigelse. Og vi må jo erkende, at vi ikke gennem den økonomiske politik kan forhindre tab af arbejdspladser, når verdensøkonomien er i stærk recession. Men med en fornuftig økonomisk politik kan vi sikre, at tabet bliver så begrænset som muligt. Regeringen har således gennemført tre bank- og kreditpakker, som sikrer et fundament for de sunde bankers overlevelse; vi har øget de offentlige investeringer; vi har frigivet SP-midlerne og gennemført en skattereform, som sænker skatten på indkomst. Den planlagte vækst i de offentlige investeringer i 2009 og 2010 ser faktisk ud til at være den største i hele OECD-området. Og den omfattende indsats ser jo også ud til at virke. Forholdene på de finansielle markeder er blevet mere normale, forbruger- og erhvervstilliden er steget kraftigt siden foråret, vi har haft moderat vækst siden sidste sommer, og samtidig kan vi se, at stigningen i ledigheden er mindre, ja, den er sågar faldet i dag, og at den globale økonomi er i klar bedring.

Vi ved jo erfaringsmæssigt, at det store fald i renten og de finanspolitiske lempelser, som er gennemført, vil virke med stigende styrke igennem 2010 og ind i 2011. Så konklusionen i dag er vel, selv om vi ikke er helt igennem endnu, at operationen indtil videre er lykkedes, og at patienten er i klar bedring. Men krisen har været dyr.

Erhvervslivet er blevet hårdt ramt, og de offentlige finanser er blevet kraftigt svækket. Danmark er med andre ord blevet fattigere, og det må vi rette ind efter.

Vi står med den grundlæggende udfordring, at der vil være et stort offentligt underskud frem til 2015, hvis ikke vi gør noget, også selv om konjunkturerne forbedres frem mod 2015. Konkret skal vi finde 31 mia. kr. for at få balance i 2015, og selv om vi når det mål, vil der også i årene efter være pres på finanserne. Både den demografiske udvikling, de faldende indtægter fra Nordsøen og vores mål i klima- og energipolitikken vil svække finanserne. Samtidig vil vi komme ind i EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud, og det betyder efter alt at dømme, at vi skal finde 24 mia. kr. fra 2011 til 2013. Det bringer os så tre fjerdedele af vejen mod målet om balance i 2015.

Selv om henstillingerne til Danmark vil være mildere end i de fleste andre lande under proceduren, er det en betydelig opgave, vi står over for. Lad mig nævne, at også Nationalbanken har understreget vigtigheden af at overholde EU-reglerne og givet fuld opbakning til målet om at indfri de henstillinger, der måtte komme fra EU. Der er mange grunde til, at vi vælger at følge konsolideringsvejen. Først og fremmest er konsolideringsvejen den eneste måde for at undgå en hastigt voksende gæld og stigende rentebetalinger. De stigende renteudgifter vil virke som en gøgeunge, der fjerner muligheden for andre og mere nyttige udgifter. Og udskyder vi indsatsen nu, vil det blot betyde, at kravet om senere stramminger vil blive endnu større. Som jeg ser det, er en genopretning af balancen i den offentlige økonomi også en klar forudsætning for en høj og robust økonomisk vækst i årene fremover.

Hvis vi udskyder indsatsen eller lempet finanspolitikken yderligere, vil det svække troværdigheden omkring fastkurspolitikken og øge risikoen for højere renter. Det vil i sig selv dæmpe vækst og beskæftigelse og ikke mindst svække boligmarkedet. Samtidig vil vi være mere sårbare over for fornyet uro på de finansielle markeder. Sidst, men ikke mindst, er genopretningen af balancen i de offentlige finanser jo en betingelse for overhovedet at have handlemuligheder i finanspolitikken i de kommende år, og dem kan vi få brug for.

Kl. 11:04

Regeringen har på baggrund af udfordringerne fremlagt en overordnet strategi for, hvordan opgaven vil blive håndteret. Den fremgår af regeringens arbejdsprogram »Danmark 2020«. Lad mig kort skitsere regeringens strategi i hovedtræk:

Her og nu handler det selvfølgelig om at få dansk økonomi skånsomt ud af krisen. Der spares ikke en eneste krone i år. Tværtimod holder regeringen fast i en ekstraordinært lempelig økonomisk politik her i 2010. Vi bruger rigtig mange penge på at få gang i økonomien, både via større offentlige investeringer og ved at styrke familiernes økonomi gennem skattenedsættelser. Derudover vil vi tage yderligere initiativer til at mindske krisens menneskelige omkostninger, herunder særlige initiativer rettet mod unge og personer med meget lange ledighedsforløb.

Vi starter så genopretningen af de offentlige finanser fra 2011, og vi regner med, at konsolideringen skal skærpes i 2012 og 2013. Finanspolitikken i 2011 vil i sagens natur blive nøje afstemt med konjunkturerne. Genopretningen skal ske på udgiftssiden. Det er på linje med anbefalingerne fra bl.a. OECD, og vi ser også, at stort set alle andre EU-lande planlægger at konsolidere på udgiftssiden. Regeringen vil sigte efter at holde det offentlige forbrug i ro fra 2011 til 2013. Der er altså samlet set ikke tale om besparelser i den offentlige service. Vi har netop fremlagt en plan, hvor vi gennem omprioriteringer inden for den uændrede forbrugsramme tilfører ekstra ressourcer til sundhedsområdet, men også til uddannelse og indsatsen for svage og udsatte grupper.

Jeg vil gerne understrege, at udfordringen med at dæmpe de offentlige serviceudgifter er en bunden opgave, som skal adresseres.

Hvis forbrugsvæksten på gennemsnitlig 1,6 pct. årligt, som vi har set de eneste år, fortsætter frem mod 2020, vil kravet om konsolidering af de offentlige finanser være på mere end 60 mia. kr. Og det illustrerer jo meget tydeligt, at selv store arbejdsmarkedsreformer som eksempelvis en reform af efterløn ikke kan træde i stedet for en strammere styring af de offentlige udgifter. Regeringen vil gå de offentlige udgifter igennem med en tættekam og løse opgaven så nænsomt som muligt.

Skatterne vil derimod ikke blive sat op. Danmark har i forvejen et højt skattetryk, og skattestoppet står fast. Højere skatter vil svække tilskyndelsen til at arbejde og investere og vil hæmme væksten og beskæftigelsen på længere sigt. Samtidig er det jo vigtigt, at man nu, hvor vi ser tegn på et begyndende økonomisk opsving, ikke skaber tvivl om skattepolitikken. Tvivl om skatterne i fremtiden kan medføre tilbageholdenhed hos de danske forbrugere, og det er jo det sidste, vi har brug for nu.

Jeg har nu omhyggeligt redegjort for den økonomiske situation, Danmark befinder sig i, og for regeringens initiativer, og dermed har regeringen jo klart og omhyggeligt lagt tingene frem. Men hvad ser vi så fra oppositionen? I al sin enkelhed kun et taktisk fidusmageri. Oppositionen vil blot kritisere, kritisere og kritisere, og vi skal tilsyneladende i dag føre en debat uden at vide, hvad fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal vil gøre.

Kl. 11:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Socialdemokraternes formand udtalte den 2. marts, at Socialdemokraterne erkender de krav til de offentlige finanser, som er beskrevet i regeringens konvergensprogram. Jeg citerer fru Helle Thorning-Schmidt:

»Jeg anerkender Finansministeriets udregninger. Det påhviler os at komme med en plan, der krone for krone viser, hvordan vi kommer ud af det her morads.«

Planen blev så lovet inden for et par uger, men intet er sket. Vi har hørt fra journalister, at der er forskellige forklaringer på, hvorfor planen ikke er kommet, f.eks. at det er taktisk smart bare at kritisere regeringen. Så nærmede man sig SF's landsmøde, og forud for det erklærede fru Helle Thorning-Schmidt i tv, at planen var færdig, og i pressen blev der gættet på, at man ikke ville fremlægge den inden, fordi SF'erne så måske kunne risikere at løbe den ned. Så hedder det på Christiansborg, at den ikke skal komme inden tordentalerne her den 1. maj, og det seneste er, at den kommer hen under sommer. Hele det her forløb taler naturligvis for sig selv; S og SF er drevet af taktik og ikke af ansvarlighed over for landets økonomiske situation. Det betyder jo så, at vi skal føre denne debat i dag, i skyggen af at SF mener, at vi er bedst tjent med ikke at kende oppositionens politik.

Den hemmelige plan betyder jo heller ikke, at man ikke fra de to partiers side kan komme med det ene omkostningskrævende forslag efter det andet. Den 14. april kunne man jo læse, at socialdemokraten hr. Jeppe Kofod vil forøge ulandsbistanden med et milliardbeløb. SF lancerer merudgifter til førtidspensionen i størrelsesordenen 600 mio. kr., og på SF's landsmøde udskrev hr. Villy Søvndal stærkt støttet af hr. Henrik Sass Larsen fra Socialdemokraterne 2 mia. kr. til en tolererordning i folkeskolen. Så festen fortsætter ufortrødent.

Men hvad ved vi så om S og SF's plan? Ja, vi ved, at EU-henstillingen skal efterleves, det har Socialdemokraternes formand jo selv sagt. Den skal konsolideres i 2010-2013, og det beløber sig til 24 mia. kr., og det er dog en erkendelse. Så ved vi, at væksten i kommunerne skal fortsætte med 1,8 pct. om året; det betyder alene i 2010-2013 yderligere 12 mia. kr. Så kender vi jo skatteudspillet »Fair Forandring«, der indeholder en markant stigning i skatter og afgifter på i alt 18 mia. kr. Det forringer arbejdsudbuddet med 3.000-4.000 personer, og 2,3 millioner skatteydere får reduceret deres rådighedsbeløb; for knap 1,5 millioner reduceres rådighedsbelø-

bet med over 1.000 kr. årligt, ja, faktisk er gennemsnittet for den gruppe 6.520 kr. om året. Samtidig forringes den finanspolitiske holdbarhed med 2 mia. kr. Så bekræftede Socialdemokraternes formand forleden dag, at man stadig vil fremrykke offentlige investeringer for 31 mia. kr., selv om det frarådes af både Nationalbanken, EU og forskellige økonomer.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at hvis vi tillader underskuddet at vokse yderligere ligesom i Østrig og Holland, vil vi i stedet for en henstilling på ½ pct. om året få en henstilling på ¾ pct., og det vil så udløse et yderligere krav om konsolidering på 12-13 mia. kr. Så det er jo ikke småting, vi er løbet ind i. Hvis man gør sig den ulejlighed at tjekke, hvad fru Mette Frederiksen har foreslået, indebærer alene 5 af de 35 forslag, jeg har set på min liste, udgifter i størrelsesordenen op mod 10 mia. kr., og jeg tror også, man kan finde SF-ordførere, som fortsætter festen.

Alt det skal vi altså ikke høre noget om i dag. Det er ærgerligt, for det havde klædt begge sider af salen at have fremlagt deres forslag til løsning. Men så må vi jo føre debatten uden at vide, hvad oppositionen vil.

Kl. 11:13

Formanden :

Tak til finansministeren. Og så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Vi foretager et skøn og tilpasser taletiden, så der er mening i forespørgslen; det er jo svært at bryde midt i en vejtrækning.

Værsgo til økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 11:13

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen har en klar målsætning om, at vi skal være blandt de ti rigeste lande i verden. Orden i økonomien er en essentiel forudsætning for varig velstand, og her er regeringens strategi klar: Vi kommer med det ærlige svar, at vi skal have dæmpet væksten i de offentlige udgifter. Det uærlige svar kommer oppositionen med; de vil have flere offentlige udgifter. Vi kommer med det ærlige svar, at væksten skal ske i den private sektor, at vi skal have skabt arbejdspladser i den private sektor for at finansiere den offentlige sektor. Her er det uærlige svar, at vi skal lægge yderligere byrder, yderligere skatter og afgifter på den private sektor.

Oppositionens politik er som at tisse i bukserne: Man kan lige holde varmen et par måneder og få nogle offentlige investeringer, men det skader vores offentlige økonomi, det skader beskæftigelsen på sigt, og det er med til at underminere hele strukturen i vores samfund, hvis man bliver ved med at komme med skatter og afgifter og yderligere offentlige udgifter. I så fald skulle man jo have opfundet en helt ny økonomisk teori i Danmark hos Socialdemokraterne, som mener, at for Danmark som det eneste land i verden er svaret på den økonomiske krise altså: øgede offentlige udgifter, øgede skatter og afgifter. Når almindelig banal logik siger, at det betyder færre arbejdspladser, mindre vækst og en underminering af de strukturer, vi har i vores samfund, er det en helt, helt forkert og uansvarlig vej at gå med den tissen i bukserne-politik, som oppositionen fører.

For sagen er jo den, at hvis vi skal nå det ambitiøse mål, at vi skal have konsolideret vores offentlige økonomi, og at vi stadig væk skal have et velfærdssamfund i fremtiden – og det vil vi fra regeringens side – så kræver det altså, at vi får skabt holdbar vækst, og det skal vel at mærke være en langtidsholdbar vækst. Holdbar vækst kræver en stærk konkurrenceevne, et højt udbud af kvalificeret arbejdskraft og en stærk vækst i produktiviteten, og der er Danmark udfordret på alle tre områder: Konkurrenceevnen er presset, arbejdsudbuddet er faldende, og Danmark er et af de lande, som har den laveste vækst i produktiviteten. Det skal vi have gjort op med. Vi skal være både flittigere og dygtigere. Og der vil jeg gerne understrege, at svaret ikke er det, som S og SF foreslår, altså øgede skatter og

øgede afgifter på erhvervslivet. Det er jo den modsatte vej, vi skal gå. Det vil tværtimod gøre det vanskeligere at fastholde investeringer, virksomheder og job i Danmark, den vej, som S og SF anviser.

Hvis vi skal have skabt vækst, er vi altså afhængige af, at virksomhederne finder det attraktivt at drive forretning i Danmark. I Danmark kan og vil vi ikke konkurrere på omkostningsniveauet, og det betyder, at vi i stedet for skal gøre os gældende på værdiskabelsen. Danmark har en mulighed, vi har dygtige medarbejdere og et godt uddannelsessystem, og med vores globaliseringsstrategi har vi iværksat en række initiativer, som styrker Danmarks konkurrenceevne. Vi har investeret massivt i uddannelse, iværksætter og innovation. Samtidig har vi styrket tilskyndelsen til at dygtiggøre sig og yde en ekstra indsats, fordi vi har sænket skatten på arbejde markant, så alle almindelige lønmodtagere i det her land har oplevet, at man får mere ud af at arbejde. Det er almindelig sund fornuft og logik, og det er afgørende i forhold til at få danskerne til at arbejde både mere og bedre.

Skattereformen øger arbejdsudbuddet med 20.000 personer. Det gør det lettere for virksomhederne at rekruttere og fastholde den arbejdskraft, som samfundet har brug for. Samtidig øges tilskyndelsen til at uddanne sig, til at tage et større ansvar og i det hele taget til at være mere produktiv. Samlet giver skattereformen et løft i velfærden og i velstanden svarende til ca. 30 mia. kr. Og så synes jeg ikke, vi skal glemme, at det samtidig styrker de offentlige finanser med 5,5 mia. kr., og dermed yder den fornuftige skattereform, vi har gennemført, og som har betydet, at alle lønmodtagere i det her land har fået flere penge mellem hænderne – af deres egne penge vel at mærke – et væsentligt bidrag til at fremtidssikre det danske velfærdssamfund via øget vækst og beskæftigelse. Det er det ærlige svar. Det uærlige svar er flere offentlige udgifter, flere skatter og flere afgifter.

Skattereformen var seneste led i en lang række reformer, der øger arbejdsudbuddet. Regeringen vil fortsætte den reformdagsordenen og vil fremover også tage nødvendige initiativer for at øge arbejdsudbuddet. I efteråret skal vi f.eks. i gang med et tiltrængt reformarbejde omkring førtidspensionen, og vi vil også fremlægge vores forslag til en ny SU-ordning, som skal sikre, at unge kommer hurtigere igennem uddannelsen. Men det er jo altså ikke gjort med arbejdskraft alene. Vi arbejder i regeringen løbende med alle de områder, der har betydning for virksomhedernes konkurrenceevne. Det er et fokusområde i vores arbejdsprogram, der indeholder en lang række initiativer, der skal give bedre vilkår for vækst.

Kl. 11:18

Vi har jo i Danmark den helt særlige udfordring, at vi har en masse små og mellemstore virksomheder. De kan på nogle stræk have vanskeligere end store koncerner ved at udnytte de rammevilkår, vi stiller til rådighed, og det giver jo hele tiden anledning til, at vi løbende overvejer, hvordan vi fra offentlig side mest hensigtsmæssigt tilrettelægger indsatsen.

Vores arbejdsprogram indeholder en række initiativer, som skal gøre det lettere for de små og mellemstore virksomheder at gøre sig gældende på de globale markeder og vokse sig større. Vi vil som en del af den erhvervsrettede innovationsstrategi tilbyde et innovations-tjek, der skal gøre det lettere for mindre virksomheder at deltage i innovationskapløbet, gøre os klogere, gøre os smartere og få flere arbejdspladser til Danmark. Vi vil også præsentere en strategi for vækst i små og mellemstore virksomheder, som bl.a. fokuserer på barrierer for vækst, og vi vil med regeringens indsats for bedre regulering og administrative lettelser for virksomhederne sikre, at den offentlige regulering ikke unødigt spænder ben for virksomhederne.

Hvis vi skal øge væksten i Danmark, skal alle dele af dansk erhvervsliv levere varen, alle virksomheder skal være motiverede til at få nye produkter og arbejdsprocesser. Det forudsætter bl.a. en stærk og effektiv konkurrence og en sund konkurrencekultur. Derfor vil vi tage initiativer til at bringe konkurrencen op på niveau med de bed-

ste lande, bl.a. ved at styrke konkurrencemyndighederne yderligere. Herudover vil regeringen arbejde for at styrke konkurrencekulturen ude i virksomhederne, som på nogle områder i Danmark har det sværere, end man har i f.eks. Sverige og Tyskland.

Regeringen er desuden helt bevidst om, at det kræver kapital, hvis virksomhederne skal omsætte ideer til vækst. Krisen kastede hele den finansielle sektor ud i et globalt stormvejr. Med bankpakken, kredittpakken og erhvervspakken har regeringen taget de nødvendige skridt for at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Regeringens politik har bidraget effektivt til at sikre stabiliteten og modvirke den kreditklemme, hvor virksomhederne ikke kan finde finansiering til sunde projekter. De små og mellemstore virksomheder skal have mulighed for at sætte gang i forretningsudviklingen for at skabe vækst og nye arbejdspladser, og derfor styrkede regeringen med erhvervspakken bl.a. ordningen for vækstkaution med 1,5 mia. kr. og stillede via Vækstfonden 500 mio. kr. til rådighed i risikovillig kapital i en såkaldt fund of funds, dvs. en fond, der skal investere i private venturefonde. Nu skruer vi yderligere op for den indsats, tilføjer 500 mio. kr. ekstra i risikovillig kapital til investeringer i skabelsen af nye arbejdspladser. Den konkrete udmøntning af de ekstra midler vil ske på baggrund af erfaringerne fra evalueringen af Vækstfonden og arbejdet i udvalget for risikovillig kapital.

Derudover vil vi skabe mere fleksible rammer for de institutionelle investorer, bl.a. ved at give pensionskasserne bedre mulighed for at investere i noterede aktier og ved, at det bliver lettere at investere i noterede aktier for kapital- og ratepensionsmidler.

Endelig vil jeg pege på, at regeringen inden udgangen af maj kommer med et regionalpolitisk udspil, der er rettet imod at sikre, at man lokalt og regionalt kan udnytte mulighederne i en grøn vækstøkonomi: Danmark i balance. Regeringens arbejde med det regionalpolitiske udspil om et Danmark i balance skal selvfølgelig ses i forlængelse af en lang række af de initiativer, som regeringen tidligere har taget på dette område, og de hensyn, der ligger bag den gennemførte politik på de forskellige områder.

Jeg vil godt her afslutningsvis vende tilbage til det, det hele drejer sig om: Vi skal have gang i den private vækst, vi skal være blandt de ti rigeste lande i 2020, og hvis vi skal nå de mål, skal der gang i væksten. Og der er det ærlige svar, at vi sikrer virksomhederne de bedst mulige rammevilkår ved at lette omkostningerne for virksomhederne, det uærlige svar på udfordringen at bringe Danmark tilbage på vækstbordet er yderligere skatter og afgifter for virksomhederne og for privatpersonerne. Det ærlige svar er også, at vi bliver nødt til at se på fordelingen mellem den offentlige sektor og den private sektor, og at vi holder de offentlige udgifter i ro. Vi har en af verdens største offentlige sektorer med en samlet økonomi på 1.000 mia. kr., og der er det altså vigtigt, at man holder den i ro, sådan at vi kan få finansieret og konsolideret hele vores økonomi. Det uærlige svar er at øge de offentlige udgifter.

Så vi skal have stoppet den her politik med at komme med en masse uærlige svar; vi skal se kendsgerningen i øjnene, og det er, at vi har en masse udfordringer, og svaret på udfordringerne er, at det er det private erhvervsliv, der skaber væksten. Vi skal som politikere skabe rammerne, og det er et centralt fokus i vores arbejdsprogram.

Der vil jeg godt understrege, at det altså ikke er et spørgsmål om, at vi skal bruge nogle flere penge; vi bruger rigeligt med penge og har en af de største offentlige sektorer i hele verden. Vi investerer i forvejen massivt i f.eks. uddannelse, innovation og forskning. Det, vi skal have set nærmere på, er, hvordan vi fra offentlig side mest hensigtsmæssigt tilrettelægger indsatsen inden for den store kage, som hedder den offentlige økonomi. Der er behov for, at vi bliver klogere på, hvordan vi får et større udbytte af vores investeringer. Det er noget, vi hele tiden skal se på: hvordan vi effektivt får udnyttet de resourcer, vi har til rådighed.

Med det ser jeg frem til debatten, men vi bliver nødt til at slå fast, at det ærlige svar på de udfordringer, der er, altså er vækst i den private sektor, færre skatter og afgifter, og det uærlige svar er at bilde danskerne ind, at man kan øge de offentlige udgifter, hæve skatte trykket og hæve udgifterne og skatterne for almindelige mennesker og for virksomhederne, for det betyder, at vi underminerer hele det velfærdssamfund, vi lever i i dag.

Kl. 11:24

Formanden :

Tak til økonomi- og erhvervsministeren for besvarelsen. Og så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Kl. 11:24

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Der står en pakke kleenex her neden under talerpulten, og det havde da været dejligt, hvis man havde fået brug for den, altså, hvis det endelig var lykkedes at afæske regeringen et konkret svar på, hvordan man vil imødegå de økonomiske udfordringer. Det havde klædt debatten, som finansministeren siger; det er jeg sådan set meget enig i, og det havde jo været naturligt, at regeringen, som trods alt har ansvaret for landets ledelse, havde lagt sin plan frem. Og derfor er det både med forundring og beklagelse, at jeg efter redegørelserne konstaterer, at den uklarhed, der svæver over regeringens politik, er fuldstændig intakt. Vi står tilbage med spørgsmålet: Har regeringen ikke nogen sammenhængende økonomisk plan, eller er det bare, fordi man ikke vil lægge den frem til debat og stå ved sin politik?

Når vi ikke kan få svar på morgendagens udfordringer, kan vi jo se tilbage på, hvordan regeringen hidtil har evnet at nå sine mål. Først må vi slå fast, at VK overtog en økonomi i topform. I 2002 var der ikke noget holdbarhedsproblem i dansk økonomi, det har der været hvert eneste år siden da, og i 2010 er det opgjort til 24 mia. kr. Allerede da regeringen i 2007 fremlagde sin 2015-plan, var den åbenlyst ufinansieret. Holdbarhedsproblemet var dengang 14 mia. kr., og diagnosen var reformer, der kunne tilføre arbejdsmarkedet 50.000-60.000 ekstra personer. I stedet kom der så en skattelettelse, som var ufinansieret, og som ifølge regeringens egne publikationer isoleret set gjorde problemet større.

Heller ikke målsætningerne for væksten i det offentlige forbrug er blevet overholdt. Tæring er ikke blevet sat efter næring. Og det er derfor, at det har så ringe troværdighed, når regeringen i dag sætter mål om og knytter forventninger til en offentlig nulvækst. Det er derfor, det klinger hult, når regeringen fastholder sin målsætning om balance i 2015. Og det er jo ikke bare gold oppositionssnak. Nationalbankdirektør Nils Bernstein udtaler i Information den 18. marts, og jeg citerer:

»Regeringen har ikke kunnet styre de offentlige udgifter i de seneste ni år, derfor er der ingen grund til at tro, at de kan i de næste tre ...«.

Regeringen har på intet tidspunkt i 2015-planens levetid magtet at følge den, og det er derfor, at der er brug for en økonomisk politik, der fast og kontant sætter sine mål og er i stand til at overholde dem; en plan, som naturligvis bringer Danmark i overensstemmelse med vækst- og stabilitetspagtens regler om maksimalt underskud på de offentlige finanser, men som gør det uden nedskæringer i kernevelfærden; en plan, der som noget helt afgørende skaber langsigtet holdbarhed i dansk økonomi. Det er simpelt hen urealistisk ikke at antage fortsat vækst i de offentlige udgifter, for når vi forhåbentlig får gang i hjulene igen, vil kravene til den offentlige service også stige, og i et aldrende samfund bliver der større behov for omsorg og

sundhedspleje. Derfor skal der skabes råderum til fortsat offentlig vækst, og det kræver naturligvis, at der er vækst i den private sektor. Og derfor skal det også være en plan, der anviser de konkrete initiativer, der kan skabe fornyet vækst og beskæftigelse. Vi vil ikke slås med langtidsledighed, vi har brug for en kompetent og velkvalificeret arbejdsstyrke, så alle kan bidrage.

En sådan sammenhængende plan kræver klare prioriteringer og reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet, og hvis regeringen ikke magter at tilvejebringe en sådan plan, må vi jo tage ansvaret for landets ledelse, og det gør vi gerne, og så skal vi nok skabe de fornødne politiske resultater; vi har gjort det før. For i dag står vi med en regering, som ikke har en sammenhængende plan, men som i stedet fremlagde et omprioriteringskatalog på 10 mia. kr., som ikke bragte os ét skridt nærmere overholdelse af nogen af målsætningerne, fordi alle pengene jo blev brugt igen med det samme. Og det blev næsten omgående skudt ned af regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, som ikke kunne godkende planen, som den forelå. Og det skaber usikkerhed om dansk økonomi; det veksles til manglende tillid til Danmark, og det skader både vækst og beskæftigelse.

Lad mig derfor slutte af med den her opfordring til regeringen: Kom nu i gang, det er tid til at regere noget mere og feriere noget mindre. Og jeg skal på den baggrund fremsætte følgende forslag til vedtagelse på vegne af hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, fru Pia Christmas-Møller, hr. Christian H. Hansen og Det Radikale Venstre:

Forslag til vedtagelse

Folketinget konstaterer, at regeringen hverken lever op til sine egne målsætninger i 2015-planen eller løfterne fra folketingsvalgkampen i 2007.

Folketinget konstaterer derfor, at regeringen er uden en sammenhængende plan, der kan løse udfordringerne på kort og lang sigt for dansk økonomi.

Resultatet af regeringens økonomiske politik fører til et Danmark, der er mere sårbart over for krisens konsekvenser og ringere forberedt til kampen om fremtidens velstand.

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til snarest at fremlægge en sammenhængende økonomisk plan, der konkret anviser, hvordan regeringen vil

- sikre overholdelse af EU's konvergenskrav uden nedskæringer i kernevelfærden, herunder på områderne for børn, unge, syge, ældre og handicappede,
- tage de fornødne initiativer til at sikre fornyet vækst og beskæftigelse,
- skabe langsigtet holdbarhed i dansk økonomi og råderum til fortsat offentlig realvækst bl.a. gennem klare prioriteringer og reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet.

(Forslag til vedtagelse nr. V 64).

Kl. 11:29

Formanden :

Tak. Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg har noteret en række her til korte bemærkninger: Mike Legarth, Jacob Jensen, Kristian Jensen og Erling Bonnesen. Den første er hr. Mike Legarth for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 11:29

Mike Legarth (KF):

Jeg vil først tilkendegive, at jeg synes, det virker som en parodi, at man her skal stå og høre på, at regeringen ikke har ytret sig, fremlagt en økonomisk plan, når ordføreren, der står på talerstolen – den blok, hr. Morten Østergaard tilhører – ikke selv har meddelt noget som helst om, hvordan man selv vil løse de problemer, vi står over for.

Jeg skal gøre det meget simpelt, sådan at også offentligheden, som man nemlig ikke kan snyde ved med uld i munden at tale udenom, kan forstå, hvad det er, vi taler om. Er hr. Morten Østergaard enig i, at vejen ud af krisen er at sætte tæring efter næring og at give erhvervslivet konkurrencevilkår, så vi kan få skabt beskæftigelse og vækst? Vil Det Radikale Venstre i nogen sammenhæng i et regeringssamarbejde med den røde blok medvirke til at hæve skatten for erhvervslivet?

Kl. 11:30

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:30

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre har jo fremlagt sin økonomiske plan. Det gjorde vi allerede i januar, inden regeringen kom med et konvergensprogram, og det fremgår tydeligt deraf, at erhvervsskatter ikke indgår som en del af vores plan. Vi kigger kritisk på erhvervsstøtteordninger, men det er så en anden historie.

Men jeg vil gerne sige, at af det forslag til vedtagelse, som jeg læste op – og som hr. Mike Legarth jo ikke har fået endnu og derfor måske ikke har fanget alle detaljerne i – fremgår det jo klart, at der er enighed om i oppositionen, at det er nødvendigt at skabe langsigtet holdbarhed i dansk økonomi. Og det er jo definitionen på at sætte tæring efter næring, at man har en langsigtet holdbarhed, og det kræver bl.a. klare prioriteringer og reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Det burde en konservativ jo sådan set sætte pris på. Jeg er spændt på at se, hvad regeringen lægger frem, og om man kan finde lige så håndfaste løfter der.

Men det, jeg synes er interessant – og hr. Mike Legarth har jo chancen for at svare – er, om vi i dag kan få at vide, hvor de 10 mia. kr., som skal findes inden 2013, skal komme fra, for det har regeringen endnu ikke redegjort for. Og hvad med de ekstra 7 mia. kr., som skal findes inden 2015? Hvor er det præcis vi kan regne med at regeringen finder de her beløb? Uden en præcis angivelse har man ikke en plan, så har man bare nogle målsætninger.

Kl. 11:31

Formanden :
Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:31

Mike Legarth (KF):

Vi fik en ny omgang talen udenom. Jeg spurgte meget enkelt – og det er så nemt for alle at forholde sig til, uanset om man sidder bag tv-skærmene eller ved radioen og lytter til den her debat: Vil Det Radikale Venstre medvirke i et regeringssamarbejde med Socialdemokratiet og SF om at hæve skatten for erhvervslivet?

Kl. 11:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:32

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg redegjorde jo fuldstændig klart for det. Det Radikale Venstre har fremlagt sin økonomiske plan, og der indgår ikke øget erhvervsbeskatning som en del af den. Men vi kigger kritisk på erhvervsstøtteordninger, fordi vi ønsker at kunne skabe mulighed for at fremme en omstilling til et mere grønt og energivenligt erhvervsliv. Så det svar er jo givet krystalklart der, vores politik er lagt frem. Og jeg håber da, at andre også vil gøre sig umage med – særlig regeringen – lige så præcist at fremlægge, hvilke reformer og tiltag det er, der skal løse opgaven.

Det er jo der, jeg bare må sige, at parodien er helt på hr. Mike Legarths side, når man ikke er i stand til at demonstrere, hvordan man vil nå de økonomiske målsætninger, man har sat sig, og man ikke engang kan mønstre et flertal bag de beskedne planer, man lægger frem.

Kl. 11:33

Formanden :
En kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:33

Jacob Jensen (V):

Nu er der et fælles forslag til vedtagelse fra De Radikale, S og SF m.fl., hvoraf det fremgår, at man vil lave klare prioriteringer og reformer. I forlængelse af hr. Mike Legarths spørgsmål vil jeg spørge hr. Morten Østergaard, om De Radikale kan støtte en millionærskat, som foreslået af bl.a. S og SF, og som jo er en del af S og SF's prioriteringer – kan hr. Morten Østergaard og De Radikale støtte en millionærskat?

Kl. 11:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:33

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre har jo også fremlagt en skattepolitik. Den kalder vi »Skat der virker«, og den adskiller sig bl.a. på det punkt, som hr. Jacob Jensen nævnte, fra S og SF's skattepolitik på det område.

Men det, der jo er afgørende, er, om man vil skabe langsigtet holdbarhed i dansk økonomi, og om man kan anvise, hvordan man vil gøre det, hvis man vil lede landet. Og der kan jeg stille det samme spørgsmål til hr. Jacob Jensen: Ved hr. Jacob Jensen, hvor de 10 mia. kr. frem til 2013, som regeringen mangler at redegøre for, skal komme fra? Ved hr. Jacob Jensen, hvor de 7 mia. kr. frem til 2015 skal komme fra? Og ved hr. Jacob Jensen, om Dansk Folkeparti bakker op om planen til 10 mia. kr., der blev fremlagt i sidste uge?

Kl. 11:34

Formanden :
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:34

Jacob Jensen (V):

Nu er det så mit privilegium at stille spørgsmål og forhåbentlig få et svar.

Vi står her med et fælles forslag til vedtagelse, som både S, SF og De Radikale står bag. Der står, at man vil lave klare prioriteringer og reformer, og en af prioriteringerne fra S og SF's side er at indføre en millionærskat.

Derfor er det blot, jeg spørger: Hvad er det så for nogle prioriteringer, man kan forvente, hvis dette forslag til vedtagelse skulle blive vedtaget her i Folketinget? Er det en millionærskat? Kan De Radikale støtte en millionærskat, som jo er en del af S og SF's prioriteringer?

Kl. 11:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:34

Morten Østergaard (RV):

Det svarede jeg jo også på første gang, hr. Jacob Jensen spurgte. Det er ikke en del af vores skattepolitik. Så simpelt er det. Det er klart, at der skal forhandles for at nå de målsætninger, som ligger i vores forslag til vedtagelse, men det, der er afgørende, er, at man forpligter

sig på at skabe langsigtet holdbarhed, og man siger, at det kræver prioriteringer, og det kræver reformer, der sørger for, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Det er jo det afgørende i det, der lægges frem.

Det, der gør diskussionen lidt pinlig, er, at når nogle af partierne i oppositionen har fremlagt deres politik og Det Radikale Venstre har fremlagt sin politik, vil regeringen gerne diskutere det, men det, vi står og mangler svarene på, er, hvad regeringens politik er. Hvor skaffer man de 10 mia. kr., som man mangler indtil 2013? Hvordan skal man ramme 31 mia. kr. i 2015? Støtter Dansk Folkeparti regeringen i forhold til den milliardplan, der blev lagt frem i sidste uge, hvor alle pengene blev brugt med det samme, men hvor hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti sagde, at de ikke kunne tages til indtægt for planen?

Kl. 11:35

Formanden :

Så er det Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:35

Kristian Jensen (V):

Jeg er helt enig med hr. Morten Østergaard i, at det er pinligt. Men det er sådan set svarene på spørgsmålene, der er pinlige, for hver gang vi spørger konkret ind til, hvad det så er, Det Radikale Venstre vil, vender man tilbage og siger, at regeringen ikke har fremlagt noget.

Jeg vil for historieskrivningens skyld sige, at det, vi overtog fra den tidligere regering, var finansieret og holdbart, under forudsætning af at man øgede beskæftigelsen med 100.000 strukturelt, uden at der var et eneste forslag til hvordan; hvis de 100.000 ikke kom, var det ikke holdbart.

Nu er der så igen en enighed bygget op omkring, at man skal lave holdbare reformer, men det er jo bare en glasur, der er trukket ud over, at man ikke enige om, hvilke reformer der så skal komme. Må jeg spørge hr. Morten Østergaard, om han er enig med hr. Ole Sohn i konkret, hvilke reformer der skal komme som opfølgning på det forslag til vedtagelse, der er fremlagt her.

Kl. 11:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:36

Morten Østergaard (RV):

Igen må jeg må sige, at der for Det Radikale Venstres vedkommende er fremlagt en fuldstændig sammenhængende økonomisk plan med en række reformer. Og det er jo velkendt, at der er en række af dem, som S og SF prioritere anderledes, og det må man så diskutere.

Det, som er centralt, er, at oppositionen her i dag forpligter sig på at skabe langsigtet holdbarhed i dansk økonomi, og at vi siger, at det bl.a. kræver reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Det må man så forhandle om. Det er også velkendt, at vi har en velfærdsaftale, der går på tværs af oppositionen og regeringen, og at det formentlig vil være i det regi, at nogle af de her reformer nødvendigvis må forhandles.

Men det korte af det lange er jo, at det, hr. Kristian Jensen er optaget af, er, hvad der sker, hvis vi får en ny regering. Det, som spørgsmålet i dag handler om, er, hvad den regering, vi har, agter at gøre. Hvad agter den regering, som hr. Kristian Jensens parti er en del af, at gøre? Kan vi ikke få nogen svar på det? Det kan jo ikke være regeringens politik alene at stille spørgsmålet: Hvad vil oppositionen? For så kan vi jo bytte plads.

Kl. 11:37

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:37

Kristian Jensen (V):

På et tidspunkt bliver der også byttet plads, for så kommer regeringspartierne ordførere på talerstolen. Men nu er det sådan set hr. Morten Østergaard, der står der.

Det, vi må konstatere, er, at man har strakt det danske sprogs elasticitet til det yderste for at få ordene til at nå sammen om tomhed. Der står en masse pæne ord i forslaget til vedtagelse, men lige så snart vi får spurgt ind til, hvad man så konkret er enige om, tør hr. Morten Østergaard ikke komme med et eneste klart svar, for så ville det blive afsløret, at denne enighed er lige så tynd som det papir, det er skrevet på; at der ikke er noget konkret indhold i, hvilke reformer der skal til.

Må jeg spørge igen: Hvilken konkret reform på arbejdsmarkedet, der vil øge muligheden for, at danskerne bliver længere på arbejdsmarkedet, er hr. Morten Østergaard og hr. Ole Sohn enige om?

Kl. 11:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:38

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre har fremlagt sin økonomiske politik i en plan, der indeholder et reformprogram, der ikke kan matches af nogen partier i Folketinget, og hvis regeringen ville fremlægge sin plan, kunne vi jo forhandle om det.

Det, som er helt afgørende for denne debat, er, at vi sammen med S og SF forpligter os på at lave reformer, som skaber holdbarhed, og det må man jo forhandle om.

Hvad er det for en situation, hr. Kristian Jensen gør sig morsom på baggrund af? Ja, det er jo altså den situation, hvor vi ikke ved, hvordan man vil skaffe 10 mia. kr. inden 2013 ved siden af alle de besparelser, der er lagt frem, hvor vi ikke ved, hvordan man vil nå 31 mia. kr. i 2015, og hvor nationalbankdirektøren siger, at regeringen ikke har kunnet styre de offentlige udgifter i de sidste 9 år, og at der ingen grund er til at tro, at de kan de næste 3 år.

Det eneste, man har lagt frem, er et omprioriteringskatalog på 10 mia. kr., som ikke har bragt os et skridt nærmere holdbarhed, fordi alle pengene var brugt, og det blev skudt ned af Dansk Folkeparti, inden dagen var gået.

Derfor er pointen bare, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, at det sejler for regeringen, og det kan man ikke bruge oppositionen til at dække over.

Kl. 11:39

Formanden :

Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det sejler overhovedet ikke for regeringen. Regeringen styrer Danmark igennem krisen med en fast og sikker hånd på rattet. Det er jo klart markeret flere gange. Nu har vi chancen for at spørge ind til de planer, som Det Radikale Venstre og ordføreren nu har muligheden for at give svar om. Vi kan jo forstå, at det drejer sig om reformer, så kom nu frem med det. Giv os nu svarene på, om det er de reformer af efterlønnen, som der er lagt op til fra De Radikales side, der skal være med til at give nogle penge til budgettet. For jeg kan nu også forstå på den radikale ordfører, at man gerne vil se på noget

langtidsholdbart. Så er det måske en af vejene at gå. Er det efterlønsreformer, er det dagpengereformer, hvad er det for nogle reformer? Kom nu med svarene. Det er nu, man har chancen.

Kl. 11:42

Kl. 11:40

Formanden :
Ordføreren.

Morten Østergaard (RV):

Tak. Altså, vi er fra Det Radikale Venstres side sådan set med på begge dele. Jeg ved ikke helt, om hr. Erling Bonnesens parti er med på nogen af delene, eller hvor vi har regeringen. Det eneste, vi ved, er, at der er nogle målsætninger. Men det er jo ikke anvist, hvordan man vil nå dem. Det er derfor, det bliver lidt svært at lave den her type skyggeboksning, når spørgeren står med en ordfører, der taler på baggrund af en fuldstændig klar politik fra Det Radikale Venstres side, og man står med en regering, som har nogle målsætninger, som vi kan ikke få at vide hvordan den vil nå. Derfor bliver det jo svært at have den politiske diskussion. Det eneste svar, man har på spørgsmålet om, hvordan den økonomiske politik skal være, er: Hvad vil oppositionen? Der må jeg bare sige, at det, oppositionen forpligter sig på i dag, er at skabe langsigtet holdbarhed i dansk økonomi, når regeringen kaster håndklædet i ringen.

Kl. 11:41

Formanden :
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:41

Erling Bonnesen (V):

Det er jo noget sniksnak. Man står på rent kviksand. Regeringen har fremlagt en klar plan, der er holdbarhed i den, den hænger sammen. Tydeligere kan det ikke siges. Så spørger vi nu, hvad der er alternativet. Danskerne har da krav på at få at vide, om der er et alternativ. Det er der så ikke. Det er sniksnak, der er alternativet. Så jeg må spørge en gang til: Hvad er det, den radikale ordfører er enig med SF om angående reformer? Tilsyneladende ingenting. Men er det efterlønnen, man er enig om, som jeg har hørt, eller er det bare noget, De Radikale står alene med, så man dermed er splittet?

Kl. 11:41

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:41

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo velkendt, at Det Radikale Venstre er kritisk over for efterlønnen og gerne ser den udfaset, og det er lige så velkendt, at der er andre partier i oppositionen, der har et andet syn på det. Men det, der er enighed om, er, at vi skal sikre holdbarheden bl.a. igennem reformer, der sørger for, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet, og det må man jo så forhandle om. Det er en fælles forpligtelse, man har taget på sig.

Men nu har vi haft en række repræsentanter for regeringspartierne, der har haft ordet, og jeg har spurgt dem alle sammen, om de kan anvise, hvordan man vil finde de næste 10 mia. kr. frem til 2013, og hvordan man vil nå 31 mia. kr. i 2015; vi har haft finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren oppe, og ingen af dem kan løfte sløret for det, fordi der ikke er en plan. Det er da besynderligt, og det er det, der skaber usikkerhed om dansk økonomi. Det er det, der på sigt vil vokse sig til manglende tillid og derfor skade vækst og beskæftigelse i Danmark.

Formanden :

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Anders Samuelsen (LA):

Jeg er bange for, at det, der bliver tydeligt i løbet af dagen, er, at rød stue ingen planer har, som de kan stå sammen om. Blå stue, altså VKO, har heller ingen planer, som de kan stå sammen om. Det eneste, som vi kan konstatere, er, at begge sider af Folketinget sidder som et vildt dyr på vejen lammet af billygter, som blænder det og skaber en situation, hvor det ikke kan bevæge sig ud af stedet. Det er den situation, som Folketinget har fået bragt sig selv i. Man kan sige, at Folketinget i bund og grund har spillet fallit.

Lad os bare sætte det lidt på spidsen og så bede den radikale ordfører om at komme med tre konkrete bud på tre konkrete reformforslag i det forslag til vedtagelse, som her er fremsat. Kan den radikale ordfører komme med tre konkrete forslag, som vi kan læse ud af det her forslag til vedtagelse, eller er det bare, som det blev sagt før, sniksnak? Regeringen siger: Vi skal være de bedste til alting. Oppositionen siger nu: Vi skal have sammenhæng i økonomien. Ja, men hvordan? Er der tre konkrete reformforslag, som oppositionen står sammen om?

Kl. 11:43

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:43

Morten Østergaard (RV):

Det, der fremgår af forslaget til vedtagelse, er, at der er enighed om bundlinjen, nemlig at der skal være langsigtet holdbarhed, og at det bl.a. skal sikres igennem reformer, der skal gøre, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Så er det jo velkendt, at Det Radikale Venstre har fremlagt sin politik. Hr. Anders Samuelsen har også sin politik, og jeg ved ikke, om der er sket noget nyt, eller om hr. Anders Samuelsen har fået overbevist dem, som han har låst sig fast til, om, at der skal føres reformpolitik. Det kan vi jo se, når forslaget til vedtagelse fra regeringspartierne kommer. Derfor tror jeg sådan set, at det måske var mere hensigtsmæssigt, at man arbejdede på at overbevise flest mulige partier i Folketinget om at forpligte sig på ting som dem, der står i det her forslag til vedtagelse, nemlig at der skal laves reformer, som gør, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet.

Kl. 11:44

Formanden :

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:44

Anders Samuelsen (LA):

Vi sænker ambitionsniveauet. Lad os få ét konkret bud.

Kl. 11:44

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:44

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, at det er ærgerligt, at hr. Anders Samuelsen allerede er klar til at sænke ambitionsniveauet. Det synes jeg. Jeg synes, det er for tidligt at sænke ambitionsniveauet. Men jeg kan godt forstå det, for vi har jo i 9 år haft en regering, der ikke har formået at skabe holdbarhed i økonomien, og det er den regering, hr. Anders Samuelsen har låst sig til.

Det havde jo været interessant, hvis hr. Anders Samuelsen, som gerne vil give den som en fra et midterparti, havde gjort det, som nogle løsgængere i Folketinget har gjort i dag, nemlig at bakke op om den helt rimelige kritik, som også kommer til udtryk i det indlæg, hr. Anders Samuelsen havde. Det ville være interessant. Så ville man vise, at man var et midterparti. Men det er man jo ikke, for man har sænket ambitionsniveauet. Man er bare glad for at være med, og så står man last og brast med regeringen, uanset hvad den gør.

Kl. 11:45

Formanden :

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, kort bemærkning.

Kl. 11:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var synd, at hr. Morten Østergaard ikke ville svare på hr. Anders Samuelsens spørgsmål. Hvis ordføreren kom på bedre tanker, så vil jeg da sætte pris på det, også under det spørgsmål, som jeg stiller. For jeg er også optaget af at høre, hvad det er, man er enig i oppositionen om, når man har den her diskussion. Lad mig derfor spørge: Kan Det Radikale Venstre støtte et forslag om en aktieomsætningsafgift, som ifølge S og SF skal give 4 mia. kr. i provenu? Er det et forslag, som Det Radikale Venstre kan støtte?

Kl. 11:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:46

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da gerne, hvis jeg tager udgangspunkt i det, som hr. Torsten Schack Pedersen siger, sige, at det jo fra oppositionens side gennem lang tid har været et ønske at få en førtidspensionsreform, og vi forstår nu på regeringen, at det ligger i horisonten. Det var bare for at nævne et eksempel. Men det, der er problemet, er jo, at vi ikke kan komme til at diskutere det, som vi sådan set er enige om i oppositionen at der skal til, nemlig hvordan vi skaber en samlet økonomisk plan, der giver holdbarhed, for der kører regeringen bare med løse målsætninger. Og med hensyn til en aktieomsætningsafgift så indgår det heller ikke i vores skattepolitik. Det ved hr. Torsten Schack Pedersen udmærket, og det ved alle partier i Folketinget.

Kl. 11:46

Formanden :

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Lad mig tage et andet finansieringselement fra Socialdemokratiets og SF's skatteudspil, som jo også er interessant, når man diskuterer holdbarhed. Hvad med, at man vil genindføre flypassagerafgiften? Det er et forslag, som ifølge S og SF giver lige knap 1 mia. kr. Er det et forslag, som Det Radikale Venstre kan støtte?

Kl. 11:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:47

Morten Østergaard (RV):

Jamen altså, en flypassagerafgift indgår ikke i vores skattepolitik. Hvis man gerne vil vide, hvilke forslag Det Radikale Venstre kan støtte i skattepolitikken, så kan man jo tage vores udspil, der hedder »Skat der virker«. Det medvirker med et betragteligt bidrag til holdbarhed, fordi der er et øget arbejdsudbud, og det er derfor, vi kalder det »Skat der virker«. Det er jo, synes jeg, helt fair, at man stiller

spørgsmål til det, men det, som det bare ikke kan dække over, er jo, at den såkaldte politik, som regeringen har lagt frem, jo har huller, der gør, at det er fuldstændig u håndgribeligt at diskutere, hvordan regeringen vil nå sine målsætninger. Og derfor er det jo fint, at man gerne vil spørge ind til, hvad der er af forskelle på den konkrete skattepolitik, S og SF har fremlagt, og den konkrete skattepolitik, som Det Radikale Venstre har fremlagt, men det, der ville være interessant, ville jo være at diskutere regeringens økonomiske politik, men desværre kan vi ikke få indsigt i den.

Kl. 11:48

Formanden :

Så er det fru Sophie Løhde, kort bemærkning.

Kl. 11:48

Sophie Løhde (V):

Ja, når man ikke er enige om finansieringen, så er man vel næppe enige om noget som helst. Nu har hr. Morten Østergaard nævnt her, jeg tror, det var fire, fem, seks finansieringselementer, som man ikke er enige med oppositionspartierne fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne i. Så er det jo klart, at vi er nødt til at spørge, hvad det så er for nogle andre elementer, man er enige om. Kunne vi ikke bare, som hr. Anders Samuelsen spurgte om og efterlyste, få et eksempel, når man i sin tekst til sit forslag til vedtagelse i dag skriver, at man vil klare prioriteringer og reformer. Hvad er det for nogle klare, konkrete prioriteringer og reformer, som Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er enige om? Kunne vi få et eksempel i dag?

Kl. 11:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:48

Morten Østergaard (RV):

Jamen igen: Det, det er vigtigt at holde fast i, er jo bundlinjen, at der skal være reformer, der sikrer, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet, og det bliver en del af opgaven, når man skal skabe langsigtet holdbarhed. Men vi har længe efterlyst en førtidspensionsreform, det kommer der så nu en forhandling om. Det ser vi selvfølgelig frem til, men det er jo klart for enhver, at en førtidspensionsreform ikke kan lukke hullet i dansk økonomi, medmindre man vil afskaffe førtidspensionen fuldstændig, og det er ikke vores politik. Det kan ikke lukke hullet i dansk økonomi, og derfor er det jo, at boomerangen vender tilbage. Kan vi få at vide, hvad det er for 7 milliarder i reformprovenu, man forventer at få fra regeringens side i det, som er henlagt til at skulle realiseres inden 2015? Hvilke reformer er det, der tilsammen giver 7 milliarder – er det bare en løs målsætning, som minder lidt om det, man kritiserer oppositionen for?

Kl. 11:49

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:49

Sophie Løhde (V):

Man kan da ikke bede om en forespørgselsdebat og fremlægge et forslag til vedtagelse fra oppositionen uden at besvare det simple spørgsmål om hvordan. Hvad er det for nogle konkrete reformer og prioriteringer, som man er enige i oppositionen om at gennemføre, hvis man får magt, som man har agt? Hvad er det for nogle konkrete reformer af arbejdsmarkedet, som skal skabe en holdbarhed i dansk økonomi ifølge Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne? Hvad er man enige om der? Vil Det Radikale Venstre insistere på at gennemføre en efterlønsreform, hvis man skal

være med en ny regering efter valget med Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti? Vil det være et krav, eller har man accepteret fra fru Margrethe Vestagers side, at man ikke kan få ændret så meget som et komma, som hun blev meddelt af oppositionens leder, fru Helle Thorning-Schmidt?

Kl. 11:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:50

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo sådan, at der skal være 90 mandater bag en politik, der skal bæres igennem Folketingssalen. Vi synes sådan set, det er godt, hvis det er bredere end det, og derfor er det jo selvfølgelig interessant, når fru Sophie Løhde siger som indledning, at hvis ikke man er enig om finansieringen, så er man jo ikke enig om noget som helst. Regeringen fremlagde jo en omprioriteringsplan på 10 mia. kr., der hverken bringer os et skridt nærmere overholdelse af konvergenskrav eller holdbarhed, fordi alle pengene blev brugt i den, og hvad var reaktionen fra det faste parlamentariske grundlag? Det var, at de ikke kunne tages til indtægt for den plan.

Det afgørende slag kommer til at stå om, hvor pengene skal findes, sagde hr. Kristian Thulesen Dahl. Vi forbeholder os retten til at se på, hvor man vil tage pengene fra, sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, og vi vil gå hele statens budget igennem og se, hvor meget staten kan tage på sig, sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, fordi han ikke ønskede, at kommunerne skulle spare 4 mia. kr.

Altså, kan vi så ikke konkludere, at hvis de samme vilkår gælder, når man måler regeringens politik, som når fru Sophie Løhde og andre måler oppositionens politik, så er man ikke enig om noget som helst hos regeringen og Dansk Folkeparti, fordi man ikke er enig om finansieringen?

Kl. 11:51

Formanden :

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Peter Skaarup (DF):

Jeg blev rigtig glad, da den såkaldte opposition rejste den her debat i Folketinget den 3. marts, fordi så tænkte jeg, at nu ved vi så, i hvert fald når debatten kommer i salen, hvad det er, den såkaldte opposition gerne vil i forhold til den økonomiske politik. Lige så glad blev jeg, da man sagde, at lige efter påske ville der komme en plan, fordi så vidste jeg, at så havde vi endda god tid til at kigge på, hvad det var, S og SF og vel også De Radikale mente om den økonomiske situation. Men så er det jo i virkeligheden lidt for sjovt her i dag at stå i en situation, hvor vi stadig væk ikke ved noget som helst om, hvad det er, man vil – ikke noget som helst endda. Det er rigtigt, at De Radikale har sagt noget om en plan, som De Radikale vil, men synes hr. Morten Østergaard ikke, at det er meget uheldigt, at man indkalder det samlede Folketing til en stor økonomisk debat i en situation, hvor der ikke er noget alternativ, altså hvor vi ikke ved, hvad det er, den opposition, der indkalder til debatten, ønsker at gennemføre?

Kl. 11:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:52

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes næsten, at det havde været ansvarspådragende dårligt, hvis ikke oppositionen havde indkaldt til en forespørgsel om regeringens økonomiske politik, med de udsigter der er i dansk økonomi netop

nu. Jeg synes, at det havde været virkelig forkert af os, hvis vi ikke ville afæske regeringen konkrete svar.

Det, vi ved, er jo, at regeringen agter at løse en del af problemerne med nulvækst i de offentlige udgifter. Det er så dér, hvor vi har nationalbankdirektørens ord for, at det er der ikke megen troværdighed i, når man ikke har kunnet styre de offentlige udgifter de seneste 9 år. Vi ved ikke, hvor de 10 mia. kr., som man mangler frem til 2013 ud over nulvæksten, skal komme fra. Måske ved hr. Peter Skaarup det. Vi ved ikke, hvor de 7 mia. kr., som der skal laves reformer for inden 2015, præcis er. Måske ved hr. Peter Skaarup det. Men hvis hr. Peter Skaarup ved det, kunne man jo passende fremlægge det her. Det, jeg har set i pressen, er, at Dansk Folkeparti har sagt: Vi kan ikke tages til indtægt for de planer, regeringen lægger frem; de skal forhandles. Så må jeg sige, at det er meget hurtigt, at de forhandlinger er blevet overstået, hvis det, hr. Peter Skaarup siger i dag, er, at regeringens politik er klar og tydelig, og man bakker op i et og alt.

Kl. 11:54

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:54

Peter Skaarup (DF):

Men jeg må sige til hr. Morten Østergaard, at det jo er sådan, at når der er den slags forespørgselsdebatter i Folketinget, har vi det, man kalder en ordfører for partierne, og det er jo altså så hr. Morten Østergaard, der ifølge Folketingets forretningsorden er ordfører for partierne. Jeg kan bare konstatere, at når man har hørt det, som hr. Morten Østergaard har sagt, så har hr. Morten Østergaard ikke været ordfører for partierne. Så har hr. Morten Østergaard sagt nogle ting sådan løst og fast om, hvad De Radikale muligvis vil, men der er ikke noget som helst alternativ, og det er vel et rimeligt forlangende, at der er et reelt alternativ, når man vælger at bruge Folketingets tid på at indkalde til sådan en debat.

Synes hr. Morten Østergaard virkelig ikke, at det ville have været rimeligt, at man havde afholdt sådan en debat? Jeg synes selvfølgelig, at det er godt at få debatten – det er slet ikke det – men at man havde afholdt sådan en debat på et tidspunkt, hvor alle de her løfter fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om planer havde været indfriet, sådan at vi havde kendt de planer. Det behøvede f.eks. ikke at være lige efter påske, som man lovede, eller lidt efter påske, som man igen lovede uden at holde det, men vi kunne vel med rimeligt forlangende inden debatten i dag ønske os at vide, hvad det er, man overhovedet tænker sig på det her område, i stedet for den her fuldstændig rodede debat, hvor hr. Morten Østergaard ikke kan svare som ordfører for partierne.

Kl. 11:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:55

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg svarer jo fuldstændig klokkeklart på, hvad der ligger i det forslag til vedtagelse, vi har fremsat, og derfor må jeg bare sige, at det jo er besynderligt, at Dansk Folkeparti er blevet så indgroet en del af regeringen, at man ikke engang mener, det er rimeligt, når en regering fremlægger en række målsætninger uden at anvise, hvordan den vil nå dem, at man så inviterer til en debat i Folketinget. Hvis regeringen havde været optaget af de økonomiske problemer og ikke optaget af at føre valgkamp, eller hvad situationen måtte være, hvis man har tabt valgkampen, ville man jo gribe det her forslag til vedtagelse med kyshånd og sige: O.k., her er en ansvarlig opposition, der gerne vil lave reformer, der sikrer langsigtet holdbarhed i dansk øko-

nomi; lad os da få forhandlingerne i gang. Men det ved vi godt ikke sker. Dem, man forhandler med, er Dansk Folkeparti, og det kan være – det lettede hr. Peter Skaarup jo ikke på låget for – at man allerede, selv om man altså i sidste uge afviste blankt, nu har accepteret alt det, regeringen har lagt frem: nulvækst i kommunerne, regningen placeret i daginstitutioner, folkeskoler, ældrecentre. Og det er jo fint. Vi kan høre, når hr. Peter Skaarup kommer på talerstolen, om man har accepteret det. Vi vil en anden vej, men man kunne jo indkalde til brede forhandlinger om det. Det ville en ansvarlig regering gøre.

Kl. 11:56

Formanden :

Tak. Og så kan jeg oplyse, at finansministeren har bedt om ordet og får det. Og det er fra talerstolen, jævnfør forretningsordenens § 28, stk. 4, som jeg har siddet og læst.

Kl. 11:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det har jeg gjort, fordi vi jo er nødt til ligesom at få det på det rene, hvad den her debat handler om. Og jeg har sjældent set en opførelse af »Kejserens nye klæder« så ynkelig som den, vi har oplevet her. Grunden til, at jeg beder om ordet, er, at jeg gerne vil forklare, hvad det er, regeringens økonomiske politik går ud på, og det vil jeg gerne have præciseret, for at vi ved, hvad det er, vi snakker om.

Krisen slog dansk økonomi ud af kurs, og da vi skulle opdatere vores konvergensprogram for 2015, blev det konstateret, at den udfordring, vi har, er på 31 mia. kr. for at opnå balance i 2015. Vi forventer så at få en henstilling fra EU her i juni eller juli måned med hensyn til at nedbringe vores underskud til under 3 pct. af BNP, og det er i øjeblikket 5,5 pct., og det vil sige, at vi står over for i løbet af 2011, 2012 og 2013 at skulle konsolidere dansk økonomi med 24 mia. kr. Der har vi vedkendt os, at den opgave tager vi på os; vi vil se på udgifterne, fordi vi vil forhindre, at gælden løber løbsk. Når vi har løst den udfordring – og nu beder jeg hr. Morten Østergaard om at notere ned, for det trænger åbenbart ikke ind – har vi løst det med hensyn til 24 mia. kr. ud af de 31 mia. kr. Tilbage bliver 7 mia. kr., og der har vi i vores regeringsprogram »Danmark 2020« vist, at vi tager fat på SU-systemet – hvordan vi får lavet en SU, så de unge mennesker kommer hurtigere igennem uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet, vi tager fat på førtidspensionen, og vi vil også, ligesom vi jo gjorde i august 2008, fremlægge et forslag til en dagpengereform. Dengang foreslog vi jo at forkorte dagpengeperioden, og det er da den vej, vi må gå for at tage fat på løsningen af de her problemer, og det er jo den måde, som vi til sin tid løser det på med hensyn til de 7 mia. kr.

Så jeg vil sige til hr. Morten Østergaard, at vi tager fat på at løse det med hensyn til de 24 mia. kr., og i første omgang gør vi det ved at holde de offentlige udgifter i ro, fordi der er indbudgetteret en vækst på 1 pct. i 2011, 1 pct. i 2012 og ¾ pct. i 2013, og ved at afstå fra den vækst vil vi have løst det med hensyn til 13,5 mia. kr. ud af de 24 mia. kr., og resten på 10,5 mia. kr. vil vi jo vende tilbage til, når vi skal fremlægge finansloven. Det er den måde, vi har tilkendegivet at gøre det på. I første omgang møder vi jo udfordringen ved kommuneforhandlingerne her i juni måned, og næste gang er det, når vi fremlægger og forhandler finanslov.

Så vi har været ekstremt konkrete på de her områder. Vi har sagt, at vi vil gribe det an ved at konsolidere de offentlige udgifter; vi har sagt, at vi vil adressere udgiftssiden; vi har sagt, at vi har et fortsat skattestop. Og uagtet hr. Morten Østergaards mange beregninger, er den opgave, vi står over for, jo næppe løselig i 2011, 2012 og 2013 ved nogle reformer af efterlønnen. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvor hurtigt Det Radikale Venstre vil afskaffe efterlønnen, men at gøre det i 2012 er måske lige optimistisk nok, i lyset af at folk skal have lidt tid.

Så vi har været ekstremt konkrete og – vil jeg sige til formanden – det var såmænd bare det, jeg gerne ville have præciseret, inden debatten løb ud i det rene ingenting.

Kl. 12:01

Formanden :

Tak til finansministeren.

Så vil jeg oplyse, at jeg har noteret følgende, der ønsker korte bemærkninger til finansministeren, og det bliver efter pausen: Hr. Morten Østergaard, fru Margrethe Vestager, hr. Morten Bødskov, hr. Frank Aaen, hr. Ole Sohn, hr. Christian H. Hansen, hr. Benny Engelbrecht, fru Karen Hækkerup, fru Mette Gjerskov, hr. Jesper Petersen, fru Astrid Krag, hr. Jens Peter Verner og fru Pia Christmas-Møller, og der kan komme flere på efter. Til orientering vil jeg sige, at det er det, jeg har noteret.

Så vil jeg sige, at de, jeg har noteret for korte bemærkninger til hr. Morten Østergaard, er: Hr. Mads Rørvig, fru Ellen Trane Nørby, hr. Frank Aaen, hr. Eyvind Vesselbo, fru Ulla Tørnæs, hr. Rasmus Jarlov, hr. Jens Vibjerg, hr. Karsten Lauritzen og hr. Jens Kirk. Det er noteret, til når hr. Morten Østergaard vender tilbage som ordfører for forespørgerne. Og det betyder også, at jeg med en vis sikkerhed kan sige, at der ikke bliver afstemning inden kl. 16.00. Det er til orientering for medlemmerne. Så afstemningen finder sted i næste uge.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Kl. 13:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Som bekendt var finansministeren på talerstolen, og der var en række korte bemærkninger til finansministeren, så værsgo til finansministeren for at komme herop igen. Vi tager disse korte bemærkninger, og der er mange på, men jeg vil sige, at jeg nu har tænkt mig at holde det inden for maksimalt 1 time. Det skal så lige understreges til de ærede medlemmer af Folketinget. Men her kommer en række korte bemærkninger, og så går vi bagefter tilbage til de korte bemærkninger til hr. Morten Østergaard som ordfører.

Den første, der har bedt om en kort bemærkning – ifølge min seddel i hvert fald – er hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:01

Morten Østergaard (RV):

Tak. Jeg er da glad for, at vi sådan kunne få finansministeren i spil så tidligt i debatten, og jeg er også glad for, hvis det var noget af det, jeg sagde, der ligesom foranledigede, at finansministeren nu føler et behov for at forklare sig yderligere. Det er kun positivt.

Så kunne vi derfor ikke nu få skåret ud i pap, hvad der er regeringens planer med hensyn til at skaffe 10,5 mia. kr. ud over det, der er indregnet fra nulvækst, indtil 2013, og hvor de 7 mia. kr. skal komme fra indtil 2015? Altså, hvad er regnestykket konkret stillet op? Hvordan passer det? For ellers er det jo bare tomme målsætninger.

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 13:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det var jo netop, fordi hr. Morten Østergaard tilsyneladende ikke havde forstået, hvad regeringens økonomiske politik gik ud på, at jeg bad om ordet. Og derfor vil jeg så gerne redegøre for den.

Vi har en udfordring frem til 2015. Vi skal finde 31 mia. kr. for at få balance mellem indtægter og udgifter, og de 31 mia. kr. vil vi finde. Vi vil i løbet af juni eller juli måned komme ind i EU's procedurer for uforholdsmæssig store underskud. Vi får jo et underskud på 5,5 pct. af BNP, og det skal nedbringes til under 3 pct., og det vil sige, at vi i løbet af 2011, 2012 og 2013 skal konsolidere med 24 mia. kr. Der har vi så sagt, at den konsolidering vil vi gøre ved at se på udgiftssiden, nærmere bestemt sådan, at vi vil holde de offentlige udgifter i ro i 2011, 2012 og 2013. Det giver 13,5 mia. kr. Derudover vil vi finde 10,5 mia. kr. Og vi melder det ud i den rækkefølge, vi støder på det.

Grunden til, at vi har taget fat i kommunerne først, er jo, at vi skal forhandle med dem i juni måned, og når vi fremlægger finansloven for 2011, vender vi tilbage til de 10,5 mia. kr.

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:03

Morten Østergaard (RV):

Så forstår jeg ikke, hvad det er, finansministeren farer sådan i flint over, for vi er jo fuldstændig enige i, at regeringen ikke har en økonomisk plan. Regeringen har nogle målsætninger, og så siger finansministeren, at hvis vi når vores målsætninger i 2013, er vi nået et godt stykke ad vejen mod vores målsætninger for 2015. Og det er jo selvfølgelig rigtigt.

Men det, der interesserer os, og det, der har gjort, at vi har rejst forespørgslen, er, at vi gerne vil vide, hvordan finansministeren vil nå sine målsætninger. Og der er det da for sølle bare at sige: Vi vil finde 10 mia. kr. ved at kigge på udgiftssiden. Jamen hvor på udgiftssiden vil man finde dem? Vi forstår i konvergensprogrammet, at det er ved reduktion i overførsler m.m. Hvilke overførsler? Hvad med mere? Og så forstår vi, at der kommer beskæftigelsesinitiativer for 7 mia. kr. Hvilke beskæftigelsesinitiativer? Hvordan summer det op til 7 mia. kr.?

Altså, jeg synes ikke, at man kan lave det regnestykke. Så har man jo ikke en økonomisk politik. Så har man jo bare nogle målsætninger, og så må man stole på nationalbankdirektøren, der siger: Regeringen har ikke i de sidste 9 år kunnet holde de offentlige udgifter i ro. Hvorfor skulle den kunne det de næste 3 år?

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så kort gentage regeringens økonomiske politik. Vi fører en ekspansiv finanspolitik i 2010. Det giver sig udslag i, at vi har et underskud på 95 mia. kr. Det gør vi for at føre Danmark så skånsomt igennem krisen som muligt.

Så er vi nødt til at konsolidere i 2011, 2012 og 2013, og i modsætning til oppositionen, som mener, at man kan konsolidere uden at spare og tilsyneladende også uden at sætte skatterne op, har vi sagt, at vi gør det, at vi ser på udgifterne. De 13,5 mia. kr. ved at holde de offentlige udgifter i ro har vi meldt ud nu, fordi vi skal møde kommuner og regioner her i juni måned, og for så vidt angår de 10,5 mia. kr., vender vi tilbage, når vi skal fremsætte et finanslovsforslag.

Det er uhyre konkret. Jeg har jo ikke hørt et eneste tal fra hr.

Morten Østergaard – ikke et eneste tal. Kunne hr. Morten Østergaard ikke bare nævne ét tal, som oppositionen var enige om – bare ét tal?

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard får ordet på et senere tidspunkt. Nu er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:05

Margrethe Vestager (RV):

Hvis det er uhyre konkret, vil jeg meget, meget nødtigt høre finansministeren, når han er flyvsk, for så bliver det rigtig svært. Derfor vil jeg vil gerne bede finansministeren om at komme lidt tættere på, hvad hans overvejelser er om en reduktion i overførslerne for 10,5 mia. kr. Vi taler jo om noget, der skal være bragt på plads inden 2013, dvs. på meget kort sigt.

Jeg tror, at det vil være utrolig godt for den politiske debat, hvis finansministeren er mere præcis end ved blot at sige: Det drejer sig om 10,5 mia. kr. på overførslerne, I kan få det at vide i slutningen af august.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige til fru Margrethe Vestager, at det er, fordi det er sådan, vores system er. Vi møder to gange i år, hvor regeringen skal komme med udmeldinger for økonomien for de kommende år og i hvert fald for det efterfølgende år. Den første gang er, når vi skal lave aftaler med regioner og kommuner om økonomien for 2011, og den næste gang er, når vi skal fremsætte finansloven for 2011 og forhandle om den. Så det er en fuldstændig normal procedure.

Det, der bare er så komisk, når vi kommer her i dag og skal diskutere den økonomiske politik, er, at regeringen har fremlagt sin økonomiske politik i detaljer, men vi har ikke set noget fra oppositionen. Men vi kan høre rundtomkring, at det af taktiske grunde ikke er klogt at fremlægge det. Og så opførte hr. Morten Østergaard jo kejserens nye klæder i en helt ny og fantastisk version ved at åbenbare, at han ikke havde svar på et eneste af de spørgsmål, der blev stillet.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:07

Margrethe Vestager (RV):

Jeg troede egentlig, at det, der havde bragt finansministeren på talerstolen på det her uventede tidspunkt, var en dyb, dyb irritation over at høre Venstres og De Konservatives ordførere være i opposition til oppositionen. Hvis det, man mestrer, er at være i opposition til oppositionen, efterlader det jo landet uden regering.

Jeg må sige, at jeg meget, meget nødtig vil se, når finansministeren maler med den brede pensel, hvis det, vi kan få at vide i dag, er, at det er særdeles detaljeret at sige, at man vil have for 13 mia. kr. nulvækst, for 10 mia. kr. reduktion i overførslerne og for 7 mia. kr. alt godt fra havet. Jeg synes, at det ville tjene den politiske debat, hvis finansministeren gjorde andet end at henholde sig til teknik ved at sige: Det kommer til august. Han burde i stedet deltage i den politiske debat om, hvad det er, regeringen vil. Hvad vil regeringen med at reducere for 10,5 mia. kr. i overførslerne inden for de næste 2-3 år?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det undrer mig, at fru Margrethe Vestager ikke kan høre hulheden i det, fru Margrethe Vestager siger. Vi blev indkaldt her, fordi oppositionen er forarget over, hvad regeringen vil, og vil sætte spørgsmålstegn og sige, at det er helt forfærdeligt, at regeringen vil spare. Det er derfor, vi er indkaldt her. Og det er det, fru Margrethe Vestager så slår sig op på.

Det betyder jo, at det, vi har fremlagt, er konkret, vil jeg sige til fru Margrethe Vestager. Det er i hvert fald så konkret, at den samlede opposition har hidset sig op over det og har indkaldt os til en forespørgselsdebat i dag.

Jeg vil sige til fru Margrethe Vestager, at det er derfor, jeg synes det sådan set er en skændsel for folkestyret at skulle stå her i dag, for vi har en regering, der har fremlagt en økonomisk politik, og vi har en opposition, som ikke vil fortælle noget. Vi har forstået på fru Helle Thorning-Schmidt, at man er færdig med en plan. Så ville man bare af taktiske grunde ikke fremlægge den før SF's landsmøde, nu vil man så af taktiske grunde ikke før den 1. maj, og så vil den formentlig komme til sommer, i håb om at alle mennesker er rejst på ferie, sådan at vi ikke rigtig hører om den plan.

Jeg vil sige til fru Margrethe Vestager: Det er sådan set det, der er skændselen i dag.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Jeg synes, at det, der er skændselen i dag, er, at vi har en finansminister som helt åbenlyst er handlingslammet, som virker desperat, og som jo ikke har noget som helst flertal i sin egen blok for det, han står og siger.

Man kan konstatere, at Dansk Folkeparti altså har undsagt regeringens overordnede strategi, som finansministeren formulerede det, flere gange.

Nu har finansministeren så haft to omgange til at forsøge at forklare, at man faktisk har en plan, uagtet at man ikke har svaret på, hvor 10 mia. kr. af de 24 mia. kr. skal findes, og hvor 7 mia. kr. af de 31 mia. kr. skal findes. Det har man ikke svaret på. Men finansministeren sagde dog en enkelt ting, som vi, der har fulgt finansministeren, lyttede meget til. Det var, at man også agter at præsentere befolkningen for en dagpengereform. Nu vil jeg bare gerne spørge helt konkret: Kunne vi ikke få at vide, hvad den går ud på? Er det, at dagpengeperioden skal ned på 2½ år?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er helt uforstående over for, at det kan være et chok for oppositionen. Vi har lavet masser af dagpengereformer. Nu har jeg jo en fortid som beskæftigelsesminister, og jeg kan huske de gange, vi har ændret det. Senest ændrede vi reglerne for de supplerende dagpenge for et par år siden, og i august 2008 fremlagde vi et forslag om at forkorte dagpengeperioden til 2 år. Jeg vil sige til hr. Morten Bød-

Kl. 13:08

skov, at vi sad sammen i forhandlinger om det her, men det ville Socialdemokraterne da ikke være med til.

Kl. 13:08

Så at fremstille det, som om jeg er allergisk over for at lave dagpengereformer, er forkert, det er jeg overhovedet ikke. Det er en del af det, vi kalder det fleksible danske arbejdsmarked, at vi hele tiden er nødt til at tage de udfordringer, der er. I øjeblikket har vi langtidsledige og unge, som har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet på grund af konjunkturerne. Sådan må vi takle de problemer hele tiden.

Jeg håber ikke, at hr. Morten Østergaard tror, at jeg er allergisk over for at lave en dagpengereform.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:11

Morten Bødskov (S):

Morten Bødskov.

Jeg synes jo, at det er temmelig interessant, at vi har en finansminister, som helt åbent og ærligt indrømmer, at det, regeringen har, er, at man ikke har nogen plan. Man er ikke i stand til at sige, hvor man vil finde 10 mia. kr. henne. Der står i det her konvergensprogram – det går jeg selvfølgelig ud fra at finansministeren har med på talerstolen – at de skal findes i en reduktion af overførsler. Kan vi så få at vide, hvad det er for overførsler, man kigger på lige i øjeblikket i regeringen? Kan vi få at vide, hvor de der 7 mia. kr., som regeringen mangler i egen 2015-plan, skal findes?

(*Finansministeren*: Ja, det har ...) Altså, hvis man lige vil lade mig blive færdig med at spørge, vil jeg sige, at jeg gerne vil høre om den der såkaldte dagpengereform, som man nu lancerer. Så fortæl da den danske befolkning, hvad det er for en dagpengereform, man sidder og putter med i regeringen, i stedet for al den der sorte snak. Så kan vi få en åben og ærlig diskussion om regeringens økonomiske strategi.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 13:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil spørge hr. Morten Bødskov, om det ikke klinger hult i ørerne på den ærede ordfører. Han står og kritiserer regeringen for noget, regeringen har foreslået, og samtidig siger han, at regeringen ikke har foreslået noget. For mig virker det altså næsten fuldstændig latterligt, at jeg skal stå og tage imod en kritik af, at jeg foreslår noget, og så blive hånet for, at jeg ikke foreslår noget.

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg redegør igen og igen for regeringens økonomiske politik. Og det, der er det karakteristiske ved den her debat, er, at hr. Morten Bødskov ikke har bidraget med en eneste ting. Det, vi kender fra tidligere, nemlig »Fair Forandring«, er noget, der svækker holdbarheden, og det er noget, der trækker arbejdskraften ud af arbejdsmarkedet, det er altså noget, som går i den forkerte retning.

Kan hr. Morten Østergaard ikke ligesom fornemme, at der er et eller andet, der mangler her?

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det var hr. Morten Bødskov, der stillede spørgsmålene, men vi ved, hvem ministeren taler om. (*Finansministeren* (Claus Hjort Frederiksen): Jamen de er næsten tvillinger.) Det har jeg ingen kommentar til. Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:13

Kl. 13:16

Frank Aaen (EL):

Tak. Den spareplan, som regeringen nu lægger frem i overskrifter – kan man roligt sige – var oprindeligt tiltænkt at skulle være gennemført inden 2015. Men fordi man så hører, at EU gerne vil have, at det skal ske inden 2013, fremrykker man sparekravene.

Det betyder, at de krav til meget stramme budgetter, som kommunerne bliver stillet over for her om nogle få uger, er unødvendig stramme, hvis man tager regeringens oprindelige plan, og de er kun så stramme på grund af EU's såkaldte konvergenskrav. Er det ikke korrekt forstået? vil jeg spørge finansministeren. Man kommer med unødvendig stramme krav til kommunerne om få uger, alene fordi man ønsker at tilpasse sig nogle EU-krav, som man ikke behøver at tilpasse sig.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

De krav, der stilles af EU, er sammenfaldende med de krav, som vi selv har til den økonomiske politik, nemlig at vi opfører os ansvarligt, at vi ikke fortsætter gældsætningen, og at vi ikke vil have stigende renteudgifter, der som en gøgeunge kan fortrænge andre udgifter. Så det er i fuld overensstemmelse med vore egne ønsker til en finanspolitik. Og jeg har da også tidligere hørt, at hr. Frank Aaen har været enig med mig. Det der med gældsætning er faktisk heller ikke noget, som hr. Frank Aaen går ind for, så der er vi jo i hvert fald enige.

Så vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at der altså er kommet en krise i landet, som gør, at vi må konsolidere. Og jeg tror da, at det, vi alle sammen hører i radio og tv om Grækenland, Portugal, Spanien osv., gør, at vi, der har rigtig gode økonomier, vil gøre, hvad vi kan for at fortsætte en ansvarlig økonomisk linje. Det er i hvert fald det, regeringen agter at gøre.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:15

Frank Aaen (EL):

Det er rigtigt, at gæld og renter er noget skidt. Vi har en anden måde at løse problemerne på end regeringen.

Men det, jeg spurgte til, var ikke, om vi skal undgå gæld, det var til, i hvilken takt det skal ske. Med den sparelinje, regeringen har lagt, er det ikke uinteressant, om det er noget, der skal ske over 5 år eller over 3 år, for den linje, der nu bliver lagt frem, og som går over 3 år, er meget skrap for kommunerne. Jeg læser op fra referatet fra Europaudvalgets møde den 5. marts, hvor der står:

Det, regeringen gør nu, svarer til, hvad den ville have gjort, hvis ikke der havde været konvergenskrav fra EU, men så ville tillidshorisonten have været 2015 og ikke 2013.

Det er derfor, jeg spørger endnu en gang: Er det ikke unødvendig skrappe sparekrav, regeringen stiller til kommunerne, sammenlignet med hvad man kunne have gjort, hvis man ikke bare bøjede sig for EU?

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg afholde mig fra at slynge rundt med tal, men den udfordring, vi havde, før krisen startede, var 7 mia. kr., som vi skulle finde til 2015 for at få balance mellem indtægter og udgifter. Så kom krisen og slog os ud af kurs. Beregningerne for nylig viste, at nu er udfordringen 31 mia. kr. Når vi har foretaget konsolideringen på de 24 mia. kr., har vi løst det tre fjerdedele af vejen til de 31 mia. kr.

Det vil sige, at vi har 7 mia. kr. tilbage, ligesom vi havde, før krisen startede. Der angiver vi i regeringsprogrammet, at vi ser på at få de unge hurtigere igennem SU-systemet, og at vi ser på førtidspensionssystemet, og det er den måde, vi vil løse den udfordring på, sådan som vi har løst dem hele vejen igennem.

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 13:17

Ole Sohn (SF):

I modsætning til mine gode kolleger vil jeg starte med at rose ministeren. Jeg synes, det var ærligt, at ministeren i sin indledning startede med at sige: Nu vil jeg gerne give en redegørelse for de udfordringer, Danmark står over for. Det synes jeg var en ærlig beskrivelse af talen. Den har vi hørt nogle gange i Finansudvalget og andre steder, og udfordringen er vi jo enige om. Så langt så godt.

Baggrunden for at stille forespørgslen var sådan set at gå skridtet videre end at præsentere udfordringen – så dér vil jeg måske give knap så meget ros. For det, der er lidt interessant, ikke mindst for vælgerne, er at finde ud af, hvor det er, regeringen ønsker at finde de 10 mia. kr., der mangler på de øvrige offentlige driftsudgifter. Er det politiet, er det forsvaret, er det overførselsindkomsterne, er det ulandsbistanden, eller er det bloktilskuddene til Grønland og Færøerne? Det er de eneste muligheder, der er. Så kan vi ikke bare komme det lidt tættere?

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man skal jo ikke undlade at bruge lejligheden til at takke for rosen, og jeg er jo i hvert fald utrolig glad for, at der så er en i oppositionen, der har forstået, hvad udfordringen består i. Det må vi jo så lige opføre på listen.

Udfordringen består i, at vi skal finde en konsolidering, og vi har været så konkrete, at vi har sagt: Vi har skattestop, det er regeringens politik, vi ser på udgifterne. Hr. Ole Sohn afviser besparelser, hr. Ole Sohn afviser reformer, og hvad angår skatter, ved hr. Ole Sohn ikke lige, for »Fair forandring« hæver skatten med 18 mia. kr., men øger udgifterne med 20 mia. kr., så det svækker holdbarheden. Så hvad er det lige, den konkrete vej, hr. Ole Sohn betræder, består i?

Vi har sagt: Vi ser på udgifterne, og det betyder, at vi skal finde konsolidering for 24 mia. kr.: 13,5 mia. kr. skal findes ved at holde de offentlige udgifter i ro, og 10,5 mia. kr. skal findes i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 13:19

Kl. 13:22

Ole Sohn (SF):

Jeg glæder mig over, at vi er enige om, hvad udfordringen er. Jeg skal give det tilsagn, at når jeg står på talerstolen, svarer jeg på SF's vegne, hvis finansministeren så tilsvarende vil påtage sig ansvaret for at svare på regeringens vegne.

Jeg prøver lige at gentage spørgsmålet: Hvor er det, de 10,5 mia. kr., der skal spares på de øvrige offentlige driftsudgifter, som dækker over politi, forsvar, bloktilskud til Færøerne og Grønland, ulandsbistand og overførselsindkomster til pensionister, førtidspensionister, sygedagpengemodtagere, arbejdsløse, skal findes? Hvor er det, der skal skæres? Er spørgsmålet forstået?

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren svarer i hvert fald. Ministeren.

Kl. 13:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ikke alene er spørgsmålet forstået, arbejdet er også i fuld gang i ministerierne. Hr. Ole Sohn vil så bare kortslutte det, ved at jeg skal sige nu, hvad vi fremlægger i finanslovsforslaget. Der er jo en proces i gang, der er sat budgetanalyser i gang, og det er udstukket, at ministerierne skal spare 0,5 pct. om året i 2011, 2012 og 2013. Alle disse ting vil komme på finansministerens bord på et tidspunkt, og så må vi se, hvad resultaterne af de her ting bliver. Det, regeringen foretager sig, er uhyre konkret.

Det, der bare er så ærgerligt, er, at hr. Ole Sohn ikke vil fortælle, hvad hr. Ole Sohn vil. Der kommer jo ikke et tal! Jeg har nu efterlyst bare ét tal, som oppositionen er enige om, for vi vil da gerne høre det tal, uanset om det er for, hvor meget skatterne skal sættes op, eller fra hvornår efterlønnen skal afskaffes osv. Det er jo bare at komme med et tal. Vi er lutter øren.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 13:21

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Da jeg hørte ministerens tale, kom jeg sådan set til at tænke på de film, der var engang, og nu er ministeren fra et årstal, hvor jeg tror at ministeren kan huske Olsen-banden-filmene, hvori man fortalte, at man havde en plan, og nogle gange lykkedes den plan, og andre gange lykkedes den plan ikke. Men det, der jo kunne have været spændende, var, hvis regeringen havde sagt: Vi har konkret her nogle bud. Vi ønsker at gå ind at kigge på, om de multinationale selskaber skal betale mere i skat eller de skal til at betale skat i Danmark; vi ønsker eksempelvis at brande økologien, således at den kan bidrage til, at vi får en større eksport, som der er lavet beregninger på kunne være 2,7 mia. kr.; vi ønsker at styrke forskningen, for vi tror på, det er vejen frem for Danmark, det vil skabe flere kroner i den danske økonomi osv. osv. Men det startede sådan set med en anklage for, at der ikke var nogen, der havde lavet et forslag, og der mener jeg, at regeringen skulle have gjort det, at den var fremkommet med nogle forslag og så i øvrigt bare havde sagt: Tak for debatten, og nu skal det nok komme til at gå godt i Danmark. Hvordan kan det være, at det ikke skete?

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, vi arbejder stenhårdt på, vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen, er at få vækst tilbage i det her samfund. Det danske samfund er blevet fattigere, og vi skal så sikre, at vi igen kan genvinde nogle af de arbejdspladser, som er gået tabt. Hr. Christian H. Hansen må huske på, at vi de sidste par år har mistet op mod 200.000 arbejdspladser, som er gået til Kina, Indien, Vietnam osv., og det er vores store udfordring. Og der siger vi: Det duer ikke med fortsat gældsætning af landet, fortsat gældsætning betyder øgede renteudgifter, og den anden vej, som vi har til rådighed, nemlig så at skulle hæve selskabsskatterne og skatterne i al almindelighed, synes vi heller ikke er svaret på den udfordring, vi står over for. Da vi har en udfordring om at konsolidere økonomien og en sund økonomi er overskriften for alt, hvad vi foretager os, ser vi på udgiftssiden, og som jeg har redegjort for flere gange, så er vi ekstremt konkrete. Men målet er selvfølgelig at genskabe væksten i det danske samfund.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 13:23

Christian H. Hansen (UFG):

Jo, men det eneste svar, vi får, og det anerkender jeg sådan set også sker lidt fra den anden side i Folketingssalen, er, at måske har vi en plan og måske sker der noget. Men der sker bare ingenting. Man kunne jo konkret have sagt her: Vi går ind og kigger på de multinationale selskaber, og der snakker vi ikke om at hæve skatten, der snakker vi bare om, at de får lov til at betale den skat, alle andre betaler. Vi kunne snakke om, at man i udkantsområderne sagde, at hvis en virksomhed etablerer sig, vil den blive fritaget for selskabsskat i de første par år, det kunne være med til at skabe vækst. Vi kunne snakke om, at man gik ind og styrkede nogle områder, jeg nævnte før økologien, men der kommer bare ikke nogen planer. Man bliver ved med fra regeringens side ingen planer at have, og det er også grunden til, at jeg i dag er med i det forslag til vedtagelse, som er fremsat her tidligere; man snakker og snakker, og det lyder bare, som om man egentlig ikke har noget andet end måske nogle embedsmænd, der hen over sommeren kan komme med nogle gode ideer, hvis regeringen ikke er taget på ferie.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså i 2010 – og i hele 2010 – fører vi en ekspansiv finanspolitik. Vi bruger 95 mia. kr. mere, end vi har i indtægter. Det er et led i vores politik, fordi Danmark skal så skånsomt som muligt igennem krisen. Så har vi sagt: Når konjunkturerne udvikler sig stabilt, skal vi begynde konsolideringen af dansk politik, og det begynder så i 2011, og det er jo derfor, at rækkefølgen er, som den er. Vi skal sikre, at vi kommer ind i et stabilt opsving nu, og det er altså ikke i 2010, der skal spares penge. Så har vi været så konkrete over for kommunerne, som i 2010, i 2011, i 2012 og i 2013 skal finde 4 mia. kr., at sige: I får en lang indkørfase, og ved at vi tager det op nu, så har I jo et halvt år i 2010, I har hele 2011 til at planlægge det i, og så skal besparelserne finde sted i 2012 og 2013. Og det er jo rettidigt omhu, vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen, at give et ordentligt indløb, så det ikke bliver noget hovsa, vi kommer til at diskutere, og det er jo det, hr. Morten Bødskov og hr. Morten Østergaard ønsker. Det er så-

dan noget hovsa, at vi lige siger et eller andet. Men vi fører en lempelig finanspolitik i 2010.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:26

Benny Engelbrecht (S):

I det sparekatalog, som finansministeren fremlagde, for kommunernes potentielle besparelser, sagde finansministeren til Berlingske Tidende, at det skulle være regeringens modsvar på, hvordan man kunne undgå, at nulvækst automatisk skulle føre til besparelser, men ser man i kataloget på de otte områder, hvor kommunerne altså efter regeringens opfattelse kan rationalisere sig til besparelser, kan man læse, at det bl.a. peger på, at der er 2,3 mia. kr. at spare på børnepasningsområdet. Det skal ske ved, at man tilpasser børnepasningen på gennemsnitsniveau. Formanden for BUPL, Henning Pedersen, kommenterede i går i Politiken de beregningsmetoder, man havde anvendt, og gjorde opmærksom på, at man ikke udøver ærligt købmændskab, fordi man ifølge Henning Pedersen dividerer kommunens udgifter med antallet af børn. Altså med andre ord: Hvis alle børn i Allerød går i børneinstitution og der i Billund kun går syv ud af ti, er det jo klart, at Billund Kommune har lavere gennemsnitlige omkostninger. Så hvordan er man nået frem til de her beregningsresultater? De virker umiddelbart ret utroværdige.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I en situation, hvor vi skal holde de offentlige udgifter i ro, er en af de metoder, vi kan bruge til fortsat at udbygge velfærden i landet, at udnytte pengene klogere og smartere. Og der har jeg tilladt mig at påpege, at nogle kommuner har 18 administrative medarbejdere pr. 1.000 indbyggere, andre har 10, nogle har 19 sygedage hos de ansatte om året, og andre har 11. Nogle kommuner bruger 45.000 kr. pr. skoleelev om året, og andre bruger 83.000 kr. pr. skoleelev om året. Og der har jeg bare sagt: Det gør jo ikke noget, at man prøver at lade sig inspirere af andre. Men hvis hr. Engelbrecht havde været i salen de sidste mange onsdage, ville han have hørt hr. Morten Bødskov dyrke det tema, og svaret har hver eneste gang været: Socialdemokrater betragter udgifter som gudgivne, altså de er, som de er. Og der har vi bare en mere praktisk indstilling til det og siger, at selvfølgelig kan man da få mere ud af pengene ved at tilrettelægge tingene smartere. Men jeg ved godt, at Socialdemokraterne betragter også den vej i den økonomiske politik som udelukket.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:28

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har faktisk været i salen hver eneste onsdag det sidste meget lange stykke tid, men lad nu det være. Kan vi ikke lige vende tilbage til det her konkrete eksempel? Altså, hvis Allerød skal nærme sig det samme niveau som Billund, er den eneste måde, man kan nå det på, at Allerød Kommune sender hvert femte barn ud af børnehaven. Er det svar, som skal findes i forhold til at finde besparelser i kommunerne, virkelig, at der skal være flere hjemmegående husmødre i Allerød Kommune? Det er da vel ikke det, som er tilfældet. Så hvordan i alverden er man nået frem til de her beregninger? Vi må da gå ud

fra, når det kommer fra Finansministeriet, at det så rent faktisk er noget, vi kan bruge til noget. Men det er det åbenbart ikke ifølge de beregninger, som vi kan se, og som er kommenteret af Henning Pedersen i Politiken i går.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Beregningerne fejler ikke noget, for der er jo den spredning i udgifterne. Hvis man f.eks. tager skoleudgifterne, ser man, at den billigste kommune, Midtdjurs Kommune, bruger 45.000 kr. pr. elev i folkeskolen, og de ligger som nr. 16 på de lister, der bliver lavet over resultater. Den tredjedyreste er Ishøj Kommune. De bruger, jeg tror, det er 77.000 kr. pr. elev. De ligger som nr. 98 på listen. Man kan tage Dragør Kommune, det er den femtebilligste, de ligger som nr. 10 på listen. Så man kan i hvert fald rolig konkludere, at der ikke er nogen sammenhæng, sådan at de kommuner, der bruger de fleste penge på området, også får de bedste resultater. Det er bare i al beskedenhed det, jeg har sagt til kommunerne, nemlig at der altså her er en vej, hvor man kan frigøre nogle ressourcer, så man fortsat kan udbygge velfærden på de områder, man vil. Men hvis en socialdemokratisk kommune synes, at man slet ikke kan finde ud af at få mere for pengene, må vi jo så håbe, at der kommer nogle andre til magten på et tidspunkt.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:30

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at det er meget besynderligt, at finansministeren stiller sig op og tager patent på at være økonomisk ansvarlig, når det eneste, vi hører hele tiden, er direkte uansvarligt. Vi står i en situation, hvor økonomien har det så elendigt som aldrig nogen sinde før, og hvor arbejdsløsheden stiger, og derfor kan man jo godt nogle gange, når man står i en presset situation, som regeringen jo vitterlig står i nu, komme til at få nogle gode ideer. Nogle gange kan de ideer også godt være for gode.

Derfor har jeg en bekymring, som jeg gerne vil spørge finansministeren om.

Økonomi- og erhvervsministeren har netop været ude at sige, at han ingen betænkeligheder har ved at skulle sælge statens aktier i SAS. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om finansministeren deler denne opfattelse, og om regeringen ingen betænkeligheder har ved at skulle sælge aktierne i SAS. Det vil jo altså føre til tab af arbejdspladser, ikke bare på Amager i København, og det vil også gøre, at den vækst, som vi gerne vil have sat i gang, vil blive sat under endnu hårdere pres, fordi der så vil være virksomheder i andre lande, der vil fravælge Danmark.

Deler finansministeren opfattelsen af, at der ingen betænkeligheder er ved at sælge SAS?

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo typisk for Socialdemokraterne at rejse rigtig hypotetiske spørgsmål. Jeg ved ikke, hvem der ville købe SAS i dag; jeg spejder efter dem med længsel. Vi har jo tværtimod måtte punge ud med rig-

tig mange penge for at holde SAS kørende for netop at bevare arbejdspladser i lufthavnen.

Men siden fru Karen Hækkerup jo blander sig i debatten, vil jeg da også gerne høre fru Karen Hækkerup, hvad det er, Socialdemokraterne ønsker sig. Hvad er det for en politik, Socialdemokraterne vil føre? For hver gang, en socialdemokrat åbner munden, er det flere udgifter – så er det flere udgifter – og det er jo derfor, at man som finansminister får blafrende ører for at høre, om der bare er en antydning af et eller andet, Socialdemokraterne vil gøre; men det fordufter jo hver gang.

Nu kommer der så et forslag om, at vi skal sælge SAS. Vi har ligesom givet 500 mio. kr.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:32

Karen Hækkerup (S):

Jeg beklager meget, hvis finansministeren føler sig stødt over, at jeg tager ordet (*Finansministeren*: Nej, nej, det er en fornøjelse), men det er jeg sådan set berettiget til som medlem af Folketinget, jævnfør forretningsordenen, hvor der i hvert fald ingenting står om, at visse Socialdemokrater ikke har ret til også at ytre deres mening eller stille spørgsmål til regeringen.

Men jeg forstår godt, at ministeren taler udenom, for man kan jo godt se på ministeren, at han er presset. Man kan også godt høre på det, der kommer ud af ministerens mund, at regeringen ingen plan har. Når jeg stiller et spørgsmål, som går ud på, om regeringen vil garantere, at man ikke vil sælge SAS, så er svaret: Jamen, det er et hypotetisk spørgsmål.

Ja tak, den har vi hørt rigtig, rigtig mange gange. Må jeg bare minde om, hvad vi hørte på sidste år, hvor vi sendte Anders Fogh Rasmussen af sted til NATO-jobbet. Alting er hypotetisk, indtil det lige pludselig er den skinbarlige sandhed.

Vil regeringen garantere, at man ikke vil sælge aktierne i SAS og dermed lade det gå ud over arbejdspladser på Amager i København? Det vil forringe vækstmulighederne for Danmark, hvis vi får en lufthavn og et luftfartsvæsen, som ikke har de samme destinationer til andre lande, og som derfor ikke vil være lige så konkurrencedygtigt; det vil betyde et tab af arbejdspladser, og det vil være økonomisk uansvarligt. Vil ministeren love, at man ikke har det i sinde?

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Alle vores bestræbelser går på at sikre SAS, men det er ikke regeringens mål, at vi skal drive luftfartsselskab i al fremtid. Det, der er vores mål, er at føre SAS igennem krisen, så man kan komme ud som et konkurrencedygtigt selskab, således at der, når markedet vender tilbage til almindelige forhold, måske er nogen, der gerne vil investere i SAS. Det er jo netop for at bevare Kastrup Lufthavn som det trafikale knudepunkt og for at bevare den del, hvor der laves service på flyene, og hvor der ligger cateringvirksomheder. Det er jo hele vores politik. Men jeg vil så sige, at det ikke er vores langsigtede politik at skulle drive SAS, ligesom det heller ikke er vores langsigtede politik at skulle være bankejere.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, at finansministeren bliver mere og mere sammenbidt og slidt at høre på, for nu er det jo faktisk sådan, at festen er forbi. Pengene er fosset ud af statskassen, regeringen har uddelt alle gulddukaterne, altså danskernes gulddukater, til de rige ved skattelettelser. Nu skal regningen betales, og regeringen mangler altså at finde 10,5 mia. kr., og det har vi nu prøvet at spørge til igen og igen i denne debat.

I konvergensprogrammet står der, at 10,5 mia. kr. skal hentes på overførsler. Kunne vi få at vide, hvad det er for nogen overførsler? Overførsler dækker jo over de penge, som de allermost udsatte danskere lever af, de danskere, som ikke har andre muligheder for at få tag over hovedet og brødføde deres familie. Er det dem, det skal gå ud over? Er det SU'en, folkepensionen, de arbejdsløse, eller hvad er det?

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:35

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige til fru Mette Gjerskov, at det desværre ikke bare er 10,5 mia. kr., vi skal finde; vi skal ud at finde 24 mia. kr. på den korte bane i 2011, 2012 og 2013. Det er en meget stor opgave, vi skal ud i, og derfor anviser vi denne vej.

Vi siger, at der er skattestop, reformer kan ikke hjælpe os på den korte bane i 2011, 2012 og 2013 – det ved jeg ikke om fru Mette Gjerskov er uenig i – og det vil sige, at der er konsolideringen at se på de offentlige udgifter. Der siger vi, at vi skal holde de offentlige udgifter i ro, det vil sige, at man får lige så mange penge til næste år, som man får i år, oven i købet fremskrevet med pris- og lønregulering, og så har vi sagt, at der er nogle ting, vi gerne vil gøre. Vi vil gerne gøre lidt mere ved sundhedsvæsenet, fordi behandlingsmetoderne bliver bedre og bedre og dyrere og dyrere, medicin bliver bedre og dyrere, vi vil gerne gøre noget ved uddannelse, og vi vil gerne gøre noget ved de svage grupper. Til det formål skal vi så finde 10 mia. kr., som vi skal omprioritere. Derudover bliver der til rest yderligere 10,5 mia. kr., som vi skal finde i de kommende års finanslove.

Forretningsgangen er altså den, at vi først har kommuneforhandlinger, så derfor har vi meldt ud over for kommunerne, og til efteråret skal vi jo forhandle finanslov, og der vender vi tilbage.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:37

Mette Gjerskov (S):

Det glæder mig, at finansministeren fik lejlighed til at gennemgå hele konvergensprogrammet. Til allerallersidst kom vi så frem til de 10,5 mia. kr., hvor der står: Overførsler. Det er der, de skal hentes: på overførsler. For en socialdemokrat som mig er overførsler nogle penge, som mennesker får, fordi de ellers ikke kan betale deres husleje, betale for børnenes spejder, købe mad og komme frem og tilbage med de offentlige transportmidler. Det er altså noget, man giver til folkepensionisterne, til de SU-berettigede, til de arbejdsløse og dem, der er syge. Er det dem, regeringen vil ud at hente 10,5 mia. kr. hos? Og hvad skal de her mennesker så bruge til at betale deres husleje med?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi er jo i gang med det her arbejde. Der er et kæmpe analysearbejde i gang i centraladministrationen, det er blevet pålagt, at alle hvert år skal finde 5½ pct. i besparelser, vi har sagt, at kommunerne skal finde 4 mia. kr. – jeg har tidligere forklaret om profilen – og tilbage bliver der så udgifter i finansloven. Jeg vil sige til fru Mette Gjerskov, at vi jo arbejder med det.

Det med at stå og afvise er en totalt useriøs måde at gribe det an på. Jeg kunne have accepteret meget, hvis fru Mette Gjerskov stod for noget i den økonomiske politik, som pegede fremad, og hvis fru Mette Gjerskov kunne anvise, hvordan Socialdemokratiet ville komme ud ad den her vej. Hvis fru Mette Gjerskov kunne det, ville jeg også tage hatten af, for så var der respekt om det. Nu har vi hørt SF'ere og socialdemokrater hele dagen sige, at der ikke skal spares, skatten skal ikke sættes op – siger fru Thorning-Schmidt – og der skal ikke gennemføres reformer. Det er jo ellers de tre veje, der er, for at løse problemerne. Der har vi været meget konkrete og sagt, hvordan vi vil gøre det, og fru Mette Gjerskov står bare og kommer med ingenting.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:39

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, det er meget fint, at finansministeren tog ordet for en kort bemærkning her tidligt på dagen, så vi kan få lejlighed til at få spurgt nærmere ind og dermed også få afsløret, at det er korrekt, at regeringen ingen plan har. Det er det, vi får at vide nu, nemlig at det bliver der arbejdet på i ministerierne.

Det synes jeg simpelt hen er for fattigt af en regering, der påstår, at det er dem, der er klar til at føre Danmark ud af krisen. Vi er gået fra, at det for et par uger siden hed, at nulvækst betyder ingenting og regeringen ikke vil lave nogen forringelser, nulvækst kan man gennemføre uden noget som helst, til dog så at få en forklaring på, at der kommer til at være fyringer i den offentlige sektor. Nulvækst alene vil betyde 40.000 færre arbejdspladser i Danmark, 30.000 i den offentlige sektor og 10.000 i den private sektor. Så er der så meldt ud, at der yderligere skal spares 10 mia. kr., altså 4 mia. kr. ekstra i kommunerne og 8.000 flere fyringer der. Men hvorfor sætter regeringen ikke navn på? Hvorfor fortæller den ikke kommunerne, hvad de skal skære ned på, så danskerne kan forholde sig til, hvad det er for en økonomisk kurs, regeringen er ved at lægge for Danmark?

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil jo utrolig gerne deltage i en debat med hr. Jesper Petersen, hvis jeg vidste, hvad hr. Jesper Petersen ville. Vi ved ikke, hvad Socialdemokratiet og SF vil. Tilsyneladende ligger der en plan et eller andet sted, som man ikke tør fortælle på SF's landsmøde, man tør ikke fortælle det i 1. maj-talerne, og tilsyneladende skal vi nu hen i sommerferien i det håb om, at alle danskere er taget på sommerferie, så man kan offentliggøre planen i hemmelighed. Det er, hvad vi hører fra oppositionens side.

Jeg forklarer, at vi har en udfordring på 31 mia. kr. De 24 mia. kr. af den udfordring vil vi løse ved at se på udgiftssiden. Så er der 7 mia. kr. tilbage, når vi kommer fra 2013 til 2015, og der har vi jo annonceret i vores regeringsprogram, at vi ser på SU-systemet, og hvordan vi kan få de unge hurtigere igennem uddannelserne, vi ser på førtidspensionen. Det er ekstremt konkret, men jeg forstår da godt frustrationen hos hr. Jesper Petersen, fordi når man ingenting har, er man jo bare nødt til at angribe hele tiden, og det er jo så det, vi oplever her i dag. Men det er faktisk lidt uværdigt i en debat om landets økonomiske situation i en verdensomspændende krise, at det eneste, oppositionen finder interessant, er noget fnidder. Kom da med en ordentlig plan, så vi kan diskutere forskellene.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:42

Jesper Petersen (SF):

Efter det, finansministeren har sagt, tror jeg måske, man kan sige, at vi står lige. Der bliver spurgt om, hvor oppositionens plan er, og den er da velkendt for alle. Den bliver fremlagt inden sommerferien. Den bliver der arbejdet på. Vi anerkender fuldt ud, at der er en udfordring, og den kommer vi med en løsning på. Vi ender med at fremlægge den, før regeringen gør, fordi det, finansministeren siger nu, er, at det er rigtigt, at regeringen heller ikke har nogen plan, den slynger nogle tal ud, men den har ikke nogen plan for, hvordan det konkret skal ske. Det er noget, der bliver arbejdet med af nogle embedsmænd rundtomkring i ministerierne. Men det er da hr. Claus Hjort Frederiksen, der er finansminister. Det er da regeringen, der burde tage lederskab for at løse det her og komme med de klare forklaringer på, hvordan alle de her penge skal spares. Hvem er det, der skal fyres? Jeg står her med en annonce fra regeringen, hvor der står, at der skal fyres 8.000 mennesker i kommunerne. Men kan vi da ikke få en forklaring til borgerne, der i forvejen oplever forringelser og nedskæringer i kommunerne lige nu? Hvor er det så, der skal skæres 8.000 flere? Hvorfor mener regeringen, at det skal gå ud over den offentlige sektor, at det skal skabe yderligere arbejdsløshed, når regeringen skal føre Danmark ud af krisen?

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så gentage, hvad regeringens økonomiske politik går ud på. I 2009 og 2010 fører vi en ekspansiv finanspolitik. Vi bruger i år 95 mia. kr. mere, end vi har i indtægter for at føre Danmarks så skånsomt igennem krisen som muligt. Hvad oplever vi for femte måned i træk? Ledigheden holder sig i ro, økonomerne havde ventet, at ledigheden ville stige. I dag kan vi faktisk se, at den er faldet. Vi kan se, at privatforbruget er på vej op, fordi vi jo bl.a. har frigivet SP-midler og har gennemført en skattereform. Vi kan læse, at erhvervslivet begynder at få ordrer igen. Så vi kan se, at regeringens politik virker, og det er da selvfølgelig møgirriterende og frustrerende for en opposition at skulle konstatere, at regeringens politik virker. Men det er nu engang kendsgerningerne.

Når vi så er kommet igennem 2010, og vi kan se en stabil udvikling for os, siger vi, at så tager vi fat på konsolideringen, for vi vil ikke fortsætte gældsætningen af det her land. Det er det, regeringens politik går ud på, og i første omgang har vi meldt det, der er relevant for kommuner, ud.

Kl. 13:44

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Astrid Krag.

Kl. 13:44

Astrid Krag (SF):

Jeg tror, at konklusionen i forhold til finansministeren indtil videre vist må være, at moral er godt, men at dobbeltmoral er dobbelt så godt, når finansministeren bliver ved med at revse oppositionen for ikke at have lagt svar frem. Jeg synes sådan set, det er meget fornuftigt at forvente, at en regering, som er dem, der leder landet, gør det først.

Vi efterlyser nogle helt klare svar på, hvordan den nulvækst skal udmøntes, hvor det er, at de 8.000 stillinger skal spares. Vi får så at vide af ministeren: Jamen i første omgang har vi kommuneaftalerne, og i anden omgang har vi finansloven. Chok! Det er jo sådan, landet normalt ledes.

Det, vi efterlyser fra oppositionens side, er svar fra regeringen på, hvordan vi kommer ud af den her krise, og hvordan regeringen har tænkt sig at udmønte de spareplaner, den har lagt frem. Hvor skal de penge findes henne? Er det i ældreplejen, at der skal fyres flere medarbejdere, end der er blevet allerede nu? Er det normeringerne, der skal hæves, så man også begynder at måle toiletter med, når man bestemmer, hvor mange kvadratmeter børnene skal have i børnehaverne? Er det i folkeskolerne, at pengene skal findes? Det synes jeg sådan set at regeringen skylder os nogle svar på allerede nu.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når fru Astrid Krag nu kommer igen i anden omgang, må hun love mig at sige én ting, som SF vil – bare én ting, SF vil, og som bidrager til at løse Danmarks problemer her i krisen. Det ville jeg være utrolig glad for.

Vi fører en ekspansiv finanspolitik i 2010, fordi vi skal så skånsomt igennem krisen som muligt. Så har vi sagt, at vi skal holde de offentlige udgifter i ro, for fru Astrid Krag skal huske på, at siden vi overtog regeringsmagten i 2001, er der brugt 67.000 mio. kr. mere på velfærdsområdet i Danmark.

Der spørger vi: Som et bidrag til, at vi kan komme ud af den her krise, skulle vi så ikke lige i et par år holde det på det høje niveau, vi er på nu, altså som en skånsom måde at komme videre på? Det betyder, at der så er det samme antal ansatte til næste år, som man har i år, og man får oven i købet fremskrevet det med pris- og lønregulering, så man kan også købe de samme varer og tjenesteydelser til næste år, som man købte i år, fordi priserne reguleres.

Så siger vi, at vi vender tilbage, for vi har sat et meget konkret arbejde i gang, men – og det håber jeg også at fru Astrid Krag værdsætter – vi arbejder ordentligt med tingene, så vi kommer med nogle fornuftige forslag, altså så vi ikke bare betragter den økonomiske politik som sådan en happening, man kan lave her i dag, hvor SF jo helt åbenbart savner ethvert meningsfyldt forslag til, hvordan vi kommer ud af krisen.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag.

Astrid Krag (SF):

Jamen det er da meget flot, at regeringen skal skose oppositionen for at lave et gennearbejdet, grundigt økonomisk udspil, mens ministeren står og siger, at han ikke vil være med til hovesløsninger. Det er da flot, at der skal stilles højere krav til oppositionen, end der skal til regeringen.

Jeg vil sige, at det lyder lidt på finansministeren, som om det var mig, der var minister, som om det var oppositionen, der var regering. Og finansministeren bruger så ikke sin tid på at svare på de meget rimelige spørgsmål fra oppositionen og øvrigt fra mange borgmestre, inklusive borgmestre fra finansministerens eget parti, der stiller det meget reelle spørgsmål: Hvor skal de penge findes henne kommunalt?

Hvem er det, der skal fyres? Skal de 8.000 personer, der skal fyres, fyres i ældreplejen eller inden for børnehaverne? Man kan forstå på statsministeren, at han mener, at børnene skal være med til at betale det her, for der kommer færre børn og flere ældre, men vi ved jo alle sammen, at det slet ikke rækker. Der kommer ikke så mange færre børn, at de kan finansiere det stigende antal ældre.

Der mener jeg bare, at regeringen, som jo er regering for det her land – i hvert fald frem til næste folketingsvalg – skal give de svar og ikke stå og skyde ansvaret fra sig. Så det håber jeg bare at finansministeren vil, når han svarer, i stedet for at skyde bolden tilbage til mig. Det er ikke os, der har regeringsmagten endnu. Det er finansministeren, der er finansminister.

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan bare igen konstatere, at der ikke kommer ét forslag. Vi står over for, at vi selvfølgelig skal føre ressourcer på folkeskoleområdet over til ældreområdet. Der vil da ske nogle omflytninger, og den proces skal vi i gang med.

Når fru Astrid Krag nævner de 8.000, så lad mig lige i al beskedenhed sige, at der er 100.000, der forlader den offentlige sektor om året; det har der været i de senere år. De går på førtidspension, de går på efterløn, de går på pension, eller de får job uden for det offentlige. Så det, der er på dagsordenen i det offentlige, er selvfølgelig, at der er mangel på arbejdskraft i de kommende år. Det er jo det, vi hele tiden diskuterer i forbindelse med demografi.

Men jeg vil sige til fru Astrid Krag, at jeg håber, at hun vil gøre sin indflydelse gældende i S-SF-samarbejdet, for det, vi har fået at vide, er, at der er en gennearbejdet plan, så hvorfor skal vi ikke høre den? Det er jo sådan set det, der er ubalancen i den her debat, vi oplever i dag, og det er uvist af hvilken grund. For når man jo har en genial løsning til, hvordan Danmark kommer ud af krisen, er det da pokkers ærgerligt, at den ikke kan indgå i debatten i dag.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 13:50

Jens Peter Verner sen (S):

Det er åbenbart ikke gået op for finansministeren endnu, at regeringen jo selv i meget, meget høj grad er ansvarlig for den udvikling, vi har set de seneste år. Vi har set, hvordan man førte en ekspansiv finanspolitik og kom mere benzin på bålet, da det gik allerstærkest. Vi har set finansministeren spørge: Kunne I også bidrage med nogle indtægter? Vi har set, at man har valgt at betale over 1 mia. kr. eks-

tra til privathospitalerne for deres behandlinger på sundhedsområdet. Vi har set, at man vælger at give fradrag for arbejdsgiverbetalte forsikringer, og det løber også op i et stort beløb. Alene det var jo to områder.

Vi så i går i Skatteudvalget, hvor der var åbent samråd, at man har haft fat i 30 multinationale selskaber, men der er et stort antal multinationale selskaber, der år efter år ikke betaler en krone i skat, og dem har man ikke haft fat i, fordi man ikke har personalet til det ovre i skatteforvaltningen. Det er jo altså virkeligheden.

Men når vi har den her diskussion, er det jo ren ideologi. Regeringen fører politik for dem, der har mest, og tager fra dem, der har mindst, og det er det, man er i gang med også i den her omgang.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kan vi næste gang ikke bare få ét forslag fra S-SF-planen, som lige som kan vise, hvad det egentlig er, vi gerne skulle have? Det ville jo være så pokkers rart bare at få én lille ting, ét lille tal, vi kunne forholde os til. Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Verner sen, at for regeringen har det været en kerneopgave at få så mange patienter som muligt behandlet så hurtigt som muligt. Det er jo derfor, vi har arbejdet med en ventetidsgaranti, og det er jo en af de virkelig store ting, vi har gennemført, som 300.000, tror jeg, har benyttet sig af, og som jo er et syvmileskridt i behandlingen herhjemme.

Så det, som hr. Jens Peter Verner sen opfatter som noget skidt, nemlig at der er en garanti for, at man ikke skal vente så længe, betragter regeringen faktisk som en af sine rigtig store sejre.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 13:52

Jens Peter Verner sen (S):

Hvis finansministeren havde sat sig lidt ind i tingene, ville han vide, at ventetiden stort set er uændret over årene fra 2004 og frem til nu.

Det spørgsmål, jeg stillede, var jo meget præcist, og det var så også et forslag til, hvad man kunne gøre: Man kunne have ladet være med at betale den overpris til privathospitalerne, som man har betalt år efter år, og som løber op i et milliardbeløb. Man kunne lade være med at give fradrag for disse arbejdsgiverbetalte forsikringer, som en million mennesker nu har, og som også løber op i milliardbeløb. Det var måske de første 2 mia. kr., som kunne dække stort set 10 pct. af det, vi mangler, ind. Man kunne gå i gang med en ordentlig skattekontrol af de selskaber, som ikke har betalt skat år efter år; det fik vi ganske grundigt belyst i går i Skatteudvalget.

Så vil jeg spørge ministeren, for man skal have et flertal for det, man nu arbejder med: Hvor mange af de forslag, som ligger, støtter Dansk Folkeparti? Støtter Dansk Folkeparti mindre folkepension, mindre førtidspension, mindre arbejdsløshedsunderstøttelse, eller hvad er det, man støtter fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:53

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har regeringen fremlagt sin politik – det går jeg ud fra er o.k. set med hr. Jens Peter Verner sens øjne – og så skal vi jo søge tilslutning til den. Jeg håber da meget, at Socialdemokratiet, når vi kommer til

den afgørende stemmeafgivelse, vil tage et medansvar for den økonomiske udvikling her i landet og ikke vil lade sig lede af nogle partitaktiske fiduser ved ligesom ikke at bevæge sig ind på den bane.

Når vi fremlægger noget i Folketinget, vil det da være med henblik på at få et meget, meget bredt flertal i Folketinget, og der er det jo så glædeligt, at det lyder, som om der er en stor vilje. Der kommer forslagene måske så til den tid?

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:53

Pia Christmas-Møller (UFG):

Det er meget beskæmmende at overvære debatten i dag, og jeg forstår slet ikke regeringens tilgang til debatten. Finansministeren sagde: Det er en skændsel at skulle stå her i dag. Ja, det sagde han virkelig, og jeg måtte skrive det ned, for det kan ikke være rigtigt, at det er opfattelsen hos den regering, som får sin økonomiske politik til debat her i Folketinget. Jeg forstår ikke, at regeringen slet ikke tager det som et privilegium, at man forventer af den, at den skal regere, og at det er den, der skal komme med svarene, og at den er regering, fordi vælgerne har ment, at det var lige præcis de mennesker bedst til. Det er jo præcis forskellen på en regering og en opposition – regeringen skal regere. Jeg forstår ikke, at regeringspartierne ikke i dag med et eneste ord har nævnt den overskrift, der er i Børsen, nemlig »Ledighedstillene overrasker igen positivt«. Det er da et eksempel på noget ret vitalt for danskerne og et eksempel på, at regeringens økonomiske politik faktisk virker, i hvert fald på ét område.

Må jeg spørge finansministeren: Er det ikke finansministerens opfattelse, at der følger særlige forpligtelser med de gyldne kæder?

Kl. 13:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis fru Pia Christmas-Møller havde været her fra starten – og det ved jeg ikke om hun var – ville hun have hørt, at min allerførste indledning var, at jeg var glad for i dag at kunne redegøre for regeringens økonomiske politik, og det brugte jeg faktisk hele min tale på. Så synes jeg bare, at det, der jo ligesom er en skændsel i den her debat, er, at oppositionen bare kritiserer; oppositionen har ikke noget forslag. Det kan være, fru Pia Christmas-Møller har en hørelse, som jeg ikke har, men jeg har ikke hørt noget som helst. Hr. Morten Østergaard stod med 2015-spørgsmålet og kunne ikke svare på, hvad det var, oppositionen var enige om. Det synes jeg jo sådan set er det, der ligesom er den ubalance, der er i debatten. Men jeg vil da gerne, næste gang jeg får ordet, gentage, hvad regeringens økonomiske politik går ud på, og jeg ville da også meget gerne, men det forbyder min beskedenhed mig, udpensle alle de gode resultater, vi har fået, hvor f.eks. det med ledigheden jo er et af de allerallerbedste.

Kl. 13:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:56

Pia Christmas-Møller (UFG):

[Lydudfald] ... meget nøje efter finansministerens tale og for den sags skyld også økonomi- og erhvervsministerens tale, og jeg må ærligt tilstå, at der hørte jeg mest en redegørelse for, hvilke udfordringer man ser, og ikke særlig meget om, hvad man vil gøre ved dem ud over de ting, som allerede for længst er besluttet. Men der er jo en

lang række udestående ting, som ministeren og regeringen ikke har svaret på på nuværende tidspunkt.

Kl. 13:59

Men jeg kan simpelt hen helt principielt ikke forstå, at regeringen føler, at det er oppositionen, der skal komme med svarene. Jeg er stadig væk en del af regeringens parlamentariske grundlag, og jeg har altså stadig væk større forventninger til regeringen, end jeg har til oppositionen, men det kan da være, jeg skal revurdere det efter i dag. For ét er, at regeringspartiernes ordførere angriber oppositionen, når de bliver spurgt om regeringspartiernes politik, men jeg må sige, at det er pauvert, at finansministeren også gør det. At finansministeren bruger sin egen beskyldning mod oppositionen, nemlig at et angreb skal dække for mangel på politiske bud og forslag, synes jeg simpelt hen er dybt forstemmende.

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:57

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens økonomiske politik er, at vi fører en lempelig finanspolitik i 2010. Det gør vi for at få Danmark så skånsomt igennem krisen som muligt. Vi har taget en lang række initiativer, som jeg redegjorde for i min tale: tre bankpakker, vi har udskudt afregningstider for moms og A-skat, vi har frigivet SP-midler, vi har lavet en skattereform, der er underfinansieret i de her år, og vi ser resultatet af det. Så siger vi – og det, jeg siger her, er meget konkret, vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller – at så vil vi i 2011 starte konsolideringen, for vi vil ikke have, at gælden løber løbsk, så renteudgifterne som en gøgeunge kommer ind i de offentlige budgetter. Derfor vil vi konsolidere med 24 mia. kr. i 2011, 2012 og 2013; de 13,5 mia. kr. for at holde de offentlige udgifter i ro og resten, 10,5 mia. kr., vil vi fremlægge i finansloven.

Jeg tror, at fru Pia Christmas-Møller også værdsætter, at en regering kommer med nogle gennemarbejdede og gennemtænkte forslag, for fru Pia Christmas-Møller må huske, at i 2010 fører vi en lempelig finanspolitik, der spares ikke en krone; det er i 2011, 2012 og 2013, vi taler om. Så jeg mener virkelig, at det er rettidig omhu, vi anvender.

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er 1 minut til korte bemærkninger. Nej, fru Pia Christmas-Møller har haft to korte bemærkninger, og der er kun plads til to ifølge forretningsordenen. Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning til finansministeren.

Kl. 13:59

Rasmus Prehn (S):

Ministeren bliver ved med at give udtryk for, at vi fortsætter på det samme høje niveau i den kommunale sektor, som vi kender i dag. Men kan ministeren så ikke forklare, hvorfor vi i kommune for kommune ser, at man allerede nu, meget tidligt på året, er i gang med at spare stenhårdt på kernevelfærden? Det er jo altså plejehjem, der lægges op til skal lukkes, det er natsygeplejersken, der skal afskediges, det er børnehavepædagogen, der bliver sendt hjem med en fyreseddel, det er skolelæreren, der har udsigt til at blive afskediget, så børnene også får ringere undervisning. Det er jo ikke det samme høje niveau.

Når ministeren taler om ekspansiv finanspolitik og om klog kriseshåndtering, kan ministeren så ikke forklare, hvordan det nogen sinde kan være klogt at tage varme hænder fra den offentlige sektor og sende mennesker hjem med en fyreseddel i hånden? Hvordan kan det nogen sinde være klog kriseshåndtering? Skaber det ikke bare yderligere krise og ledighed?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg betragter det som yderst ansvarligt af kommunerne, at de allerede nu prøver at bringe overensstemmelse mellem indtægter og udgifter, og vi giver nu 1½ år til at indkøre de her ting. De kommuner, der har fat i det nu, kommer selvfølgelig også bedre igennem den her krise, som vi er i. Men det er da klart, at vi alle sammen skal tænke os om og gennemføre besparelser.

Jeg håber ikke, at jeg har givet udtryk for, at det er noget nemt, kommunerne, regionerne eller vi her i Folketinget står over for. Det er da rigtig, rigtig svære øvelser, men der er altså en krise, der har ramt hele verden, og vi kan hver dag læse om samfund overalt på jorden, som er i stor krise i de her tider. Vi er et af de lande, der er mindst ramt, men det stiller selvfølgelig også krav til, at vi opfører os ansvarligt, for nu skal vi som alle andre lande ud at låne penge på de internationale finansmarkeder, og ved at føre en ansvarlig finanspolitik får vi det så billigt, som det kan lade sig gøre.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:01

Rasmus Prehn (S):

Vi skal alle sammen tænke os om og spare. Hvordan får ministeren det til at hænge sammen med, at man har givet skattelettelser i 100.000-kroners-klassen til de allerrigeste i det danske samfund, skattelettelser, der bliver brugt på dyr rødvin, ferieture og andre ting, som jo ikke ligefrem er særlig beskæftigelsesfremmende i Danmark? Her er der altså en gruppe, som ikke skal spare. Og er situationen ikke den, at for så vidt angår kommunerne, er det altså velfærdstab, vi får? Er det ikke det, der er situationen nu? Vi er havnet i en situation, hvor de skattelettelser, man gav, skal betales med, at vores børn får dårligere uddannelse, at de ældre får dårligere omsorg, og at der er medarbejdere i den offentlige sektor, som skal fyres. Er det ikke sådan, det hænger sammen?

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg havde troet, at vi slap for den debat, som hviler på et fuldstændig forkert grundlag. Den skattereform, regeringen har gennemført, er finansieret krone til krone, og den bidrager til at styrke holdbarheden i de offentlige finanser. Men igen kan jeg jo bare konstatere, at det, oppositionen siger, er, at der ikke skal røres ved kommunerne, og der skal vel heller ikke røres ved regionerne. Der skal ikke røres ved nogen som helst steder, og alligevel siger oppositionen, at den er dybt uansvarlig. Vi savner jo bare et lille glimt af, hvordan det så viser sig.

For det er jo rigtigt, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at vi alle sammen er blevet fattigere på grund af krisen. BNP er faldet sidste år, så kagen er blevet mindre. Det er jo den virkelighed, vi alle sammen befinder os i, og vi håbede, at vi i debatten i dag kunne have fået oppositionens bidrag til, hvordan vi kommer videre.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til finansministeren. Vi vender så tilbage til hr. Morten Østergaard, som er velkommen til at indtage talerstolen. Der er en række korte bemærkninger til hr. Morten Østergaard, og som ved ministeren vil jeg holde dem inden for alt i alt 1 time. Det vil sige, sådan som jeg kan vurdere det, at der er cirka en halv times tid tilbage. Jeg får at vide i min øresnegl, at nogle af dem, der har meldt sig, har trukket sig. Man er stadig væk velkommen til at trække sig, hvis man agter det.

Den første, der har bedt om ordet, er hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:03

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Nu kan vi jo genoptage debatten her efter et par timer, så jeg håber, at hr. Morten Østergaard har brugt tiden til ligesom måske at snakke med oppositionen eller til at tænke sig godt om, for man har jo her stillet en fælles forespørgsel på vegne af både Det Radikale Venstre, S og SF, hvor man problematiserer noget, som jeg er dybt uenig i, men så må man jo også have en fælles løsning.

Så når man efterspørger reformer, vil jeg bare høre, om Det Radikale Venstre sammen med S og SF kan komme med tre bud på reformer, som man ønsker for det danske samfund.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:04

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal lige starte med at korrigere en misforståelse fra min egen hukommelse i et tidligere svar til hr. Torsten Schack Pedersen. Det er sådan, at den flypassagerafgift, som hr. Torsten Schack Pedersen taler om, rent faktisk indgår i Det Radikale Venstres skatteudspil, og det havde jeg i den sammenhæng lige fortrængt fra min hukommelse.

Men tilbage til spørgsmålet fra hr. Mads Rørvig: Jeg forstår ikke det der med, at hr. Mads Rørvig er uenig i forespørgslen. Altså, forespørgslen handler om, hvordan vi skal leve op til EU's konvergenskrav, skabe holdbarhed i dansk økonomi. Det kan selvfølgelig være, at hr. Mads Rørvig er uenig i, at vi skal leve op til det og skabe holdbarhed i dansk økonomi. Det, vi har søgt, er jo at få et svar på, hvordan regeringen agter at gøre det, så vi kan forholde os til det. Det er jo typisk den måde, vi arbejder på.

Spørgsmålet er så, om der er nogle reformer, vi er enige om. Jamen Det Radikale Venstre har fremlagt et gigantisk reformprogram, som ikke er matchet af noget parti og heller ikke af regeringen, hvori man kan forholde sig til vores reformer. Så ved vi jo, at S og SF arbejder på deres reformudspil, og der vil givetvis være nogle sammenfald, f.eks. med en førtidspensionsreform, som vi har efterlyst i årevis.

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:05

Mads Rørvig (V):

Der vil givetvis være nogle sammenfald, siger man. Altså, kan vi ikke få et konkret bud på, hvad det er for et udspil, som man kan forvente sig, og hvad det er for en økonomisk politik, man kan forvente af oppositionen?

Jeg synes, det er tankevækkende. Nu nævnte hr. Morten Østergaard tidligere i debatten et skatteudspil, der hedder »Skat der vir-

ker«. Altså, forudsætningen for, at det virker, er vel, at der er 90 mandater, der står bag. Kan vi ikke få et bud på, hvad det er for en fælles økonomisk politik, som oppositionen gerne vil fremme?

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet over, at der tilsyneladende er blevet delt boomeranger ud til Venstres gruppemedlemme, for nu kommer den jo så lige tilbage til hr. Mads Rørvig: Er der 90 mandater bag regeringens politik? Det, vi har konstateret, er, at Dansk Folkeparti har sagt nej til den der omfordelingsplan på de 10 mia. kr. og har sagt, at der ikke skal spares 4 mia. kr. i kommunerne. Så der må man i hvert fald sige, at det er der ikke noget der tyder på. Derfor er det jo, at det bliver lidt hult.

Det, vi står fast på, er, at når man er regering, og hvis man ønsker at blive taget alvorligt, har man, når man mener, at der skal findes 24 mia. kr. i 2013, en forpligtelse til at forklare, hvor de skal komme fra. Hvor skal de sidste 10 mia. kr., som er ubesvarede, komme fra? Når man siger, at der skal konsolideres med 31 mia. kr. i 2015, må man jo have en plan for det, for ellers bliver det jo bare målsætninger.

Det er jo de svar, vi mangler, og derfor er det jo, at hvis hr. Mads Rørvig og alle de andre fra Venstre er mere optaget af, hvad der sker, når regeringen kommer i opposition og oppositionen kommer i regering, vil jeg sige: Jamen så lad os dog tage det valg og få det overstået. Det, der er absurd, er, at man bliver ved med at sidde her og kræve noget af oppositionen, som regeringen ikke har leveret.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:07

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu er det ved at være lang tid siden, den radikale ordfører holdt sin tale, men da sagde den radikale ordfører, at der var enighed i oppositionen, og derfor kan det jo godt virke lidt underligt, at den radikale ordfører nu har behov for at stå og skyde på alle andre i stedet for at svare konkret på de spørgsmål, der bliver stillet.

Vi kan forstå, at hævnningen af erhvervsbeskatningen, efterlønsreformen, dagpengereformen og aktieomsætningsafgiften ikke er noget, som Det Radikale Venstre er enig med resten af oppositionen om, og det er det eneste, vi har fået ud af det i dag: ting, man ikke er enige om. Alligevel har den radikale ordfører stået på talerstolen og sagt, at der var fuld enighed i oppositionen om den her forespørgselsdebat og det forslag til vedtagelse, der ligger, hvori man taler om klare prioriteringer og reformer.

Så kunne den radikale ordfører ikke bare komme med et punkt, hvor De Radikale, SF og S er enige?

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er en mærkelig valgkampagtig tilgang til et meget alvorligt emne, nemlig den økonomiske politik. Hvad er det, oppositionen egentlig tilbyder regeringen i dag? Det er at slutte op om, at vi overholder EU's konvergenskrav. Men vi siger også, at regningen for den politik, der har været ført, og krisen ikke skal afleveres i folke-

skolen, i daginstitutionerne og på plejehjemmene. Vi skal finde andre veje til det.

Kl. 14:10

Fornyset vækst og beskæftigelse går jeg ud fra at man også ønsker i Venstre, og så er der den langsigtede holdbarhed, hvor vi siger, at det er nødvendigt, at der er råderum til fortsat realvækst. Det kan være, man siger: Næh, det skal der ikke være, det bliver smalhals for tid og evighed. Men det tror vi bare ikke på i et aldrende samfund, og derfor siger vi, at vi må lave nogle klare prioriteringer og nogle reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet.

Det burde være en lækkerbiskken for regeringen at have en opposition, der så ansvarligt er klar til at forpligte sig. Men det, vi mangler, er jo, at regeringen lægger sin politik frem, så man kan forholde sig til den. Det er det, vi påpeger, og der er det jo besynderligt, at også fru Ellen Trane Nørby vil stille sig op og sige, at oppositionen skal leve op til noget, som regeringen endnu ikke har leveret.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:09

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo ikke regeringen, der har stillet den her forespørgsel i dag. Det er hr. Morten Østergaard og oppositionen. Når hr. Morten Østergaard har stillet den her forespørgsel, må det jo være, fordi oppositionen har et samlet bud. Det var også det, ordføreren sagde i sin ordførtale, nemlig at der var enighed i oppositionen.

Derfor kan det jo godt virke paradoksalt, at vi ikke kan få et eneste konkret bud på, hvad det er for nogle klare prioriteringer og reformer, som der er tale om i det forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat. Det vil jeg sådan set meget gerne have at vide af den radikale ordfører, og det synes jeg egentlig også at danskerne har krav på at få at vide. Hr. Morten Østergaard står og taler om, der skal være ærlighed over for danskerne, og alligevel kan vi ikke få et eneste klart svar på, hvor det er, hr. Morten Østergaard er enig med hr. Ole Sohn.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:09

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan da give to konkrete eksempler fra den seneste finanslov, hvor vi jo forsøgte at få regeringen med til at prioritere fra passiv erhvervsstøtte og direkte ind i globaliseringspuljen, så vi kunne lave nogle investeringer i fællesskab. Det var et fælles SR-udspil. Vi er også enige om, at man kan reducere statens brug af konsulenter, hvor der bruges rigtig mange penge. Der kan man måske hente op til 1 mia. kr. Så det er jo ikke det, det handler om.

Det, der er afgørende, er jo, hvad det er for en kurs, man vil have i den økonomiske politik, og vi siger, at regningen ikke skal efterlades i daginstitutionerne, ikke skal efterlades i folkeskolerne, ikke skal efterlades hos de plejekrævende ældre. Og vi siger, at derfor er vi nødt til at skaffe os et råderum bl.a. igennem reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet.

Men det, som man ikke kan løbe fra, og det, som ingen Venstre-folk kan gemme sig bag, er jo, at regeringen ikke har fremlagt en økonomisk politik, der hænger sammen, en samlet økonomisk plan, og de elementer, man har fremlagt, har man ikke opnået opbakning til hos Dansk Folkeparti. Derfor er situationen jo, at det bare bliver en boomerang, når man står her og kræver klare svar fra oppositionen, som i sagens natur altid kan stille en forespørgsel, når vi interesserer os for, hvad regeringens politik er på et givet område.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:10

Frank Aaen (EL):

Det her er en meget besynderlig debat, hvor der ikke er ret meget politisk indhold, og det synes jeg faktisk er ærgerligt.

Jeg vil derfor spørge direkte til noget, som jeg ved De Radikale mener, for det er lagt frem af flere omgange. Det handler om en fjernelse af efterlønnen, som efter Det Radikale Venstres opfattelse giver 90.000 flere i arbejde, og en halvering af dagpengeperioden, der skulle give 13.000 flere i arbejde. Mit helt enkle spørgsmål til hr. Morten Østergaard er: Hvordan pokker betyder en fjernelse af efterlønnen og en halvering af dagpengeperioden, at der kommer 103.000 nye arbejdspladser?

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:11

Morten Østergaard (RV):

Det kræver jo ikke ret meget læsning i de økonomiske prognoser at se, at dette samfunds væsentligste udfordring i det kommende årti er, at der er for mange, der går på pension og anden form for passiv forsørgelse, og for få tilbage på arbejdsmarkedet til at skabe den værdi, der skal til i et samfund både for at skaffe vækst i den private sektor og for at have råd til den offentlige sektor, som vi kender den.

Derfor, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, må alle partier forholde sig til, hvordan vi skaffer mere arbejdskraft, når de store årgange går på pension. Hvis man ikke gør det, får vi en gentagelse af den situation, vi lige har været igennem, hvor krisen ramte Danmark hårdere, fordi vi var overophedet på det tidspunkt, hvor den internationale finanskrise slog igennem. Det er den situation, vi skal undgå, det er der, regeringen har svigtet ved ikke at vise rettidig omhu, og det er derfor, det er så vigtigt, at vi er enige om, at holdbarheden bl.a. skal opnås gennem reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Og så må man jo diskutere, hvordan man vil nå det resultat.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:12

Frank Aaen (EL):

Der er mange af de ting, hr. Morten Østergaard siger her, som jeg godt kunne tage op, og som jeg ikke er enig i, men jeg spørger helt enkelt: Hvordan får det, at man fjerner efterlønnen og afkorter dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, oprettet 103.000 arbejdspladser? Jeg forstår simpelt hen ikke mekanismen. Er der nogen arbejdsgivere, der siger: Hov, de har fjernet efterlønnen, jeg tror lige, jeg ansætter en mere? Eller hvad er det, man forestiller sig?

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Morten Østergaard (RV):

Nu kender jeg jo hr. Frank Aaen ganske udmærket og ved derfor, at han med sit spørgsmål gør sig mere uvidende, end han er. Mekanismerne er jo velkendte, vil jeg sige til hr. Frank Aaen: Hvis man ikke har arbejdskraft nok i et samfund, driver det lønningerne op, og det driver væksten og konkurrencekraften ned, og derfor giver det min-

dre vækst. Hvad skaber arbejdspladser? Det gør i sagens natur vækst i samfundet. Det er muligt, at hr. Frank Aaen stadig væk drømmer om de tider, hvor man kunne ansætte alle i den offentlige sektor, men det får vi heller ikke råd til.

Kl. 14:16

Derfor er det bare, vi er nødt til at holde fast i, at hvis der skal være vækst i det danske samfund, skal der være tilstrækkelig arbejdskraft til stede, for ellers får vi en gentagelse af det, vi lige har set: Når der kommer økonomisk afmatning, og vi står med en overophedning, rammer krisen Danmark hårdere end andre lande. Det er simpel matematik, at der, når de store årgange går på pension, er et gigantisk hul i kassen. Den eneste måde at løse det på er at sikre, at der er tilstrækkelig arbejdskraft, så vi undgår overophedning igen.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:14

Eyvind Vesselbo (V):

Det her drejer sig jo om troværdighed. Jeg kan se, at hr. Morten Østergaard nikker. Det her forslag til vedtagelse er sådan en slags musketered mellem de fem musketerer, som står på papiret. Der står også, at man vil få styr på dansk økonomi og råderum, og at man vil have klare prioriteringer og reformer.

Så står hr. Morten Østergaard og siger til hvert spørgsmål, der kommer, at der er en lang række af de ting, som S og SF kommer med, man ikke er enige om. Og så var det, at fru Ellen Trane Nørby spurgte: Jamen hvad er det så, man er enig om? Hvad er det så for nogen reformer? Og så kommer der to reformer, man er enig om. Kan hr. Morten Østergaard forklare, hvor meget råderum i milliarder disse to reformer, som man er enig om, skaffer? For det må jo være noget, som hører med til begrebet troværdighed.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Morten Østergaard (RV):

Jeg er tilbøjelig til at være enig med hr. Frank Aaen i, at debatten jo bliver lidt løjerlig, for nu stiller hr. Eyvind Vesselbo det spørgsmål, jeg nu igen og igen har stillet til finansministeren. Altså, hvor skal de 7 mia. kr., som han siger skal komme fra beskæftigelsesfremmende initiativer inden 2015, komme fra? Hvor finder man de 10 mia. kr., som man mangler at redegøre for, og som skal findes i overførsler m.m. uspecificeret? Hvor finder man dem henne? Det spørgsmål har hr. Eyvind Vesselbo tilsyneladende ikke noget svar på. Det er sandelig troværdigt, når regeringen træder op og lægger sine målsætninger frem, også selv om vi endda har en nationalbankdirektør, der siger, at man ikke har haft styr på de offentlige udgifter de sidste 9 år og derfor formentlig heller ikke er i stand til at have det de næste 3 år.

Det, vi siger med det her, er jo, at vi er klar til at forpligte os til en række målsætninger og til række løsninger, og så er det jo velkendt, at vi er forskellige partier. Vi har fremlagt vores plan, som hr. Eyvind Vesselbo kan være enig eller uenig i, men det korte af det lange er, at hvis man leder landet, har man jo helt anden forpligtelse til at lægge sin politik klart frem, i hvert fald når man er så specifik med hensyn til, hvad udfordringen er.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Nu brugte hr. Morten Østergaard jo lang tid på at forklare mig, hvad det var, jeg skulle spørge finansministeren om, men nu er det jo altså hr. Morten Østergaard, der er på talerstolen. Det er klart, at man kan snakke udenom i lang tid, og det gjorde hr. Morten Østergaard så også, men jeg tænker, at når man indgår sådan en musketered, som det her forslag til vedtagelse er, hvor det er en for alle og alle for en, så nytter det jo ikke noget, at man så, når man står på talerstolen, løber langt væk fra den og begynder at stikke de andre musketerer i ryggen ved at sige, at man ikke er enig med dem. Derfor er det igen, at jeg spørger: Hvor meget giver de to ting, de to reformer, eller hvad det nu var, hr. Morten Østergaard sagde, i milliarder af kroner, som kan give det råderum, som er nødvendigt for at rette op på dansk økonomi?

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:17

Morten Østergaard (RV):

Det er jo en løjerlig politikopfattelse, hr. Eyvind Vesselbo giver udtryk for. Jeg læste på et tidspunkt, at hr. Eyvind Vesselbo syntes, at Dansk Folkeparti havde alt for meget indflydelse på regeringens politik. I den her sammenhæng ved vi jo, at Dansk Folkeparti har sagt nej. De kan ikke tages til indtægt for de planer, regeringen har lagt frem. Nu siger hr. Eyvind Vesselbo så, at partier, som ikke har regeringsansvaret nu, på forhånd skal være enige om alting for at blive taget alvorligt, mens regeringen ikke vil lægge sine ting frem, og de ting, den har lagt frem, bliver undermineret af det parlamentariske grundlag. Det er jo da en meget kold og kynisk måde at underminere sin egen regerings troværdighed på sådan at gøre det i en debat med en oppositionsordfører.

De to ting, jeg nævnte, var bare eksempler, fordi fru Ellen Trane Nørby bad om konkrete eksempler. Men det, som er vigtigt, er jo bundlinjen – det er jo bundlinjen. Og derfor burde finansministeren tage imod med kyshånd, når oppositionen siger, at man er klar til at skaffe råderum til offentlig realvækst gennem klare prioriteringer og reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Det burde da være en gave til finansministeren, at oppositionen stiller sig så ansvarligt an, men i stedet for sender man en hærske af ordførere i byen med den ene boomerang efter den anden.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 14:18

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Man må jo sige, at oppositionen virkelig har sat sig for at smadre sit glashus i dag med alle de sten, der bliver sendt af sted mod regeringen.

Jeg har hørt fra hr. Morten Østergaard, at han mente at kunne finde 1 mia. kr. Vi har det sidste år set, at oppositionen har stillet forslag om et merforbrug til en samlet værdi af 50 mia. kr. Jeg vil godt høre, om hr. Morten Østergaard mener, at oppositionen har en konkret politik for det, som man beder regeringen om, nemlig at skaffe balance på det offentlige budget, hvis man tager de 50 mia. kr. med.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Kl. 14:21

Morten Østergaard (RV):

Jamen der er jo ikke en fælles politik om, hvordan man vil skabe balance. Det, der er, er et konkret løfte om, hvilke rammer der skal være for den førte økonomiske politik. Vi vil ikke efterlade regningen i daginstitutionerne, på folkeskolerne og hos de plejekrævende ældre. Vi vil leve op til EU's konvergenskrav, uden at vi skærer ned på kernelvelfærden. Så skal der skabes vækst og beskæftigelse, og så lover vi hinanden, at vi vil lave klare prioriteringer og bl.a. reformer, så flere bliver længere på arbejdsmarkedet.

Men det, der er interessant, er jo, at hr. Rasmus Jarlovs parti som mit eget vil afskaffe efterlønnen, og alligevel sidder De Konservative i regering! Derfor er det jo lidt mærkeligt, at man vil føre sig frem som konservativ på, at oppositionen skal være enig, men at man som konservativ må mene, lige hvad man vil, selv om man er uenig med sin regeringspartner.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 14:19

Rasmus Jarlov (KF):

Vi må jo sige, at det, regeringen har lagt frem, er noget mere konkret. Det første, jeg lærte i politik, var, at når man kom med nogle politiske udmeldinger, skulle det modsatte synspunkt også give mening. Oppositionen fører sig nu frem, som om det er noget epokegørende, at man mener, at der skal være balance på budgettet, og at man gerne vil føre en ordentlig økonomisk politik. Der er jo ikke nogen, der mener det modsatte, så det bliver fuldstændig intetsigende, når man kommer med den slags udmeldinger. Hvor er det nye egentlig her, og kunne vi ikke forvente, at man kom med noget konkret, eksempelvis noget i retning af det, regeringen er kommet med, hvor man har en plan for væksten i det offentlige forbrug? Det har man ikke fra oppositionens side. Der må vi sige, at regeringen er noget mere konkret.

Hvor meget skal det offentlige forbrug stige, hvis oppositionen får magt, som den har agt?

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Morten Østergaard (RV):

I Det Radikale Venstres økonomiske genopretningsplan er der plads til og skaffet råderum til offentlig realvækst – endda på over 1 pct. – gennem de reformforslag, vi har. Nu er det sådan, at den her regering ikke på noget tidspunkt hidtil har levet op til sin egen målsætning for, hvad væksten skulle være i den offentlige økonomi. Det har, som finansministeren var inde på, i gennemsnit været 1,6 pct., altså langt over 2015-planens krav. Og det er jo nok derfor, at nationalbankdirektøren siger, at når man ikke har haft styr på de offentlige udgifter de sidste 9 år, er det svært at tro på, at man pludselig kan trække i håndbremsen og få styr på dem de næste 3 år.

Men det, jeg synes hr. Rasmus Jarlov og andre Konservative skylder et svar på, er, hvorfor Det Radikale Venstre ikke kan have nogle synspunkter, der er forskellige fra andre oppositionspartier, når Det Konservative Folkeparti godt kan sidde i regering og mene alverdens ting om forskellige typer reformer, som Venstre og Dansk Folkeparti er uenige i. Hvorfor kan vi ikke have en åben, hjertelig politisk debat om, hvad de forskellige partier mener? Det, vi bare har brug for, er, at regeringen kommer frem og lægger noget på bordet, som vi andre kan forholde os til. Det er sådan, vi plejer at arbejde.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Kirk.

Kl. 14:21

Jens Kirk (V):

For 3-3½ time siden spurgte hr. Mike Legarth og hr. Jacob Jensen, om man gik ind for millionærskatten. Det vil jeg ikke spørge om. I forlængelse af oplægget »Skat der virker« sagde hr. Morten Østergaard, at de ikke vil lægge ekstra byrder på erhvervslivet. Går man ind for det, der står i »Fair Forandring«, nemlig at jordbruget skal af med 1,1 mia. kr. mere i skat – ja eller nej?

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil sige, at den politik, regeringen har nu med at tilføre yderligere statsstøtte til det danske landbrug, går vi ikke ind for. Så hr. Jens Kirk kan roligt skrive sig bag øret, at det går vi ikke ind for.

Det, vi går ind for, er en landbrugspolitik, der understøttet af en skattepolitik sikrer, at danske landbrug omstiller sig mere og mere til bæredygtighed og økologi og kan eksistere på deres egne vilkår. Det er en liberal landbrugspolitik. Det der med fortsat at finde på nye måder at give statsstøtte til landbruget på går vi ikke ind for – og slet ikke, når vi samtidig står i en situation, hvor man overvejer at skære ned på daginstitutioner, på folkeskoler og på plejehjem.

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Kirk.

Kl. 14:22

Jens Kirk (V):

Tak. Nu var det ikke den lange remse, jeg havde behov for. Derude, hvor jeg kommer fra, plejer vi at skulle sige ja eller nej til spørgsmål, og hvis ikke vi kunne det, når vi var blevet spurgt flere gange, blev vi sat hen i et hjørne.

Jeg vil gerne spørge hr. Morten Østergaard, om man går ind for, at jordbruget skal betale mere i skat, som der står i »Fair Forandring«, eller gør man ikke – ja eller nej?

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Morten Østergaard (RV):

Vi vil samlet set ændre gevaldigt på den måde, som landbrugets skatter, afgifter og statsstøtte er skruet sammen på. Det giver så samlet mulighed for, at vi med adskillige milliarder kan understøtte fremme af bæredygtige og økologiske landbrug. Til gengæld bliver det dyrere at være almindelig landmand, fordi vi kræver nogle flere miljøafgifter.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Nu kan jeg jo forstå på debatten her, at den ene side, som man nogle gange kalder blå side, ikke har fremlagt nogen konk-

ret plan, og at det har heller ikke den side, man kalder rød side; de eneste, der har fremlagt en konkret plan, er Det Radikale Venstre, og derfor kan man jo godt spørge lidt ind til deres plan.

Det kunne så være om det, jeg har spurgt regeringen om tidligere, netop det her med de multinationale selskaber, om det Radikale Venstre går ind for, at man virkelig gør noget for, at de kommer til at betale skat i Danmark, og om Det Radikale Venstre vil være med til, at man laver en strategi, så økologien bliver fremmet herhjemme, hvilket ifølge beregninger kan give 2,7 mia. kr. ekstra i statskassen, og at man går ind og styrker et område som forskning. Og det sidste spørgsmål er, om det kunne være en god idé for nyetablerede virksomheder i udkantsområderne, at man fjernede selskabsskatten for dem i de første 2 år, således at det kunne være med til at skabe vækst.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Morten Østergaard (RV):

Det var en lang række spørgsmål, hvoraf jeg egentlig er enig i de fleste, nemlig at det vil være en rigtig god strategi at få omlagt dansk landbrug til langt mere økologi, end vi kender i dag. Vi har foreslået, at man bruger det, man kan, nemlig EU's modulationsordninger, sådan at man bruger noget af landbrugsstøtten til at fremme omstillingen til økologi. Så der er vi meget enige i, at der er et gigantisk erhvervspotentiale. Økologiske fødevarer kan blive for Danmark, hvad chokolade er for Belgien eller mobiltelefoner er for Finland, og det er en klar del af vores politik.

Det er så rigtigt, at hvis vi skal skabe vækst, er vi både nødt til at sørge for, at det kommer ud i alle kanter af Danmark, og nødt til generelt at sørge for, at der bliver prioriteret forskning og udvikling. Derfor vil vi skabe råderum også til fortsatte investeringer i forskning og udvikling, og vi har et forslag om en såkaldt udkantskaution, hvormed vi vil hjælpe virksomheder, som har svært ved at få lån eller kredit, i udkantsområderne. Til gengæld har vi ikke noget forslag om at fjerne selskabsskatten for dem.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:25

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for svaret. Nu kan jeg forstå, at Det Radikale Venstre, har vi hørt på debatten, er lidt bekymret over, at regeringen ikke har nogen økonomisk plan klar, og så er jeg nødt til at spørge, om De Radikale så også er lige så bekymrede over, at Socialdemokratiet og SF ikke har nogen plan klar.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, at det er naturligt at forlange af en regering, at den lægger sin økonomiske politik frem. Der er forskel på at være i regering og være i opposition. Vi har fundet det naturligt i Det Radikale Venstre meget tidligt, og også før regeringen kom med sit højt besungne konvergensprogram, der altså har rejst flere spørgsmål, end det gav svar, at lægge vores frem. Vi forstår, at man i S og SF arbejder på at lægge en plan frem, og det imødeser vi jo selvfølgelig ligesom alle andre. Men jeg mener sådan set, at det er helt fair, at man i fælles-

skab rejser kritik af, at regeringen ikke er i stand til at redegøre for, hvordan den vil nå sine økonomiske mål. Det synes jeg svækker troværdigheden, og det svækker tilliden til dansk økonomi, og det er med til at skabe mindre vækst og mindre beskæftigelse.

Kl. 14:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Morten Østergaard.

Det tegner til at blive en lang dag, og som bekendt spiser man varme hveder her i aften. Om de ærede medlemmer når at komme hjem til det, skal jeg ikke kunne sige noget om, og om det er baggrunden for det næste, ved jeg ikke, men jeg kan i hvert fald oplyse, at efter aftale med forslagsstillerne udgår punkterne 18-25, begge inklusive, af dagens dagsorden. Så der er nogle punkter, der udgår af dagsordenen i dag.

Den næste ordfører er hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Det er jo egentlig pudsigt, at venstrefløjen har stillet denne forespørgsel om, hvordan regeringen har tænkt sig at håndtere den økonomiske politik, for det, vi foreløbig har set et meget klart billede af, er, at regeringen til forskel fra venstrefløjen har en tydelig og klar plan for, hvordan den har tænkt sig at løse denne udfordring.

Hvad er det så, vi foreløbig har hørt fra De Radikales ordfører om, hvad De Radikale vil sammen med dem, som de nu fremsætter et fælles forslag til vedtagelse med? Ja, listen var jo lang, men blev lidt kortere, da hr. Morten Østergaard lige kom på bedre tanker. Der var noget med en millionærskat, som man ikke var enig med resten af oppositionen om, der var noget med en aktieomsætningsafgift, man ikke var enige om, der var noget med erhvervsskatter, som man ikke var enige om – der var så lige det med flyafgifterne, som man så var enige om, men alligevel – og der var også noget med nogle reformer, som De Radikale jo så gerne vil, med hensyn til både efterløn og dagpenge, men det er S og SF så til gengæld ikke enige i. Billedet er vel egentlig rimelig klart allerede nu, efter at bare en af venstrefløjens ordførere har været heroppe.

Fra Venstres side vil vi sætte tæring efter næring. Vi vil ikke som venstrefløjen bare lade to og fem være lige og vende det blinde øje til krisen ved at fortsætte med at bruge løs, vel at mærke af penge, som vi ikke har. Efter vores opfattelse skal danskerne ikke ledes ind i en gældsfælde, hvor højere gæld vil betyde højere renteudgifter – udgifter, som vil fortrænge andre velfærdsydelser. Danskernes skattebetalinger skal bruges til velfærd og ikke på sure renteudgifter. Vi vælger med andre ord velfærd frem for veksler. Kassen skal stemme.

For at slå det helt fast: Det offentlige forbrug er blevet øget. Det er ikke blevet skåret ned, som venstrefløjen har for vane at gå og påstå. Nej, det er blevet øget med næsten 67 mia. kr. mere til velfærd i forhold til niveauet i 2001. På det seneste er det endda blevet skruet ekstra op for at undgå de værste negative konsekvenser af krisen.

Offentlige investeringer er blevet fremrykket, virksomhedernes moms og skattecreditter er blevet forlænget, midlerne i SP-opsparringen er blevet frigivet, der er lavet bankpakker for at lægge en hånd under långivningen, der er lavet renoveringspuljer, erhvervspakker, og jeg kunne blive ved, og så er der gennemført en fuldt finansieret skattereform, som bidrager til finansieringen af fremtidens velværd, når skatten på arbejde sættes ned og skatten på forurening øges. Det er en skattereform, som dermed er en del af løsningen på udfordringen og ikke en del af problemet.

Alt det har vi kun kunnet gøre, fordi vi har opført os fornuftigt i de gode tider. Vi har sparet op og betalt af på vores gæld, samtidig med at vi har øget det offentlige forbrug. Derved har vi sparet rigtig mange milliarder på renteudgifterne, og det er derfor, at vi nu har haft mulighed for at kunne træde ekstra på den finanspolitiske spee-

der. Havde vi i stedet lyttet til venstrefløjen, skulle vi som bekendt bare have brugt løs af overskuddene til øgede udgifter, og dermed havde vi stået i en langt værre situation, end vi gør i dag. Faktisk var dansk økonomi blandt de absolut stærkeste i Europa, da krisen ramte os, og derfor kan vi også komme mere skånsomt igennem krisen end de fleste andre EU-lande, hvor befolkningerne nu bliver sat på nogle meget slemme hestekure. Se blot på Grækenland, det er ikke et eksempel til efterfølgelse.

Nu begynder det imidlertid så småt at lysne. Arbejdsløsheden ser ikke ud til at komme op på det frygtede niveau – vi har fået nye tal i dag, som viser, at arbejdsløsheden for femte måned i træk er på nogenlunde niveau, der er faktisk et svagt fald – og huspriserne er stabiliseret, forbrugertilliden er igen svagt stigende. Dermed ikke være sagt, at vi kan aflæse krisen, men vendingen ser ud til at være nået.

Nu skal regningen for de ekstra udgifter, vi har haft, og de ekstra investeringer, vi har foretaget, så betales. Ethvert sundt samfund skal bygge på et fundament, der består af dyder som at sætte tæring efter næring, at sikre, at pengene er tjent, før vi bruger dem, og at der er balance mellem indtægter og udgifter. Det lyder måske ikke lige så sjovt som bare at slå gækken løs, men det er ansvarligt.

Vi har den største offentlige sektor i verden. Væksten i det offentlige forbrug har aldrig været større, end den er i øjeblikket. Skatetrykket er blandt verdens højeste, men indtægterne svigter for en tid. Alligevel bliver venstrefløjen ved med at kræve mere: mere forbrug, højere gæld, øgede skatter, mere af det samme. Det er egentlig sørgeligt, at der ikke er større kreativitet hos venstrefløjen i dansk politik end kun at stirre sig blind på ressourceforbruget i stedet for også at se på resultaterne.

Her langt inde i krisen har venstrefløjen som bekendt endnu ikke afsløret deres egen økonomiske plan. Vi ved, at den er der, men vi må ikke se den. De har i stedet brugte alle deres kræfter på at rakke os andre ned. Men hvor er den hemmelige plan? Hvorfor må vi ikke se den? Finansministeren har givet et par forslag til, hvorfor det er sådan. Det kunne være, at hr. Villy Søvndal ikke turde diskutere den med SF'erne på landsmødet. Det kunne være, at resten af venstrefløjen ikke vil diskutere den med fagbevægelsen og vennerne der den 1. maj. Eller det kunne være, fordi man ikke har haft mulighed for at finde en finansiering af de mange, mange udgiftskrævende forslag, man har stillet bare det seneste år. Der har vi været behjælpelige med at danne et overblik, så vi har forsøgt at lægge det sammen: 51½ mia. kr. er der løfter for på bare et år. Kan man så antage, at disse og mange af de andre udgiftskrævende forslag fra venstrefløjen så også vil blive finansieret i den hemmelige plan, når den engang kommer? Jeg har mine tvivl.

Den seneste politiske udvikling har endegyldigt vist det klare valg i dansk politik. Man kan vælge venstrefløjens overbudspolitik, hvor det eneste svar på samfundets udfordringer er: send flere penge – og har vi ikke pengene, ja, så låner vi dem. Eller man kan vælge regeringens linje, hvor vi får balance mellem indtægter og udgifter, og hvor der er mod til at prioritere. Vi fortsætter skattestoppet, der giver tryghed for danskerne og for erhvervslivet, og vi gennemfører reformer inden for bl.a. SU og førtidspensionsområdet for at få flere med på arbejdsmarkedet. Det er valget, og det er ganske klart. Regeringen har valgt den ansvarlige vej. Det er en realistisk vej, og det er den eneste vej.

Jeg vil på den baggrund på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark har reageret resolut for at mindske den globale krises konsekvenser for arbejdsløsheden, både med bank-, kredit- og erhvervspakker samt finanspolitiske lempelser, der er større end i de fleste andre lande.

Det har været muligt i kraft af det gode udgangspunkt med de største offentlige overskud i EU, frem til krisen brød ud. Der er nu udsigt til, at ledigheden stiger mindre end frygtet, men samtidig har krisen medført et stort underskud på de offentlige finanser.

Folketinget understreger vigtigheden af at sikre balance i den offentlige økonomi frem mod 2015. Det understøtter lave renter og bremser stigningen i renteudgifterne og bidrager dermed til at sikre velfærden. Folketinget noterer, at der er iværksat en række initiativer, der styrker Danmarks konkurrenceevne med bl.a. globaliseringsstrategien og fortsat vil styrke vækstvilkårene frem mod 2020.« (Forslag til vedtagelse nr. V 65).

Kl. 14:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi har en længere række af personer, der ønsker korte bemærkninger. Jeg læser dem lige op, for man bliver jo ikke registreret i den rækkefølge, man markerer, men i en lidt prioriteret rækkefølge, og der har vi været nødt til at bytte lidt rundt, sådan at vi får fordelt det lidt på partierne.

Den første, der vil få ordet, er hr. Morten Bødskov. Så er det hr. Ole Sohn. Så kommer fru Margrethe Vestager. Så kommer hr. Frank Aaen, hr. Anders Samuelsen, hr. Christian H. Hansen og fru Astrid Krag. Så kommer hr. Morten Østergaard, fru Karen Hækkerup, hr. Benny Engelbrecht, hr. Leif Lahn Jensen, hr. Jens Peter Verner, fru Christine Antorini og hr. John Dyrby Paulsen. Det skulle give 14 personer til korte bemærkninger, og flere er selvfølgelig velkomne til at melde sig.

Den første er så hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 14:35

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Det er sådan lettere underholdende, når man har brugt hele dagen på at høre på regeringen og regeringspartierne, der mener, at de har en plan, og når de så fremsætter deres forslag til vedtagelse, er den pist væk. Det synes jeg er nyheden her klokken fem minutter over halv tre. Man har stået og sagt, at man har en plan, og når man så fremsætter sit forslag til vedtagelse, er den der ikke.

Kan det være, fordi Dansk Folkeparti ikke er enig i den? Derfor er mit spørgsmål til ordføreren: Når man nu fremsætter et forslag til vedtagelse og påstår, at man har en plan, og den ikke er i forslaget til vedtagelse, er det så, fordi Dansk Folkeparti ikke er enig i den? Kan vi af de tal, man har nævnt, finde de 24 mia. kr., som de offentlige udgifter skal reduceres med, de 10 mia. kr., der yderligere skal spares, og de 7 mia. kr., der skal findes til reformer? Kan man nævne et af de tre tal, som Dansk Folkeparti helhjertet har bakket op?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:36

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg er da glad for, at vi også får en anden nyhed, altså den, at hr. Morten Bødskov nu for første gang i dag fra venstrefløjspartiernes side anerkender, at vi faktisk har en plan, for det var sådan, jeg hørte spørgsmålet. Hr. Morten Bødskov anerkender, at vi har en plan, o.k., så langt, så godt.

Så spørger hr. Morten Bødskov, om Dansk Folkeparti er enig i den. Jamen nu er det altså regeringens plan, og metodikken er jo ganske klar – metodikken er ganske klar – regeringen fremlægger altså sine forslag og sine planer, som hr. Morten Bødskov har noteret sig, og det er jo godt, og så skal de selvfølgelig forhandles. Og de skal forhandles de gange, hvor vi møder dem, bl.a. i forbindelse med kommuneaftalen og i forbindelse med finansloven. Sådan er køreplanen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for sin anden korte bemærkning.

Kl. 14:37

tror jeg sådan set heller ikke, at ordføreren får lov at give et svar. Derfor vil jeg spørge i en anden boldgade.

Dansk Folkeparti har erklæret fuldstændig klart, at der ikke bliver tale om, at nogle af de 24 mia. kr. skal findes på kernevelværdsområderne. Hvor tror Venstre at man kan opnå enighed med Dansk Folkeparti om at finde pengene?

Kl. 14:37

Kl. 14:40

Morten Bødskov (S):

Hvis ordføreren vil lytte lidt efter, tror jeg nok, at jeg sagde, at vi har brugt hele dagen på at høre regeringen og regeringspartierne sige, at de har en plan. Vi havde sådan lidt svært ved at finde ud af, hvor den var, og blev bekræftet i, at der ikke var nogen plan, da regeringspartierne fremsatte deres forslag til vedtagelse.

Men noget har man dog alligevel fremlagt, den ros skal der da være. Finansministeren har fremlagt sit sparekatalog på 10 mia. kr. her i Folketinget og Folketingets Finansudvalg. Hvis man vil reducere serviceudgifterne i kommunerne, som er planen i det her, ned til gennemsnittet – det er det, der ligesom er regeringens linje – svarer det til, at Århus Kommune skal spare 160 mio. kr. på de ældre. Hvor skal de findes?

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Jacob Jensen (V):

Hvis man så læser Dagbladet Børsen i dag, kan man finde noget af svaret, for det giver hr. Morten Bødskov nemlig selv. Jeg kan forstå, at hr. Morten Bødskov nu også anerkender – og det tror jeg også er en nyhed – at der faktisk er mulighed for at gøre tingene mere kvalificeret rundtomkring i det danske velfærdssamfund. Jeg tror, det står på side 26 i Børsen, det kan man jo slå efter. Der er en fin artikel, hvor hr. Morten Bødskov anerkender, at det kan gøres smartere.

Men hr. Morten Bødskov er jo ikke den eneste, der siger det. Det siger 92 pct. af kommunaldirektørerne i de danske kommuner i en undersøgelse, som KL lavede i december 2009, det siger 80 pct. af borgmestrene i den samme undersøgelse, og det siger halvdelen af alle medarbejderne i den offentlige sektor. Så hr. Morten Bødskov står ikke alene med synspunktet, vil jeg godt lige understrege.

Vi er sådan set også enige i det synspunkt om, at man kan gøre tingene mere kvalificeret, så jeg vil sige, at der er muligheder og potentiale i at kigge på tingene. Og det er så det, vi skal have gjort i fællesskab med kommunerne, fordi der er et kommunalt selvstyre, som vi selvfølgelig også respekterer. Vi lægger rammerne, men kommunerne skal selvfølgelig fylde dem ud.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Inden jeg går videre med talerrækken, skal jeg selvfølgelig huske at få sagt, at det fremsatte forslag til vedtagelse fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti naturligvis også indgår i den videre forhandling. (*Jacob Jensen* (V): Det var heldigt!) Ja, det er meget heldigt.

Jeg skal også beklage, at man tidligere fra formandsstolen åbenbart har overset, at hr. Jesper Petersen har bedt om ordet, så nu bliver hr. Jesper Petersen flettet ind i den række af medlemmer, der får ordet, så vi overholder spillereglerne så godt, som vi overhovedet kan på dette tidspunkt.

Den næste til en kort bemærkning er hr. Ole Sohn, værsgo.

Kl. 14:39

Ole Sohn (SF):

Tak for ordet. Jeg tror, jeg vil holde mig fra at stille spørgsmål til Venstres ordfører om, hvor regeringen konkret agter at skære ned i den offentlige sektor, for ministeren har ikke villet give et svar, og så

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:40

Jacob Jensen (V):

Vi har en god tradition i regeringspartierne. Vi finder gode løsninger, og det gør vi primært sammen med Dansk Folkeparti, det er ikke nogen hemmelighed. Det tror jeg også hr. Ole Sohn vil give mig ret i. Han vil måske ikke give mig ret i, at det er gode løsninger, det tror jeg vi kan diskutere, men han kan nok give mig ret i, at vi bliver enige. Og det tror jeg også vi gør her.

Jeg tror sådan set også, som jeg nævnte i mit svar til hr. Morten Bødskov, at der er muligheder. Den konklusion tror jeg sådan set også at Dansk Folkeparti og andre partier vil komme til, hvis man kigger på, hvordan tingene foregår i dag. Det er ikke noget, jeg står og finder på, det er sådan set noget, som kommunaldirektørerne har bekræftet, det er noget, som langt de fleste borgmestre har bekræftet, og det er noget, som i hvert fald halvdelen af medarbejderne, som arbejder med de her ting, har bekræftet.

Det er ikke sådan, at man bare kan sige, at to og fem er lige, og så er alting godt, og at det udgiftsniveau, der nu er, er totalt låst fast som støbt i beton. Selvfølgelig er det ikke det, vi lever i et dynamisk samfund, der bliver teknologiudvikling, der bliver nye måder at gøre tingene på, ledelsen bliver uddannet og gjort dygtigere. Der er masser af muligheder, og det er selvfølgelig det, vi skal prøve at finde ud af i fællesskab, for at vi ikke bare bliver låst fast i en stereotyp tankegang om, at det, der var i går, også skal være i morgen.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Sohn for sin anden korte bemærkning.

Kl. 14:41

Ole Sohn (SF):

Det er jeg for så vidt meget enig i. Vi har fået præsenteret udfordringen, og den udfordring er der mig bekendt ingen i Folketinget, der har bestridt, i hvert fald ikke i dag. Men vi er i den situation, at der skal spares 24 mia. kr. Derudover skal der omprioriteres for 10 mia. kr., det vil sige, at der skal skæres yderligere 4 mia. kr. af kommunernes budgetter og yderligere 6 mia. kr. af statens budgetter.

Dansk Folkeparti har klart erklæret, at kerneområderne som sygehuse og områderne for syge, ældre og handicappede ikke skal røres. Så er det da lidt relevant at spørge, om man bare kan få nogle overskrifter – jeg er helt opmærksom på, at der kommer en finanslovforhandling, og at regeringen ikke føler sig forpligtet til at fremlægge nogle konkrete planer før om ½ år, selv om de mener, at positionen skal fremlægge noget nu – om, hvor det er, de mange milliarder kroner skal findes, hvis man skal opnå enighed med Dansk Folkeparti og friholde kerneområderne? Kan Venstre garantere, at kernevelværdsområderne bliver friholdt?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:42

Jacob Jensen (V):

Nu er der sådan set to tempi i det her, når man diskuterer udfordringen og udfordringens størrelse. Der er den udfordring, som vi er enige om med hr. Ole Sohn, det er nemlig netop, hvordan vi lever op til EU's konvergenskrav, som jo er en formodet henstilling om at konsolidere dansk økonomi med 24 mia. kr. Det har jeg også hørt hr. Ole Sohn anerkende, det har jeg også hørt Socialdemokraterne anerkende, og det er vi enige om at vi skal gøre. Og det er altså det, vi har lagt en plan for, hvordan vi gør, og det gør vi ved at holde niveauet på velfærdsydelse på det historisk høje niveau, vi har nu, og så finder vi så løsningerne i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Men det er ikke den eneste udfordring, der er, vil jeg sige til hr. Ole Sohn. Jeg står her med en liste over udgiftskrævende forslag, som er stillet af Socialdemokraterne og/eller Socialistisk Folkeparti bare inden for det sidste år. Inden for det sidste år er der stillet udgiftskrævende forslag for 51,5 mia. kr. Det er ikke vores udfordring, det er hr. Ole Sohns og hr. Morten Bødskovs og fru Helle Thorning-Schmidts og hr. Villy Søvndals udfordring, at det skal løses, hvis de løfter skal stå til troende. For hvis ikke det bliver løst og der ikke bliver fundet finansiering til det, er det bare gyldne kæder og lånte fjer, vil jeg sige til hr. Ole Sohn.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det næste, der får en kort bemærkning, er fru Margrethe Vestager, værsgo.

Kl. 14:43

Margrethe Vestager (RV):

Hvis jeg må have lov til at konkludere på de svar, som hr. Ole Sohn blev givet, må konklusionen være, at Venstres ordfører helt klart og blankt erkender, at der ikke er flertal for regeringens politik. Det synes jeg er godt, for det gør, at vi måske kan få en åben diskussion om, hvad det er, der skal til, når Venstre er så entydigt klar over, at det her med at forvente Dansk Folkepartis opbakning skal man ikke.

En ting, som jeg gerne vil bede ordføreren om at uddybe, hænger sammen med, at ordføreren sagde: Vi skal ikke hænge fast i stereotyper måder og gøre, som det blev gjort i går. Alt det, der blev gjort i går, er noget, regeringen har fundet på, regeringen har haft ansvaret i snart et helt årti. Derfor vil jeg gerne høre, hvilke af de dele, som regeringen har haft ansvaret for, der skal gøres op med for konkret at finde de besparelser, som der er lagt op til. Hvad er det i den skitse, som finansministeren tegnede med sin brede pensel – 13,5 mia. kr. i såkaldt nulvækst, 10 mia. kr. i reduktion af overførsel og 7 mia. kr. i beskæftigelsesinitiativer – som skal rulles tilbage?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:44

Jacob Jensen (V):

Nu har fru Margrethe Vestager måske nogle erfaringer med at være i mindretal, det er måske det, hun sådan tænker på i forhold til at fremsætte forslag her, som man jo udmærket godt ved ikke har en kinamands chance for at få flertal, selv om man så laver et fælles forslag til vedtagelse og påstår, at man vil lave prioriteringer og reformer. Når vi så i en times tid har spurgt hr. Morten Østergaard om, hvad det er for nogle reformer og prioriteringer, man vil lave i fællesskab med S og SF, får vi svaret: Ja, det må vi så se på på et tidspunkt, når det bliver aktuelt.

Så det kan man jo sige ikke er nogen ny situation for fru Margrethe Vestager. Vi har så en lidt anderledes tilgang til det, for vi har lagt vores ting frem, og vi er fortrøstningsfulde, med hensyn til at vi også finder et flertal for dem. Det tror jeg godt vi kan love.

Det, der så er at sige til det konkrete spørgsmål om, hvor man kan gøre noget henne, er, at det så var det, jeg pegede på for et øjeblik siden. Det er ikke sådan, at bare fordi man gør det på én måde i en kommune, skal man partout gøre det på samme måde i en anden kommune, men det kunne godt være, at der var nogle ting, man kunne lære lidt af hinanden. Det er ikke sådan, at ressourcer giver resultater, og at det er fuldstændig ligefrem proportionale størrelser.

Lad mig bare give et kort eksempel fra eksempelvis folkeskoleområdet. Den kommune i landet, som har de bedste resultater, hvad angår det, man kalder uddannelsesfrekvensen, er Holstebro Kommune. Men hvor ligger Holstebro Kommune så i forhold til det udgiftsniveau, man har vedrørende folkeskolen? Ja, den ligger som nr. 90 ud af 98. Det er bare ét eksempel.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Margrethe Vestager for anden korte bemærkning.

Kl. 14:45

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan godt forstå, at det eneste, Venstres ordfører kan love, er at være fortrøstningsfuld, for det tror jeg der kan blive rigtig, rigtig god brug for. Det, Venstres ordførers foreslår som den konkrete udmøntning, er, at regeringen griber ind i det kommunale selvstyre og siger: Sådan skal det gøres.

V og K har sammen med Dansk Folkeparti haft magten i et årti. Det, Venstres ordfører siger, er: Der kan spares her, der kan spares dér, der kan spares alle vide vegne.

Det, jeg spørger til, er: Hvor har Venstre været de sidste 10 år, hvis man virkelig bare har ladet helt åbenlyse besparelser ligge og flyde på gaden? Eller er det, der er sket, at den forskel, der er mellem at have bare en anelse respekt for det kommunale selvstyre til fuldstændig at se hen over det, er væk, fordi man udmærket godt ved, at det, Dansk Folkeparti gerne vil have, er, at det er Christiansborg, der styrer?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:46

Jacob Jensen (V):

Vi har til forskel fra venstrefløjen meget, meget stor respekt for det kommunale selvstyre. Vi er f.eks. ikke sådan nogen, der går ud og laver nogle såkaldte velfærdsrettigheder, hvor man helt ned i detaljen beskriver, hvor mange gange om ugen den ældre skal have bad, og hvor mange gange om ugen der skal ske dit og dat, som kommunerne så skal udføre. Sådan er vi ikke. Vi lægger rammen for det, og vi laver selvfølgelig nogle fornuftige økonomiaftaler med kommunerne en gang om året. Sådan er fordelingen.

Men det er også klart, at et samfund ikke står stille. Og det er rigtigt, at vi har haft ansvaret i 8½ år, det vedkender vi os. Vi vil gerne bevare ansvaret mindst de næste 8½ år, det vedkender vi os også. Det betyder selvfølgelig, at der er ting, som udvikler sig undervejs.

En af de ting, hvorom vi går ind og netop siger, at det ikke kan blive ved med at fortsætte, er med hensyn til væksten i de offentlige udgifter. Vi har nu gennem de sidste mange, mange år vækstet på de offentlige udgifter år efter år. Gennem de sidste 2 år, tror jeg, det er, er det første gang i historien, der har været vækstrate på de offentlige udgifter, der er tocifret. Det har vi så erkendt at vi ikke kan blive ved med, vi er i en situation nu, hvor indtægterne svigter. Derfor bliver

vi nødt til at holde ro på væksten i de offentlige udgifter. Det er det, der bl.a. genererer midler til at konsolidere dansk økonomi i de kommende 3 år for.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 14:48

Frank Aaen (EL):

Vi bliver ved med at have meget svært ved at få nogen konkrete oplysninger om, hvad der er regeringens planer, men lad os så holde os til det, vi har læst. Og der vil jeg gerne henvise til konvergensprogrammet.

Er det ikke korrekt opfattet, at der i konvergensprogrammet, som regeringen har fremlagt, altså planen for den økonomiske udvikling, indgår to væsentlige ting, hvoraf den ene er, at lønkvoten skal ned – det betyder sagt på almindeligt dansk mere profit og mindre i løn til dem, der arbejder – og at arbejdsløsheden efter krisen skal være væsentlig højere end før krisen? Er det ikke to vigtige forudsætninger i regeringens økonomiske program?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:49

Jacob Jensen (V):

Det er i hvert fald en vigtig forudsætning, hvordan arbejdsløsheden udvikler sig; det er jeg enig med hr. Frank Aaen i. Men så er vi jo så heldige eller i hvert fald fortrøstningsfulde, i forhold til hvordan den udvikler sig, for det skøn, man har haft for bare ganske kort tid siden, hvor man kom endnu højere op, hvor man frygtede et endnu højere arbejdsløshedstal, ser nu ikke ud til helt at holde vand. Så der må vi jo erkende at vi har gjort en fejl. Altså, vi har simpelt hen overvurderet, hvor højt arbejdsløsheden ville komme op. Men det er jo så, kan man sige, en lykkelig omstændighed, at vi ikke gør det, for det er jo mennesker, vi taler om.

Derfor synes jeg, det er en positiv udvikling, når vi nu ser arbejdsløshedstallene falde igen i dag – marginalt, det erkender jeg, men de er dog ikke stigende – også i forhold til hvordan balancen mellem indtægter og udgifter i de kommende år vil komme til at se ud. Så det er jeg også tilfreds med.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for anden korte bemærkning.

Kl. 14:49

Frank Aaen (EL):

Nu spurgte jeg ikke lige til, hvordan det ser ud i dag, eller hvordan vi tror det ser ud i dag. Jeg spurgte til, hvad der er indholdet i regeringens økonomiske politik, og hvordan man selv vurderer virkningen af regeringens økonomiske politik. Det er jo det, konvergensprogrammet går ud på; det er det, man vil, og det er sådan, man regner med at Danmark kommer til at se ud.

Det er muligt, at ordføreren ikke har læst lige de sider, der ligger et godt stykke inde i konvergensprogrammet, men det går altså kort sagt ud på, at der skal flyttes ca. 100 mia. kr. fra lønsummen til profit, og at arbejdsløsheden skal være noget, der ligner et dobbelt så højt tal efter krisen som før krisen – altså ikke i dag, men når krisen er overstået og regeringens program er gennemført, skal arbejdsløsheden være væsentlig højere, end den var tidligere.

Det er da to målsætninger, der er til at forstå. Og hvis ikke ordføreren kan bekræfte det, må jeg selvfølgelig vende tilbage til finansministeren senere.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:50

Jacob Jensen (V):

Jeg er sikker på, at finansministeren også vil svare, hvis hr. Frank Aaen spørger. Men jeg må bare igen holde fast i, at det afgørende for den økonomiske holdbarhed jo er, hvordan konjunkturerne er, og hvordan vi konsoliderer dansk økonomi.

Altså, der må vi bare erkende, at vi har gjort, hvad vi har kunnet, inden for den ramme, der har været ansvarlig i forhold til at investere massivt – massivt – i offentlig velfærd, ekstraordinære investeringer, fremrykning af offentlige investeringer og understøttelse af dansk erhvervslivs muligheder for at holde konkurrenceevnen bare nogenlunde på plads.

Hvad er så alternativet til den politik? Jo, det er så hr. Frank Aaens politik og venstrefløjens politik om flere skatter, flere afgifter, flere omkostninger for de erhvervsvirksomheder, som skal bevare vores arbejdspladser her i landet og dermed sikre, at arbejdsløsheden bliver holdt på et nogenlunde niveau. Og det er altså gift for den udvikling, som vi nu ser: et spirende opsving. Jeg står ikke her og aflyser krisen fuldstændigt, men jeg glæder mig da over, at vi ikke er kommet op på det høje arbejdsløshedsniveau, som ellers var frygtet.

Men hvis hr. Frank Aaen får magt, som han har agt, sammen med resten af venstrefløjen, tør jeg ikke sige, hvordan udviklingen med hensyn til arbejdsløsheden vil gå – med de omkostninger, som man har tænkt sig at pålægge dansk erhvervsliv og dermed danske arbejdspladser og de mennesker, som arbejder ude i danske virksomheder.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi fortsætter i rækken af korte bemærkninger, og den næste er fra hr. Anders Samuelsen. Værsgo.

Kl. 14:52

Anders Samuelsen (LA):

Debatten i dag har været præget af en fuldstændig mangel på evne og vilje til at være konkret, i forhold til hvad der skal ske. Og det gælder sådan set både rød blok og blå blok.

Derfor vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse fra Liberal Alliances side og så høre, hvad Venstres ordfører har af kommentarer til det:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at velfærden, velstanden og væksten er under pres. Derfor er der et akut behov for reformer, der sikrer øget vækst, lavere skat, mere frihed og en bedre offentlig sektor, så Danmark ikke fortsætter faldet ned af listen over verdens rigeste lande.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at foreslå helt konkrete reformer, f.eks.:

- afskaffelse af efterlønnen, så vi ikke tager penge fra de svageste og giver til de raske,
- halvering af dagpengeperioden, så flere kommer hurtigt i arbejde,
- en skattereform, der sænker skatten til max. 40 pct. på arbejde, og en halvering af selskabsskatten, så Danmark bliver konkurrencedygtig,
- 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor gennem en tillidsreform båret af færre regler,

- opgør med erhvervsstøtteordninger,
- en landbrugsreform, der sikrer landbruget lige konkurrencevilkår.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 66).

Kl. 14:55

Er det noget, som Venstre kan bakke op om?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er lige en bemærkning her fra formandsstolen, og det er, at også dette forslag til vedtagelse selvfølgelig indgår i de videre forhandlinger.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:53

Jacob Jensen (V):

Jeg kunne under fremsættelsen her se, at hr. Morten Østergaard sad og nikkede meget begejstret til hr. Anders Samuelsen. Det var vist primært der, hvor der blev nævnt noget om efterløn og den slags reformer. Jeg synes ikke, at der blev nikket lige så voldsomt ovre hos venstrefløjens i øvrigt, så der er måske lidt, de skal hjem og have snakket om hvordan fungerer.

Men lad mig bare sige til hr. Anders Samuelsen, at jeg har meget stor respekt for den ildhu, som hr. Anders Samuelsen lægger i at komme med nogle konkrete forslag; det er jeg fuldstændig enig med hr. Anders Samuelsen i. Men lad mig bare lige i forhold til den udfordring, vi står over for i de kommende år, svare, at det altså ikke vil hjælpe, uanset hvor meget man råber og skriger, at halvere dagpengeperioden eksempelvis eller at fjerne efterlønnen. Jo, det kunne man gøre, hvis man gjorde det i morgen, men hvis vi har en dagpengeperiode på 4 år, ville den, der blev arbejdsløs i går, jo stadig væk have dagpenge i de kommende 4 år. Hvis man så fjernede den fra i dag, ville der stadig væk gå 2 år, inden den effekt, som hr. Anders Samuelsen efterspørger, ville komme til udtryk. Og jeg tror ikke, at nogen – måske lige med undtagelse af hr. Anders Samuelsen, måske ikke engang De Radikale – ville lave en dagpengereform, som halverede eller fjernede efterlønnen fra i morgen. Det tror jeg ikke engang er tilfældet.

Så det, som hr. Anders Samuelsen fremlægger her, er jo ikke noget, som vil løse den udfordring, vi står over for, hvor vi helt akut skal løse den konsolidering, som EU med stor sandsynlighed vil bede os om at gøre i de kommende 3 år.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:55

Anders Samuelsen (LA):

Der må man så bare konstatere, at Venstre og regeringen tilsyneladende er helt uenige med både Arbejdsmarkedskommissionen, Skattekommisionen, Velfærdskommissionen og vismændene, som peger på præcis de her ting, som er nødvendige for at sikre holdbarhed i den danske økonomi. At affeje det her, med henvisning til at det ikke virker i morgen, er da den tyndeste afvisning, jeg til dato har hørt.

Lad os så prøve at kigge væk fra det perspektiv og høre om det principielle i det: Er Venstre helt principielt med på at få afskaffet efterlønnen, så vi ikke længere tager penge fra syge og giver dem til de raske? Er man med på at få fjernet topskatten og lidt til, så vi kan komme ned på en maks.-skat på 40 pct.? Er man med på at halvere dagpengeperioden, så den stadig væk er over dobbelt så lang, som den er i Sverige? Kan vi få et svar bare på de tre konkrete eksempler – ja eller nej?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:55

Jacob Jensen (V):

Jeg tror ikke, at det er gået hr. Anders Samuelsen opmærksomhed forbi, at vi jo allerede har lavet en skattereform, som vi også fik et flertal for, og hvor vi faktisk sænkede skatten på den sidst tjente krone. Det er jo et skridt i den rigtige retning, hvis man skal lytte til, hvad hr. Anders Samuelsen ønsker sig. Så vi har jo bevæget os i den retning.

Det er så selvfølgelig ikke med venstrefløjens gode vilje, for de vil jo gå den anden vej. De vil jo – i hvert fald dele af venstrefløjens, nu godt nok ikke De Radikale – lave millionærskat, de vil hæve erhvervsskatterne. I det hele taget vil de gå modsat af, hvad vi andre vil. Hr. Anders Samuelsen vil så gå endnu videre, men det er så måske der, hvor vi har nogle forskellige opfattelser af, hvad der også er realistisk, og hvad der også er ansvarligt – både på den korte bane og på den lange bane – men retningen for skattepolitikken er vi dog enige om, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:56

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Man kan nogle gange undre sig over, hvad det egentlig er, der sker her i Folketingssalen, når det ikke kan lade sig gøre at svare på nogle konkrete spørgsmål og det ikke kan lade sig gøre at komme med et ja eller et nej. Vi har lige set et rigtig godt eksempel på det. Den her debat er efterhånden ved at køre derud, hvor jeg sådan kommer til at tænke på det tilfælde, hvor man har lovet sin kæreste at hænge et skab op og det aldrig bliver gjort. Man bliver ved med at få spørgsmålet igen og igen, indtil skabet til sidst er hængt op. Jeg vil prøve samme metode nu og blive ved med at spørge igen og igen, indtil jeg får et svar.

Derfor vil jeg gerne spørge – jeg kunne ikke få svar fra ministeren, jeg kan måske få et svar fra Venstres ordfører – om regeringen agter at sørge for, at de multinationale selskaber kommer til at betale det, de faktisk skal betale i skat i Danmark. Vil man være med til at styrke og brande økologien, således at det kan blive et erhvervseventyr, der kan give milliarder i statskassen? Vil man styrke forskningen herhjemme, således at det også kan være med til at give indtægtskroner? Og vil man sige til nye firmaer i udkantsområder, at de slipper for selskabsskat de første 2 år, så de kan skabe noget vækst derude?

Det er ganske enkelt og simpelt at svare på det, men der er ikke nogen, der har kunnet det endnu. Det må være, fordi vi er ude i det her med Olsen Banden-filmen igen, hvor der er lagt en plan, men vi sidder alle sammen og venter på, at Egon kommer ud af fængslet og fortæller om den her plan.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:58

Jacob Jensen (V):

Det sidste er jeg fuldstændig enig med hr. Christian H. Hansen i. Der er lagt en plan. Vi har jo vist vores plan, og jeg kan forstå, at der også er lagt en plan fra den anden side, men det er så den, vi venter på at få at se.

I forhold til de ting, som hr. Christian H. Hansen efterspørger, er der jo sådan set noget af det, som vi er enige om. De multinationale selskaber skal betale den skat, som de skal ifølge lovgivningen. Ja, selvfølgelig skal de det. Jeg har også forstået, at det er noget, som skatteministeren arbejder på.

I forhold til økologisatsning: Det er vi sådan set også enige om. Der ligger også nogle ambitiøse planer i »Grøn Vækst«-aftalen, som regeringen og Dansk Folkeparti har lavet. Så det er vi sådan set også enige om.

I forhold til forskning: Vi har løftet forskningsniveauet betydeligt i de senere år netop med den begrundelse, som hr. Christian H. Hansen også nævner, at det jo er forskning, uddannelse og viden, der reelt er vores eneste ressource, hvis vi lige ser bort fra lidt olie og gas ude i Nordsøen. Den reelle ressource fremover er netop viden, og derfor er det jo afgørende, at vi også har satset massivt på det i højkonjunkturtiderne, sådan at vi står godt rustet, når vi kommer ud på den anden side af krisen.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:59

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg bliver nødt til at sige, at det med, at man har styrket økologien en masse igennem »Grøn Vækst«, simpelt hen ikke passer. Den har ikke fået den saltvandsindsprøjtning, der skal til, som Økologisk Landsforening højt og tydeligt har skitseret, således at vi kan få 2,7 mia. kr. i statskassen. Tværtimod siger man, at »Grøn Vækst« ikke har været særlig god.

Med hensyn til de multinationale selskaber kan jeg forstå det som en garanti for, at regeringen kommer med en nøjagtig plan for, hvordan man vil inddrive de her penge fra de multinationale selskaber i fremtiden. Det har vi fået en garanti for nu i dag. Det er jeg utrolig glad for, for det vil jo faktisk betyde, at vi kan undgå nogle af de besparelser, regeringen snakker om at kommunerne skal ud i, fordi der er rigtig mange penge at hente ved de multinationale selskaber. Det synes jeg var et fantastisk svar at få her i dag.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Jacob Jensen (V):

Nu hørte jeg ikke lige noget spørgsmål, men alligevel vil jeg da godt reflektere over det, som hr. Christian H. Hansen siger her. Der er jo ikke nogen tvivl om, at regeringen vil gøre alt, hvad den kan, for at både selskaber og alle andre lever op til den lovgivning, som vi har. Det tror jeg ikke at der er noget nyt i. Jeg tror øvrigt, det gælder, uanset hvad farve regeringen her i landet måtte have. Vi er ordentlige mennesker. Vi forsøger at leve op til det ansvar, som vi har.

Når hr. Christian H. Hansen henviser til de her prioriteringer, som vi har lagt op til, synes jeg, det er afgørende at se på netop forskellen mellem os og venstrefløjspartierne. Vi har mod til at sige sandheden. Vi har mod til at sige, at vi er i en situation, hvor indtægterne svigter. Uanset hvor meget vi har satset på forskning og alt muligt andet, som selvfølgelig har været med til at holde gang i hju-lene, har vi mod til at sige, at vi bliver nødt til at holde ro på væksten i de offentlige udgifter på et tidspunkt, hvor vi har løftet det til et historisk højt niveau, og at vi i de kommende 3 år lige skal tage en time-out, men stadig væk bevare det niveau, som vi har. Det synes vi er ansvarligt. Vi synes i øvrigt også, det er realistisk. Og så er det i øvrigt også den eneste vej fremad, der er.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er fru Astrid Krag, værsgo.

Kl. 15:01

Astrid Krag (SF):

Venstres ordfører stod heroppe og sagde så flot i sin ordførertale, at kommunerne sagtens kan spare. Det er der nu altså nogle borgmestre i det her land der ikke er enige i, og det er der faktisk en del borgmestre fra ordførerens eget parti, Venstre, der ikke er enige i, og for at de også skal blive hørt i debatten, vil jeg gerne lige komme med nogle citater.

F.eks. siger Arne Sigtenbjerggaard, som er borgmester i Vejle: »Jeg tror, det havde været bedre, hvis man ikke havde givet borgerne de skattelettelser og i stedet havde sagt, at nu bruger vi dem på at sikre, at vi kan bevare serviceniveauet på et forholdsvis højt niveau«.

Vi kunne også have taget Frederikshavns borgmester, Lars M. Møller, som siger: »Befolkningstilvæksten er vigende, så vi bliver langsomt presset på indtægtsgrundlaget. Det er en udfordring, vi skal have til at gå op. Derfor er nulvækst en skidt ting. Det ser ud til, det er opad bakke at holde serviceniveauet. Vi kommer i en situation – hvis kassen bliver tom – at vi kommer til at skære i serviceniveauet overfor ældre. Det er der ingen af os, der er glade for politisk.«

Tager de her Venstreborgmestre helt fejl? Har Venstres ordfører ret, når han siger, at kommunerne sagtens kan spare?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:02

Jacob Jensen (V):

Jeg har ikke sagt, at kommunerne sagtens kan spare. Jeg har ikke sagt, at det bliver en nem opgave. Det tror jeg heller ikke nogen andre fra vores side – hverken finansministeren eller økonomi- og erhvervsministeren, som forespørgslen er stillet til – har sagt, og det er jeg ret sikker på ikke bliver sagt. Det bliver svært, men det er muligt.

Nu har SF jo ikke så mange borgmestre, så jeg har ikke lige den samme mulighed for at finde nogle citater, men jeg kan dog finde en fra den samme fløj. KL's nye formand, hr. Jan Trøjborg, har jo bl.a. været ude at sige noget om, at nu skulle efterlønnen fjernes for lige-som at generere nogle midler på et tidspunkt. Der kunne jeg så forstå, at det kun var det kommunale bagland hos Socialdemokraterne, i hvert fald hos hr. Jan Trøjborg, som var enig i, at det ikke var noget, som man gik ind for herinde. Så jeg tror, at vi på begge sider kan finde de her forskellige citater, men det ændrer jo ikke på vilkårene. Det ændrer jo ikke på, at der er forskel på, hvordan man driver kommunerne og regionerne. Selvfølgelig er der det, at det skal der også være. Vi peger blot på, at det ikke er sådan, at ressourcer er lig med resultater. Jeg gav et eksempel før, hvor Holstebro er dem, der får de bedste resultater på uddannelsessiden. Til gengæld ligger de som nr. 90, hvad angår omkostninger. Det er da bare et eksempel. Jeg kunne også nævne, at i Århus har man betydelig højere udgifter til ældre-pleje, i forhold til hvad man har i Esbjerg. Til gengæld er brugertilfredsheden meget, meget højere i Esbjerg, end den er i Århus. Det er bare to eksempler.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Astrid Krag.

Kl. 15:03

Astrid Krag (SF):

Det synes jeg jo var meget klar tale fra Venstres ordfører. Han siger, at det bliver svært, men det er muligt. Hvis det er tilfældet, synes jeg stadig, at regeringen godt kunne hoste op med de svar, som vi har spurgt efter fra oppositionens side. Hvor er det så, der skal skæres? Er det ældreplejen, der skal holde for? Er det børnehaverne, der skal holde for? Er det folkeskolen, der skal holde for? Statsministeren har sagt, at børnene kan komme til at betale noget af nulvæksten. Dem bliver der færre af, og så kan de være med til at betale for de ældre, der bliver flere af. Men det er jo et regnestykke, som man ikke skal kigge på særlig lang tid, før man kan se, at børnetallet slet ikke falder nok til, at det kan svare til, hvad der kommer af flere ældre.

Når nu Venstres ordfører siger, at det er svært, men det er muligt, synes jeg faktisk, at han lige nu kunne gribe den udfordring og fortælle os, hvor det så er, at de penge skal findes henne, måske i virkeligheden også set i lyset af, at Dansk Folkeparti har været ude at sige, at det ikke bliver på kernevelefærden. Men hvor pokker er det så? Og er det i virkeligheden derfor, at vi ikke har hørt noget bud fra Venstres ordfører endnu, fordi man ikke har kunnet blive enige med sit eget flertal om, hvor pengene skal tages?

Kl. 15:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Jacob Jensen (V):

Bare lige kort i forhold til det her med demografien: Finansministeriet har vurderet, at de flere ældre modsvarer de færre børn. Men det er jo ikke det eneste, for der er jo også den forudsætning og den vurdering, og det er jo lykkeligt, at de ældre får en bedre og bedre sundhedstilstand, så det vil sige, at der ikke vil blive det samme behov, som der er i dag, og det vil også hjælpe på det. Det er bare lige for at slå en krølle på den med demografien.

Men når fru Astrid Krag bliver ved med at spørge, hvor det så er, vi skal finde midlerne henne, må jeg sige, at vi jo klart har erkendt, at vi skal ud og finde nogle midler for at leve op til EU's krav. Det har jeg også hørt fra i hvert fald Socialdemokratiet – jeg lidt mere tvivlende over for SF, men mon ikke, for de plejer at synges med samme næb. Men det er jo ikke den eneste udfordring, som fru Astrid Krag så har, for jeg viste jo listen før, og jeg kan godt vise den igen. 51,5 mia. kr. har S og SF's ordfører givet danskerne forskellige løfter for på bare 1 år, og den liste kunne blive meget længere, hvis vi gik længere tilbage, men det er 51,5 mia. kr. ud over de 24 mia. kr., som vi er enige om vi skal finde.

Så er det bare, at jeg modsat siger: Vi har lagt en plan frem for, hvordan vi har tænkt os at gøre det, med en metode for, hvordan vi vil gøre det, køreplanen er klar, men vi mangler syn for sagen fra SF, når de både skal levere de 24 mia. kr., som EU kræver, og også de 51,5 mia. kr., for ellers er de løfter, som bliver givet, jo bare noget, som man kan sende op i den blå luft.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste, der har en kort bemærkning, er hr. Morten Østergaard. Værsgo.

Kl. 15:06

Morten Østergaard (RV):

Jeg antager, at hr. Jacob Jensen og Venstre måler sig selv med den samme alen, som man gør det i oppositionen, og derfor går jeg ud fra, at når Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætter et forslag til vedtagelse, er det, fordi de er enige om alt

det, de skriver, og kan svare på, hvordan de vil opnå det. For det var jo det krav, man havde til oppositionen.

Folketinget understreger vigtigheden af at sikre balance i den offentlige økonomi frem mod 2015. Det står der i forslaget til vedtagelse.

Så vil jeg gerne spørge: Er der en enighed, en aftale med Dansk Folkeparti om, at der skal være nulvækst i den offentlige økonomi frem til 2013, har man en aftale om, hvordan man skal finde 10,5 mia. kr. inden 2013 ud over nulvæksten, har man en aftale om, hvilke reformer der skal give 7 mia. kr. inden 2015, eller er det bare varm luft?

Kl. 15:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Jacob Jensen (V):

Nej, det er jo ikke varm luft, for vi har jo sådan rimelig mange gange har prøvet at skitsere, hvad det er for en model, vi lægger frem. Vi har sagt, at skattestoppet står til troende, vi har også sagt – som jeg også svarede hr. Anders Samuelsen for et øjeblik siden – at de reformer, som De Radikale også efterspørger, men som S og SF jo er lodret imod, altså af bl.a. dagpenge og efterløn, ikke er noget, der vil give noget i forbindelse med den udfordring, som vi står over for i de kommende 3 år. Så er der sådan set kun udgiftsniveauet tilbage, og der har vi jo så bl.a. spillet ud med, at vi vil bevare det høje udgiftsniveau, men holde det i ro. Det er jo en del af vores udspil, og det er også det, der fremgår af forslaget til vedtagelse som en del af forklaringen på, hvordan vi vil nå den målsætning, som vi har sat os, nemlig at vi skal leve op til EU's konvergenskrav.

Men jeg synes, det er paradoksalt at høre fra hr. Morten Østergaard, at han ligesom lægger op til, at det hele nu er forfærdeligt, og at vi ikke kan finde nogen midler. For jeg tror da, at hr. Morten Østergaard måske bliver bundet lidt op på noget af det, som hans kolleger fra S og SF går og lover. Det må ligesom være det, der er antagelsen, når man skal indgå i et samarbejde.

Så kan man igen tage listen frem. Der er givet løfter for 51,5 mia. kr. fra kollegerne på venstrefløjen. Så jeg tror, at hr. Morten Østergaard skal bruge en større regnemaskine, end han har været vant til, for at finde de midler sammen med kollegerne.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:08

Morten Østergaard (RV):

Først en faktuel korrektion: Det er simpelt hen ikke rigtigt, når hr. Jacob Jensen siger, at reformer ikke virker på kort sigt. Vælger man den radikale model for udfasning af efterlønnen, giver det i 2013 meget nøjagtigt det samme, som man fra Venstres side har tænkt sig at spare i kommunerne. Så det er faktisk forkert, og det er jeg sikker på at finansministeren også vil bekræfte i sit svar på det spørgsmål, jeg har sendt over, da det er baseret på DREAM-beregninger, som jeg går ud fra at Venstre anerkender.

Men det spørgsmål, som der ikke blev svaret på, men som jeg antager at svaret på er nej, er, at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti, som ellers er med på forslaget til vedtagelse, jo altså ikke har sagt ja til de forslag og den model, som regeringen har lagt frem, med nulvækst, med en omprioritering på 10 mia. kr. og med fyring af 8.000 kommunalt ansatte.

Det er så fint nok, men det, der undrer mig, er, at man, efter at have skoset oppositionen for ikke at være konkret, i et forslag til vedtagelse ikke selv kan komme op med andet, end at man vil sikre

en balance frem til 2015. Alt andet i forslaget er bagudrettet i en forespørgsel, der handler om, hvordan den fremadrettede økonomiske politik skal være. Det er da ufatteligt, vil jeg sige til hr. Jacob Jensen, at man vil føre sig frem det ene øjeblik og så efterfølgende gå på talerstolen og servere en sådan tynd kop te.

Over for det står en opposition, der er klar til at forpligte sig, bl.a. på reformer, der sikrer, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Kunne man i det mindste ikke have fået det ind i sit forslag til vedtagelse?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Jacob Jensen (V):

Undskyld, hvad var det for nogle reformer, som venstrefløjen havde forpligtet sig på skulle gennemføres for at få flere ind på arbejdsmarkedet? Det hørte jeg ikke lige. Var det efterlønsreformen? Jo, hr. Jan Trøjborg har vist sagt det, men han er mig bekendt ikke medlem af Folketinget. Var det dagpengereformen, som man havde forpligtet sig på i venstrefløjen? Det tror jeg heller ikke jeg lige har hørt noget om.

Så jeg vil spørge sådan lidt retorisk: Hvad er det for nogle reformer, hr. Morten Østergaard lige præcis henviser til, når hr. Morten Østergaard siger, at venstrefløjen nu har forpligtet sig på at lave nogle reformer, der får flere folk ind på arbejdsmarkedet? Jeg har ikke hørt det endnu.

Lad mig så lige rette en enkelt lille misforståelse. Det her med, at vi skal ud og fyre over 8.000 i den kommunale sektor, er simpelt hen en løgn. Vi har sagt, at det er det, der svarer til 8.000 stillinger, og det er rigtigt, at de 4 mia. kr. svarer til 8.000 stillinger. Men lad mig lige gøre opmærksom på, at hvert eneste år er der 100.000, der forlader den offentlige sektor ved naturlig afgang, eller fordi de får et andet job, og det er altså 300.000 personer, der forlader den offentlige sektor over den 3-årige periode.

Jeg siger, som jeg også svarede fru Astrid Krag før, at det jo ikke er nogen nem opgave at finde de 8.000 stillinger, som så dog skal oprettes igen, bl.a. på sundhedsområdet og til dels i kommunerne, for der kommer jo også opgaver i forhold til de svage grupper og i forhold til at få flere unge ind på en uddannelse, som er noget af det, vi prioriterer. For vi har modet til at prioritere, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, og det er vist mere, end hvad man kan sige om venstrefløjen.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Inden vi går videre i talerrækken, finder jeg lige anledning til bede medlemmerne om at huske at kigge på den røde knap. Vi er kun halvvejs i de korte bemærkninger, og på et eller andet tidspunkt er det jo også vigtigt at komme videre.

Den næste for en kort bemærkning er hr. Benny Engelbrecht. Værsgo.

Kl. 15:11

Benny Engelbrecht (S):

I hr. Jacob Jensens ordførertale bemærkede jeg en del retorik, der minder meget om den, der er på Venstres nye såkaldte faktatjek-hjemmeside, som man jo altid kan diskutere faktadelen af, men det er dog ikke desto mindre interessant, at man dér forsøger at afvise nogle såkaldte påstande. Det er ikke så meget det, at man forsøger at afvise dem, men mere interessant er det måske, hvad man ikke afviser i den sammenhæng. Og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hr. Jacob Jensen, om det betyder, at Venstre dermed anerkender, at der er nogle udsagn, som holder, altså f.eks. at 2007-skattelet-

telserne var ufinansierede. Det står der f.eks. ikke noget om på Venstres faktatjekliste, og der står heller ikke noget om, at Venstre ikke har nogen intention om at ændre efterlønnen, og det er dog ikke desto mindre nogle elementer, som jeg kunne forestille mig at borgerne var meget interesseret i at få svar på.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Jacob Jensen (V):

Det er måske en lige stor nok opgave at stille os i udsigt, hvis vi skulle skrive alt det, som vi ikke vil. Altså, man kan vel skrive noget om det, man trods alt gerne vil, og jeg tror måske også, hvis jeg slog efter på Socialdemokraternes hjemmeside, at jeg kunne finde mange ting, der ikke står der, men det er nok lidt svært dermed at konkludere, at det betyder, at de så ikke vil det.

Men jeg vil bare lige sige i forhold til 2007-skattereformen, at den jo selvfølgelig også er fuldt finansieret, bl.a. med en regulering af energifgifterne, og det ved hr. Benny Engelbrecht udmærket godt. Det samme gælder jo skattereformen, som vi lavede sidste år, og som faktisk betyder, at der ikke er et hul, men en finansiering på 5,5 mia. kr. til velfærden. Det er ikke noget, jeg står og finder på, det er noget, Finansministeriets folk har beregnet. 5,5 mia. kr. giver skattereformen, fordi man sænker skatten på arbejde og hæver den på forurening, og ved at man sænker skatten på arbejde, får man selvfølgelig et øget arbejdsudbud, og det er jo det, der er med til at holde hjulene i gang, og det er det, der er med til at finansiere den velfærd, som vi alle sammen efterspørger. Så når hr. Benny Engelbrecht og Socialdemokraterne ønsker at rulle dele af den skattereform tilbage, vil jeg sige, at det da bare gør udfordringen for Socialdemokraterne endnu større, end den er i forvejen. Og jeg skulle hilse og sige, at listen er stor, og den bliver større dag for dag.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:13

Benny Engelbrecht (S):

Jamen skulle vi dog ikke lige slå fast, at det ikke er sådan, at skattereformen er finansieret i morgen, heller ikke i overmorgen, heller ikke næste år og heller ikke året efter, men faktisk skal vi hen i 2019, før der kommer de effekter ud af det, som bliver spået, og dermed er man også på den måde med til at skabe en del af den ustabilitet, som er problemet. Og så bemærker jeg bare, at hr. Jacob Jensen ikke forholder sig til efterlønnen, og det synes jeg da er interessant.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Jacob Jensen (V):

Jo, jeg tror da sådan set, at jeg forholdt mig til efterlønnen. Det har jeg vist gjort i indtil flere svar. Men når hr. Benny Engelbrecht igen siger, at skattereformen, som vi har lavet, ikke er finansieret, vil jeg sige, at det jo ikke passer. Og det er jo også noget, som hr. Benny Engelbrechts formand, fru Helle Thorning-Schmidt, har erkendt. Jeg tror oven i købet også, at finansordføreren, hr. Morten Bødskov, har erkendt det. Det er da rigtigt, at den er underfinansieret i starten, men den er fuldt finansieret inden for perioden. Men hvorfor er den underfinansieret i starten? Det er jo hele pointen med skattereformen, for pointen er netop, at i en svær tid, hvor der var mangel på

understøttelse af økonomien, mangel på efterspørgsel, ville vi underfinansiere den, sådan at der kom et større råderum ude i de danske familier, sådan at der kom en større købekraft ude i danske familier, så de kunne være med til at stimulere økonomien og dermed holde hjulene i gang. Og det er jo noget af det, vi ser resultatet af i dag, vil jeg sige til hr. Benny Engelbrecht, når vi ser, at arbejdsløshedstallene faktisk er stagnerende, ja, sågar marginalt faldende. Jeg siger ikke, at det er skattereformens skyld eller gevinst det hele, men det er da med til, at vi på spørgsmålet om, hvad det er for nogle ting, vi har gjort, kan svare: Vi har ført en ekspansiv finanspolitik, vi har lavet striber af tiltag, herunder en skattereform, som er med til at understøtte det private forbrug. Og det er det, vi ser resultaterne af nu.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Jesper Petersen. Værsgo.

Kl. 15:15

Jesper Petersen (SF):

Ja, som jo er fra SF, selv om jeg kommer ind her midt i en stribe af socialdemokrater. Da jeg hørte hr. Jacob Jensens tale, havde jeg egentlig håbet, der ville komme noget mere, for jeg tænkte, at man måske i regeringen havde lavet en eller anden form for arbejdsdeling, hvor finansministeren ligesom koncentrerede sig om oppositionens politik, og så ville hr. Jacob Jensen måske løfte lidt af sløret for, hvad regeringens politik er. Det skete bare ikke rigtig. Også hr. Jacob Jensens tale var alene noget med at snakke om oppositionen, der jo har lovet at komme med en plan før sommer, hvilket bliver, før regeringen kommer med en plan, som der arbejdes med rundtomkring i ministerierne.

Hr. Jacob Jensen benægtede, at det her ville føre til fyringer. Det synes jeg er underligt, for jeg har da læst en annonce fra regeringen selv, hvori der står, at der skal være 8.000 færre ansatte i kommunerne til den kommunale velfærd. Kan hr. Jacob Jensen bekræfte, at det er sådan, og kan vi få nogle bud på, hvad det er for nogle steder, der skal fyres kommunalt ansatte?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Jacob Jensen (V):

Nu blander hr. Jesper Petersen så måske med vilje tingene lidt sammen. Det, at der skal være 8.000 færre ansatte, betyder ikke nødvendigvis, at det sker ved at sætte en fyreseddel på ryggen af folk, for som jeg nævnte for et øjeblik siden, er det jo sådan, at der er 100.000 mennesker om året – i en 3-årig periode er det altså 300.000 mennesker – der forlader den offentlige sektor som følge af naturlig afgang. Man går på efterløn, førtidspension eller folkepension, eller man får job et andet sted uden for den offentlige sektor. Og det er jo inden for den ramme, at man så skal finde ud af at omprioritere og, kan man sige, at flytte stillingerne over til eksempelvis sundhedssektoren, hvor vi så opprioriterer, fordi vi erkender, at det skal have et ekstra løft, fordi der kommer dyrere operationsmetoder og dyrere medicin. I det hele taget vil vi gerne sikre, at den høje, høje produktivitet, der er, og det dygtige, dygtige stykke arbejde, der bliver gjort i sundhedssektoren i Danmark, kan bevares og gerne blive udbygget. Nu kan jeg forstå, at hr. Jesper Petersen så lover, at den her hemmelige plan kommer før sommer. Vi har hørt, at den skulle komme før påske, så var det sådan her en gang i løbet af maj, og nu er det så før sommer. Jeg ved ikke, om jeg skal tro det, men lad os nu se.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:17

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror nu nok, at formuleringen om planen var, at den kom efter påske, og sådan rent definitorisk så er det jo faktisk efter påske nu, og den vil komme efter påske og før sommerferien. Og så må vi jo tage lederskabet på os, når regeringen nu ikke vil komme med nogen plan.

I alt kommer det, der er lagt frem nu med hensyn til, hvor meget der skal skæres, altså til at betyde 40.000 færre arbejdspladser. Hr. Jacob Jensen indrømmer selv, at der som minimum skal være 8.000 færre i kommunerne. Det vil jeg da gå ud fra kan mærkes. Det er før blevet benægtet, at det ville betyde, at der skulle fjernes alle de her arbejdspladser, fordi man kunne reformere sig ud af det, og der kunne jeg i virkeligheden godt tænke mig at spørge hr. Jacob Jensen, om det, der tænkes på, er det konservative forslag om at fjerne efterlønnen. Er det egentlig det, det handler om? Pønser regeringen på at komme med et forslag om at skære kraftigt i efterlønnen, sådan som den konservative regeringspartner mener? Er hr. Jacob Jensen enig med De Konservative i, at nu skal efterlønnen forringes som led i regeringens krisehåndtering ud over at fyre folk i den offentlige og private sektor?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Jacob Jensen (V):

Nu ved jeg ikke, om vi også skal til at fyre folk i den private sektor. Det tror jeg ikke vi sådan lige har mulighed for herfra i hvert fald. Men det er jo sådan, at julen varer lige til påske, og påsken varer jo så lige til jul, og når det er efter påske, kan vi jo så vente helt til jul næste gang, inden den her hemmelige plan kommer. Det var noget med, at det var hen mod sommeren, eller hvordan var det? Og hvilken sommerferie er det så, vi taler om? Jeg må indrømme, at det er lidt paradoksalt. Vi har stået her hele dagen, finansministeren har brugt sin taletid og sine svar på spørgsmål fra oppositionspartierne på lige at skære tingene lidt ud og forklare, hvad det er for en plan, vi har. Jeg vil også gerne lige prøve ganske kort.

Vi har altså sagt, at vi nu lægger loftet over det historisk højt niveau, som vi har på velfærdsydelse. Vi har så også sagt, at vi kommer til nogle forhandlinger med kommunerne, og vi også sagt, at det kommer til nogle forhandlinger i forbindelse med finansloven. Det er sådan, metoden er herinde. Det tror jeg også at hr. Jesper Petersen vil anerkende og nikke genkendende til. Det er den køreplan, vi har lagt, og vi har oven i købet også anvist, hvordan vi har tænkt os at gøre det, men hr. Jesper Petersen står så og siger, at nu kommer deres plan til sommer. Jo, jo, enlig svale gør jo som bekendt ingen sommer.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Leif Lahn Jensen. Inden medlemmet taler, vil jeg lige gøre opmærksom på, at vi måske ikke når alle indtegnede, vi har en deadline på den tidsperiode, vi har til ordføreren her på talerstolen, og det er kl. 15.33. Men værsgo til hr. Leif Lahn Jensen.

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg kunne høre, at den forklaring, hr. Jacob Jensen var ude i, var meget, meget svær, så jeg vil forsøge at gøre det lidt enklere for at hjælpe ordføreren. Derfor vil jeg egentlig bare stille et klart spørgsmål: Vil Venstre bevare efterlønnen og holde fast i forliget fra 2006 i næste valgperiode?

Kl. 15:20

gelsen her den 1. maj, eller er det, fordi man simpelt hen ikke har fundet finansiering til alle de løfter, man har gået og stukket ud? Det tror jeg. Jeg tror, det er det sidste, men jeg ved det ikke, for vi kender ikke planen.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Jens Peter Vernersen. Værsgo.

Kl. 15:23

Jacob Jensen (V):

Vi vil holde fast i velfærdsforliget fra 2006, og det vil vi, fordi det er troværdigt, det vil vi, fordi vi selvfølgelig står ved det forlig, som vi har gennemført, og det vil vi også, fordi hvis vi gik ind og ændrede det og fjernede grundlaget for de mennesker, som nu står for at skulle på efterløn inden for den kommende periode, ville det da være dybt, dybt uansvarligt og dybt, dybt utroværdigt. I øvrigt vil det jo ikke hjælpe på den udfordring, som vi står over for, som jeg også svarede bl.a. hr. Anders Samuelsen. Men modsat kan man jo så sætte spørgsmålstegn ved, om Socialdemokraterne har de samme tanker. Jeg ved ikke lige, hvordan hr. Jan Trøjborgs opfattelse er i dag, men jeg har da i hvert fald tidligere hørt røster om, at han gik ind for det, og han er dog trods alt et relativt fremtrædende medlem af den socialdemokratiske bevægelse. Så man skulle måske lige prøve at blive enige internt, før man stiller os andre det spørgsmål.

Kl. 15:20

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Jacob Jensen sagde i sin ordførertale, at det offentlige forbrug var steget fra 27,4 til 29,4 pct. Jeg vil godt høre, om ikke hr. Jacob Jensen kan bekræfte, at når man ser den stigning, som svarer til 34 mia. kr., men som jo ikke er 34 mia. kr., så skyldes det ene og alene, at vi har et fald i bruttonationalproduktet, og at det altså er derfor, vi pludselig ser det øgede offentlige forbrug.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Leif Lahn Jensen (S):

Så det vil sige, at vi her fra Venstre har fået en efterlønsgaranti. Det er interessant, og det siger jeg mange tak for. Den holder vi selvfølgelig fast i, og det har alle hørt nu. Så det er skønt.

Men ordføreren mener jo så, at Liberal Alliance må droppe deres planer. Liberal Alliance må, som andre har gjort før, sige, at det med at afskaffe efterlønnen, som de går så højt op i, ikke bliver til noget. Og formanden for Det Konservative Folkeparti må endnu en gang klappe hælene sammen, fordi Venstre ikke vil afskaffe efterlønnen. Det er jo det, ordføreren siger. Tak for det.

Kl. 15:21

Jacob Jensen (V):

Altså, jeg kan forholde mig til det, som er sandheden. Sandheden er, at vi aldrig har haft så højt et offentligt forbrug, som vi har i år. Sandheden er, at de stigninger, som vi har set i det offentlige forbrug, har været historisk store. De har været på et tocifret milliardbeløb de sidste år. De er steget med 13 pct. i 2009 og 18 pct. i år. Det er historisk, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen. Det er sådan set det, jeg kan forholde mig til. Jeg kan ikke forholde mig til al den anden slyngen om sig med tal og talmagi fra hr. Jens Peter Vernersens side. Faktum er, at der aldrig i dette land har været brugt så meget til offentlige ydelser, velfærdsydelser, som vi bruger i år, og det er vi sådan set stolte af. Det har vi også erkendt.

Vi har så også bare sagt: Lad os lige tage en timeout, hvad angår væksten, for vi kan ikke blive ved med at have vækst på udgiftssiden, når indtægterne svigter i en periode. Det synes vi er ansvarligt. Det synes vi i øvrigt også er realistisk, når vi kigger på, hvilke muligheder vi i øvrigt har at jonglere med, vel at mærke når vi siger, at konditionen er, at vi ikke vil hæve skatterne, i modsætning til, hvad hr. Jens Peter Vernersen vil. Han vil hæve skatterne for danskerne og dansk erhvervsliv med 18 mia. kr. Det er gift for den udvikling, vi nu ser.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:25

Jacob Jensen (V):

Nu fik jeg ikke rigtig noget spørgsmål her, så derfor vil jeg bare bruge min svartid til at spørge tilbage rent retorisk, for jeg ved godt, at der ikke kan gives svar: Hvad er det så, Socialdemokraterne vil? Vil man holde fast i velfærdsforliget fra 2006, og hvordan har man tænkt sig at finansiere planen og udgifterne på de 51,5 mia. kr. ud over de 24 mia. kr., som EU formodentlig vil give os som udfordring? Ja, jeg ved det ikke, og det er der heller ikke nogen andre her i landet der ved.

Det er muligt, at der er nogle i det socialdemokratiske og i SF's politibureau, som ved det, for det er vel sådan, vi skal forstå det, når fru Helle Thorning-Schmidt for åben skærm siger, at planen er klar, at den er lavet. Men vi må bare ikke få at vide, hvad der står i den. Hvorfor? Fordi hr. Villy Søvndal ikke tør diskutere det med SF på landsmødet, fordi venstrefløjene ikke tør diskutere det med fagbevæ-

Kl. 15:22

Jens Peter Vernersen (S):

Det undrer mig meget, at hr. Jacob Jensen ikke er klar over, at væksten i det offentlige forbrug først og fremmest skyldes, at man har haft et faldende bruttonationalprodukt siden 2008. Dermed får man en vækststigning fra 27 til 29 pct. svarende til 34 mia. kr. Hvis det er sådan, at hr. Jacob Jensen ikke er klar over det – og det forstår jeg sådan set at han ikke er, for det står ikke i papirerne fra Venstre – så må jeg jo bede finansministeren om at redegøre for den udvikling. For det er sådan set ikke uvæsentligt, om man har fået flere kroner eller man bare har fået et procentvis større forbrug, fordi bruttonationalproduktet er faldet. Det er jo ikke ligegyldigt. Det er sådan set ret afgørende, at vi får det med i det videre forløb.

Nu har jeg kun ordet to gange, så jeg vil også godt sige noget om arbejdsløsheden, som ligger på godt 4 pct. eller 4½ pct. Det er naturligvis interessant, men det mest interessante er vel dybest set det

voldsomme fald, nemlig på 200.000, der er sket i beskæftigelsen. Det må jo virkelig være det, der ryster både regeringen og ordføreren, altså at man har mistet 200.000 arbejdspladser i den her krise.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Jacob Jensen (V):

Ja, det kan jeg bekræfte at vi er ganske bekymrede over. For det er jo den private sektor, der tjener pengene til den offentlige velfærd. Det er, som om den logik ikke helt er gået op for venstrefløjen. Det er den private sektor, der skal tjene pengene, før vi kan bruge dem på offentlig velfærd, og det er derfor, det er så afgørende, at vi stimulerer den private sektor og sikrer, at der er en fornuftig privat sektor, som kan tjene de her penge.

Hvordan kan man så gøre det? Ja, man kan gøre det ved at tage nogle af de tiltag, som vi har taget, nemlig lave en skattereform, som øger arbejdsudbuddet. Vi kan lave forskellige væksttiltag, vi kan sikre, at konkurrenceevnen bliver holdt på et fornuftigt niveau, selv om den er under pres. Man kan så også, som Socialdemokraterne ønsker det, lægge skatter og afgifter på dansk erhvervsliv i et væk. Jeg tror, at alle, der følger den her debat, kan se logikken i, at det sidste vil være gift for den spirende optimisme, som vi trods alt også noterer os der er udeomkring. Det er jo det, vi også har set i dag med et fald, om end et marginalt fald, i arbejdsløsheden.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:27

Christine Antorini (S):

Tak. Nu har jeg med interesse fulgt hele debatten her, og jeg kan konstatere, at Venstres finansordfører og finansministeren fra Venstre siger fuldstændig det samme. Her har vi en regering, der har sidet 9 år ved magten støttet af Dansk Folkeparti, og som leverer et historisk stort underskud i statskassen, og hver gang vi konkret spørger, hvad regeringen vil gøre ved det, så smider man spørgsmålet tilbage i salen og spørger: Nej, hvor er det tarveligt af jer, at I spørger os om, hvad vi vil gøre ved det, kan I ikke sige, hvad I vil gøre ved det?

Det skal vi nok sige, og det er jo derfor, man har muligheden for at spørge vores ordfører efterfølgende. Så jeg håber, at vi ikke endnu en gang bare skal få spørgsmålet tilbage.

Der er et hul i statskassen, og finansordføreren har redegjort for, at man igennem nogle besparelser på den offentlige sektor vil dække en lille del af hullet. Derfor vil jeg stille Venstres finansordfører et spørgsmål: Hvad så med resten, hvordan skal det dækkes ind? Det er regeringen, der har ansvaret for at komme med et udspil.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:28

Jacob Jensen (V):

Jeg er glad for, at fru Christine Antorini gør os alle sammen og dem, der måtte følge debatten, opmærksom på, at vi faktisk har brugt flere penge, end vi har. Vi har faktisk brugt 95 mia. kr., som også fru Christine Antorini nævner. Det er derfor, vi har et underskud i år. Men vi anerkender også, at der er to hovedårsager til det underskud.

For det første skyldes det, at vi har en international afmatning i økonomien, og derfor svigter vores indtægter. Det kan vi så gøre en

masse for at understøtte. Vi kan ikke få krisen til at gå over, for vi er en åben økonomi i Danmark – og godt for det, og det vil sige, at når landene rundt omkring os bliver presset på deres økonomi, kan de ikke købe så mange af vores varer, og det påvirker selvfølgelig os. Det er den ene del.

Den anden del er jo så, at man kan sige, at vi har investeret massivt i de seneste år, og det er så også en grund til, at vi har et underskud i år. Men det har været bevidst, at vi har investeret massivt, og det har været muligt, fordi vi ikke har brugt overskuddene på overforbrug i de gode år. Til gengæld betalte vi af på vores gæld, og dermed har vi sparet renteudgifter.

Som jeg sagde i min ordførertale, vælger vi altså velfærd frem for renteudgifter.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:29

Christine Antorini (S):

At der er kommet det kæmpestore hul i statskassen, hænger jo bl.a. sammen med, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har hældt skattelettelser ud i samfundet. Det er jo regeringens prioritering at gøre det. Men det er jo ikke noget svar på det spørgsmål, som jeg stillede, og som vi alle sammen vedvarende har stillet, i forbindelse med at der er det her hul. Og regeringen har endnu ikke fuldt ud anvist en finansiering for det hul. Jeg vil gerne give ordføreren en chance for at sige, hvad regeringen vil gøre ved det her. Jeg havde fornøjelsen i morges at høre ordføreren blive spurgt i News om præcis det samme, og der endte ordføreren med at sige: Jamen nu skal vi have nogle forhandlinger med kommunerne. Det tror jeg faktisk også at finansministeren sagde. Jamen vi ved jo godt, hvad forhandlinger med kommunerne betyder: Det betyder et ekstremt stramt udgiftsloft, som betyder nedskæringer i kommunerne. Er det det, der er sparevejen for regeringen: at hullet skal dækkes med yderligere nedskæringer i kommunerne?

Kl. 15:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:30

Jacob Jensen (V):

Jeg vil nu bare lige for at rette en misforståelse sige, at den skattereform, som rigtigt har givet skattelettelser på arbejdsindkomst, er finansieret. Den er finansieret ved, at vi sætter skatten op og afgifterne op på forurening bl.a., jeg tror også, der er flere andre elementer, som jeg skal undlade at komme ind på her. Men den er finansieret, og det vil sige, at vi har lavet en skatteomlægning, som har betydet, at skattereformen er en del af løsningen på finansieringsproblemet. For som Finansministeriet har beregnet, giver det 5,5 mia. kr. til finansiering af offentlig velfærd, fordi man dermed øger arbejdsudbuddet, og det er jo det, vi alle sammen efterspørger, en forøgelse af arbejdsudbuddet, sådan at der bliver flere hænder til at løse de her mange opgaver. Så det der med, at vi har givet skattelettelser i stedet for en hel masse andet, passer simpelt hen ikke. Vi har lavet en skattereform, fuldt finansieret, og den er en del af løsningen, den er ikke en del af problemet.

Men lad mig så bare lige spørge, nej, sige, for nu kan jeg jo ikke få noget svar: Når vi har vist og erkender, at der er et stort hul, og det er der af de årsager, jeg nævnte i mit første svar, så er det bare jeg må stille mig selv det spørgsmål: Vil det så hjælpe, hvis de her løfter skal indfries? Nej, vil jeg sige til fru Christine Antorini, det vil det ikke. Det vil gøre det langt værre.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Når jeg kigger på klokken, kan jeg se, at vi kun når en mere med korte bemærkninger, og det er hr. John Dyrby Paulsen, værsgo.

Kl. 15:31

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det er jo utroligt, at regeringen med sit store apparat i alle ministerierne, alle regnedrengene, ikke kan komme med en plan for at genoprette dansk økonomi, og at det nærmest sådan er med tårer i øjnene, at oppositionen trygler dem om at komme med deres plan, for så har man da i det mindste noget at forholde sig til. Men lidt har vi jo fået ud af regeringen, nemlig at der skal ske massive besparelser i kommunerne.

Hvis jeg sådan forsigtigt med regnestok løseligt deler det ud på de fem kommuner omkring Slagelse og Kalundborg, hvor hr. Jacob Jensen jo selv er opstillet, og hvor også fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti er opstillet, så snakker vi om besparelser på 400 mio. kr. og farvel til 1.000 kommunalt ansatte. Det må hr. Jacob Jensen jo selv forklare sit bagland, men kunne hr. Jacob Jensen ikke gøre mig den tjeneste at svare på spørgsmålet. Det er meget kort, et ja eller nej: Har regeringen opbakning fra Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard til de her massive besparelser i kommunerne?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Jacob Jensen (V):

Nu er det jo meget pudsigt, at hr. John Dyrby Paulsen lige nævner de kommuner, altså bl.a. Kalundborg og Slagelse, som hr. John Dyrby Paulsen også kommer fra, kan jeg sige som en serviceoplysning. Der har man taget opgaven til sig. Der er man jo gået ind og har kigget på nogle af de forskelle, der er på de kommuner, og man har oven i købet indgået nogle samarbejder på tværs, man har lavet nogle seminarer bl.a. i forhold til jobcentre og andet. Det er da, fordi man anerkender, at der er noget, man kan lære af hinanden. Der synes jeg heller ikke at vi herindefra skal sige: Det må I ikke; I skal gøre fuldstændig, som I altid har gjort; udgiftsniveauet skal bevares, fuldstændig som det altid har været; I må ikke gøre tingene mere kvalificeret.

Det synes jeg er en nedgørelse af den kreativitet, der er, og den iverksomhed, der er ude omkring i kommuner og regioner. Det synes jeg, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen, og jeg synes, det er ærgerligt, at Socialdemokraternes eneste svar på den udfordring, vi står over for, er: Send flere penge. Og har vi ikke pengene, ja, så låner vi dem. Det er ærgerligt, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. John Dyrby Paulsen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:33

John Dyrby Paulsen (S):

Det er da utroligt, at hr. Jacob Jensen vil dunke de selv samme kommuner oven i hovedet. Nu har de gang på gang forsøgt at lave samarbejde, gang på gang lavet effektiviseringer og rationaliseringer, og så kommer regeringen og siger: Det er bare ikke godt nok, kære venner, nu får I lige et gok oven i hovedet igen, for nu skal I spare 400 mio. kr. og sige farvel til 1.000 ansatte. Det synes jeg ærlig talt er frækt.

Men hvad jeg i virkeligheden lige nu synes er mere frækt, er, at hr. Jacob Jensen jo ikke svarer på de spørgsmål, der bliver stillet.

Derfor vil jeg godt gentage mit spørgsmål, det er meget enkelt, og man kan svare ja eller nej til det:

Har Venstre og Konservative opbakning fra Dansk Folkeparti til de massive besparelser i kommunerne – ja eller nej?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Jacob Jensen (V):

Det er jo ikke sådan, at den opgave, vi står over for, er fuldstændig umulig, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen, hverken i Kalundborg eller i Slagelse eller noget andet sted i det her land. KL har så spurgt, som jeg også tidligere har nævnt, kommunaldirektørerne, og der er 92 pct., der mener, at det godt kan gøres mere kvalificeret, end man gør i dag. Der er 80 pct. af borgmestrene, der er af samme opfattelse. Der er 50 pct. af alle medarbejderne, der er af samme opfattelse. Sågar hr. Morten Bødskov er af den samme opfattelse, det kan man jo læse i dagens udgave af Børsen. Der siger hr. Morten Bødskov højt og flot, at selvfølgelig er der da effektiviseringer at hente. Det er jeg sådan set enig i, og det synes jeg er fint. Og vi skal da have testet, hvordan vi kan gøre det.

Lad mig så lige sige til det her med, at vi skulle gå ud og skære ned og fyre en hel masse: Undskyld mig mange gange, da Socialdemokraterne fremsatte deres finanslovforslag i 2008, altså før krisen – det står også i dagens Børsen – opererede man med nedskæringer i den offentlige sektor på 37.000 stillinger, bl.a. som følge af mindre administration og bedre digitalisering, og hvad ved jeg. Det var før krisen. Vi opererer med en omprioritering på 8.000 stillinger i en tid, hvor vi trods alt har færre indtægter, end vi havde i 2008. Så undskyld mig endnu en gang, vi skal lige have proportionerne på plads.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på den tidsramme, der var afsat, så tak til ordføreren. Og den næste ordfører i talerrækken er hr. Morten Bødskov, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Vores velfærdssamfund står ved en korsvej. Hvis regeringens spareplan gennemføres, skifter vores velfærdssamfund ansigt. Chokkuren vil stække fremgang og vækst, den vil koste arbejdspladser og velfærd, og krisen i Danmark vil forlænges.

Dansk økonomi er i alvorlige problemer. Finanskrisen har sat sine tydelige spor, men års uansvarlig økonomisk politik har forstærket krisens omfang, øget velfærdssamfundets sårbarhed, gjort Danmark mere skævt og skabt større ulighed i Danmark. Og midt i dette, et af danmarkshistoriens største økonomiske tilbageslag, sidder en slidt og handlingslammet regering efterladt og helt alene tilbage – uden flertal for en redningsplan og uden en sammenhængende økonomisk politik. Ja, man forstår godt, at finansministeren nogle gange ser lidt desperat ud.

Men hvordan kan 15 års økonomisk fremgang på bare 8 år med VKO forvandles til et gigantunderskud i kassen? Store ufinansierede skattelettelser har slået et kæmpe hul i kassen og svækket velfærdssamfundets modstandskraft i en svær krisetid. Prisen betaler vores børn, pensionisterne og vores syge.

Lige nu gennemfører regioner og kommuner landet over dramatiske nedskæringer i velfærden. Mens lommerne fyldes hos rige læger på privathospitalerne, sikrer regeringen, at sygeplejersker og andre på vores fælles sygehuse må løbe endnu stærkere, fordi besparelserne ramler ned over dem. Og næste år vil helt sikkert mange børnefa-

milier og pensionister opleve, at der er ekstremt langt fra regeringens løfter om det 21. århundredes velfærdsmodel og et megaløft i velfærden til deres hverdag, hvor prisen for børnepasning vil stige og hjemmeplejen vil forringes.

Hvis regeringen gennemfører sin chokkur, skifter velfærdssamfundet ansigt. 24 mia. kr. skal der spares. Det svarer rundt regnet til lønningerne for 70.000 lærere, pædagoger og hjemmehjælpere. At forsøge at bilde befolkningen ind, at regeringens chokkur ikke kan mærkes, er simpelt hen løgn. Chokkuren vil forandre Danmark.

Med velfærdsaftalen i sommeren 2006 tog Socialdemokraterne sammen med et bredt flertal i Folketinget et stort ansvar for at fremtidssikre dansk økonomi. Med en ændret tilbagetrækningsalder fra arbejdsmarkedet var grunden lagt til en langtidsholdbar udvikling af dansk økonomi. Men blot et år efter underminerede regeringen og Dansk Folkeparti velfærdsaftalen. Før folketingsvalget uddelte VKO store ufinansierede skattelettelser, og resultatet blev et hul i kassen på 14 mia. kr. Det er dele af det hul, regeringen nu vil fylde op ved enorme nedskæringer i vores velfærd. Skattelettelserne til bankdirektøren betales nu af nedskæringer på pensionisternes hjemmehjælp og vores børns skoler.

Dansk økonomi skal skubbes i gang igen. Det er forudsætningen for, at oprydningen efter 8 år med VKO kan begynde, at hullet i kassen kan lukkes, og at væksten kan komme tilbage. Vi skal øge de offentlige investeringer til forbedringer af bl.a. skoler, sygehuse og vedvarende energi, så arbejdspladser her og nu kan fastholdes og vi kan sikre, at langtidsledigheden ikke bider sig fast. Vi skal forbedre mulighederne for at udvikle og etablere virksomheder. Vi skal stoppe besparelserne på uddannelsesområdet, så flere unge får en kompetencegivende ungdomsuddannelse. Vi skal sikre, at flere unge kommer hurtigere igennem uddannelserne. Og vi skal vende enhver krone, som VKO har anvendt. Enten bliver den sparet, eller den bliver prioriteret direkte til velfærd.

Samtidig vil et nyt flertal sige sandheden: Kassen skal stemme, og velfærd koster. Derfor hæver vi også visse skatter og afgifter, så vi har råd til at udbygge velfærden. Bankerne skal betale mere, så vores børn kan få bedre uddannelser. Chips, slik og chokolade bliver dyrere, men kræft- og hjertebehandling bliver bedre.

Så giver vi vores pensionister en håndsrekning. Igennem et langt liv har de passet godt på os, og nu skal vi passe godt på dem. Derfor indfører vi en millionærskat, der sikrer flere penge til vores pensionister og førtidspensionister. Regeringens chokkur skal ikke se dagens lys, Danmark skal ikke sættes i stå. Skete det, ville velfærdssamfundets ansigt være forandret for evigt. For det Danmark, vi kender, er ikke et Danmark, hvor bankdirektøren får 500.000 kr. i skatteletelse om året, mens pensionisten efterlades i endnu mere støv og med mindre hjemmehjælp.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var ordførertalen. Og jeg har seks på listen til korte bemærkninger. Først er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:40

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Ordførerens tale var jo sådan den velkendte retorik, men lad os prøve at blive en lille smule mere konkrete. Sådan i løbet af det sidste længere stykke tid, i hvert fald inden for det sidste års tid, har Socialdemokraterne selv været ude med en lang række – skal vi sige – nye løfter til borgerne: Sådan og sådan vil vi gøre det. Sætter man det bare løseligt sammen, er det 50 mia. kr. Jeg kunne så forstå lidt tidligere i debatten, at det ikke lige var 50 mia. kr. Hvad er så Socialdemokraternes egen opgørelse over, hvor mange milliarder kroner de nye løfter, som man vil have gennemført, koster – hvis man får magt, som man har agt?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Morten Bødskov (S):

Når Socialdemokraterne får magt, som vi har agt, forandrer vi Danmark. Det er det, vi har givet håndslag på. Vi sikrer, at udviklingen bliver vendt. Vi sikrer, at der kommer gang i Danmark igen. Og vi sikrer, at vi får et Danmark, der er mere i balance, og hvor retfærdigheden er større. Vi gennemfører reformer, som er med til at sikre, at Danmark kommer i gear, og vi gennemfører de omlægninger, som skal til, således at vi ikke får den skævvridning af vores samfund, som den her regering har stået bag.

For som jeg sagde i min ordførertale: Det Danmark, Socialdemokraterne kender, er altså ikke et Danmark, hvor bankdirektører og andre millionærer skåler i endnu dyrere rødvin, hver gang den her regering laver en skatteletelse, og regningen sendes direkte til pensionisterne på plejehjemmene. Det er ikke det Danmark, vi kender. De løfter, vi giver, er givet, og de vil selvfølgelig afspejle, at vi ønsker et Danmark, der er forandret afgørende i forhold til det Danmark, som regeringen har sat.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Erling Bonnesen for anden korte bemærkning.

Kl. 15:42

Erling Bonnesen (V):

Det kan man jo så kalde et ikkesvar, det kan også være en bekræftelse. Parolerne har vi forstået, og jeg kan godt forstå, at der skal trænes lidt her op til 1. maj, men jeg spurgte rent faktisk helt konkret. Når vi har talt det sådan lidt løseligt sammen, og så har vi ikke engang taget det hele med, så er det 50 mia. kr., der er udstedt nye løfter for af Socialdemokraterne. Jeg bad om svar på, om det så var det samme tal. Der kom ikke noget svar. Det kan jeg så vælge at tage som en bekræftelse. Er det det? Er det en bekræftelse? Er det sådan, jeg skal forstå det? Det er ca. 50 mia. kr., som man har været ude med nye løfter for, og som man så skal til at have fundet noget finansiering til.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Morten Bødskov (S):

Nu har jeg faktisk været så heldig at se noget af det makværk, vil jeg kalde det, som Venstres presseafdeling her har lavet, og jeg kan se, at flokken i dag er udstyret med det samme dokument. Jeg vil bare sige, at hvis man indleverede dette dokument, som man har lavet over såkaldte udgiftsdrivende forslag fra Socialdemokraterne og SF, til en 5. classes prøve i fristil, så ville man dumpe. Man blander ting sammen. Man blander æbler og pærer og bananer sammen, man misforstår bevidst forslag, man læser ikke forslagene, og dermed er det jo meget nemt at pumpe det hele op, som man åbenbart har gjort i en højere sags tjeneste, og hvad skulle det være? Ja, det skulle selvfølgelig være, at man i dag selvfølgelig ikke ønsker at diskutere det, det handler om lige nu, nemlig at vi har en regering, som er på vej med en af danmarkshistoriens største reduktioner af vores velfærd, som ikke vil sige, hvor den skal ligge, og som bliver ved med at påstå, at den har en plan, selv om vi kunne høre Venstres finansordfører her i morges sige, at den først kommer til august.

Det hænger simpelt hen ikke sammen. Og derfor må vi jo forlange, at vi får den her plan fra regeringens side, at vi får den sort på hvidt. Hvor skal de 24 mia. kr. findes, hvor skal de 13,5 mia. kr. findes som følge af nulvækst i den offentlige sektor, hvor skal de 10,5 mia. kr. findes i staten, og hvor skal de der 7,5 mia. kr. i forbindelse med reformer findes? Det må vi have at vide nu.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Jeg ser, at finansministeren markerer. Hr. Peter Skaarup kommer desværre til at vente, der bliver lige prioriteret her til fordel for ministeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 15:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne igen have lov at sige, at regeringen har fremlagt en plan. Det kan jo ikke være rigtigt, at vi skal have en diskussion her, hvor oppositionen på den ene side ikke fremlægger nogen plan, og hvor oppositionen på den anden side siger, at vi ikke har fremlagt en plan. Så fru formand, det er ret nødvendigt, at jeg lige igen får præciseret, hvad det er, regeringens politik går ud på.

Krisen skubbede dansk økonomi ud af kurs, og vi blev slået ud af kurs med den udfordring, vi havde i 2015-planen med at bringe overensstemmelse mellem indtægter og udgifter på 7 mia. kr. Beregninger viser, at udfordringen blev 31 mia. kr. Det er en udfordring, vi skal tackle, men før vi kommer til den, vil vi jo løbe ind i de henstillinger, som kommer fra EU, om, at vi skal nedbringe vores underskud til under 3 pct. af BNP. Vi vil i år komme op på 5,5 pct. af BNP, og derfor forventer vi her i juni og juli måned at få en henstilling, der betyder, at vi skal konsolidere dansk økonomi med 24 mia. kr.

Det betyder, at vi i årene 2011, 2012 og 2013 skal finde 24 mia. kr. i budgetforbedringer. Det har regeringen vedkendt sig, og vi har sagt, at vi griber det an på udgiftssiden. Det betyder, at vi i 2011, 2012 og 2013 skal finde 24 mia. kr., og det gør vi først og fremmest ved at holde de offentlige udgifter i ro. Det har vi meldt ud tidligt i år, så kommuner, regioner og stat kunne indstille sig på, at der altså ikke er penge i skuffer, som man kan bruge. Ved at holde de offentlige udgifter i ro indkasserer man de første 13,5 mia. kr. af de 24 mia. kr., som er opgaven.

Ved at holde de offentlige udgifter i ro sikrer vi, at man kan have det samme antal ansatte til næste år, fordi det fremskrives med lønreguleringen. Man kan købe de samme varer og tjenester, som man kan i år, fordi det fremskrives med prisudviklingen. Det synes vi er en skånsom måde at gribe den her udfordring an på, fordi vi jo har det højeste velfærdsniveau nogen sinde i dette lands historie. Vi anvender en større del af BNP på den offentlige sektor, end man nogen sinde har anvendt. Derfor beder vi om, at de offentlige udgifter bliver holdt i ro i de næste 3 år. Og det er jo i øvrigt en ting, som masser af mennesker er ude for i det daglige, når deres virksomheder lukker, når deres virksomheder må effektivisere osv. Det må vi selvfølgelig også i det offentlige, for man må huske, at vi forvalter skatteydernes penge.

Når vi har holdt de offentlige udgifter i ro, vil der være en udfordring tilbage på 10,5 mia. kr., og det, vi taler om, er meget konkret – sagt til hr. Morten Bødskov – for vi har meldt ud nu, hvad kommunerne har brug for at vide, når vi mødes ved forhandlingerne. Og vi vil her i Folketingssalen til august, og når vi forhandler finanslov i efteråret, jo skulle udmønte den resterende del af den her spareopgave.

Når vi har løst den opgave, er vi næsten kommet i mål. Så har vi 7 mia. kr. tilbage, og der har vi sagt, at det tackler vi, som vi hidtil har gjort, ved reformer. Vi har i regeringsgrundlaget peget på, at vi vil se på SU-systemet, hvordan de unge kan komme hurtigere igen-

nem uddannelserne, og at vi vil se på det bekymrende i, at flere og flere unge bliver tilkendt førtidspension. Og vi vil i øvrigt løbende justere arbejdsmarkedspolitikken, som vi har gjort det indtil nu.

Det er en meget konkret måde at gribe det an på, og det, hr. Morten Bødskov fortæller at Socialdemokraterne vil gøre, er, at man afviser at se på udgifterne. Man hæver ganske vist skatterne, men man bruger 2 mia. kr. mere, end den skatteforhøjelse indbringer, og så er man formodentlig ikke enig i det, som Det Radikale Venstre foreslår. Summa summarum har regeringen anvist en meget konkret vej til at løse den her opgave, og debatten viser fortsat, at vi mangler et svar fra oppositionen.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren, som bedes blive stående, for det udløste korte bemærkninger fra ni mere. Jeg læser lige navnene op, så man kan være forberedt på at komme hurtigt på banen og også respektere den røde lampe, tak. Det er hr. Morten Østergaard, hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Jesper Petersen, hr. Christian H. Hansen, fru Julie Skovsby, fru Astrid Krag og fru Christine Antorini.

Værsgo til hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:50

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er fremragende, at finansministeren igen stiller sig til rådighed, for der er jo masser af spørgsmål, der hænger i luften og er ubesvarede.

Derfor vil jeg da starte med endnu en gang at give finansministeren chancen for at redegøre for, hvordan man vil finde de manglende 10 mia. kr. frem til 2013, altså ud over nulvæksten. Hvad er det for nogle overførsler m.m., man agter at skære i? Har regeringen en politik for det, eller er det noget, der ligesom svæver i det uvisse?

Dernæst vil jeg gerne spørge: Har man en aftale med Dansk Folkeparti? Nu forstår jeg, at der i dag er et fælles forslag til vedtagelse med Dansk Folkeparti om, at der skal være balance i den offentlige økonomi, og hvis vi måler det med den samme alen, som ministeren har målt oppositionen med, må det jo betyde, at man er fuldstændig enige om, hvordan alting skal foregå. Derfor vil jeg bare spørge: Er den spareplan, man har lagt frem, på 10 mia. kr., aftalt med Dansk Folkeparti? Er nulvækst frem til 2013 aftalt med Dansk Folkeparti?

Kl. 15:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 15:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår slet ikke hr. Morten Østergaards tankegang. Altså, vi fører en ekspansiv finanspolitik i 2010. Vi bruger 95 mia. kr. mere, end vi får ind i kassen i år, og det gør vi for at få Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Og glædeligvis kan vi jo hver dag se beviser på, at regeringens politik bærer frugt. Senest i dag kan vi se, at ledigheden falder. Vi kan læse, at virksomhederne får ordrer, at forbrugertilliden stiger, og at dankortet bruges noget mere. Så vi kan konstatere, at regeringens politik virker. Så i 2010 – og nu er der jo altså 8 måneder tilbage af 2010 – fører vi en ekspansiv finanspolitik. Så siger vi, at når vi så kan se, at vi er stabilt ude af den krise, vil vi begynde at konsolidere fra 2011.

For så vidt angår kommunerne, har vi nu givet dem 1½ år til at drøfte og tage stilling til, hvad der skal ske for at bringe overensstemmelse mellem indtægter og udgifter. Der siger vi, at de i 2012 og 2013 skal spare 2 mia. kr. hvert af årene. Det gør vi jo for at give dem god tid til ikke at lave hovsaløsninger, men planlægge de her ting. Og det samme vil staten naturligvis gøre. Der er jo ikke, når vi i

2010 fører en ekspansiv finanspolitik, brug for hovsaløsninger i Folketingsalen nu. Vi skal fremsætte et finanslovsforslag til august, vi skal forhandle det i efteråret, og det er jo dér, vi fastlægger indtægter og udgifter for staten i 2011, 2012 og 2013.

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at vi er i gang med det her – undskyld, jeg mener hr. Morten Østergaard, det er lidt svært at holde de to adskilt – så vi tager os den tid, der skal til for at komme med gennemarbejdede forslag, og der er jo ingen grund til, at vi sådan hovsa hopper ud i noget af det. Det er da en megasvær opgave, som vi skal igennem nu her, og jeg ville da ønske, at der fandtes nemmere løsninger, så man ikke behøvede at spare, så man ikke behøvede at foretage sig noget som helst, og så ville krisen gå væk. Men sådan er virkeligheden desværre ikke.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard for anden korte bemærkning.

Kl. 15:54

Morten Østergaard (RV):

Tak for svaret. Jeg gør mig ingen illusioner om, at finansministeren skal forstå min tankegang. Nej, det, jeg sådan set bare prøver, er jo at afeske et konkret svar fra finansministeren, som jo mener, at oppositionen skylder en fælles samlet plan, men ikke selv i dag kan redegøre for, hvordan finansministeren vil tilrettelægge den økonomiske politik, fordi det, som han siger, vil være hovsaløsninger, og vi skal tage os tid, og det er først i 2013, og tag den nu med ro og alting. Der er det bare, jeg siger, at apropos kejserens nye klæder er det da efterhånden finansministeren, der står rimelig afklædt tilbage.

Men det, som er pointen her, er, om Dansk Folkeparti er inddraget i de her overvejelser. Har man aftalt med Dansk Folkeparti, at der skal være nulvækst frem til 2013? Man har jo lavet et forslag til vedtagelse om, at der skal være balance i 2015; det ligger foran os. Har man aftalt med Dansk Folkeparti, at der skal være nulvækst indtil 2013? Er der for nærværende flertal bag det ene element i regeringens politik, eller hænger det og svæver lidt i det blå?

Kl. 15:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, nej, jeg mener til hr. Morten Østergaard, at jeg selvfølgelig beklager, at mine pædagogiske evner er så dårlige, men regeringens økonomiske politik, som hr. Morten Østergaard efterlyser hele tiden, består i at føre en ekspansiv finanspolitik i 2010. Så skal vi ved to lejligheder i år diskutere og fastlægge, hvad de økonomiske vilkår er i 2011. Første gang bliver ved kommuneforhandlingerne i juni måned, og anden gang bliver, når vi fremsætter, når vi drøfter, og når vi vedtager finansloven i efteråret.

Der siger vi, at vi forpligter os til at løse det her ved at se på de offentlige udgifter, og vi har været meget konkrete i den her sag. Vi har angivet, hvor og hvor meget kommunerne skal spare, hvilke år det kommer, hvor meget staten skal spare i 2011, 2012 og 2013, og hvor meget vi har udestående i efteråret. Det kan næsten ikke blive mere konkret, men jeg kan forstå, at hr. Morten Østergaard er faldet for venstrefløjens argumentation, og det varsler jo ilde, såfremt Det Radikale Venstre måtte komme i regering med venstrefløjen, at man så også falder for den her argumentation med den enlige, den syge, den handicappede osv. – en argumentation, som vi hører fra fru Astrid Krag og fru Mette Gjerskov. Det er jo den melodi, det kører på.

Men hør nu her: En regering har et ansvar. Vi har også et ansvar for at fremlægge ordentlige og gennemarbejdede forslag.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil igen appellere til, at man kigger på den røde lampe. Hr. Morten Østergaard. Nej, hr. Morten Bødskov. Nu skal jeg heller ikke forvirre med navnene. (*Munterhed*). Hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 15:57

Morten Bødskov (S):

Jeg tror faktisk, vi er enige om, vi er relativt forskellige, trods alt, men vi kunne måske godt prøve at gøre lidt mere ud af det, så finansministeren i hvert fald kan se den fysiske forskel på os.

Jeg vil bare stadig væk godt høre finansministeren om noget. På den ene side siger finansministeren: Når vi så fremlægger vores finanslov, så skal vi melde ud om den resterende del af denne spareøvelse. Underforstået: Man har ikke gjort nok, der er ikke nogen plan, der er ikke fortalt, hvor der skal spares i staten, hvor de der 10 mia. kr. skal findes. Der står her i konvergensprogrammet, at der kan spares på overførsler. Hvad er det for overførsler, man skal kigge på? Er det folkepensionen? Hvad er det, man kigger på? Det må vi da kunne få et svar på. Før kan man da ikke kræve nogen fremlagte planer med krone til krone-finansiering.

Dernæst vil vi gerne vide, om regeringen har sit parlamentariske grundlag bag sig. Hvilke af de her fem tal, der har været fremme, de 13,5 mia. kr., der kommer ved nulvækst, de 10,5 mia. kr., der skal spares i staten, de 7 mia. kr., der skal findes ved reformer, de 4 mia. kr., der skal findes i kommunerne, og de 6 mia. kr., der skal findes i staten for at lave en omprioritering på 10 mia. kr., har Dansk Folkeparti entydigt sagt ja til?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 15:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen hør nu her: Politik foregår jo på den måde, at en regering fremlægger sine forslag. Vi fremlægger dem for Folketinget, og vi diskuterer med alle partier. Vi har så haft den glæde, at vi siden 2001 har haft et fremragende samarbejde med Dansk Folkeparti, som har påtaget sig ansvaret i situationer, hvor Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har smidt ansvaret for en række ubehagelige ting fra sig. Sådan er proceduren. Vi fremlægger vores forslag. Finanslovsforslag fremlægger vi, når finansloven bliver fremsat. Det kan jo ikke være mere enkelt, og det er jo ikke sådan, at vi siger, at vi skal finde 13,5 mia. kr., vi skal finde 10,5 mia. kr.

Selvfølgelig bliver det konkret, og selvfølgelig skal det være konkret, men en regering skal da arbejde seriøst med tingene og fremlægge det, når vi fremlægger vores finanslovsforslag. Det er jo dér, de hører hjemme. Det hører jo ikke hjemme, at jeg bare sidder og tryller her. Der arbejdes på højtryk alle steder for at finde ud af, hvor der mest skånsomt og mest hensigtsmæssigt kan lægges besparelser, for vi ønsker da også, at det bliver ordnet som hæderligt og reelt og så skånsomt som overhovedet muligt. Det er helt ufatteligt for mig, at det skulle være et stridspunkt, at regeringen skal fremlægge sine forslag i forbindelse med finansloven. Det er en forbløffende ting, man skal overvære her i salen.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 16:00

Morten Bødskov (S):

Vi skal jo bare ikke have en finansminister, der står og foregøgler Folketinget og den danske offentlighed, at man har en plan, når man siger, at man stadig arbejder på den. Det forstår jeg simpelt hen ikke, men det kan godt være, det er mig. Hvis man havde en plan, kunne man så ikke have skrevet lidt om det i det her usædvanlig tynde forslag til vedtagelse, som man har fremsat i Folketinget i dag? Jeg tror, der er flere, der kan finde på at spørge om det.

Vi vil gerne vide, hvilken af besparelsesrunderne der skal laves nu: de 13,5 mia. kr., de 10,5 mia., kr. de 7 mia. kr., de 6 mia. kr. eller de 4 mia. kr. Hvilket af de her tal, som alle sammen vedrører besparelser, har Dansk Folkeparti sagt entydigt ja til? For hvis man ikke kan få et klart svar på det, står der jo en mand deroppe fuldkommen uden tøj på.

Man har ikke nogen sammenhængende økonomisk plan, man har ikke noget parlamentarisk grundlag, der bakker op, og man sidder forladt og alene tilbage i en af danmarkshistoriens største økonomiske kriser. Det er jo det, der er virkeligheden.

Kl. 16:01

Formanden :

Jeg står op og har tøj på, og det betyder, at taletiden er brugt. Finansministeren.

Kl. 16:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår godt det taktiske og formentlig i socialdemokratiske øjne snedige i det udsagn, hr. Morten Bødskov kommer med her, men det fjerner jo ikke den virkelighed, at det foregår på den måde, at en regering i forbindelse med en finanslov fremlægger sit arbejde. Vi har igangsat budgetanalyser i samtlige ministerier, fordi vi vil fremlægge så velkonsoliderede forslag som overhovedet muligt. Og så foregår det på den måde, at når regeringen har fastlagt sin politik og sine udspil, diskuterer man med Folketingets partier her i salen.

Det er fuldstændig forbløffende, at jeg skal høre hr. Morten Bødskov – og det samme med hr. Morten Østergaard – kræve, at vi på forhånd har en aftale med Dansk Folkeparti om, hvordan det skal være, når vi i årevis, i 8 år, har fået at vide, at regeringen bare kommer med sit faste flertal. Det viser jo bare, at der ingen konsistens er i det, oppositionen siger.

Kl. 16:02

Formanden :

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Ole Sohn (SF):

[Lydudfald] ... så undrer det mig, at finansministeren, dér hvor lejligheden var til at spørge Socialdemokraterne om deres politik, afbryder forhandlingerne, går op og for tredje gang gentager en forbedret tale. Det er da at gøre grin med de borgere, som sidder og ser på det her program. Det er da at gøre grin med offentligheden, at man ikke kommer videre i debatten.

Regeringen beder oppositionen om krone for krone nu at lægge frem, hvad den vil. Regeringen forbeholder sig ret til at sige: Vi skal bare meddele, at vi overholder konvergenskravene, og planerne vil blive lagt frem i juli og august måned. Det ville jo svare til, at vi bare kunne meddele: Jamen vi overholder holdbarhedskravene og genopretter den økonomiske holdbarhed i dansk økonomi, og vi fremlægger forslagene efter valget, når vi sidder i regering. Sådan spiller klaveret jo ikke.

Regeringen må da have en idé om, hvor den vil spare de mange milliarder. Dér hvor jeg synes det største problem er, er ved de 10 ½

mia. kr. på overførselsindkomsterne. Kan vi ikke få at vide: Hvor er det, der skal spares?

Kl. 16:03

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg er da også frygtelig ked af, at jeg er nødt til at bruge Folketingets tid, vil jeg sige til hr. Ole Sohn, men jeg kan ikke bare stå her og høre hr. Morten Bødskov sige, at regeringen ikke har en økonomisk politik, og at vi ikke har erklæret, hvad den går ud på. Jeg gentager den gang efter gang efter gang, og det agter jeg at gøre resten af dagen, for vi har en meget klar økonomisk politik.

Vi fører en ekspansiv finanspolitik i 2010, fordi vi vil igennem den økonomiske krise så skånsomt som overhovedet muligt. Vi går på to ben i den politik: Vi har fremrykket offentlige investeringer i et historisk højt omfang, og vi har frigivet SP-midler og gennemført skattelettelser, som gør, at der kommer gang i forbruget. Så vi har både fremrykket offentlige investeringer og holder en hånd under familiernes økonomi.

Det kan vi nu se giver resultat. Vi er på vej ud af krisen. Ledigheden er stagneret på femte måned. Ja, i dag har vi fået vide, at den er faldet. Det viser jo, at regeringens politik virker. Og når vi kan konstatere, at vi er stabilt ude af krisen, så vælger vi at konsolidere på udgiftssiden.

Kl. 16:05

Formanden :

Så er det hr. Ole Sohn.

Kl. 16:05

Ole Sohn (SF):

Det er da fantastisk, at det eneste svar fra den her finansminister, som har haft ansvaret i en periode, hvor Danmark har mistet 200.000 arbejdspladser i den private sektor, er, at man skal skære ned på folkeskoler, at man skal skære ned på daginstitutioner, at man skal skære ned på ældreområdet. Er det virkelig visionen?

Når vi så oven i købet spørger mere præcist, hvor det er, der skal skæres ned, om der er nogen, der går fri, om der er nogen, der ikke går fri, så siger ministeren: Jamen vi klarer det jo så godt.

Vi har mistet 200.000 arbejdspladser i den tid, finansministeren har haft ansvaret, er det slet ikke noget, der gør indtryk?

Kl. 16:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen der er en krise, vil jeg sige til hr. Ole Sohn, der er kommet ind over landet. Vi har mistet 200.000 private arbejdspladser, og der siger vi i den situation: Når vi nu skal have gang i det private erhvervsliv igen, skulle vi så ikke lige holde de offentlige udgifter i ro i et par år, så vi ikke belaster os selv med højere renteudgifter eller højere skatter, som er det modsatte af det, vi har brug for for at få gang i det private erhvervsliv.

Det er jo den politik, vi arbejder for og kæmper for, og der mangler jeg bare en tilkendegivelse fra hr. Ole Sohn af, at der også er en vis solidaritet med de mange mennesker, som har mistet deres arbejdsplads i det private, og at vi gør, hvad vi kan, for igen at skabe vækst i samfundet. Og det gør vi altså ikke ved at fortsætte gældsætningen og gøre verdens højest beskattede land til et endnu dyrere land. Det er den forkerte vej at gå.

Kl. 16:06

Kl. 16:10

Formanden :

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan forstå, at finansministeren nægter at fortælle Folketinget, hvorvidt man har en aftale med Dansk Folkeparti om de penge, som regeringen lægger op til at der skal spares. Det kan vi ikke få et klart svar på. Der er hverken blevet svaret på hr. Morten Bødskovs spørgsmål eller på hr. Morten Østergaards spørgsmål eller på hr. Ole Sohns spørgsmål om, hvorvidt der foreligger en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om, hvordan pengene skal findes.

Der er mange tal i den her diskussion. Finansministeren siger, at der skal spares 13 mia. kr., og jeg kan forstå, at statsministeren har været på hr. Villy Søvndals Facebook for at sige, at nu er det kun 4 mia. kr., der skal spares i kommunerne. Kunne vi få nogen korrekte tal fra regeringen om, hvad det er, der skal findes af midler ude i kommunerne, og kunne vi få en indikation af, om man har en aftale med Dansk Folkeparti om, at det rent faktisk vil være sådan, at Dansk Folkeparti vil bakke op om den økonomiske plan, regeringen har?

Kl. 16:07

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal jeg prøve at udrede det med tallene. Vi har en udfordring på 31 mia. kr. frem mod 2015. Før vi når det, kommer der nogle henstillinger fra EU om at nedbringe vores underskud til under 3 pct. af BNP. Det svarer til 24 mia. kr. – og nu vil jeg bede fru Sophie Hæstorp Andersen om at holde ørerne stive med hensyn til de 24 mia. kr. Der siger vi, at hvis vi holder de offentlige udgifter i ro – og det vil sige, at vi afstår fra den vækst på 1 pct. i 2011, 1 pct. i 2012 og $\frac{3}{4}$ pct. i 2013, som er i vores budgetter – har vi realiseret 13,5 mia. kr.

Så siger vi: Men selv om vi holder de offentlige udgifter i ro, er der nogle områder, vi vil give flere penge. Vi ville give regionerne, sundhedsvæsenet, flere penge. Vi vil give mere til uddannelse, og der er nogle svage og udsatte grupper, der skal have penge. Det vil, skønner vi, være 10 mia. kr. over de næste 3 år. De 10 mia. kr. fordeles sig på den måde, at staten tager de 6 mia. kr., og at vi beder kommunerne om at tage 2 mia. kr. i hvert af årene 2012 og 2013. Men det er en omfordeling inden for den overordnede ramme at holde de offentlige udgifter i ro.

Tilbage bliver så 10,5 mia. kr., som vi skal finde i yderligere besparelser for at komme op på de 24 mia. kr., og de 10,5 mia. kr. hører hjemme i finanslovforhandlingerne. Og det vil sige, at det er der, vi fremsætter de her forslag.

Så kan jeg sige, at jeg troede, jeg havde besvaret spørgsmålet, men når jeg formulerer det på den måde, at vi fremlægger vores politik, fremlægger vi den også for Dansk Folkeparti, og derfor er der ikke nogen aftaler på de her punkter. Men vi har jo haft en rigtig god tradition i rigtig mange år med at finde løsninger på de udfordringer, vi står over for, og det forventer jeg også at vi gør nu.

Kl. 16:10

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen som jeg forstår det, har statsministeren undladt at fortælle på hr. Villy Søvndals facebookprofil, at de 13 mia. kr. altså også skal findes ude i kommunerne ved en mindre vækst i kommunerne i de kommende år. Så det kan jo også være en måde at vildlede borgerne i den ene eller den anden retning på, for nulvækst er jo ikke det samme, som at der bare ikke sker besparelser ude i kommunerne, nulvækst betyder, at man ikke tager højde for, at der f.eks. bliver flere ældre, og det betyder, at man derfor skal ud og lave besparelser på skoleområdet eller på daginstitutionsområdet for at finde de her midler.

Når finansministeren siger, at man vil holde sundhedsområdet frit, ja, så gælder det jo udelukkende de sundhedsydelser, der bliver produceret i regionerne, det gælder jo ikke de store opgaver, man har givet til kommunerne, med f.eks. at sikre genoptræning til borgerne. Der er jo en meget stor og underlig diskrepans i, at regionerne og sygehusene skal operere folk, men når folk så skal have genoptræning i kommunen, ja, så er det ved at blive sparet væk på grund af regeringens politik.

Kl. 16:11

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen altså, den opgave, jeg har beskrevet her, er den overordnede opgave, som vi skal ud i, og det, vi beder om for kommunernes vedkommende og for den offentlige sektor under et, er, at man holder de offentlige udgifter i ro, og når vi siger holde de offentlige udgifter i ro, betyder det, at hvis man har 5.000 sygeplejersker ansat i dag, kan man have 5.000 sygeplejersker ansat til næste år, fordi deres løn fremskrives med lønreguleringen; de tjenesteydelser og de varekøb, man har lavet i år, kan man også købe til næste år, for de fremskrives med prisudviklingen. Så det at holde de offentlige udgifter i ro er ikke en nedskæring.

Så er det jo rigtigt, at der skal ske en omstilling, fordi der jo bliver 35.000 færre børn i folkeskolen, og der bliver flere ældre. Og det er jo så en proces, vi skal begive os ind i, at der skal overføres ressourcer fra et område, hvor det falder, til et område, hvor det stiger. Og det er en naturlig opgave, som vi er nødt til at kaste os ud i i de kommende år.

Kl. 16:12

Formanden :

Tak. Jeg vil lige nævne, at jeg til korte bemærkninger har noteret hr. Jesper Petersen, hr. Christian H. Hansen, fru Julie Skovsby, fru Astrid Krag, fru Christine Antorini, fru Margrethe Vestager, hr. John Dyrby Paulsen, hr. Bjarne Laustsen og fru Ida Auken, og der kommer ikke flere på listen. Vi holder os til ca. 1 time, af hensyn til at det godt nok er store bededag i morgen, men der er nogle, der skal ud at holde 1. maj-taler den 1. maj, og det når man ikke, hvis vi ikke håndhæver det princip. Men der er tid til hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Jesper Petersen (SF):

Det bliver sagt, at regeringen har givet nogle klare svar på, hvad der skal ske, men samtidig siger finansministeren, at man faktisk kun har lagt de her tal frem. Der er ikke nogen aftaler med Dansk Folkeparti; man sidder i ministerierne rundtomkring og pusler med, hvad der mon skal ske; der er ikke rigtig nogen plan, og man kan også læse det ud af det her fuldstændig tyndbenede forslag til vedtagelse, der

er kommet, som ingenting siger om udfordringen, og som ikke engang kan ridse de tal op, som finansministeren har fremlagt. Altså, hvis man synes, at oppositionen burde komme med en plan, så er det her ærlig talt helt utrolig tyndt.

Regeringen har i dag vedstået, at der kommer til at ske nedskæringer på den måde, at der bliver færre kommunalt ansatte, hvilket ikke kan undgå at gå ud over velfærden, som jeg ser det. Skal det ikke være helt så voldsomt, må der jo så laves nogle reformer, som regeringen har peget på. Og der vil jeg gerne spørge finansministeren om det, som jeg ikke før fik svar på af Venstres ordfører, altså, om det er efterlønnen, det handler om. Er finansministeren enig med De Konservative i, at efterlønnen skal beskæres kraftigt for at styre Danmark ud af det her hul, som regeringen er medskyldig i er kommet?

Kl. 16:14

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 16:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, vi har anvist, er jo, at vi vil finde konsolideringen på de 24 mia. kr., og det løser jo så en del af den udfordring, vi har frem til 2015, på 31 mia. kr. Der vil vi jo så have en udfordring tilbage på 7 mia. kr., og der angiver vi jo, hvilken vej vi vil gå: Vi vil se på SU, vi vil se på førtidspensioner, og så har jeg sagt her, hvad der så åbenbart kommer som en stor overraskelse for mange, at man selvfølgelig også må indrette dagpengesystemet efter, hvordan konjunkturerne er – og jeg tror, at jeg selv har været med til at ændre dagpengereglerne fem-seks gange i min ministertid – og det er da nogle ting, som man må se på. Men det, der har kendetegnet regeringen, er jo, at vi har løst de udfordringer, som vi er blevet stillet over for, hen ad vejen, og det vil vi naturligvis også gøre fremover.

Kl. 16:15

Formanden :
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:15

Jesper Petersen (SF):

Det klare svar er altså, at den konservative regeringspartner er banket på plads i spørgsmålet om efterlønnen. Er det en af de meget få sådan konkrete ting, vi faktisk kan få ud af regeringen i dag, at det altså er sådan, at De Konservative er banket på plads med hensyn til efterlønnen, og at de kan pakke alting om det sammen? Dagpengene vil vi godt være med til at se på, siger regeringen, men efterlønnen kommer altså ikke til at blive berørt. Det tog jeg som en bekræftelse af det svar, som finansministeren lige gav. Og så må jeg sige, at det stadig væk er chokerende, at vi skal høre en finansminister igen og igen tage ordet for at komme til at skyde oppositionen i skoene, at den ikke har en plan, når han selv ikke kan fremlægge, hvad det er, der skal ske. Det bliver sådan, at oppositionen kommer til at fremlægge en plan før regeringen. Hvorfor er det ikke regeringen, der viser lederskab og siger, præcis hvad det er, der skal ske? Hvor ude i kommunerne er det, alle de offentligt ansatte ikke længere skal være? Hvorfor er det, man vil barbere så hårdt, at det også kommer til at ramme den private beskæftigelse? For det sker jo altså, når man beskærer den offentlige økonomi så meget, træder alt for hårdt på bremsen, så det altså ender med, at der skal fyres tusindvis af mennesker i både den offentlige og den private sektor.

Kl. 16:16

Formanden :

Det hjælper lidt, hvis man en gang imellem kigger ned på lamperne i panelet og ser, hvad farve der er på lamperne. (*Jesper Petersen* (SF): Flot farve). Ja, men det har også en mening.

Finansministeren.

Kl. 16:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er forbløffet over, at hr. Jesper Petersen kan stille sig op her og glad erkende, at oppositionen ikke fremlægger en plan. Jeg kan forstå på det, der bliver sagt, at det er den mest geniale plan, som kan løse Danmark problemer uden nogen ubehageligheder overhovedet. Så er det da ikke for meget forlangt, at sådan et columbusæg bliver bragt til nationens kendskab, så vi kan lade det indgå i debatten, for hvis den er så genial, som hr. Jesper Petersen, SF'ere og Socialdemokrater antyder, så er der da ingen mening i, at det ikke skal indgå i den debat, vi har i dag, og det er såmænd bare det, jeg gerne vil påpege, nemlig at vi fuldstændig mangler det svar. Det, der kalder mig på talerstolen, er påstanden om, at regeringen ikke har fremlagt en økonomisk politik, og det agter jeg, hver gang den påstand kommer, at gendrive her fra talerstolen.

Kl. 16:17

Formanden :

Så er det hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg vil egentlig give ministeren ret i, at når man render rundt efter guldkæden og prøver på at få den om halsen, er det rimeligt, at man også sådan kommer med lidt planer om, hvad der skal ske, når man nu har fået guldkæden. Jeg vil så også sige til ministeren, at når man har guldkæden på, som ministeren jo har, så bør man nok også kunne komme frem med nogle konkrete planer. Men nu lader vi alt det med planer ligge, for vi har fået konstateret, at det kan vi hverken få ud af den ene eller den anden side, og som jeg tidligere har nævnt, er det kun Det Radikale Venstre, der faktisk er kommet med en plan, og det er sådan lidt bekymrende for mig, men det må jeg jo så tage stilling til senere på dagen.

Jeg vil egentlig gerne høre ministeren om, hvordan ministeren har det med at konstatere her i Folketingssalen i dag, at der skal findes de her 13 mia. kr., samtidig med at ordføreren for ministerens eget parti, Venstre, ordførerne for De Konservative og støttepartiet i øjeblikket render rundt langs Vestkysten, i alle udsatte områder, og udskriver den ene check efter den anden på 1 mia. kr. Vil det så ikke betyde, at det endelige tal måske vil komme op på 23 mia. kr.? Hvad gør vi så, hvad er regeringsplan for det?

Kl. 16:18

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, der gavner det her land allermest, er, at der bliver ført en ansvarlig økonomisk politik, og det er i al beskedenhed det, vi prøver at lægge op til. Det er at gribe tingene an på en skånsom måde, men når vi kommer igennem krisen og vi er på vej ud af krisen så at starte konsolideringen og undgå yderligere gældssætning, yderligere forhøjelser af skatter og afgifter, som svækker dansk konkurrenceevne. Og det er sådan set den plan, vi fremlægger. Det kommer alle egne af landet til gode, hvis vi igen kommer i vækst og fremgang, og det er det, der er regeringens helt overordnede politiske mål.

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg har fuld forståelse for, at man skal fremlægge en plan, og at det så er den, man holder sig til, men det er jo så ikke det, der sker i øjeblikket. Det, der sker i øjeblikket, er, at de politikere, der er valgt ude langs Vestkysten, uanset hvilket parti de er fra – Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti – er rundt på forskellige turneer og skriver altså checks ud på 1 mia. kr., sådan efterhånden som de kommer frem, og holder skåltale, og det gælder også milliarder til nogle ting, som de faktisk har indgået en aftale med regeringen om at der skulle spares på. Har ministeren det godt med, at det er sådan en udvikling, der sker? Er det ansvarlig politik at gøre det?

Kl. 16:19

flere og flere ældre og færre og færre unge. Så det, der er på dagsordenen de kommende år, vil være mangel på arbejdskraft.

Så vil jeg gerne sige, at det jo er sådan, at der er 100.000, der forlader den offentlige sektor hvert år, de går enten på førtidspension, går på efterløn eller går på folkepension eller får et job uden for den offentlige sektor, så der vil jo stadig være masser af ledige stillinger. Jeg læste forleden dag, at personaleomsætningen i Region Hovedstaden er 20 pct. om året, og det gør jo trods alt, at der opstår en hel del frinumre i løbet af et år.

Kl. 16:22

Formanden :

Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:22

Julie Skovsby (S):

Jeg tror, vi er mange Socialdemokrater, der snart giver op over for at få et klart svar i forbindelse med regeringens økonomiske plan.

Jeg stillede et helt konkret spørgsmål ud fra Finansministeriets egne beregninger i forbindelse med de 8.000 stillinger. Jeg spurgte: Er det ikke korrekt, at det er stillinger, der bliver nedlagt?

Så kan man overveje, hvorfor det er interessant at vide, om det er stillinger, der bliver nedlagt. Det er jo, fordi det eksempelvis betyder mindre hjemmehjælp i ældreplejen.

Så kan finansministeren ikke bare svare klart ja eller nej? Betyder det, at det er stillinger, der bliver nedlagt?

Kl. 16:23

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:23

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har en stærk fornemmelse af, at der er fuld opbakning til en ansvarlig økonomisk politik. Men det er selvfølgelig sådan, og det har jeg forgæves prøvet at komme i dialog med Socialdemokraterne om, at man jo altid kan udnytte de offentlige kroner bedre. Derfor bliver det en hovedopgave for os alle sammen i de kommende år at se på, om vi kan bruge pengene smartere, bruge dem klogere, om vi kan frigøre ressourcer, så vi fortsat kan gøre nogle af de ting, som vi gerne vil gøre godt. Det er ligesom hovedoverskriften. Og efter min mening vil der være masser af muligheder for at frigøre ressourcer ved at gøre tingene smartere og klogere.

Kl. 16:20

Formanden :

Så er det fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Julie Skovsby (S):

Ja tak. Finansministeriet har jo regnet ud, at de 4 mia. kr. svarer til 8.000 stillinger i det kommunale, og vi har lige hørt Venstres ordfører sige, at mange af de her stillinger kan findes ved naturlig afgang. Det siger borgmestrene også de håber på, og man kan jo rigtig godt forstå, at borgmestrene håber på det. Når man eksempelvis på Fyn skal ud og fyre 700 kommunalt ansatte, så håber man på, at de kan findes inden for naturlig afgang. Det er jo ikke sjovt at skulle give en social- og sundhedsmedhjælper en fyreseddel med hjem, og slet ikke, når man som borgmester ved, at det måske lige præcis er hende og mange af hendes slags, man får brug for i fremtiden – nemlig de varme hænder.

Mit spørgsmål til finansministeren er: Selv om de her folk måske kan findes inden for naturlig afgang, er det så reelt ikke stillinger, som nedlægges? Er der altså ikke tale om, at de her 8.000 stillinger er stillinger, som bliver nedlagt?

Kl. 16:21

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo rigtigt, at vi lige p.t. har en parentes på grund af krisen. Men det, der er den grundlæggende udfordring for det danske samfund, vil jo blive det demografiske problem, nemlig at der vil blive

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man kan jo ikke afvise, at der er stillinger, der bliver nedlagt. Det, jeg bare siger, er jo, at der vil være mangel på arbejdskraft, der er 100.000, der forlader den offentlige sektor hvert år. Men det er givet, at der i forbindelse med undervisningssektoren skal føres ressourcer fra folkeskolen over til andre områder, for når der kommer 35.000 færre skolebørn i de kommende år, skal det jo give sig udslag i det. Når man ser en historie fra Vejle om, at 11 lærere skal fyres i Vejle, fordi der er færre børn i skolen, er det jo en dagsorden, vi er nødt til at skulle indstille os på i de kommende år. Hvis ikke der er elever, må vi jo føre ressourcerne derover, hvor der bliver brug for dem i de kommende år.

Kl. 16:24

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 16:24

Astrid Krag (SF):

Så kom vi det da en lille smule nærmere. Jeg synes, det er prisværdigt, at ministeren har taget ordet igen, men jeg vil så sige, at forvirringen måske er blevet større, for hver gang ministeren har taget ordet. Men nu kunne vi i hvert fald høre, at ministeren ikke vil afvise, at der er stillinger, der bliver nedlagt. Jeg ved godt, at ministeren har givet os nogle svar, han har givet os svar på, hvornår der skal spares, og det skal der i forbindelse med kommuneaftalerne, det skal der i forbindelse med finansloven. Han har også givet os nogle tal på, hvor meget der skal spares.

Men det, vi spørger om, og det, vi ikke har fået svar på endnu, er: Hvor skal der spares, hvad skal der spares på? Er det ældreplejen, der skal spares på, er det folkeskolen, er det daginstitutionerne? Når vi snakker overførselsindkomster, er det så pengene til folkepensionisterne, der skal spares på? Er det pengene til de uddannelsessøgen-

de, der skal spares på? Det er det, vi spørger om, og vi spørger ikke efter en lektion i, hvordan arbejdet for en finansminister fungerer; først er der kommuneaftaler, og så er der finanslovaftaler. Det er ikke det, vi spørger om, vi spørger om, hvad det er, der skal spares på.

Kl. 16:25

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:25

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ked af at trætte fru Krag med virkeligheden. Virkeligheden er, at der arbejdes med de her forslag, og at regeringen skal fremlægge dem, når regeringen fremlægger sit finanslovsforslag. Det er jo ikke sådan, at vi ikke vil komme med de konkrete forslag, det er vi jo nødt til, det er en del af ansvaret, når man sidder i regering. Der, hvor vi skal komme med de forslag, er, når vi fremlægger finanslovsforslaget, og når vi forhandler finanslovsforslaget til efteråret. Det er jo der, de forslag kommer. Så må vi jo lide den tort, at fru Krag og ligesindede kan køre rundt med, om det er de gamle, om det er de syge, om det er de handicappede – fortæl, fortæl.

Kagen i samfundet er blevet mindre, vi er blevet mindre velstående i det danske samfund. Vi skal videre, vi skal skabe vækst. Vi har nu ført en ekspansiv finanspolitik, der virker. Ledigheden er begyndt at falde, virksomhederne producerer mere, virksomhederne begynder at ansætte, danskerne bruger dankortet noget mere – alt det rigtige er i gang i øjeblikket. Og så siger vi: Der bliver jo en regning, for det, vi gør i de her år, er dyrt, og den skal betales, og der vil vi gøre det på den måde, jeg har redegjort for syvogfyrre gange.

Kl. 16:26

Formanden :
Fru Astrid Krag.

Kl. 16:26

Astrid Krag (SF):

Jamen den konklusion fortjener jo næsten at få lov til at stå alene tilbage. Regeringen har ikke nogen plan, de kan ikke pege på, hvor de penge skal tages fra. Om det så skyldes, at man ikke kan nå til enighed med sit eget parlamentariske grundlag, vil jeg ikke stå her og motivforske i, men det kunne man jo få en snigende mistanke om, og derfor vil jeg da også bare se frem til, at ministeren stiger ned fra talerstolen, så vi kan komme videre i ordførerrækken og få Dansk Folkepartis ordfører på talerstolen, så vi kan få nogle klare svar.

Ministeren sagde selv, at det her er en skånsom måde at gribe det an på, og jeg må så bare til sidst spørge ministeren, om det er det, der er ministerens svar til de borgmestre rundtomkring i landet, f.eks. hans egen partikollega, borgmesteren fra Kolding, der har sagt: Vi har ikke bare skåret ind til benet, vi har skåret ind til marven, jeg kan ikke se, hvordan vi skal kunne gennemføre de nedskæringer, regeringen har meldt ud.

Kl. 16:27

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 16:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I Danmark har vi jo et system med kommunerne, hvor vi afskærmer kommunerne for konjunkturerne. Der bliver indgået garanti for skatteudskrivningen, der er garantier for beløbene på overførselsindkomsterne. Fru Krag behøver bare at tage over på den anden side af Øresund for at se, hvordan dårlige konjunkturer slår direkte igennem på kommunernes økonomi.

Men i lyset af at kommunerne står for halvdelen af de offentlige udgifter, er det klart, at kommunerne, når der skal gøres et regnskab op for den indsats, vi har gjort, selvfølgelig også skal bære en del af byrden. Det, vi bare beder om, er, at vi holder de offentlige udgifter i ro, holder det høje velfærdsniveau, vi har i øjeblikket, og afstår fra den vækst, vi havde planlagt, og som vi alle sammen kunne have ønsket os var til rådighed. På den måde kan vi arbejde os igennem krisen.

Kl. 16:28

Formanden :

Så er det fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Christine Antorini (S):

Jeg var lige ved at være fristet til at trække mig fra talerlisten og bare erklære mig enig med fru Astrid Krag, for vi kommer jo ikke videre og får ikke et klart svar. Nu kan vi forstå, at vi først får det, når regeringen fremsætter sit finanslovsforslag. Det er selvfølgelig lidt pudsig, at man ikke kan komme det nærmere, når regeringen rent faktisk nu står og konstaterer, at der er et kæmpe hul.

Men når jeg ikke trak mig alligevel, var det, fordi jeg gik ind på Ritzau for at se, hvad der skete, og jeg kan forstå, at finansministeren var ude at sige til Ritzau, at han ikke vil udelukke, at man måske skal kigge lidt på dagpengene, og at man kan gøre det før et valg. Det lyder jo interessant, for hvad der ikke bliver sagt herinde, bliver måske sagt andre steder, så måske finansministeren her vil uddybe, at det måske er der, regeringen har tænkt sig at finde nogle penge. Det kan være, man vil pille ved dagpengene, skære i ydelsen, forkorte dagpengeperioden. Det er i hvert fald noget, som finansministeren her for ganske nylig har været ude at sige til Ritzau.

Kl. 16:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, dagpengesystemet er vi da nødt til hele tiden at ajourføre efter konjunkturerne. Det, der bare er kendsgerningen, er, at en dagpenge-reform ikke kan hjælpe os på den bane, vi har i 2011, 2012 og 2013, for selv om man måtte skære en 4-årig dagpengeperiode ned til en 2-årig dagpengeperiode, varer det jo 4 år, før den er indfaset. Det er jo den måde, vi normalt indfaser ændringer på. Så den person, der er indtrådt, dagen før reformen træder i kraft, følger selvfølgelig de nuværende regler. Det er jo derfor, jeg gør så meget ud af, hvad det er, der er på dagsordenen i 2011, 2012 og 2013, mens Socialdemokraterne, SF'erne og De Radikale har nogle forestillinger om, at man ved at gøre noget på et eller andet tidspunkt så kan løse problemet i 2011, 2012 og 2013.

Jeg er frygtelig ked af, hvis Folketingets medlemmer opfatter det som trættende, at jeg bliver ved med at redegøre for de her ting. Men det er det, der er vores udfordring. Jeg har ingen problemer med at se på dagpengene, men jeg er også nødt til at være ærlig over for fru Antorini og sige, at det ikke kan hjælpe os i 2011, 2012 og 2013, for vi vil ikke gøre som Det Radikale Venstre og afskaffe efterlønnen fra den 1. januar 2011. Det ville selvfølgelig hjælpe på den udfordring, men der synes vi alligevel, vi skylder at vise borgerne et større hensyn end at gøre det.

Kl. 16:30

Formanden :

Det er fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

Kl. 16:33

Christine Antorini (S):

Jeg tror i hvert fald, man skal have været ualmindelig tunghør, hvis man har fulgt den her debat og så ikke har hørt, at finansministeren synes, at det er yderst skånsomt, for ordet skånsomt har finansministeren virkelig brugt mange gange. Da jeg var nået op på 10 gange, holdt jeg op med at tælle. Men det er i hvert fald yderst skånsomt, at der skal skæres 13,5 mia. kr. i 2011, 2012 og 2013, som finansministeren har erkendt der skal. 13,5 mia. kr. skal der skæres i de offentlige kerneydelser, plus at der stadig væk er et hul, der ikke er dækket. Så det har vi forstået, og det mener regeringen er ganske skånsomt.

Jeg vil godt holde fast i det med dagpenge. Det er jo rigtigt, at en reform ikke vil virke den dag i morgen, men det er jo alligevel interessant, når vi snakker om, hvad det er for en langsigtet krisepolitik, der skal til, for skal det så virkelig forstås sådan, at det, finansministeren siger, er, at det godt kan være, det ikke bliver gennemført i morgen, men han vil ikke udelukke, at det kan være, at regeringen inden et folketingsvalg kigger på en dagpengereform, og at det vil sige, at der skal skæres i enten ydelsen eller længden?

Kl. 16:31

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til nu at korrigere en fejl igen. Fru Antorini siger, at vi nu skal ud at spare 13,5 mia. kr. Det, jeg har prøvet at forklare, er, at hvis vi holder udgifterne på det nuværende niveau fremskrevet med pris- og lønudviklingen og afstår fra den yderligere vækst, vi havde planlagt på 1 pct. i 2011, 1 pct. i 2012 og 0,75 pct. i 2013, så har vi ved at afstå fra det fundet besparelsen på de 13,5 mia. kr. Det er jo ikke det samme som at skulle ud og skære ned.

Kl. 16:32

Formanden :

Jeg vil lige til orientering sige, at der ikke bliver nogen middagspause. Det er bare, så man kan indrette sig efter det. Der bliver en mulighed, hvad angår spising, inde ved siden af, så man overlever. Der bliver heller ingen pause til morgenmad (*Munterhed*).

Den næste med korte bemærkninger er fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:32

Margrethe Vestager (RV):

Finansministeren siger: Vi gør, hvad vi kan. Jeg må indrømme, jeg er alvorligt bange for, at finansministeren har ret, og det synes jeg egentlig er lammende. Finansministeren må tage ordet og står her fuldstændig åben, efter at Venstres ordfører har haft ordet en hel time – en hel time har Venstres ordfører stået på talerstolen – og efter at finansministeren selv har svaret på forespørgslen. Alligevel må finansministeren på talerstolen igen for at slå fast, at regeringen kommer med et svar til august, mens oppositionen skal svare nu.

Det er helt ubegribeligt, at finansministeren tror, at han på den måde kan buldre sig igennem debatten ved, som finansministeren selv siger, for syvogfyrretyvende gang at sige: Mit eneste bud på at løse Danmarks økonomiske problemer er 13,5 mia. kr. der, 10,5 mia. kr. der, 7 mia. kr. der, og de nærmere detaljer får i til august, og vil I så venligst svare nu.

Hvis finansministeren så gerne vil være i opposition til oppositionen, synes jeg, vi skal bytte plads med det samme.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, der var noget spørgsmål.

Kl. 16:33

Formanden :

Er der et yderligere spørgsmål, eller ikke et spørgsmål, men en kort bemærkning? Det er der plads til, fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:33

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget tankevækkende, at når finansministeren ikke finder anledning til endnu en gang at fremføre, at det er 13,5 mia. kr. der, 10,5 mia. kr. der, 7 mia. kr. der, så har finansministeren har ingen bemærkninger, for så virker finansministerens strategi for den her debat åbenbart ikke.

Men hvis finansministeren måske så ville løfte sløret for noget, kunne det være, hvordan man kommer frem til, at det er 13,5 mia. kr. og ikke 14 mia. kr. og 10 mia. kr. og ikke 10,5 mia. kr., for det antyder jo, at der ligger nogle overvejelser bag, og de overvejelser kunne finansministeren måske indvie os i, hvis ikke vi kan få at vide, hvordan de her besparelser konkret skal udmøntes.

Kl. 16:34

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I lyset af at velfærdsområdet har fået et kæmpe løft på 67.000 mio. kr. siden 2001, hvor vi overtog regeringsmagten, siger vi: Hvis vi holder de offentlige udgifter i ro efter at have løftet området med 67 mia. kr., vil det dække 13,5 mia. kr. af den udfordring på 24 mia. kr., vi har. Det er så den ene ting, vi har lagt fast: De offentlige udgifter skal holdes i ro. Det bliver ikke nogen nem opgave, men når vi ser på, hvilke muligheder der er, synes vi, det er den mest skånsomme.

Kl. 16:35

Formanden :

Så er det hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:35

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Jeg synes egentlig, at finansministeren var meget klar: Det her er svært, og finansministeren kan ikke finde ud af det på trods af alle ministerierne og alle regnedrengene, og der går i hvert fald nogle måneder endnu. Det, finansministeren gør, er med nærmest lidt tårer i øjnene at bede og nærmest trygle oppositionen om at komme med den her plan, så finansministeren kan komme lidt videre, for det lyder, som om finansministeren er løbet fuldstændig tør for ideer. Det er den ene kompliment til finansministeren.

Må jeg ikke også rose finansministeren for noget andet. Venstres finansordfører kunne jo ikke svare på, om der var en aftale med Dansk Folkeparti, men finansministeren svarede meget klart: Der er ikke nogen aftale med Dansk Folkeparti. Det betyder jo, at regeringen ikke har flertal for de her forslag, og så er det igen op af bakke for regeringen.

Hvor er det, regeringen forventer at slække på det her i forhold til Dansk Folkeparti? Regeringen ved jo, at Dansk Folkeparti kommer med nogle modforslag. Eller forventer finansministeren, at Dansk

Folkeparti ender med at acceptere det, som finansministeren trods alt har lagt frem her i dag?

Kl. 16:36

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som det er normal praksis, forhandler vi med Dansk Folkeparti, og det har vi haft det rigtig godt med. Vi har i fællesskab løftet ansvaret i de lange perioder, hvor Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har meldt sig helt ud og bare har villet kritisere. Derfor forventer jeg da, at vi i det samarbejdes ånd også vil kunne løfte den opgave og påtage os ansvaret for at sikre, at Danmark kommer så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt.

Men det er jo her forbløffende, at vi ikke har fået en flig af det program, som Socialdemokraterne og SF tilsyneladende har liggende færdigt, men som man ikke vil præsentere. Der synes vi jo det ville have klædt debatten i dag, hvis man fra oppositionens side havde fremlagt sine løsninger, sådan at vi kunne have fået en ordentlig diskussion af den økonomiske politik.

Kl. 16:37

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:37

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, det er flot, at finansministeren anerkender, at det her er meget svært, og det næste øjeblik beder finansministeren oppositionen om at fremlægge deres planer, men regeringen har ikke nogen planer om at fremlægge sine planer de næste 3 måneder. Det er da flot for nu at sige det ligeud, det er faktisk temmelig bekymrende, at regeringen ikke har nogen løsning på det her. Nu er det ifølge finansministerens egen regnestok 48 gange, finansministeren har sagt: Det her kommer ikke til at koste noget som helst, det kommer ikke til at berøre nogen – jo, der er en vækst, vi ikke får.

Hvordan harmonerer det med, at der er mindst 8.000 mennesker, der ifølge regeringen selv mister jobbet ude i kommunerne? Og det er kun på en omprioritering af de 10 mia. kr. Derudover kommer den vækst, der ikke sker, og derudover kommer den vækst, der sker på ældreområdet, som man også skal dække ind i kommunerne, og derudover kommer de andre besparelser, som kommunerne er pålagt i forvejen af regeringen – de besparelser, de rationaliseringer, som regeringen har pålagt kommunerne allerede de sidste år.

Hvordan i alverden skal kommunerne forholde sig til det, når finansministeren står her og siger, at det ikke kommer til at berøre nogen i kommunerne? Selvfølgelig gør det da det!

Kl. 16:38

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 16:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, selvfølgelig gør det det, for det danske samfund er blevet fattigere på grund af krisen. BNP, samfundskagen, er skrumpet ind! Det er jo det, jeg har prøvet at stå at sige hele dagen. Det er jo en kendsgerning, som gælder for Socialdemokratiet, som gælder for Venstre, som gælder for SF og De Konservative og for Dansk Folkeparti. Det er jo en kendsgerning, der gælder for os alle sammen her i Folketinget, nemlig at samfundskagen er blevet mindre. Det er da selvfølgelig et problem, vi er nødt til at tackle.

Når vi taler om besparelser, er det da i princippet noget, der gør ondt, men når vi nu taler om besparelsen på 4 mia. kr., så skal det jo også holdes op imod, at der er 100.000, der forlader den offentlige sektor, om året. De 8.000, er jo ikke et tal, regeringen har lagt frem, men er et resultat af et regnestykke, der er opstået på baggrund af, hvad gennemsnitsomkostningen ved en medarbejder osv. er.

Der har jeg jo så bare sagt, at det da er ubehageligt at skulle spare. Vel er det da ubehageligt, og jeg ville da også godt ønske, at jeg som finansminister kunne blive ved med at give flere penge ud, men sådan er virkeligheden ikke for regeringen og for dem, der vil påtage sig et ansvar for landets økonomiske situation.

Kl. 16:40

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Bjarne Laustsen (S):

Ja tak. Jeg vil gerne stille finansministeren et spørgsmål. Nu har det igennem de seneste år været hårdt for yderområderne, og det har også været hårdt for regeringspartierne, for de har mistet medlemmer og mandater. Jeg kan se, at nogle af mine yngre kolleger i Nordjylland foreslår den ene løsning efter den anden, f.eks. at flytte statslige arbejdspladser til provinsen. Det er arbejdspladser, man i den samme periode har nedlagt.

Jeg vil bare spørge, om der er rygdækning for de påstande om, at man vil flytte adskillige styrelser, f.eks. Fødevarestyrelsen, tilbage til Nordjylland, efter man har nedlagt den for nogle få år siden. Har de unge Venstremedlemmer, der foreslår det nu, opbakning i regeringen og hos finansministeren til sådan en manøvre? For så tror jeg, der er rigtig mange flyttefolk, der vil blive rigtig glade i den kommende tid.

Kl. 16:40

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Yderkantområderne optager os rigtig meget, det kan vi se hver eneste dag i aviser og fjernsyn. Yderkantområderne optager regeringen, og det optager selvfølgelig Folketingets medlemmer, men det er ikke sådan, at der i dag er nogen konkrete planer.

Kl. 16:41

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:41

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan se, at der hver dag er planer fra regeringens side om at nedlægge arbejdspladser. Strukturreformen med alle de rationaliseringer, der er foregået, har kostet i hundredvis af arbejdspladser i yderområderne. Venstrefolkene reagerer, og jeg kan godt forstå det, for de har en pointe. Hvordan kan det være, at en regering, der siger, at beslutningerne skal træffes tættest på borgerne, kan agere fuldstændig anderledes ved at centralisere.

Når der så kommer et ungt Venstremedlem, der siger, at der skal flyttes opgaver tilbage til Nordjylland, opgaver, som den selv samme regering har fjernet, så er det jo rart at vide, om det bare er, fordi der snart er folketingsvalg, at den slags rygter opstår.

Den anden dag var to Venstrefolk også ude at sige, at alle de unge mennesker i Nordjylland skal have tilskud til en knallert, og at de også skal have tilskud til en bil. Er det bare, fordi der snart skal være

valg, den slags opstår, eller er der hold i påstandene om, at yderområderne skal tilgodeses?

Kl. 16:44

Kl. 16:42

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg tror, at Venstrefolk er lige så optaget af yderområderne, som hr. Bjarne Laustsen er.

Kl. 16:42

Formanden :

Så er det hr. Bjarne Laustsen. Nej, det var anden gang, og så er det slut. Det er, fordi der nogle gange spørges om det samme hele tiden, og så er det svært at huske, hvor mange gange der er spurgt.

Så er det fru Ida Auken.

Kl. 16:42

Forhandling

Ida Auken (SF):

Jeg kan se, at statsministeren er kommet ind i Folketingssalen, det kan jo være, han har en meddelelse. Nå, det kunne godt være, når vi har presset så hårdt i dag.

Så vil jeg gerne snakke lidt om finansministerens forhold til krisen. Finansministeren taler jo altid om den udefrakommende krise. Det er jo ikke 3 måneder siden, at 25 af landets førende økonomer placerede ansvaret hos præcis regeringen, for de har ført en uansvarlig økonomisk politik og været med til virkelig at gøre krisen dybere for Danmark. Nu skal vi så høre, at vi er på vej ud af krisen – vi skal bare lige knibe balderne lidt sammen, så er vi på vej ud af krisen.

Er finansministeren opmærksom på, at Dansk Industri for nylig har fremlagt tal, der viser, at vi kun har genvundet 10 pct. af det eksporttab, der forbandt sig med krisen?

Kl. 16:43

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til fru Ida Auken, at det jo er vigtigt, at vi genvinder noget af det, vi har tabt, for det er det, der er hele formålet med vores indsats. Vi skal igen have et Danmark i vækst.

Vi kan se, at regeringens politik virker, vi kan se, at ledigheden falder, vi kan se, at ordretilgangen til virksomhederne stiger, vi kan se, at danskerne bruger flere penge, vi kan se, at ejendomsmarkedet har stabiliseret sig. Alle disse ting er jo lige præcis det, vi ønsker os, og det er det, vi kæmper for hver eneste dag, nemlig at der kommer gang i hjulene, så vi igen kan få ledigheden ned. Det er jo det, der optager os hele tiden.

Det optager desværre ikke fru Ida Aukens partifæller i en sådan grad, at man føler, at man er nødt til at komme med et bidrag til, hvordan vi kommer ud af den her krise. Men det må vi, der vil påtage os et ansvar for det, jo leve med og så arbejde videre. Men hele formålet er, at Danmark skal opleve vækst igen.

Kl. 16:44

Formanden :

Fru Ida Auken.

Ida Auken (SF):

Nu kan jeg jo fortælle finansministeren, at hr. Villy Søvndal var ovre hos Dansk Industri i går og fortalte meget omfattende om vores politik på f.eks. energiteknologi- og miljøteknologiområdet og sådan set blev bakket op af Energiindustriens formand, som sagde: Det lyder fuldstændig som det, vi ønsker os.

Men vi skal stå her og høre på en finansminister, der lyder, som om krisen lige om lidt er overstået, vi skal bare stramme balderne lidt sammen og stramme os lidt an, og han ignorerer, at Dansk Industri helt tydeligt siger, at Danmark ikke er kommet med på det her endnu. Vi har en dybere krise, fordi den her regering har ført en så økonomisk uansvarlig politik i årevis. Vi har bare ikke set nogen som helst minister gå ind at tage ansvaret for, at Danmark er blevet bragt i en dybere krise end mange af de andre europæiske lande.

Kl. 16:44

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 16:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er bare nødt til at sige til fru Ida Auken, at løsningen på den her krise ikke er højere skatter eller højere afgifter. Det er mig bekendt, hvad SF forestiller sig skal drive Danmark ud af krisen. Det er den modsatte medicin af det, vi har brug for.

Kl. 16:45

Formanden :

Så siger jeg tak til finansministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og der er heller ikke flere, der får flere korte bemærkninger til finansministeren i denne omgang.

Vi går så tilbage til ordførerrækken, hvor den sluttede. Det var hr. Erling Bonnesen, der sluttede af med spørgsmål til hr. Morten Bødskov. Derfor er hr. Peter Skaarup den næste med en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Peter Skaarup (DF):

Det var jo fristende at fortsætte debatten om, hvornår der kommer en økonomisk plan fra S og SF, men belært af debatten tidligere tror jeg ikke rigtig, vi får noget svar, så det vil jeg ikke spørge om, for jeg tror ikke, vi får noget ud af det.

Men jeg kunne godt tænke mig at stille hr. Morten Bødskov et spørgsmål: Når nu Socialdemokraterne er enige i, at der vel skal gøres noget i forhold til økonomien, i og med at man selv har annonceret, at man vil komme med en plan, hvorfor er det så lige, at man ikke ønsker at gøre noget ved det store problem, vi har i vores samfund, nemlig at vi har en stor gruppe ikkevestlige indvandrere og efterkommere af dem, der ikke er på arbejdsmarkedet?

Faktisk er det sådan, at Nykredit i nye tal har fortalt os, at hvis indvandrere fra ikkevestlige lande blev lige så erhvervsaktive som danskere, ville gevinsten være på 24 mia. kr. om året. Det vil sige, at vi her kunne løse en stor del af den udfordring, der ligger foran os, hvis vi sørgede for, at ikkevestlige indvandrere kom i arbejde.

Så spørgsmålet går egentlig til hr. Morten Bødskov: Når nu Dansk Folkeparti og regeringen strammer betingelserne for at få permanent opholdstilladelse ved bl.a. at stille et kontant krav om, at man skal bidrage til det danske samfund, hvorfor er man så imod det, for det ville da være fornuftigt at stille det krav?

Kl. 16:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:47

Morten Bødskov (S):

Det er to forskellige ting, hr. Peter Skaarup spørger om. Hvis man gerne vil have, at efterkommere fra ikkevestlige lande – sådan forstod jeg det – skal bidrage til vækst og velstand i det danske samfund, skal man jo forbedre integrationen. Sværere er det ikke. Det er vel det, det handler om. Hvis man gerne vil have, at integrationen skal forbedres, hvad skal man så gøre? Ja, så skal man lade være med at skære ned på det boligsociale arbejde, som kommunerne står bag. Det vil jo være konsekvensen af den nulvækst, som regeringen har fremlagt nu. Alle vi, der har kontakt med de her lokalområder, ved, at konsekvensen bliver nedskæringer. Man skal lade være med at lave nulvækst, for det betyder besparelser i folkeskolerne, hvor vi jo ved, at de elever, som måske har svært ved at få færdiggjort deres uddannelse, så de kan hænge fast på arbejdsmarkedet, skal have mere hjælp.

Jeg synes virkelig, at det er et interessant synspunkt, der kommer fra Dansk Folkeparti, nemlig at man er interesseret i, at efterkommere fra ikkevestlige lande skal bidrage mere til vores samfund. Vi er hundrede procent enige. Jeg glæder mig bare til at se, hvordan Dansk Folkeparti så har tænkt sig at føre det ud i livet, for jeg synes, jeg må sige, at der er en hel række ting, som trækker i den anden retning.

Kl. 16:48

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:48

Peter Skaarup (DF):

Nu var det egentlig ikke så meget det spørgsmål, jeg stillede, som hr. Morten Bødskov svarede på.

Der blev nemlig ikke svaret på, hvorfor Socialdemokraterne, når de nu synes, der måske nok er noget at hente her, med hensyn til at ikkevestlige indvandrere kommer ud på arbejdsmarkedet og gør den indsats, som vel egentlig er meget rimelig at gøre, når man kommer til det danske samfund, så ikke vil være med til – og det vil De Radikale, SF og andre i Folketinget i øvrigt heller ikke, det er faktisk kun regeringen og Dansk Folkeparti, der står for det – at stille det krav, at man for at få permanent opholdstilladelse skal være aktivt bidragydende til det danske samfund? Hvorfor vil de stemme imod og, som de altid har gjort hos Socialdemokraterne, ikke tage et medansvar for, at vi sikrer, at vi får flere i arbejde, flere til at bidrage til det danske samfund?

Det forstår jeg ikke noget af. Det var det, jeg spurgte om, og det fik jeg ikke noget svar på. Jeg håber, hr. Morten Bødskov svarer nu.

Kl. 16:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:49

Morten Bødskov (S):

Svaret er ganske enkelt: Hvad sikrer dele af den aftale, som man har lavet, ikke? Den sikrer ikke bedre integration. Den gør det sværere for folk at træde ind på arbejdsmarkedet. Det er jo det, der er virkeligheden.

Derfor er det her bare endnu et eksempel på, at Dansk Folkeparti taler med to tunger. Man siger, man gerne vil forbedre integrationen, men man spænder ben for dem, man gerne vil have integreret, inden de overhovedet er kommet i gang. Det er jo det, der er virkeligheden. Vi er hundrede procent enige med den ene tunge i Dansk Folkeparti i, at der er vigtige potentialer og væsentlige potentialer at hente, hvis vi får integreret vores flygtninge og indvandrere, uanset hvem

de er efterkommere af, til at bidrage til fremvæksten i det danske samfund – det er vi hundrede og ti procent enige i. Vi har bare svært ved at se, at det middel, man nu har gennemført, rent faktisk bidrager til det.

Kl. 16:50

Formanden :

Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:50

Jacob Jensen (V):

Nu har vi været lidt behjælpelige fra Venstres side for at hjælpe hr. Morten Bødskov med den samlede udfordring. Ud over de 24 mia. kr. har vi jo, som det har været fremme en del gange i både medierne og debatten her i løbet af dagen i dag, talt de forslag, som S og SF har lovet danskerne på bare et års tid, sammen. Det, vi er kommet frem til, er, at udgiftsniveauet er på 51½ mia. kr. Jeg kan så forstå, at hr. Morten Bødskov benægter, at det skulle være tallet, men har hr. Morten Bødskov selv et overblik over, hvad det samlede udgiftsniveau for det seneste års løfter, der er givet fra S og SF's side, er?

Kl. 16:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:51

Morten Bødskov (S):

Hvis man laver en sådan udregning, synes jeg da, at man må fremlægge den. Man må da fremlægge den. I stedet for at stå og pusle med det, må man vise, hvad det er for 51 mia. kr., man taler om. Det må man da vise.

De holdninger, vi har tilkendegivet, står vi ved. Hvis det er forslag, der er fremsat, så står vi ved dem. De er med til at tegne et billede af det danske samfund, som Socialdemokraterne ser det forme sig. Det er ganske, ganske enkelt. Jeg er godt klar over, at der særlig i partiet Venstre kan være en uenighed i, hvordan vi ser Danmark forme sig – det er bestemt ikke nogen nyhed – men de forslag, vi har fremsat, står vi selvfølgelig ved, og når vi kommer lidt længere hen i denne debat, håber jeg, at det også vil være gengældt i partiet Venstre. Hvis jeg skal være helt ærlig, tror jeg rent faktisk, at man skal passe på med at gå ret meget længere ud ad den vej, man er på vej ud af nu, for så kan forslagene om, hvad man har givet af gyldne løfter til den danske befolkning, og som på ingen måde er indfriet, komme frem.

Kl. 16:52

Formanden :

Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:52

Jacob Jensen (V):

Jeg betræder sådan set bare den vej. Nu spurgte hr. Morten Bødskov, om ikke jeg ville lægge det frem. Jo, værsgo. Hr. Morten Bødskov må gerne komme herved. Jeg kunne forstå, at hr. Morten Bødskov allerede havde fået det, og det er jo fint. Jeg står ikke her og siger, at det er den endegyldige sandhed. Jeg siger ikke engang, at det er den fuldstændige liste, for det er det ikke. Det er kun de forslag, vi kunne finde, som der var tal på fra S og SF's side, eller hvor Finansministeriet har beregnet det. Men der er en stribe andre forslag, der er udgiftskrævende, og som der ikke er tal på, og dem har vi så ikke taget med. Vi har heller ikke taget de tal og forslag med, der går længere tilbage end bare 1 år, altså eksempelvis forslaget om, at man vil hæve ulandsbistanden til 1 pct. af BNP, eller de dyre velfærdsrettigheder, som der jo heller ikke kan blive sat nogen beløb på.

Så vi har sådan set været meget konservative og sagt, at det bare er det seneste år. Og det, vi så er kommet frem til, er 51,5 mia. kr. Det vil slå et hul i kassen over de næste 3 år. Men hvis ikke det er det tal, må hr. Morten Bødskov da kunne sige, hvad det så er for et niveau, man har lovet danskerne velfærdsydelser for.

Kl. 16:53

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:53

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, jeg må prøve at stille et spørgsmål. For hvis man er så forhippet på, at alt det, man ligesom fremlægger, står man i Venstre og så ved, synes jeg, man skal prøve at kigge på, hvad Venstres trafikordfører har turneret rundt med i Jylland og fremført. Jeg står med et oplæg her, der hedder »Frihed og fremdrift«. Venstres trafikordfører turnerede hele Jylland rundt og lovede guld og grønne skove: veje, fængsler, motorveje, og jeg ved snart ikke hvad. Jeg tror ikke, der var en grøn plet tilbage på den jyske hede, efter han havde været på besøg.

Så er det, jeg spørger mig selv om finansieringen. Når man er så højt på strå, som man åbenbart er nu, hvor meget koster så det her, og hvor er det finansieret?

Et andet spørgsmål til den selv samme mand, som var rundt og love en ny stor motorvej op igennem Jylland, kunne være: De der 13-18 mia. kr., en sådan motorvej kommer til at koste, hvor er de henne, hvor er den finansieret? Det synes jeg da er uhyre interessant at få svar på, hvis man agter at sætte sig så højt op i træet, som man gør lige nu.

Kl. 16:54

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Grunden til, at jeg gerne vil tage ordet og stille et par spørgsmål, er med hensyn til det, som ordføreren var inde på efterhånden et par timer siden, om et Danmark i balance, som det blev nævnt et par gange. Danmark ville komme i balance, såfremt Socialdemokraterne med SF-påhæng osv. ville opnå et regeringsskifte i Danmark.

Der vil jeg altså gerne spørge til det, som vi jo har kunnet læse i Børsen i dag, altså om de massive, store gældsfinansierede aktiviteter på to gange 10 mia. kr., som der ses frem til, ja, så ville vi kunne se en meget højere renteudvikling i Danmark, og vi ville også kunne se en meget, meget svagere konkurrenceevne for de danske virksomheder og dermed for danske arbejdspladser.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Er det virkelig god socialdemokratisk politik at gennemføre en sådan drastisk økonomisk ændring af Danmark, som gør, at vi taber danske arbejdspladser? Er det virkelig socialdemokratisk politik?

Kl. 16:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:55

Morten Bødskov (S):

Det burde fremgå rimelig klart af debatten, at Socialdemokraterne mener, at der skal skubbes gang i dansk økonomi. Jeg er godt klar over, at Finansministeriet har lavet en beregning, hvor man har lavet et studie af en eller anden IMF-undersøgelse. Og det viser, som det altid gør, når Finansministeriet laver en beregning, at det går op i en

højere enhed. Det går altid imod oppositionen, uagtet at når man selv skal bruge vores forslag, så går de lige pludselig den anden vej, og så er der penge i dem.

Men her har man så lavet en beregning af, hvad vækstplaner betyder. Hvis man nærlæser det studie, men også det svar, der er kommet fra Finansministeriet, tror jeg, man virkelig skal passe på med at tale de socialdemokratiske vækstplaner ind i en sammenhæng, hvor de ligefrem medfører øget ledighed. For mig at se er det her altså en absurd udregningsform. Det er en absurd måde at fremstille tingene på. Trods alt er Danmark ikke i en Grækenlandssituation, og hvis man læser det her, vil man se, at der heri er mange hvis'er og men'er, og hvis man fjerner dem, vil resultatet af de her beregninger blive et helt andet.

Kl. 16:57

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:57

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi kan så konkludere, at de socialdemokratiske ansatte økonomer har man større tiltro til hos Socialdemokraterne, end man har til de ypperste eksperter, som vi har ansat i statsforvaltningen. Men lad nu det ligge.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål endnu en gang. Hvis vi får et regeringsskifte, sådan som man jo tilsyneladende er opsat på fra Socialdemokraternes side, kan vi se frem til de her massive anlægsinvesteringer, ud over hvad vi ser allerede nu, hvor vi jo har de højeste anlægsinvesteringer nogen sinde i Danmark. Vi er oppe på næsten 23 mia. kr. i kommunale anlægsinvesteringer. Der ønsker man så at låne endnu flere penge, altså gældsfinansiere endnu flere anlægsaktiviteter. Man ønsker simpelt hen at bruge langt, langt flere penge end dem, man har til rådighed. Det vil jo lægge et gevaldigt pres på den danske samfundsøkonomi, al den stund at vi jo i forvejen står og mangler penge for at overholde konvergenskravene.

Socialdemokraterne vil koste Danmark arbejdspladser, og det synes jeg ordføreren bør erkende.

Kl. 16:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:58

Morten Bødskov (S):

Jeg kan så afsløre, at det har ordføreren ikke tænkt sig at gøre. Og jeg kan bekræfte, at når Socialdemokraterne får magt, som vi har agt, skubber vi gang i dansk økonomi igen, fordi krisen og stilstanden i dansk økonomi, som vi stadig befinder os i, er dyr. Det er dyrt, når vi har så mange langtidsløse, som vi har. Det er dyrt for det danske samfund, at folk ikke kan komme i job hurtigere. Det er dyrt for det danske samfund, at alt for mange unge står og mangler f.eks. en praktikplads. Det er dyrt for det danske samfund. Derfor skubber vi gang i dansk økonomi igen.

Så er jeg godt klar over, at man fra Dansk Folkepartis side kan være uenig i det. Men så må jeg jo bare konstatere, at hvis man ikke vil forbedre eksempelvis uddannelserne, således at flere unge kan få en praktikplads, så svigter man de her unge. Det er det, der er det modsatte synspunkt fra Socialdemokraternes side. Vi vil ikke svigte de her unge. Derfor vil vi bl.a. skubbe gang i dansk økonomi.

Kl. 16:59

Formanden :

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis hr. Morten Bødskov har styr på alle de socialdemokratiske løfter, de løfter, som man har givet sammen med SF, og hr. Morten Bødskov siger, at alt vil være finansieret i den plan, vi ikke må se, kan hr. Morten Bødskov så ikke lige løfte sløret bare for tallet – hvor mange penge er det så, at Socialdemokratiet og SF vil levere en plan for?

Kl. 16:59

den her regering skærer ned på udviklingsbistanden, jo længere tid tager det selvfølgelig. Men pointen er den, at vi bevæger os et skridt i retning af målet om at øge udviklingsbistanden til den ene procent.

Kl. 17:02

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:59

Formanden :

Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:02

Morten Bødskov (S):

Jamen som jeg har sagt et par gange nu, er de synspunkter, som er fremført, og som jeg forstår er mikset sammen i Venstres notat – det kan man jo så mene om, hvad man vil – nogle, som vi selvfølgelig står ved. Det kan være et forslag, der handler om, ja, lad os sige, at udsatte børn f.eks. skal have det bedre. Så vil det da ikke overraske nogen, at når Socialdemokraterne lancerer en plan for, hvordan Danmark skal komme frem igen, vil der også heri være rum for, at udsatte børn kan få det bedre.

Det er klart, at det måske er svært for Venstrefolk at forstå, at man godt kan lave et alternativ til det, som regeringen fører i marken nu, nemlig dramatiske besparelser, en af danmarkshistoriens største opbremsninger og nedskæringer i det offentlige forbrug. Det er måske svært for Venstrefolk at forstå, men jeg er bare nødt til at konstatere, at med vedtagelsen i dag er der et historisk bredt flertal i Folketinget, som har sagt nej til den strategi.

Kl. 16:59

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kan jo forstå, at den socialdemokratiske ordfører mener, at når det bud, som er kommet på, hvor meget S og SF – efter at de seneste år har talt sammen – vil bruge på udgiftssiden, lander på omkring 50 mia. kr., er det et forkert bud. Så vil jeg bare høre, hvad tallet for de udgiftskrævende forslag, som S og SF er kommet med, så er, hvis det ikke er 50 mia. kr. For når man kommer med udgiftskrævende forslag, går jeg også ud fra, at man er klar over, hvor meget de koster, og at man er klar over, hvor man vil hente pengene. Så hvor meget koster det, man har lovet?

Kl. 17:03

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:03

Formanden :

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 17:00

Morten Bødskov (S):

Jeg synes faktisk, det er lidt pinligt. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti har fået lov til at se Venstres mystiske sammenregninger, men jeg har fået lov til at se en flig af papiret. Og deraf kan jeg bare konstatere, at man – og det kan så være ubevidst, men jeg tror nu, det er bevidst – misforstår forslagene. Jeg kan også konstatere, at man glemmer at skrive det de steder, hvor Socialdemokraterne rent faktisk har skrevet, at de er fuldt ud finansierede. Og det er helt klart, at man også blander æbler og pærer og faktisk også bananer sammen, og det er det, der har fået mig til at karakterisere Venstrepapiret som et papir, som, hvis det blev afleveret som en fristilsopgave i 5. klasse, ville have medført, at opgaveskriveren var dumpet.

Det forstår jeg simpelt hen ikke at Dansk Folkeparti vælger at kopiere. Jeg synes, at hvis Dansk Folkeparti virkelig var til noget, og hvis man mente, at man forsvarede den lille mand i det her samfund, så var det nu, man skulle sige fra over for den dramatiske nedskæring af vores velfærdssamfund, som vil finde sted, hvis det står til finansministerens agt. For hvem rammer det? Hvem er det, der trækker mest på de offentlige serviceydelser? Det er folk, der kommer fra små kår, og det er dem, Dansk Folkeparti svigter nu.

Kl. 17:04

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det er meget fair, at hr. Morten Bødskov siger, at alle løfter er finansieret. Men så må hr. Morten Bødskov jo også have regnet ud, hvad tallet er. Enten ved hr. Morten Bødskov, hvad Socialdemokratiet og SF går rundt og lover af gyldne løfter, og så har han selvfølgelig tallet og kan oplyse os om det, ellers kan vi bare ikke regne noget som helst med, hvad der bliver meldt ud fra Socialdemokratiets og SF's side.

Helt konkret: Vil et klart løfte fra Socialdemokratiet om at forhøje ulandsbistanden, hvilket vil koste 3,1 mia. kr. årligt, være finansieret i planen?

Kl. 17:00

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:01

Martin Henriksen (DF):

Så kører grammodonen. Jeg spørger jo sådan set bare, og det er et meget stilfærdigt spørgsmål. Jeg synes, det er helt o.k. og fair nok, at den socialdemokratiske ordfører siger, at når Venstre kommer med et bud på 50 mia. kr. – og det står jo i Jyllands-Posten i dag, så det kan man jo læse, og den 26. april er fru Helle Thorning-Schmidt i Børsen ude at ønske en vækstpakke til 30 mia. kr., så det er jo ikke hokusfokus, det kan man sådan set læse – så passer det ikke. Men hvis nu man kigger på de udgiftskrævende forslag, som S og SF er kommet med over det seneste år, og man så fra bl.a. Venstres side konkluderer, at det koster 50 mia. kr., er det jo en påstand, og så kan hr. Morten Bødskov sige, at det ikke passer, at det er 50 mia. kr., men at det er 60 mia. kr. eller 40 mia. kr., og der og der vil vi hente

Kl. 17:01

Morten Bødskov (S):

Den plan bliver fremlagt, når den er færdig. Lige så vel som vi har hørt, at regeringen arbejder på sin plan, så arbejder – det tror jeg heller ikke er nogen hemmelighed efter debatten i dag – Socialdemokraterne selvfølgelig også på deres plan.

Med det er fuldstændig rigtigt, som der bliver spurgt til, at det er et langsigtet mål for Socialdemokraterne at løfte udviklingsbistanden. Jeg tror faktisk, spørgeren var til stede under debatten om det socialdemokratiske forslag til finanslov. Ja, hvad stod der deri? Der stod, at vi var klar til at løfte udviklingsbistanden, og at det er finansieret i det socialdemokratiske finanslovsforslag. Og vi bevæger os støt og roligt på vejen mod den ene procent. Det er klart, at jo mere

pengene. Så kan vi ikke bare få at vide, hvad tallet er, og hvor man vil hente pengene? Altså, det er jo et meget stilfærdigt spørgsmål.

Kl. 17:05

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:05

Morten Bødskov (S):

Hvis Dansk Folkeparti vil prøve at lave sit eget researcharbejde frem for bare at være kalkører af Venstre, kunne man jo se mange af de punkter i det her papir, som jeg har rejst kritik af. Men det gør man jo ikke. Og det er det, jeg ikke forstår.

Jeg håber da ikke, at det er udtryk for, at Dansk Folkeparti bare helt automatisk har kopieret regeringens økonomiske politik. Jeg havde ellers forstået, at hr. Kristian Thulesen Dahl jo bestemt ikke synes, at det var en god idé. Ser man på, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt om regeringens planer, kan man se, at uenigheden lyser ud af det. Det synes jeg da at man skulle prøve at gå op i fra Dansk Folkepartis side i stedet for bare at kopiere og kopiere, som man gør under den her debat.

Kl. 17:06

Formanden :

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Mike Legarth (KF):

Jeg blev så glad, da jeg så, at hr. Morten Bødskov i 2008, umiddelbart før krisen slog igennem, foreslog, at der skulle spares 37.000 medarbejdere i den offentlige sektor. For det er jo rigtigt, det er den rigtige vej at gå, og det er det, der skal til.

Men så forstår jeg ikke, hvordan billedet i dag kan være, at regeringen er blevet til et skræmmebillede, nogle onde mennesker, der fuldstændig vil ødelægge dansk velfærd og velfærdssamfundet, som vi kender det, fordi den peger på, at de ting, vi er nødt til at gøre for at sætte tæring efter næring, kan betyde, at vi skal omprioritere 8.000 medarbejdere. Hvordan kan det ende i det skræmmebillede hos hr. Morten Bødskov? Kan vi få en forklaring på det?

Kl. 17:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:07

Morten Bødskov (S):

De 8.000, som nu skal fyres i kommunerne, er en spareøvelse i kommunerne. Dengang, da Socialdemokraterne fremsatte det omtalte forslag, skete det i lyset af voldsom kritik fra regeringen om, at man ikke kunne finde hænderne til at styrke velfærden i Danmark. Vores forslag var bundet tæt sammen med, at vi på den ene side løftede velfærden i bl.a. kommunerne og regionerne med massive investeringer i den grundlæggende velfærd; på den anden side frigjorde vi potentialer.

Hvis man tror, at man ved at diktere nulvækst i den offentlige sektor, og hvis man f.eks. tror, at man kan spare 13 ½ mia. kr. og så stadig væk hente gevinster ind ved faldende sygefravær, så har man – og det ved jeg at hr. Mike Legarth ikke har – i hvert fald været meget lang tid væk fra eksempelvis den kommunale administration. Hvis man skal have potentialer, skal man lave investeringer – ikke gennemføre besparelser.

Kl. 17:08

Formanden :

Hr. Mike Legarth.

Kl. 17:08

Mike Legarth (KF):

Det var ikke noget særlig klart svar, og hr. Bødskov plejer jo at tale klart og tydeligt og adressere de spørgsmål, hr. Bødskov får. Der er jo ikke nogen forskel på, om man på den ene eller anden måde minimerer en samlet stab af medarbejdere. Fakta er, at i den tid, vi har siddet, er der kommet 30.000 flere ansatte i den offentlige sektor. I den tid er der udviklet velfærdsteknologi, digitalisering, automatisering og alt muligt andet.

Vi har gennemført en kommunalreform, som kommunerne selv har skreget på. Man har ønsket større enheder, fordi man så kunne få højere faglig kvalitet, kritisk masse, og få synergi i form af færre medarbejdere, altså mere for pengene. Derfor er det en naturlig øvelse, at man også minimerer den offentlige sektor. Men pludselig er det nu blevet et skræmmebillede hos hr. Morten Bødskov, og det forstår jeg ikke.

Jeg fik ikke et svar, så prøv at give et lidt bedre svar i anden runde.

Kl. 17:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:09

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at hr. Mike Legarth måske er den eneste, der endnu ikke har forstået, at Socialdemokraterne – pænt sagt – synes, at den strategi, som regeringen har lagt for dagen, er helt fuldstændig grotesk.

Vi står i en situation med en økonomi – det hænger i neglene – hvor statsministeren i nytårstalen siger, at nu er der lys for enden af tunnelen, og så lancerer finansministeren en af danmarkshistoriens største chokkure til den offentlige sektor. Altså, man skal have været virkelig langt væk fra vilkårene i kommunerne, i regionerne, hvis man tror, at man fuldkommen ubemærket kan spare 24 mia. kr. Jeg forstår det slet ikke!

Finansministeren har et par gange sagt til os i Folketingets Finansudvalg, sågar i et åbent samråd, at hvis man bare sådan lige – det var udtrykket – holdt nulvækst, så ville alting gå, som det plejede. Men for mig at se er det en hån mod de offentligt ansatte, som hver dag forsøger at kæmpe for at levere ordentlig velfærd.

Kl. 17:10

Formanden :

Så er det hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Mads Rørvig (V):

Tak. Nu har jeg jo også prøvet at regne lidt på det ud fra det papir, som vi har lavet ud fra de forslag, som Socialdemokraterne og SF har stillet gennem den her folketingsperiode. Vi skal jo finde 24 mia. kr. over de næste 3 år for at overholde EU's konvergenskriterier. Inden for det sidste år er S og SF kommet med forslag for 50 mia. kr. Det er så det, hr. Morten Bødskov angriber.

Jeg vil i al stilfærdighed bare spørge hr. Morten Bødskov: Hvad er det, der er forkert i det? Kan vi få det præcise beløb på, hvad det er, der skal finansieres – udover de 24 mia. kr. – og som Socialdemokraterne har foreslået gennem den her periode?

Kl. 17:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:11

Kl. 17:14

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne står som sagt ved de forslag, vi har fremsat. Det er klart. Sagen er sådan set meget enkel: Den fristil, som man har skrevet i Venstres Pressetjeneste, ville dumpe enhver prøve i 5. klasse i den danske folkeskole, uagtet at den danske folkeskole kritiseres vildt og blodigt i de borgerlige rækker. Man blander æbler, pærer og bananer sammen. Man tager ting med, som er angivet som fuldt finansieret.

Vi kunne her i morges sågar høre Venstres finansordfører sige, ligesom finansministeren har sagt det, at »Fair Forandring«, vores progressive udspil sammen med SF til at forandre Danmark, respekterer man, altså beløbet på de 18 mia. kr., men man er uenig i skatterne. Dem har man så trukket fra. Det er da ikke en fair måde at behandle andres forslag på. Derfor er det her papir, man har lavet, en gang makværk, og det er altså et papir, som efter vores opfattelse ikke engang vil være i stand til at bestå en prøve i fristil i 5. klasse.

Kl. 17:12

Formanden :

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 17:12

Mads Rørvig (V):

Jeg kan så forstå, at hr. Morten Bødskov har facitlisten, når han mener, at det her ville dumpe til en 5. classes eksamen. Hvad er facit så? Er det de her 24 mia. kr. plus de 50 mia. kr.? Det er jo bare for indeværende periode. Og hvad med de løfter, som så skal indgå i den finansiering, man fremlægger i den hemmelige plan? Er det så kun for indeværende år, eller skal tidligere år også med? Der er bl.a. forslag om at bruge 3 mia. kr. på at øge ulandsbistanden. Der er forslag om en strålekanon til Rigshospitalet på 1 mia. kr. Det er en hel række forslag. Hvor langt skal vi tilbage? Hvilke forslag kan vi forvente er indeholdt i den plan?

Kl. 17:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:13

Morten Bødskov (S):

Som jeg har angivet i min ordførertale – der ved jeg ikke om spørgeren var til stede i salen – er det helt åbenlyst, at den socialdemokratiske plan er et markant alternativ til den chokkur, som regeringen agter at iværksætte. Nu ved vi så ikke helt, hvad det er for en plan, man har. Finansministeren talte i sin indledning om en overordnet strategi. Det er efterfølgende blevet til, at man sidder og arbejder, og at man så i august måned fremlægger det endelige arbejde. Vi sidder og finder svar på alle de ulykker, som den her regering har lavet, og de svar, vi kommer med, vil betyde et markant anderledes Danmark end det Danmark, som skifter ansigt, hvis den chokkur, som regeringen agter at lancere, bliver gennemført.

Kl. 17:14

Formanden :

Jeg vil lige orientere om, at jeg har noteret yderligere fru Colette L. Brix, hr. Christian H. Hansen, fru Louise Schack Elholm og hr. Rasmus Jarlov for korte bemærkninger.

For at man ikke skal diskutere med formanden, vil jeg sige, at jeg tidligere har læst op, hvem der stod på listen, og så er der ikke noteret yderligere. Men vi tager alle dem, vi kan. Tiden udløber kl. 17.35; det er bare det, vi kører efter.

Den næste, der får ordet, er fru Colette L. Brix.

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil meget gerne spørge ind til et af de løfter, som jeg har set her i pressen de sidste par dage. Det kommer selvfølgelig fra SF, men det er jo ét fedt, altså man skal jo i regering sammen, hvis man kan komme det.

Det drejer sig om, at der skal to skolelærere ind i de små klasser, altså to på en gang – en, som skal undervise i dansk, og en, som skal undervise i matematik. Og jeg vil gerne spørge: Hvad kommer det til at koste, hvis vi nu bare tager de helt små klasser? Det har man da forhåbentlig regnet på.

Jeg er godt klar over, at der ikke er fuld finansiering for alle Socialdemokraternes ting, men her må man da have regnet på et eller andet. Hvad kommer det til at koste, indtil videre?

Kl. 17:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:15

Morten Bødskov (S):

Som spørgeren selv sagde, var det et SF-forslag, så derfor kunne man jo starte med at spørge SF, hvad det kom til at koste i den form, man forestillede sig i SF.

Kl. 17:15

Formanden :

Fru Colette L. Brix.

Kl. 17:15

Colette L. Brix (DF):

Den socialdemokratiske ordfører har støttet det her, så derfor tænkte jeg, at man måske har regnet på det, så man vidste, hvad netop det her kom til at koste. Man går ikke ud og støtter sådan noget, uden at man ved, hvad det koster. Det plejer da at være kutyme herinde i Folketinget.

Selv om det er venstrefløj, går man vel ud og undersøger, hvad det koster, før man støtter det. For tænk nu, hvis man ikke har pengene? Regeringen er blevet kritiseret for, at de ikke har pengene, og nu vil jeg sige: Det må da være det samme her. Man må da vide, hvad det koster.

Kl. 17:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:15

Morten Bødskov (S):

Det her forslag er et dyrt forslag, det indrømmer vi. Socialdemokraterne er enige i, at vi skal arbejde efter, at der kommer to lærere – altså undervisningsassistent og lærer eller pædagogmedhjælper og lærer – ind i folkeskolerne. Jeg tror også, at hvis man vil se nærmere efter i socialdemokratiske forslag, har vi jo faktisk talt for det her igennem længere tid. For det er et af de svar, vi har på det, hr. Peter Skaarup spurgte om på et tidspunkt: Hvad vil Socialdemokraterne gøre for at forbedre integrationen?

Hvorfor? Fordi vi kan se, at særlig i udsatte boligområder har ikke mindst børn og unge efter indvandrere og efterkommere efter indvandrere det meget, meget vanskeligt. Derfor støtter vi op om et mål om at nå den her ordning. Det er sagt klart og tydeligt, også af den socialdemokratiske politiske ordfører, at det er et mål, vi selvfølgelig støtter op om.

Kl. 17:17

Formanden :

Tak. Jeg kan så oplyse, at jeg har hr. Christian H. Hansen, jeg har fru Louise Schack Elholm, hr. Michael Aastrup Jensen, fru Anne-Mette Winther Christiansen, fordi hr. Rasmus Jarlov har trukket sig, og det vil sige, at den næste med en kort bemærkning er hr. Christian H. Hansen.

Kl. 17:17

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Jeg synes jo, at den debat, der kører lige i øjeblikket, skaber vækst, den skaber rigtig god vækst. Den skaber i hvert fald vækst for nyetablerede partier, for vi konstaterer nu, at der er to blokke, hvor den ene blok ikke har en plan, og den anden blok heller ingen plan har. Og så må vi konstatere, at med hensyn til det med at have en plan står det 1-1. Derfor synes jeg bare, at vi skal lade det ligge og så komme videre, for der kommer ikke nogen plan ud af den her debat i dag.

Nu kan jeg forstå, at en del socialdemokrater har bekymret sig om udkantsområderne, og jeg kan forstå, at Socialdemokratiet nu er i gang med at lave en plan. Jeg anerkender, at planen ikke er færdig, men det kunne være, at man kunne løfte bare en lille smule af sløret for den. Indgår der i den plan også en tanke om udkantsområderne? Det kunne eksempelvis være, at man sikrede, at Fødevarstyrelsen kom tilbage til Nordjylland, at man sikrede en bevarelse af Holstebro Sygehus og andre tiltag i udkantsområderne. Der har allerede været en ordfører fra Socialdemokratiet, der gerne ville sikre, at Fødevarstyrelsen kom til Nordjylland, så jeg tænkte, at det måske allerede er indregnet i planen.

Kl. 17:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:18

Morten Bødskov (S):

Jeg er meget glad for spørgsmålet, for noget af det, som jeg tror er ufattelig vigtigt i de år, vi går i møde, er at sikre, at vi kan skabe et Danmark i balance. Jeg tror, det er helt afgørende, at vi får det gjort, for man må jo sige, at regeringen i sin måde at håndtere udviklingen i vores samfund på efter vores opfattelse på nogle områder har været ved at gå alt for hårdt til værks. Man har lavet alt for store koncentrationer, og man har dermed suget kraften ud af ud i yderområderne.

Det, vi vil gøre, og det, der vil være til stor gavn, ikke mindst for yderområderne, er at sætte gang i væksten i Danmark. Vi ved, at de områder i Danmark, som lider allerhårdest, når der er stilstand eller tilbagegang i dansk økonomi, bl.a. er vores yderområder. Så gang i væksten, fokus på uddannelserne og fokus på erhvervsudvikling. Det vil være tre ting, som hver især vil være en hjælpende hånd til vores yderområder i Danmark.

Kl. 17:19

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 17:19

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det tog jeg så lidt som en garanti for, at regionsformanden i Region Vestjylland bliver skiftet ud, for han har da i hvert fald nedlagt en masse ting derovre, som gør, at det vil være berettiget. Så det er jeg da glad for at få konstatere.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om man ikke godt kan forstå, at det bliver meget, meget vanskeligt for små midterpartier efterhånden

at finde ud af, hvem det er, man skal støtte i den her Folketingssal, når den ene ikke har en plan, og den anden ikke har en plan. Hvornår kommer den socialdemokratiske gruppe sammen med SF – de hænger jo rigtig godt sammen – med en plan på det økonomiske område? Jeg har prøvet at spørge regeringen, og der har jeg ikke rigtig kunnet få noget svar, og nu prøver jeg så at spørge den anden side, for på et tidspunkt skal man jo gøre op, hvor det er, man skal lægge sit hjerte.

Kl. 17:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:20

Morten Bødskov (S):

Jeg vil med spænding vente på svaret om, hvor man skal lægge sit hjerte. Jeg synes, at vi har haft en konstruktiv proces i timerne op til den her debat og har fundet sammen om et forslag til vedtagelse. Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF, fru Pia Christmas-Møller og hr. Christian H. Hansen har fundet sammen i det, som jo må siges at være dagens mest ambitiøse forslag til vedtagelse, som jo peger på lige nøjagtig det, spørgeren spørger om, nemlig behovet for at tage de fornødne initiativer til at sikre fornyet vækst og beskæftigelse.

Den her plan kommer, og den bliver fremlagt, når den er færdig. Den vil være et markant brud med den chokkur, som regeringen har fremlagt som en overordnet strategi, dog uden stadig væk at sige, hvor besparelserne skal findes, om det er pensionisterne, om det er børnene, om det er sygehusene, eller hvem det er, der skal rammes af den borgerlige hammer.

Kl. 17:21

Formanden :

Så er det fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Ordføreren svarede ikke på fru Colette L. Brix' spørgsmål. Er tolærerforslaget med i pakken?

Kl. 17:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:21

Morten Bødskov (S):

Enten har spørgeren ikke hørt efter, eller også er hun allerede ihærdig efter at stille et spørgsmål mere, men den pakke bliver fremlagt, når den er færdig, og så vil man kunne se, hvad den indeholder. Jeg kunne have ønsket mig, at regeringen havde været lige så konkret, som Socialdemokraterne rent faktisk er på vej til at blive, for hvis regeringen havde haft en plan, ja, så skulle den da have stået i det her forslag til vedtagelse, man har fremsat i dag. Men er sandheden ikke den, at man ikke kan blive enige? Der er jo ikke et af de tal, som regeringen har fremlagt, for milliardbesparelser – uden at sige, hvem de i øvrigt rammer – der er jo ikke et af de tal, som Dansk Folkeparti har erklæret sig enig i. Derfor står der intet i det her forslag til vedtagelse om, hvad det er for en plan, man agter at fremlægge, som jeg forstår man arbejder på, og som først kommer i august.

Kl. 17:22

Formanden :

Fru Louise Schack Elholm.

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan tydeligt høre, at ordføreren gør alt, hvad han kan, for at undgå at svare på spørgsmålene. Men jeg spørger igen: Er tolererforslaget indeholdt i pakken – står man ved sine løfter – og hvor meget er det indeholdt med, og hvor meget vil man finansiere det med, hvor meget koster det?

Kl. 17:22

stillet spørgsmål, ja, op til ti, hvis ikke flere gange, om, hvad tallet er, og ikke har svaret. Det er der en af to grunde til. Den ene grund er, at man ikke ved det, og det er jo i sig selv dybt sørgeligt, at man som finanspolitisk ordfører ikke kender tallet på alle de løfter, man har givet. Den anden grund er, at man simpelt hen godt ved det, men vil holde det skjult for befolkningen, fordi man udmærket godt ved, at regningen ikke kan betales. Hvilken af de to grunde er det, spørger jeg hr. Morten Bødskov?

Kl. 17:22

Kl. 17:25

Formanden :
Ordføreren.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:22

Kl. 17:25

Morten Bødskov (S):

Det var fire spørgsmål. Jeg skal prøve at svare på dem. Planen arbejder vi på, den bliver fremlagt, når den er færdig, og man vil helt sikkert kunne se, at der også er nogle målrettede løft af de svigt, som den her regering har udsat vores folkeskole for. Der er initiativer i vores politiske forslag – de er allerede kendt – som vil betyde, at vores folkeskole bliver løftet, at de børn og unge, som kommer fra vanskelige kår, får det bedre, at de får bedre chancer for at lære, at de får bedre chancer for at gennemføre en ungdomsuddannelse, og at de får bedre chancer for at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet og skabe deres egen identitet frem for det, de har oplevet de sidste 8-9 år, hvor de svigt, der har været, har stået i kø.

Kl. 17:23

Morten Bødskov (S):

Den eneste begrundelse, der er for spørgsmålet, er, at spørgeren har stirret sig blind på et stykke præfabrikeret makværk fra Venstres pressetjeneste. Det, der er vilkårene nu, er, at vi står i en af danmarkshistoriens værste økonomiske kriser. Socialdemokraterne har klart tilkendegivet i vores forslag til vedtagelse i dag nogle klare pejlemærker for, hvor det er, vi mener der skal findes midler, og hvor det er, vi mener der ikke skal spares. I stedet for at sidde og ryste på hovedet kunne man kigge ned mod bordpladen og læse forslaget til vedtagelse, der garanteret ligger foran spørgeren. Deri står jo et klart alternativ til det, som regeringen har lagt for dagen. Socialdemokraterne, Radikale, SF, hr. Christian H. Hansen (UFG) og fru Pia Christmas-Møller (UFG) i et bredt samarbejde ønsker ikke den chokkur, som regeringen har fremlagt som sine strategiske overordnede overvejelser.

Kl. 17:26

Formanden :

Så er det hr. Michael Aastrup Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:23

Formanden :

Så er det fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at tallet for alle løfterne ikke er 51,5 mia. kr. – det er man totalt uenig i. Ordføreren har prøvet at lade være med at svare på, hvad tallet så er, men han må som finanspolitisk ordfører og som ordfører for et parti, der prøver at være regeringsdueligt, kunne forventes at have et tal. Så kan vi ikke få det nu? Nu har vi efterspurgt det så mange gange. Hvad er tallet, hvis ikke det er 51,5 mia. kr., som vi ellers har regnet os frem til?

Kl. 17:24

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når man indkalder til møde, plejer man at have en dagsorden og en plan. Jeg har så erfaret nu, at vi har siddet i adskillige timer og ikke fået planen. Jeg forstår ikke, at man indkalder til møde om et så væsentligt punkt uden en plan, men jeg kan godt forstå det, for det drejer sig jo også om, at det fasttømrede, tætte samarbejde mellem Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne er så svært at styre, fordi der bliver ved med at komme ny tal oveni, nye udgifter.

Under debatten i torsdags, hvor netop det tætte samarbejde fremlægger et beslutningsforslag om loftet på de gymnasiale uddannelser, altså loftet over antallet af elever, bliver der svaret fra talerstolen, at man ikke kan regne. Normalt er det ministerets beregninger, man læner sig op af, men de virker simpelt hen ikke troværdige, og derfor siger man, at man har sat 200 mio. kr. af. Så på sådan en almindelig torsdag aften ryger der lige 200 mio. kr. oven i udgifterne. Jeg kan godt forstå, at det er svært at lave planen, men fortæl os: Hvad er planen?

Kl. 17:28

Formanden :
Ordføreren.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:24

Kl. 17:28

Morten Bødskov (S):

Jamen årsagerne til, at det ikke er 51 milliarder, er det, som jeg har forsøgt at påpege gentagne gange. Jeg er godt klar over, at når man er udstyret med præfabrikerede spørgsmål fra Venstres pressetjeneste, kan det være svært lige at afvige fra skiven. Men pointen er jo den, at det er noget makværk, man har lavet, det indeholder så mange fejl og så mange fortielser og forglemmelse og bevidste drejninger af socialdemokratiske forslag, og det holder ikke. De forslag, vi har fremsat, indeholder sunde, socialdemokratiske synspunkter, som vi agter at gennemføre med vores ønske om at forandre Danmark.

Kl. 17:25

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 17:25

Morten Bødskov (S):

Hvis spørgeren lige vil kigge ned i bordpladen, kan hun se, at der ligger et forslag til vedtagelse fra Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne, SF, fru Pia Christmas-Møller og hr. Christian H. Hansen. Det står der. Det er langt mere ambitiøst end det, regeringen har været i stand til. Der er her pejlemærker for, hvilke problemer Danmark

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg må indrømme, at jeg er dybt skuffet og egentlig også lidt chokeret over, at Socialdemokratiets finanspolitiske ordfører nu har fået

står i, hvilke udfordringer vi står over for, og så er der tre pejlemærker for, hvor vi skal bevæge os hen. Tre pejlemærker.

Hvis man læser det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremlagt, kan man se, at der er alle mulige konstateringer, og alt muligt bagudskuende, og al mulig ingenting, faktisk. Det er da dybt bekymrende, at dem, den danske befolkning har sat til at varetage regeringsansvaret i det her land, ingenting fremlægger, når Folketinget beder om at høre, hvilke overvejelser regeringen gør sig om, hvordan man vil råde bod på det kaos, som man selv har bidraget til at skabe, i dansk økonomi, hvordan det skal løses.

Kl. 17:29

Formanden :

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 17:29

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg spurgte mødeindkalderen: Hvad er planen? Jeg har egentlig også spurgt til den økonomiske plan, for hvad er tallet? Når vi en ganske almindelig torsdag aften får lagt yderligere oveni, kan jeg godt forstå, at det er svært for Socialdemokraterne at regne ud, hvad tallet skal være, men hvad er planen? Det er jer, der har indkaldt til debatten i dag. Kom med det! Hvad er tallet?

Kl. 17:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:29

Morten Bødskov (S):

Vi har indkaldt til en forespørgsel, hvor vi beder regeringen gøre sig nogle overvejelser om, hvordan den har tænkt sig at løse problemet vedrørende det hul, der er i dansk økonomi. Vi har fremlagt et vedtagelsesforslag, som er både bredere og mere omfangsrigt end det, regeringen er i stand til. Jeg konstaterer, at den her debat indtil videre har vist, at der partimæssigt står et bredere flertal bag det her forslag til vedtagelse i Folketinget, end der gør bag det andet.

Jeg må bare undre mig over, at man, når man er sat til at varetage det her lands interesser, når man har givet ufinansierede skattelettelser, som har slået et hul i kassen, som ikke er indfriet nogen steder, når man med det flertal åbenbart er i stand til at holde en fest, så ikke er i stand til bare at komme med antydninger af, hvordan regningen skal betales. Det er det, der for mig at se er konklusionen på den debat, vi har i dag.

Kl. 17:30

Formanden :

Tak til hr. Morten Bødskov som ordfører. Der var en tidsfrist til 17.35, og den har vi overholdt.

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:31

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Når vi har debatter her i Folketingssalen, plejer det at være både nytigt og godt at få vurderet, hvad de forskellige partier mener om forskellige ting. Men man kan sige om debatten i dag, at den har stået meget i stampe, og når sådan en debat står i stampe, har det ofte en årsag. Årsagen er, at dem, der gerne har villet have den her debat, altså forespørgerne Socialistisk Folkeparti, Socialdemokraterne og De Radikale, ikke selv er kommet med et bud på, hvor den her debat skal føre hen, altså hvilken plan man mener man har for, hvad der skal ske i forhold til de udfordringer, der er for dansk økonomi i øjeblikket.

Derfor kan man jo undre sig over hele forløbet af den her debat. Den bliver anmeldt den 3. marts i år. Socialdemokraterne og SF siger, at der vil komme en økonomisk plan fra dem relativt kort tid efter, og så må man tro, at intentionen med den her debat i virkeligheden har været, at den skulle komme på et tidspunkt, hvor der var en plan, altså hvor vi kunne vurdere, hvad det var, den såkaldte opposition ville. Men den plan er ikke kommet. Man lovede faktisk på et tidspunkt, at når man var vendt tilbage efter påske, ville der komme en plan som sådan et lidt forsinket påskeæg, men det er jo lang tid siden, og det ligger stadig væk ikke nogen plan. Jeg synes, det er ærgerligt, når man vælger at bruge meget tid på en debat, at der så ikke rigtig er noget nyt fra oppositionen til den pågældende debat.

Ja, det eneste, man kan sige, hvis man kigger tilbage på, hvad der har været af planer – det har så været fra Socialdemokraterne, men jo bakket op af Det Radikale Venstre – er, at vi her i foråret 2010 skulle have en afstemning om alle forbeholdene. Vi skulle have en afstemning, hvor vi bl.a. skulle vurdere, om Danmark skulle tilslutte sig euroen og fjerne kronen. Det ønskede Socialdemokraterne, og de har en fast plan for det. Den plan er vel stadig væk til diskussion, går jeg ud fra. Det er nok ikke rigtig tidspunktet med den store udfordring, euroen står over for i øjeblikket, at gennemføre noget sådant.

Det er bare et eksempel på, at der ikke rigtig er nogen ræson i de alternativer, der foreslås. Der hælder vi mere til statsministeren, der netop har sagt, at det ikke er den rigtige timing. Hvis der skal være nogen diskussion om det, er det i hvert fald ikke nu, på et tidspunkt, hvor euroen er ekstremt presset og man i øvrigt simpelt hen risikerer en kollaps for EU's finanspolitik.

I det hele taget er det jo heldigvis sådan, at selv om den internationale økonomiske krise, som den har været, har vendt op og ned på den økonomiske virkelighed i Danmark, er vi i den situation nu, at økonomien er i bedring. Der er spirende forårsoptimisme rundt omkring. Vi har set et lille fald i ledigheden så sent som i dag, vi ser stigende forbrugerforventninger, en stigning i dankortomsætningen, og det vil vi i Dansk Folkeparti tilskrive, at regeringen og Dansk Folkeparti haft held med løbende at dosere på den rigtige måde, når det gjaldt de initiativer, der skulle tages for at skubbe på økonomien på de rigtige tidspunkter og bremse op på de rigtige tidspunkter, når der var brug for det.

Men det, der så er sket, ligesom det er sket i en række andre lande, er jo, at den krise har efterladt staten med et stort underskud på budgettet, og det er sådan, at der i de kommende år er brug for nogle tiltag i milliardklassen for at få dansk økonomi tilbage i det rigtige gear og genoprette de offentlige finanser. For at opfylde EU's krav skal Danmark effektivisere for 24 mia. kr. frem mod 2013, og for fortsat at styrke velfærden i fremtiden er der selvfølgelig behov for, at vi på Christiansborg politisk følger op på den udfordring, som følger af finanskrisen.

Regeringen har fremlagt sit bud på en genopretningsplan, som vi har læst med interesse. Dansk Folkeparti vil ikke entydigt bakke op om den plan, det ved alle. Det vigtigste for Dansk Folkeparti er, at kernevelfærden ikke forringes. Velfærden, herunder de borgernære områder, som er en vigtig del af vores velfærdspolitik i Danmark, er jo et område, som har fået tilført over 60 mia. kr. mere siden 2001, og det område skal fortsat, hvis det står til Dansk Folkeparti, have tilført midler.

Så den plan, der skal gennemføres på et tidspunkt, ønsker Dansk Folkeparti indflydelse på. Vi ønsker, at man ser på flere finansieringskilder, og vi kunne meget vel pege på sådan noget som erhvervsstøtteordninger, administration i kommunerne, som der godt kan blive sparet og effektiviseret på, ulandsbistand og integration, hvor vi ønsker at flere ikkevestlige indvandrere kommer ud på arbejdsmarkedet og rent faktisk bidrager til det danske samfund. Alene det ville skaffe os 24 mia. kr. om året, hvis det var sådan, at man

havde en lige så høj beskæftigelse blandt de grupper, som man har blandt danskere her i landet.

Så der er nok at tage fat på. Vi er klar til at tage fat, og vi kunne godt ønske os, at flere var det. Men der er altså nogle, der har valgt hængeskøjlen, og det må de jo så gøre. Vi gør det ikke.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en del, der har bedt om ordet. Jeg nævner lige hr. Frank Aaen, hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, fru Christine Antorini, hr. Benny Engelbrecht og hr. Morten Østergaard. Hvis jeg har overset nogen, må man lige reagere. Den første er hr. Frank Aaen.

Kl. 17:37

Frank Aaen (EL):

Jeg skal gøre det meget kort. Vil Dansk Folkeparti garantere ikke at medvirke til en aftale, der forringer velfærden ude i kommunerne?

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Peter Skaarup (DF):

Vi ønsker ikke at forringe velfærden ude i kommunerne – absolut ikke. Vi er klar over, at der er noget, der skal kigges på, en udfordring, og der lytter vi selvfølgelig til, hvad regeringen siger, og vi har også vores egne planer for, hvad der skal ske. Når den tid kommer, hvor vi skal sætte os ned omkring et forhandlingsbord, fremfører vi vores ting, og så bliver vi forhåbentlig enige om noget, der er fornuftigt.

Det er jo en kendt sag, at vi i Dansk Folkeparti ikke ønsker det, som nogle har talt for, nemlig besparelser på eksempelvis efterlønnen, som er en del af det, man kan kalde kernevelværdien. Der har bl.a. den nye formand for Kommunernes Landsforening, der i øvrigt er socialdemokrat, Jan Trøjborg, rejst en debat om det. Det ønsker Dansk Folkeparti ikke. Vi ønsker at bevare efterlønnen ud fra de retningsslinjer, der er i den såkaldte velfærdsaftale. Så der er ting her, der skal tales om, og vi er grundlæggende for, at Danmark skal have et fortsat velfærdssamfund, hvor vi tager hånd om de svageste i samfundet.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:38

Frank Aaen (EL):

Nu spurgte jeg ikke om, hvad Dansk Folkeparti ikke ønsker. Jeg spurgte om, om vi kunne få en garanti for, at man ikke indgik en aftale, der forringer velfærden ude i kommunerne. Og så har jeg et nyt spørgsmål: Vil Dansk Folkeparti tage afstand fra, at besparelserne på de offentlige budgetter fremrykkes af hensyn til EU's konvergenskrav og ikke, som regeringen oprindeligt foreslog, godt kunne trækkes over flere år?

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Peter Skaarup (DF):

Vi er ikke forlovet med EU – det tror jeg godt at hr. Frank Aaen ved – men vi er klar over, uanset om det er EU eller andre, der siger det, at der er en udfordring, når det gælder økonomien og budgetproblemerne i øjeblikket, fordi man har valgt, og det var nødvendigt, at

pumpe nogle penge ud til forbrug med henblik på at få sat gang i hjulene.

Når det gælder spørgsmålet om det, der sker i kommunerne, er det jo en kendt sag, at Dansk Folkeparti ikke synes om, at vi bare siger til kommunerne: Nu laver I de og de præcise besparelser, eller nu får I de og de penge. Vi ønsker grundlæggende i Dansk Folkeparti, at vi har mere hånd i hanke med, hvad kommunerne gør. Jeg tror, at man må sige, at i hvert fald nogle kommuner forsøger på at presse politikerne ved at fremdrage eksempler på, hvor de vil skære, hvis de på den ene eller anden måde bliver udsat for et pres fra regeringens side.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at vi skal være meget præcise og skal være meget oprigtige, når vi siger til kommunerne, at det f.eks. ikke er på ældreområdet, der skal effektiviseres. Vi ønsker effektivisering, når det gælder administration i kommunerne. Det er vores første valg.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Morten Bødskov (S):

Det står jo tindrende klart i dag, at den nulvækst, som regeringen har tænkt sig at gennemføre, er lig med nedskæringer i velfærden. Der er der jo så bare et spørgsmål. Når regeringen nu har tænkt sig at lade sine ufinansierede skattelettelser betale af nedskæringer på velfærden, er Dansk Folkeparti så enig i det? Er man enig i, at man skal finde 13,5 mia. kr. på de offentlige serviceudgifter frem til 2013?

Et andet spørgsmål lyder: Er man enig med finansministeren i, at det er sådan noget, man kan gøre stort set uhindret, bare man lige holder udgifterne lidt i ro?

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Peter Skaarup (DF):

Der er noget helt grundlæggende forkert ved den tilgang, som hr. Morten Bødskov har til det her. Det er i øvrigt en tilgang, som både fru Helle Thorning-Schmidt, som er formand for Socialdemokraterne, og SF's hr. Villy Søvndal har gentaget som sådan en grammofoonplade. Jeg har i hvert fald tit hørt den, når jeg har set tv-avis. Det er sådan en grammofoonplade, der går på, at regeringen har nogle ufinansierede skattelettelser, der er skyld i alle ulykkerne. Men der er én helt grundlæggende fejl ved det ræsonnement. Der er ikke tale om ufinansierede skattelettelser. Der er tale om, at der er givet nogle penge ud i forbrug, som på et tidspunkt kommer ind igen. Det vil sige, at den skatteomlægning, der blev lavet, er finansieret, og den er faktisk mere end finansieret. Den er overfinansieret. Der kommer flere penge ind til sidst, end der bliver brugt, og det er vel at mærke nogle af dem, der er allerbedst stillet i det danske samfund, der kommer til at betale. Det er lige som om, at det ønsker hr. Morten Bødskov slet ikke at høre på eller se på, men det er sandheden, og derfor er det da meget godt lige at få det sagt her, inden den grammofoonplade kører videre – men det gør den nok alligevel.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 17:42

Kl. 17:46

Morten Bødskov (S):

Jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti er stolt af, at man har været med til at lave en skatteaftale, som giver Danske Banks direktør en årlig skattelettelse på 0,5 mio. kr. Det forstår jeg at man er uhyre stolt af. Det, der imidlertid er hovedproblemet for de diskussioner, vi har lige her i dag om holdbarheden i regeringens egen økonomiske 2015-plan, er den skattelettelse, der blev givet i 2007. Der stod, at den ville være finansieret inden for rammerne af 2015-planen, og når 2015-planen ikke hænger sammen og de arbejdsmarkedsreformer, man skulle have lavet, ikke er indfriet, er skattelettelserne for 2007 ikke finansierede. Derfor er Dansk Folkeparti jo på vej til at indskibe sig i nu, at de skattelettelser, man har givet til nogle af de mest velstillede i vores samfund i 2007, skal betales af besparelser på pensionisternes hjemmehjælp og børnenes pasning eller på folkeskoleelevernes undervisning. Er man uenig i, at der er et hul i regeringens 2015-plan, som regeringen nu vil indfri ved nulvækst og øgede besparelser i staten?

Kl. 17:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at hr. Morten Bødskov burde være saglig her, og den saglige diskussion i den her sag bør være: Når nu hr. Morten Bødskov, fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal taler om, at nu har regeringen lavet ufinansierede skattelettelser, som betyder det og det og det – at vi har et kæmpe problem, – så ved hr. Morten Bødskov godt, at det ikke er situationen. Situationen er, at de, og det kan være Danske Banks direktør eller andre, der er forholdsvis højtlojnnede, også er dem, der kommer til at betale og betale mere end det, der er hr. Morten Bødskovs udgangspunkt. Vi har lige haft diskussionen, hr. Morten Bødskov kender den godt, diskussionen om det, at man har en pensionsordning, der beløber sig til op mod 400.000 kr. eller over 400.000 kr., og der har regeringen og Dansk Folkeparti jo netop sikret, at de, der virkelig har så store beløb at sætte af til pension hvert år, bliver beskattede. Det er jo et eksempel på, hvor vi hiver penge ind igen. Så man skal ikke komme og sige, at den her skatetomlægnings ikke hænger sammen, for det gør den.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren bedes overholde taletiden generelt. Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Ole Sohn (SF):

Nu har jeg så meget tiltro til Dansk Folkeparti, at jeg er hundrede procent sikker på, at man også vil støtte de her nedskæringer over for kommunerne, på nøjagtig den samme måde som man har støttet alle andre initiativer fra regeringen siden 2001. Jeg har fuld tiltro til, at det også ender sådan den her gang, hvis ikke der kommer et valg imellem.

Derfor vil jeg ganske enkelt spørge hr. Peter Skaarup om holdningen til regeringens udspil til en dagpengereform. Det bliver åbentbart en del af forhandlingerne. Vil Dansk Folkeparti medvirke til forringelser af dagpengesystemet i forbindelse med de forhandlinger, der skal være her i sommer?

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.**Peter Skaarup (DF):**

Igen synes jeg, at hr. Ole Sohn gør sig skyldig i det samme, som hr. Morten Bødskov gjorde før, nemlig at der i det, der spørges om, ligger en forudsætning, der er helt forkert. Der er en forudsætning, der hedder, at Dansk Folkeparti har skåret ned på velfærden og vil gøre det igen. Men må jeg ikke godt lige sige, at velfærden og de borgerne nære områder jo har fået tilført – det håber jeg vi er enige om; det er det, tallene siger – over 60 mia. kr. mere siden 2001, hvor VK-regeringen trådte til, og Dansk Folkeparti har så været med i den udvikling. Altså 60 mia. kr. mere.

Det, vi så taler om, er, om der muligvis skal tages nogle penge tilbage, med henblik på at vi kan løse den udfordring, der er med hensyn til budgettet. Der er det bare, at vi må gå ind i de forhandlinger, der er nu, og have mulighed for at snakke om hvad som helst. Regeringen har sagt i dag, at de ikke er fremmede over for at se på dagpengene, men at de er klar over, at det ikke er det rigtige tidspunkt. Vi har på et tidligere tidspunkt sagt, at man da måske godt kunne kigge på rådighedsreglerne, men for os er det heller ikke en aktuell diskussion lige nu.

Så der er ikke nogen, der ikke vil gennemføre reformer eller gøre noget. Det tror jeg i og for sig at både regeringen og Dansk Folkeparti vil, når tid er.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Sohn.

Kl. 17:47

Ole Sohn (SF):

Jeg startede sådan set med at rose Dansk Folkeparti. Jeg sagde, at jeg har fuld tiltro til, at Dansk Folkeparti vil støtte regeringens politik, for det har de gjort i 8½ år. Så skal man da ikke blive fornærmet eller sådan nærmest undskylde det. Sådan tror jeg det ender, så det vil jeg slet ikke gå ind i.

Finansministeren sagde i dag, at der ville blive præsenteret et forslag til en dagpengereform som et led i forhandlingerne, og da Dansk Folkeparti jo er parlamentarisk grundlag, er det enkle spørgsmål, om Dansk Folkeparti vil støtte forringelser af dagpengesystemet. Der kan jo svares ja eller nej, så jeg gentager spørgsmålet: Vil Dansk Folkeparti støtte regeringens eventuelle nedskæringer i dagpengesystemet, hvis det er det, der ligger i det dagpengeudspil, som regeringen kommer med?

Kl. 17:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:48

Peter Skaarup (DF):

Det er et meget godt trick, når politikere sådan bringer nogle forudsætninger ind, som ikke er korrekte, for så kan man blive trængt lidt i defensiven. Men jeg gider ikke blive trængt i defensiven her, for sagen er, at jeg hørte, hvad finansministeren, hr. Claus Hjort Frederiksen, sagde, og finansministeren sagde, at det var en kendt sag, at regeringen tidligere havde arbejdet med at forbedre dagpengereglerne, sådan at man syntes, at de var mere rimelige, men samtidig sagde finansministeren også i dag, at der ikke var aktuelle planer om det nu. Så det, som hr. Ole Sohn siger, om, at det vil blive lagt frem som et led i forhandlingerne, var ikke det, finansministeren sagde – han sidder og nikker.

Så situationen er, at der er en forkert tilgang til det her fra hr. Ole Sohns side. Men at vi så i Dansk Folkeparti er imødekommende over for, hvad der måtte være af forskellige forslag, og siger, at det da

godt kunne være, at vi, hvis det skulle komme til det, skulle gå ind og kigge på nogle af rådighedsreglerne i forbindelse med dagpenge, at man reelt skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, er jo så en anden sag. Men det behøver bare ikke leve op til den der dommedagsprofeti, som hr. Ole Sohn bragte frem.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 17:49

Kl. 17:49

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kunne godt tænke mig, at vi tog noget af lyrikken væk, og at hr. Peter Skaarup bare svarer sådan meget direkte på, hvad Dansk Folkeparti støtter, og hvad man ikke støtter. Støtter Dansk Folkeparti regeringens forslag om nulvækst? Støtter Dansk Folkeparti regeringens forslag om at reducere overførslerne med 10 mia. kr.? Og støtter Dansk Folkeparti forslaget om beskæftigelsesinitiativer for 7 mia. kr.?

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:49

Peter Skaarup (DF):

Som jeg ved, at hr. Kristian Thulesen Dahl, vores finansordfører, har sagt, da oplægget fra regeringen kom – hvor regeringen har et bud på det, og det er mere, end man kan sige om Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti – har vi ikke skrevet under på noget, som regeringen er kommet med. Vi synes, det er godt, at regeringen spiller ud med noget og er klar over, at der er noget, der skal kigges på, at der skal skabes nogle løsninger, men vi har ikke skrevet under på regeringens oplæg.

Vi har vores egen tilgang til det her, og vi har bl.a. sagt, at vi da er bekymrede, hvis det, som regeringen er inde på her, vil kunne komme til at gå ud over de ældres velfærd ude i kommunerne eller sundhedsvæsenet eller lignende. Så det her er et arbejde, der skal gøres grundigt, når det på et tidspunkt skal gøres. Og der har vi vores egne ideer til det.

Men vi har ikke hevet tæppet væk under det, som regeringen er kommet med, for vi synes, det er fornuftigt og sagligt, at man kommer med et bud på det, i stedet for at gøre som S og SF, der ingen bud har.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:51

Margrethe Vestager (RV):

(*Finansministerens mobiltelefon ringer*). Det er altid rart med lidt underlægningsmusik her fra finansministeren – jeg kan meget godt lide den introduktion. Det var en fin melodi som intro, og den kan måske også kaste et formildende skær over det meget klare nej fra Dansk Folkepartis ordfører: nej til nulvækst, nej til 10,5 mia. kr. i reduktion af overførslerne, nej til beskæftigelsesinitiativer på 7 mia. kr. Det svarer jo fuldstændig til det, ordføreren sagde.

Til gengæld siger ordføreren også, at de har deres egne ideer i Dansk Folkeparti. Vil ordføreren så sige lidt mere om, hvad det er for nogle ideer, der kan træde i stedet, når nu det er et meget klart, men jo også sådan meget nøgtern nej til regeringens helt overordnede sparemålsætninger?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:51

Peter Skaarup (DF):

Det synes jeg at jeg var inde på i talen, men jeg vil meget gerne lige gentage, at noget af det, vi synes, det er relevant at kigge på, jo er det registreringssystem, man har haft i kommunerne, hvor vi her før 2010 gennemførte at give kommunerne en mulighed for at kunne gøre tingene lidt nemmere, lidt mere enkle i forhold til administrationen over for borgeren. Det tror vi der er noget at hente ved. Og vi tror også på, at hvis man kunne udnytte it-systemerne bedre i kommunerne ved at sende nogle medarbejdere, der måske er faldet ind i nogle gamle vaner og ikke bruger systemerne på den rigtige måde, på kursus, så er der også noget at hente.

Vi tror også på, at vi kan få flere af de ikkevestlige indvandrere og deres efterkommere i arbejde, og der er også penge at hente for samfundet, fordi de i for høj grad i dag ikke er i arbejde og ikke bidrager. Så tror vi på, at man kan finde penge i det, man kalder erhvervsstøtten. Det vil vi gerne gennemgå og se på, om det er nødvendigt, at vi har alle de erhvervsstøtteordninger. Så er der ulandsbistanden, som jo har haft en tendens til at vokse kraftigt i nominelle beløb. Her er der også udmærket mulighed for at finde nogle penge.

Så der er ingen grund til, at vi skærer ned i det, der hedder kernevelfærden, hvis vi kan finde pengene andre steder, og det tror jeg vi kan.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Christine Antorini (S):

Tak. Uagtet at hr. Peter Skaarup forsøgte at give nogle bud på, hvordan man vil dække det hul, som regeringen med Dansk Folkepartis støtte jo har været bagmand for, så er det jo det, der de facto er konstellationen: Dansk Folkeparti har sammen med Venstre og Konservative haft den økonomiske og politiske magt i 9 år, og nu står vi med et kæmpe hul i statskassen. Vi ved godt, at hr. Peter Skaarup jo ikke kommer igennem med at løse hele den danske økonomiske krise ved at skære i ulandsbistanden – det er et fattigt bud, må man sige, at komme med. Vi ved, at når det kommer til stykket, ender Dansk Folkeparti med at gøre det, der skal til, og som regeringen gerne vil have. Det blev sagt helt tydeligt af finansministeren, at der skal ske nedskæringer i den offentlige sektor.

Mit spørgsmål lyder: Når det ikke skal være på ældreplejen, hvor er det så, Dansk Folkeparti mener, der skal skæres?

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes egentlig lige, at jeg svarede fru Margrethe Vestager på, hvor det var, vi kunne finde nogle penge til velfærden. Jeg nævnte f.eks. den undersøgelse, der er blevet lavet for Nykredit, som viser, at hvis indvandrere fra ikkevestlige lande bliver lige så erhvervsaktive som danskere, vil der være en gevinst på omkring 24 mia. kr. om året, forstået på den måde, at det beløb ville være til rådighed for samfundsøkonomien, hvis de ikkevestlige indvandrere arbejdede i samme grad, som danskerne og de vestlige indvandrere i Danmark gør det.

Det tal bakkes i øvrigt op af en tidligere undersøgelse fra det, der hedder DREAM, som viser, at det vil koste samfundet cirka 33 mia. kr. årligt, at indvandrere og deres efterkommere har en anden økonomisk adfærd end den resterende del af befolkningen. Så det er et kontant område, hvor man kunne gøre mere, og hvor der er penge, store beløb, at hente, så vi undgår, at der skal røres ved efterlønnen og flere af de andre meget ømme ting, som vi ikke vil røre ved.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 17:55

Christine Antorini (S):

Vi ved jo godt alle sammen, at det her er rent tomme ord, for den indsats kunne Dansk Folkeparti jo have haft gennemført i de 9 år, hvor Dansk Folkeparti har været en de facto del af den regering, der har været der, og det er ikke sket. Så det er jo nogle papirpenge, der ikke kommer i spil. Det, der er i spil, er et kæmpe hul i statskassen, bl.a. fordi der er blevet hældt penge ud i skattelettelser til de rige med Dansk Folkepartis støtte.

Jeg kunne godt tænke mig at fortsætte det der med ældreplejen, for Ældre Sagen er jo dybt bekymret over, hvilke tiltag, der kommer til at ramme de ældre, Dansk Folkeparti kunne finde på at lægge stemmer til igen. Jeg vil stille ordføreren et spørgsmål, og det er direkte stjålet – det vedkender jeg mig – fra et spørgsmål, som Ældre Sagen har stillet.

De spørger således: Hvordan vil man i Dansk Folkeparti undgå omfattende nedskæringer i ældreplejen og på landets sygehuse, når antallet af ældre stiger i de kommende år, samtidig med at man vil fastfryse de offentlige udgifter? Det er et spørgsmål fra både Ældre Sagen og nu også Socialdemokraterne til Dansk Folkeparti.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:56

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes jo egentlig, at fru Christine Antorini skulle vende det her om, i stedet for, som jeg synes lidt hun gør, at skælde ud på Dansk Folkeparti. I forhold til at der kommer flere ældre, og at der er en udfordring i at sikre den rette hjælp til dem, skulle Socialdemokraterne gå sammen med Dansk Folkeparti om at stå fast på, at den justering eller effektivisering, der skal ske ude i kommunerne – og det tror jeg også at Socialdemokraterne vil ende med at synes er det rigtige – ikke skal gå ud over de ældre.

Jeg synes egentlig, at vi skulle være venner, i stedet for at jeg skal have skældud, for vi ønsker faktisk ikke, at det skal gå ud over de ældre. Vi ønsker heller ikke, at det skal gå ud over sundhedssystemet.

Det, der har været karakteristisk for Dansk Folkeparti, siden vi fik indflydelse i 2002, er jo netop, at vi har keret os om specielt de svageste pensionister, altså dem, der ikke har råd til den store pensionsopsparing. Der har vi indført ældrechecken, som vi jo har udvidet kredsen for, og som vi jævnlige har øget beløbet på, og det har vi tænkt os at fortsætte med, så vidt det overhovedet kan lade sig gøre.

Så lad os gå sammen om det i stedet for at skælde ud på hinanden.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 17:57

Benny Engelbrecht (S):

I et tidligere svar siger hr. Peter Skaarup, at DF ikke har skrevet under på noget. Det er jo i hvert fald ikke helt korrekt, i betragtning af at jeg på mit bord kan se et forslag til vedtagelse med hr. Peter Skaarups navn på sammen med Venstre og Konservative. Her ser jeg ikke, at der nogetsteds står, at man vil stå fast på, at effektiviseringer ikke skal gå ud over de ældre. Det står ikke i det forslag til vedtagelse, ikke noget sted.

Så hvad er det for nogle garantier, som Dansk Folkeparti rent faktisk giver? Jeg synes, at det spørgsmål, som fru Christine Antorini ganske rigtigt fremhæver er udtalt af Ældre Sagen, er meget passende at blive ved med at stille. Hvordan kan vi være sikre på, at det, som hr. Peter Skaarup siger, rent faktisk passer?

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:58

Peter Skaarup (DF):

Nu er der nogle regler for, hvor mange ord, der kan fyldes i sådan nogle forslag til vedtagelse – det ved hr. Benny Engelbrecht også godt – og derfor står der jo ikke alt. Det her kommer også an på en forhandling, og lidt i forlængelse af det svar, jeg gav til fru Christine Antorini, vil jeg sige, at vi jo har den situation nu, hvor regeringen er kommet med et udspil, og vi ønsker ikke, at det her skal gå ud over de ældre.

Hvis Socialdemokraterne er enige, er det jo godt, og så kan man medtage det i sin plan, når den kommer forsinket her om et år eller to, eller hvornår det er, altså så kan man medtage det, at man ikke ønsker, at det her skal gå ud over de ældre: det kan man jo tage med der. Vi har det med i vores papirer, så hvis Socialdemokraterne tager det med, er det jo fint; så står vi flere samlet om, at det ikke må gå ud over dem, der har slidt et langt liv og jo har behov for en ordentlig omsorg, når de bliver ældre.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:59

Benny Engelbrecht (S):

Hvis det var af hensyn til bekymring for pladsen, må jeg dog sige, at der er en hel del af det, der står i det forslag til vedtagelse, som Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative står bag, som sagtens kunne have været udeladt. F.eks. havde al selvrosen for, hvor fantastisk man har klaret krisen, strengt taget ikke været nødvendig. Det tror jeg også at Dansk Folkepartis ordfører må erkende.

Igen må vi bare, når Bjarne Hastrup fra Ældre Sagen spørger, hvordan man vil undgå omfattende nedskæringer af ældreplejen og på landets sygehuse, sige, at det da er et yderst relevant spørgsmål. Jeg kan ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti ikke vil være med til mere konkret at sige: Her er et område, som vi må have nogle konkrete handlinger på, sådan som det bl.a. er foreslået af den samlede opposition i dag.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved godt, at Socialdemokraterne har meldt sig meget ud af mange ting og ikke rigtig ønsker at tage et medansvar, men i Dansk Folkeparti vil vi gerne tage et medansvar.

Gangen i det her er jo, at regeringen har fremlagt sin plan – den bliver nok udvidet yderligere på nogle områder med forklaringer, initiativer osv., men man har fremlagt en plan. Så sker der det på et tidspunkt, at der bliver nogle samtaler med de forskellige partier, med henblik på at man kan blive enige om noget fælles, der så kan blive virkeligheden. Der er det så, vi siger, at vi vil byde ind med et ønske om, at det ikke skal gå ud over de ældre, og vi vil i øvrigt være meget præcise i forhold til at sikre, at de kommuner, der så har udfordringer på det her område – det har de fleste kommuner – ikke begynder at skære ned alligevel. Og så kan vi forhåbentlig komme ud med et færdigt resultat.

Så derfor vil vi jo ikke på det her tidspunkt i processen fælles kunne komme med det præcise budskab, som hr. Benny Engelbrecht efterspørger i et forslag til vedtagelse her i dag, men det kommer forhåbentlig senere.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 18:01

Morten Østergaard (RV):

Hr. Peter Skaarup siger, at Dansk Folkeparti ikke har skrevet under på noget. Umiddelbart efter at regeringen fremlagde sin omprioreringsplan på 10 mia. kr. – det er den, der skulle føre til 8.000 kommunale fyringer – sagde hr. Kristian Thulesen Dahl til Ritzau: Det afgørende slag kommer til at stå om, hvor pengene skal findes. Vi skal se, om ikke vi kan anvise mere konkret, hvor pengene skal komme fra, for så sikrer vi, at vi ikke rammer kernevelfærden.

Jeg går ud fra, at det står til troende, og at vi dermed også kan være enige om, at den plan, som regeringen har fremlagt – inklusive den her omprioreringsplan, der jo hverken bringer os nærmere holdbarhed på sigt eller opfyldelse af konvergenskravene, fordi alle pengene bliver brugt igen – er der heller ikke enighed om mellem regeringen og Dansk Folkeparti, for ellers var der vel ikke noget at forhandle om, for ellers var der vel ikke noget at pege på, i forhold til hvor pengene skal komme fra.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Peter Skaarup (DF):

Der er to muligheder i sådan en situation. Den ene ville være, at regeringen gik og puttede med tingene og så lavede nogle forhandlinger og gik ud i offentligheden og sagde: Nu har vi gjort arbejdet færdigt, og nu bliver det sådan og sådan. Sådan er det jo så ikke valgt i den her situation.

Det, man har valgt at gøre, er at sige: Det er vores plan i regeringen. Vi i Venstre og De Konservative sætter vores stempel på det, og så skal vi have støtte fra et flertal i Folketinget – det er jo ren børnelærdom for folketingsmedlemmer – og det kræver 90 mandater, så hvem vil være med? Indtil nu kan vi se, at S-SF ikke engang har deres egen plan, at de ligger i hængekøjen. De Radikale har dog en plan, men spørgsmålet er så, om den er realistisk; der er nogle problemer i den, som vi ser det i hvert fald, men det kan vi diskutere en anden gang.

På den anden side af det bliver der så en forhandling, hvor man forhåbentlig bliver enige om noget fornuftigt. Og det er jo dér, det gælder. Det er jo dér, det gælder for partierne i Folketinget om at byde ind og være konstruktive. Og der er det så, jeg siger, at vi er ekstremt konstruktive, ligesom vi altid er, fordi borgerne skal kunne se, at støtter man Dansk Folkeparti, får man også noget ud af det, for så varetager vi de interesser, som befolkningen har.

Kl. 18:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:03

Morten Østergaard (RV):

Nu kan det jo indimellem være svært at slå et klart synspunkt af hr. Peter Skaarup, men det, som jeg forstår her, er i hvert fald, at der ikke er en enighed eller en aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen, og at det eneste konkrete, vi indtil videre har set, er omprioreringsøvelsen på de 10 mia. kr., som regeringen fremlagde her midt i april.

Men tilsyneladende virker det, som om hr. Peter Skaarup og jeg så er enige om, at man ikke skal gå og putte med tingene, at regeringen skal lægge det frem, så der kan blive forhandling om det og partierne kan stille sig konstruktivt an. Vi nævner ikke i den her forbindelse, at Dansk Folkeparti jo heller ikke har nogen plan.

Men det, som jeg bare vil spørge om, er: Ved hr. Peter Skaarup, hvor regeringen vil finde de 10,5 mia. kr., som skal komme fra overførsler m.m. inden 2013, eller hvordan man vil nå frem til 7 mia. kr. i beskæftigelsesinitiativer inden 2015? Ved hr. Peter Skaarup det, eller er hr. Peter Skaarup enig med mig og andre i, at det går regeringen og putter med, at det tør de ikke lægge frem og sætte deres stempel på, så partierne kan stille sig konstruktivt an?

Det er vel en uskik, at regeringen går og putter med det, og det er sådan set bare det, vores kritik i dag har handlet om, mens vi har fremsat et forslag til vedtagelse, hvor vi stiller os meget konstruktivt an.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:04

Peter Skaarup (DF):

Jeg er altså ikke enig med hr. Morten Østergaard i den der meget store analyse og det her store beskrivelsesarbejde, der bliver lavet for at beskrive den nuværende situation. Den nuværende situation er – synes vi – at regeringen faktisk har lagt noget brugbart frem, som vi skal snakke ud fra. Og vi kommer selvfølgelig i Dansk Folkeparti – det er klart – også med vores plan og vores ønsker; det siger sig selv. Det vil da være helt rimeligt, at man gør det, og det gør vi selvfølgelig også.

Men det, vi er meget bekymrede for, er, at der er nogle, der sådan kører på fribillet, som indkalder til forespørgselsdebatter – og hr. Morten Østergaard er jo en af dem – uden at det såkaldte alternativ i oppositionen, som hr. Morten Østergaard vel nødvendigvis må være en del af sammen med Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, har noget som helst bud og slet ikke noget samlet bud på, hvad de vil.

Så skulle der være noget formål med den her debat, skulle det jo være, at man havde noget at diskutere ud fra. Det har vi ikke, og det er jo sådan set lidt underligt.

Kl. 18:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:05

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Nu vedrører den her forespørgselsdebat jo altså regeringens økonomiske politik, og det kunne da være interessant at se, hvad regeringen har i planerne. Det kunne i øvrigt også være interessant at se, hvad Dansk Folkeparti har i planerne. Hr. Peter Skaarup sagde, at Dansk Folkeparti har sin egen tilgang til det her, men den er der åbenbart ikke andre der må få noget at vide om. Der ligger en plan nede i skuffen, og vi kan håbe, at vi så får den at se, inden forhandlingerne er afsluttet.

Se, det, der jo bekymrer os, og som jeg kan forstå også bekymrer Ældre Sagen, er først og fremmest, at hr. Peter Skaarup ikke har opdaget, at i 2010 og i 2011 og i øvrigt også i 2012 er den skattereform, der er lavet, underfinansieret, og det skaber altså et hul i kassen. Det betyder, at man skal ud og dække det ind, at man skal ud og hente nogle indtægter, og det sker så ifølge regeringen ved besparelser, bl.a. i kommunerne.

Der bliver jeg nødt til at spørge endnu en gang, for jeg synes ikke, vi har fået et klart svar på det: Hvordan er det, Dansk Folkeparti forestiller sig, at de besparelser, der skal være ude i kommunerne, skal ske – og de kommer jo, siger finansministeren, de kommer ude i kommunerne, og det er mange arbejdspladser, vi snakker om – og hvad er det for nogle områder ude i kommunerne, der skal holde for?

Kl. 18:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:07

Peter Skaarup (DF):

Det bliver lagt frem, som om Dansk Folkeparti har været ude i en eller anden skatteomlægning, som ikke kommer pensionisterne til gavn. Må jeg godt lige sige til hr. John Dyrby Paulsen, at virkeligheden jo er, at det har vi netop sikret med den skatteomlægning, der er blevet lavet – og det var i øvrigt noget, Ældre Sagen var meget glad for – ved at vi forhøjede pensionstillægget. Vi har også løbende sikret, at den såkaldte ældrecheck, der går til de allersvageste pensionister, stille og roligt er blevet forøget, både med hensyn til den gruppe, der får den, og beløbet, så vi er oppe på et betragteligt beløb, som de dårligt stillede pensionister får ekstra på grund af Dansk Folkepartis indflydelse i dansk politik.

Når det er sagt, er det da korrekt, som hr. John Dyrby Paulsen siger, at der er en udfordring ude i kommunerne, og svaret på spørgsmålet er: Vi synes først og fremmest, man skal kigge på sådan noget som administrationen. Vi skal kigge på, hvordan vi får flere indvandrere i arbejde, med henblik på at de også bidrager til samfundet. Og vi skal kigge på erhvervsstøtteordningerne i det hele taget. Altså, vi skal ind og gøre noget, som de fleste vil kunne sige ikke er noget, der gør ondt på den velfærd, som vi gerne vil bevare, og som jeg håber og forstår at Socialdemokraterne også gerne vil bevare.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 18:08

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det er lidt besynderligt, hvordan hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti vil dække det her hul i kassen. Vi har i øjeblikket ca. 130.000 arbejdsløse, og så siger hr. Peter Skaarup, at hvis vi bare får nogle indvandrere fra ikkevestlige lande ud på arbejdsmarkedet, altså hvis de stiller sig bagest i den her arbejdsløshedsskø på 130.000 mennesker, sparer vi 24 mia. kr. om året. Er der noget at sige til, at vi synes, det lyder fuldstændig forrykt? Og er der noget at sige til, at

bl.a. Ældre Sagen stiller sig op og siger: Hvordan i alverden kan Dansk Folkeparti få det til at hænge sammen?

Nej, det tyder på, at også indsatsen over for de ældre og for de svage ældre ude i kommunerne kommer til at lide skade af det her. Hvorfor er det, Dansk Folkeparti har været med til en skattereform, der i virkeligheden har givet meget store beløb til dem med de største indkomster og temmelig små beløb til de svageste ældre? Kunne man ikke have taget fra skattelettelserne til dem med de meget store indkomster og have givet noget til de svageste ældre? Det havde da været noget, der kunne mærkes.

Kl. 18:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:09

Peter Skaarup (DF):

Nu ved jeg ikke, om hr. John Dyrby Paulsen ikke var i salen, da jeg forklarede, hvad der grundlæggende ligger i den her skatteomlægning, men jeg kan bare sige ganske kort, at grundlæggende ligger der faktisk i skatteomlægningen en overfinansiering – ikke en underfinansiering, men en overfinansiering – der sikrer, at der i den sidste ende kommer flere penge ind fra de bedst stillede i samfundet, f.eks. via den her pensionsordning, hvor man jo i dag kan spare ret store beløb op. Det ville man kunne gøre til en lavere skat, hvis vi ingenting havde gjort. Det sikrer Dansk Folkeparti og regeringen så at der bliver styr på, den retfærdighed bliver sikret.

Så der er et eller andet helt grundlæggende, som man er gået fejl af i en eller anden partiskole hos Socialdemokraterne, fuldstændig grundlæggende, og det synes jeg egentlig man skulle genoprette. Vi kommer meget gerne til stede, hvis man sådan under ordnede former skal fortælle, hvad skatteomlægningen grundlæggende går ud på. Det er ikke, fordi den er de vises sten, men den er ikke sådan, som hr. John Dyrby Paulsen beskriver den.

Kl. 18:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 18:10

Julie Skovsby (S):

Tak. Dansk Ældreråd peger i en udtalelse på, at besparelser og omstruktureringer, ændrede prioriteringer osv. vil få store konsekvenser for ældre patienter, og det er jo særlig de patienter, der er på de medicinske afdelinger. Det, jeg ønsker at spørge Dansk Folkeparti om, er, om Dansk Folkeparti er enig i, at når man har nulvækst, som samlet set betyder, at de offentlige udgifter ikke må stige, og man siger, at sygehusene skal tilføres flere midler, så betyder det, at der er et sted, hvor der skal betales ude i kommunerne i de dele af regionen, som ikke har at gøre med sundhedsvæsenet. Er ordføreren enig i, at det altså betyder, at det er ude i kommunerne, der vil ske nogle besparelser, og at det bl.a. er på ældreområdet, og at det også er på børn- og ungeområdet?

Kl. 18:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg er ikke enig i, at det nødvendigvis sker, men der kan jo i nogle af de her kommuner, hvor nogle af dem er de store kommuner, hvor der er mange ældre, og som er styret af Socialdemokrater, blive taget et dårligt tiltag, der kan betyde, at det kan gå ud over de ældre. Og der synes jeg, det er godt, at ældrerådene rundtomkring rejser den

her debat og gør opmærksom på, hvor det er, det kan gøre ondt, og det er bl.a. i forhold til de ældre medicinske patienter. Derfor er vi jo i Dansk Folkeparti netop også meget opmærksomme på den her sag, og vi vil, som jeg har sagt tidligere under debatten, være meget opmærksomme på, at de justeringer, der skal foretages, ikke går ud over de ældre, heller ikke de ældre medicinske patienter.

Kl. 18:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 18:12

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jamen det er jeg sådan set glad for at høre, for jeg synes jo, at Dansk Folkeparti har manglet i den her debat omkring unødige indlæggelser og medicinske patienter, som har resulteret i, at regeringen har meddelt kommunerne, at man nu gør taksten aktivitetsafhængig – man fjerner altså den faste takst og gør taksten aktivitetsafhængig. Hvor er Dansk Folkeparti henne i den debat? Der har været eksperter ude og advare om, at det her kan betyde, at ældre, der egentlig har brug for indlæggelse på et sygehus, ikke kommer af sted på et sygehus. Betyder Dansk Folkepartis ordførers udmelding i dag, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at gøre taksten for kommunen aktivitetsafhængig, når det handler om medicinske patienter?

Kl. 18:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:13

Peter Skaarup (DF):

Vi synes egentlig, det kan være fornuftigt nok, at man tildeler penge, i forhold til hvad der rent faktisk udføres af aktiviteter ude omkring lokalt. Det er et meget sundt princip, at vi er meget opmærksomme på, at alle dele af den offentlige sektor fungerer så effektivt som muligt. Men når det så er sagt, er vi jo netop, som jeg sagde før, meget opmærksomme på, at det her ikke går ud over svage ældre medicinske patienter, for det må være en bunden opgave for os, når vi har et velfærdssamfund, som vi siger at vi har brugt mange penge på at udbygge, at vi så også holder øje med, at de, der virkelig er svage, får den tilstrækkelige hjælp og den omsorg, som er nødvendig.

Så i Dansk Folkeparti lytter vi meget til, hvad Ældre Sagen er kommet frem med af eksempler, ligesom vi altid gør, fordi vi skal sikre, at der ikke er nogen ældre, der har svært ved at klare sig selv, og som falder igennem systemet.

Kl. 18:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren.

Herefter er det SF's ordfører, hr. Ole Sohn.

Kl. 18:14

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

For at få en så grundig debat som muligt vil jeg lige sige et par ord, inden man tilmelder sig, så man har lidt baggrund for at gøre det.

Jeg vil starte med at sige, at vi anerkender holdbarhedsudfordringens størrelse, og vi er enige i de 24 mia. kr., der er tilkendegivet fra regeringens side som værende nødvendige for at lukke hullet i de offentlige finanser. Vi er også enige i, at en del af udfordringen skyldes den internationale økonomiske krise, som også har påvirket Danmark. Og vi er enige – nok ikke med regeringen, men med de fleste økonomer uden for Finansministeriet – i, at det, at Danmark er ekstra hårdt ramt med et fald på 200.000 i beskæftigelsen og med en befolkning, som er blandt verdens mest forgældede, bl.a. også skyldes

regeringen og Dansk Folkepartis politik med at accelerere forbruget i en tid, hvor dansk økonomi var tæt på eller måske endda over grænsen for overophedning. Da gav man yderligere los, og så blev faldet desto mere brat.

På samme måde er det med hensyn til en række af de første skattereformer, som regeringen lavede sammen med Dansk Folkeparti i 2003 og 2007. Der blev forudsætningerne for, at de kunne være finansieret, ikke gennemført. Jeg anerkender, at det givetvis har været intentionen, men forudsætningerne blev bare aldrig gennemført, og derfor er det medvirkende til dybden af den krise, vi har i dansk økonomi. Det, der er opgaven for en ansvarlig regering, er at sikre, at den økonomiske genopretning, som er nødvendig, kommer til at finde sted på en måde, så man ikke rammer enkeltgrupper urimelig hårdt, eksempelvis daginstitutionsbørn, folkeskoleelever og ældre.

Det har været lidt overset i dagens debat, men den økonomiske udfordring er i virkeligheden langt større end underskuddet på de offentlige finanser. Vi er i en situation, hvor vi igennem de seneste 8 år har måttet konstatere, at uddannelsesniveaet i Danmark stagnerer, stik imod, hvad der er behov for. Vi er i en situation, hvor produktiviteten stagnerer, stik imod, hvad der er behov for. Vi er i en situation, hvor vi stort set ingen aktiv erhvervs politik har, stik imod det, der er behov for.

Derfor er en del af svaret, som SF peger på, både at sikre, at der bliver skabt nogle arbejdspladser her og nu, og at sikre fundamentet for en ny fremadrettet erhvervs- og vækstpolitik, som skal skabe fremtidens private arbejdspladser. Det er her, hele kernen i løsningen af den økonomiske politik ligger.

Vi skal simpelt hen ud af krisen gennem nogle økonomiske reformer, hvor vi skal se på effektivisering af den offentlige sektor. Det vil være helt relevant at se på, hvad man mere kan indføre af velfærdsteknologi, hvor man kan sætte ind med afbureaukratisering – altså få rensset ud i de seneste 8½ års tiltagende kontrol og bureaukrati – og hvordan vi mere effektivt kan sætte ind med energibesparelser, eksempelvis ved energirenovering af den offentlige bygningsmasse. Der er en lang række muligheder, som kan være en aflastning for kommunerne. Man kan udskyde nogle af de skattelettelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har planlagt for de mest velstillede, og man kan og skal gennemføre økonomiske reformer, som det også fremgår af det forslag til vedtagelse, oppositionen har fremlagt.

Så i virkeligheden er der en lang række muligheder for at kunne agere offensivt i krisen både med en økonomisk genopretningsplan og en mere effektiv offentlig sektor. Og det, jeg mener er helt afgørende, er, at man sætter ind med en aktiv erhvervs- og vækstpolitik, som skal skabe forudsætningen for fremtidens private arbejdspladser. Vi skal så at sige arbejde os ud af krisen, vi skal op i gear. Det er det, der er fundamentet for den økonomiske politik, som SF ønsker.

Kl. 18:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren har bedt om ordet. Finansministeren.

Kl. 18:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er lige nødt til at korrigere en fejl, inden vi går videre i debatten her. Det handler om, hvorvidt skattereformerne var finansierede. Hvis vi nu tager skattereformen fra 2009, vil jeg gerne understrege, at forværringen af udfordringen for de offentlige finanser sammenlignet med sidste års konvergensprogram ikke kan tilskrives regeringens skattepolitik, tværtimod.

Regeringen har gennemført en skattereform for 2010, som over årene er fuldt finansieret af krone for krone. Skattereformen er underfinansieret de første år for at stimulere økonomien, og det er i overensstemmelse med anbefalingerne fra bl.a. vismændene. Faktisk styrker skattereformen den offentlige økonomi både i 2015 og på lang sigt. Reformen styrker holdbarheden med 5,5 mia. kr. om året

som følge af de gavnlige virkninger på arbejdsudbud og opsparring. Skattereformen er derfor en del af løsningen på både de kortsigtede udfordringer med at få gang i økonomien og de mere langsigtede udfordringer med at styrke arbejdsudbuddet og grundlaget for finansiering af de offentlige udgifter. Så langt for 2009.

2007-skattereformen var finansieret inden for rammerne af 2015-planen ved at aflyse den nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, der ellers skulle ske under gældende lov, og ved indeksering af energiafgifterne. I den forbindelse er det jo særlig interessant, at Socialdemokraterne har været ude at kritisere finansieringselementerne i 2007-nedsættelsen, og her vil jeg så lige minde om, at Socialdemokraterne i deres finanslovsforslag for 2008 selv brugte finansieringen af 2007-skattenedsættelserne til de såkaldte velfærdsrettigheder. Det undrer mig en del, at man efterfølgende siger, at der slet ikke var tale om reel finansiering. Tak.

Kl. 18:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle bemærkninger til finansministeren, og de bemærkninger, der var til hr. Ole Sohns indlæg, tager vi så efterfølgende. Der er fem, der her har bedt om ordet: fru Margrethe Vestager, hr. Ole Sohn, hr. Morten Bødskov, fru Julie Skovsby og hr. Morten Østergaard.

Fru Margrethe Vestager kommer løbende. Det er ikke nødvendigt. Man må gerne gå lige så stille.

Ja, det var måske lige stille nok. Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:21

Margrethe Vestager (RV):

Jeg gør, som formanden siger. Det er en god regel at have i enhver gruppe.

Jeg skal bare være helt sikker på udlægningen af finansieringen, for der er, så vidt jeg kan forstå, tre forskellige udlægninger af regeringens skattereform. Den ene er finansministerens udlægning: Skattereformen er finansieret krone for krone. Den anden er Dansk Folkepartis udlægning. Som vi lige hørte fra Folketingets talerstol, mener Dansk Folkeparti, at skattereformen giver et finansieringsbidrag. Og jeg kan forstå, at den konservative udlægning er, at skattereformen er en perlerække af skattelettelser. Det vil sige, at de tre partier, som har gennemført skattereformen, enten mener, at den er overfinansieret, at den er finansieret, eller at den er underfinansieret. Hvem har ret?

Kl. 18:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 18:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Skattereformen er finansieret krone for krone, og det er oven i købet sådan, at den, når den er fuldt indfaset, medvirker til holdbarheden med 5,5 mia. kr.

Kl. 18:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:23

Margrethe Vestager (RV):

Er det ikke det, man kalder for et rungende både-og: Dansk Folkeparti har ret, når de siger, at der er 5,5 mia. kr. at gøre godt med, men Venstre har også ret, når de siger, at den er finansieret krone for krone. Efterlader det ikke kun De Konservative hængt lidt til tørre, i og med at det er det der med, at det er skattelettelser, der er det rene

sludder, fordi folk kommer til at betale for den, uanset hvordan de snor sig?

Kl. 18:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 18:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at man kan sige, at skattereformen er finansieret krone for krone, og det, at vi oven i købet nedsætter marginalsatserne, gør jo, at folks lyst til at arbejde mere stiger, og dermed bidrager den også til at styrke holdbarheden med 5,5 mia. kr. Så det er kendsgerningerne, vil jeg sige til fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Ole Sohn (SF):

[Lyddufald] ... over for de mange seere, som forhåbentlig følger med her, at finansministeren prøver en ny teknik ved at have en blok liggende ved sin pult og notere ned frem for at tage præfabrikerede talepapirer med op og begynde at forholde sig til noget, der ikke er sagt.

Jeg har bevidst ikke forholdt mig til skattereformen 2009, fordi jeg fuldt ud anerkender, at hvis man gennemfører den efter forudsætningerne, vil den i 2019 være finansieret. Jeg påpeger bare, at nogle af forudsætningerne ved de tidligere skattenedsættelser ikke har været opfyldt, og det er sådan set også det, der gør, at der mangler 7 mia. kr. i 2015-planen, som ikke er realiseret, fordi en del af det jo var arbejdsmarkedsreformen, som ikke blev gennemført.

Det var bare en almindelig konstatering, så finansministeren havde slet ikke behovet at tage ordet, hvis han havde lyttet efter. Han kunne også have taget små notater og forholdt sig til noget af det, jeg sagde i min tale.

Kl. 18:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 18:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så vil jeg lave en ny konstatering: 2007-skattenedsættelserne var finansieret inden for rammerne af 2015-planen ved at aflyse den nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, der ellers skulle ske under gældende lov, og ved indeksering af energiafgifterne. Så kunne jeg oven i købet erindre Socialdemokraterne om, at de selv har brugt dette til finansiering af velfærdsrettighederne.

Så at sige, at der ikke var tale om en reel finansiering, er jo forkert.

Kl. 18:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Sohn ønsker ikke en yderligere bemærkning. Så er det hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 18:25

Morten Bødskov (S):

Nu spørger jeg til skattelettelsen i 2007. Er det rigtigt, at man, når man læser regeringens konvergensprogram for 2007 – på side 9, 15 og 16 – vil se, at der står: De nye prioriteringer i skatte- og udgiftspolitikken frem mod 2015 svækker isoleret set finanspolitikens holdbarhed?

Kl. 18:25

Kl. 18:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 18:25

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har jeg den ikke hos mig. Men det, der interesserer mig, er sådan set, om den var finansieret eller ikke var finansieret. Det er det, der har været kritikpunktet, og det er bare det, jeg vil gendrive. Socialdemokraterne har selv brugt det samme bidrag, men til at finansiere noget andet. Så det er jo i allerhøjeste grad en realitet.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:26

Morten Bødskov (S):

Så prøver vi igen, og vi koncentrerer os stadig væk om 2007-skattelettelsen. Her står jeg med vismandsrapporten fra Det Økonomiske Råd, »Dansk økonomi, efteråret 2007«. På side 5 i resumeet står der:

Bortset fra et lille finansieringsbidrag fra indekseringen af energifgifterne er skattelettelserne ikke finansieret på kort sigt.

Hvorfor er de ikke det? Skattelettelsen fra 2007 skulle, som finansministeren rigtignok siger, være finansieret inden for 2015-planen. Men når der nu er et kæmpe hul i 2015-planen, så er de skattelettelser, man gav i 2007, ikke finansieret. Derfor er pointen den, at når man nu vil følge sin 2015-plan op med nulvækst i den offentlige sektor, hvilket betyder, at man reducerer udgifterne med 24 mia. kr. på børn, ældre og de unge, så er det de besparelser, som nu betaler de skattelettelser, som man gav i 2007. Forudsætningen for, at de var finansieret, var, at den 2015-plan, der nu er hul i, ikke havde det hul i de fremtidsberegninger, man lavede, da man gav de her skattelettelser. Ergo er på nuværende tidspunkt skattelettelsen fra 2007 ikke finansieret.

Kl. 18:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

2007-skattelettelserne var finansieret inden for rammerne af 2015-planen ved at aflyse den nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, der ellers skulle ske under gældende lov, og ved indeksering af energifgifterne.

Kl. 18:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 18:28

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg vil spørge til det, som jeg også tidligere har spurgt finansministeren om, nemlig om de 8.000 kommunale stillinger, som Finansministeriet har regnet sig frem til det vil koste på grund af besparelserne på de 4 mia. kr. i kommunerne.

Jeg ønsker at spørge til, om det er rigtigt forstået, at de 8.000 kommunale stillinger nedlægges.

Kl. 18:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

De 8.000 stillinger er jo opstået som et regnestykke på baggrund af vores forslag om besparelser på 4 mia. kr. I lyset af at der er 100.000, der forlader den offentlige sektor, og i lyset af at vi kommer til at mangle arbejdskraft i de kommende år, tror jeg, at de fleste vil kunne finde anden beskæftigelse. Men vi skal i øvrigt i gang med at tilpasse os de nye tider, hvor vi jo får et meget stort fald i antallet af skoleelever, og hvor der kommer en stigning i antallet af ældre. Så der vil skulle ske nogle omstillinger i den offentlige sektor.

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 18:29

Julie Skovsby (S):

Det vil altså sige, at det regnestykke, som Finansministeriet har lavet, og som kommer frem til, at 8.000 kommunale stillinger skal nedlægges, nemlig hvad der svarer til 4 mia. kr., handler om stillinger, som helt konkret bliver nedlagt, altså igen ud fra det regnestykke, som Finansministeriet selv har lagt frem. Ja eller nej? Bliver stillingerne nedlagt, eller bliver de genopslået senere?

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det kan jeg jo ikke udtale mig om. Det er jo et teoretisk regnestykke, der er lavet, baseret på den gennemsnitlige udgift for offentligt ansatte, der så er divideret op i de her beløb. Men jeg vil da ikke stå her og give en garanti for, at der ikke er nogen, der mister deres arbejde. Vi kan jo bare objektivt konstatere, at der er 100.000 offentligt ansatte, der rejser eller har gjort det i de senere år, hvert eneste år, og at vi kommer til at mangle arbejdskraft i de kommende år. Så jeg tror ikke, at det bliver noget stort problem.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 18:30

Morten Østergaard (RV):

Jeg undrer mig lidt over det der med, at finansministeren i fuldt firspring er på vej væk fra den der beregning med de 8.000, som man selv har markedsført i helsidesannoncer i aviserne. Men lad nu det ligge.

Jeg vil gerne tilbage til den økonomiske politik og finanspolitik, der blev ført i 2007, herunder selvfølgelig skattereformen – eller skattelettelsen. Det er jo velkendt, at uafhængige økonomer har kritiseret regeringen for, at den finanspolitik, der blev ført, var medvirkende til, at vi blev hårdt ramt af krisen, fordi der var overophedning i dansk økonomi, men jeg vil bare bede finansministeren om at bekræfte, at det fremgik af det konvergensprogram, man fremlagde for 2007, at – og jeg citerer:

»De nye prioriteringer i skatte- og udgiftspolitikken frem mod 2015 svækker isoleret set finanspolitikken holdbarhed«.

Det er jo det, der gør, at der er meget lidt troværdighed omkring den nye ramme for den økonomiske politik, for dengang i 2007, da det gik rigtig godt, traf man beslutninger, som svækkede den finanspolitiske holdbarhed. Er det ikke korrekt, at det var billedet af den økonomiske politik i 2007, at den svækkede den finanspolitiske holdbarhed?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:31 dig ser vi også, at mange unge er blevet pisket igennem uddannelses-systemet og nu står uden at kunne få job.

Kl. 18:31 Så står finansministeren nu og siger: Ja, men vi mangler jo job lige nu, men vi kommer også til at mangle arbejdskraft i fremtiden. Er det, der sker i øjeblikket med de besparelser, ikke bare at sende regningen videre til næste generation?

Kl. 18:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Da vi lavede konvergensprogrammet, var der en udfordring på 14 mia. kr. Det lykkedes os så i løbet af de første 2 år at nedbringe den udfordring til 7 mia. kr., men vi er så blevet slået ud af kurs på grund af krisen, og det vil sige, at vi har en udfordring, vi stadig skal tackle, selv efter at vi har løftet byrden med de 24 mia. kr. i EU's krav til vækst- og stabilitetspagten. Så vi vil vende tilbage til det spørgsmål.

Men jeg synes, at i stedet for at dyrke disse arkæologiske ting burde hr. Morten Østergaard glæde sig over, at med udgangen af 2008 havde vi nedbragt gælden, sådan at vi havde nettoformue i stedet for, og det er jo lige præcis det, der er baggrunden for, at vi kan gøre den store indsats nu, for at vi kan komme igennem krisen på en skånsom måde.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:32

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo festligt! Finansministeren går på talerstolen for at korrigere oplysninger omkring regeringens skattepolitik i 2007, og når vi så konkret citerer fra regeringens egne publikationer om, hvordan den førte politik dengang virkede på samfundsøkonomien, så beder finansministeren os om at droppe den arkæologiske tilgang til debatten. Altså, helt ærligt! Vi kan jo heller ikke få lov at kigge fremad, for vi kan jo ikke få at vide, hvad det er for nogle reformer, der skal give 7 mia. kr. i 2015, eller hvor de 10,5 mia. kr., der mangler, for at nå konvergenskravene i 2013, skal komme fra.

Så jeg spørger bare finansministeren: Hvad skal vi egentlig snakke om, hvis vi ikke må snakke om, hvad der skal ske i morgen, og vi ikke må snakke om, hvad der skete i går?

Kl. 18:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal bare snakke om det på et ordentligt grundlag, og grundlaget er, at den skattereform, der udløste hr. Ole Sohns kritik, var skattereforment fra 2009, som er finansieret krone for krone, og som oven i købet, fordi den fremkalder et større arbejdsudbud, bidrager til holdbarheden med 5,5 mia. kr. Det synes jeg da var en væsentlig oplysning frem for hr. Ole Sohns oplysning om, at den skulle have bidraget til at forværre Danmarks problemer.

Kl. 18:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 18:33

Julie Rademacher (S):

Vi ser gang på gang, at regeringen trækker nedskæringer ned over kommunerne. Jeg kan godt forstå, at man griner, men der er faktisk ikke særlig meget at grine af, for det her går ud over utrolig mange mennesker. Det sidste, vi har brug for lige nu, er, at endnu flere folk bliver fyret. Vi har været hårdt ramt i det sydjyske område, med fyringer på både LM Glasfiber, Danfoss og mange andre steder. Samti-

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til fru Rademacher, at kommuner og regioner i 2002 havde flere penge end i 2001; i 2003 havde kommuner og regioner flere penge end i 2002; i 2004 havde kommuner og regioner flere penge end i 2003; i 2005 havde kommuner og regioner flere penge end i 2004; i 2006 havde kommuner og regioner flere penge, end de havde i 2005; i 2007 havde kommuner og regioner flere penge end i 2006; i 2008 havde de flere penge end i 2007; i 2009 havde de flere penge end i 2008, og i 2010 har de flere penge, end de havde i 2009.

Hvor er besparelserne?

Kl. 18:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 18:35

Julie Rademacher (S):

I 2001 havde finansministeren ikke fået skattelettelser. I 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 og 2010 har regeringen og mange af de rige, der bor i Danmark, fået skattelettelser. Samtidig er der utrolig mange, der har mistet deres job.

Det, vi, den unge generation, så får at vide nu, er: Ja, men det kan godt være, at vi bliver nødt til at indføre brugerbetaling på uddannelse osv. Det, der har været unikt ved det danske system, er netop, at uanset hvor man kom fra, og uanset hvad ens forældre lavede, kunne man tage en gratis uddannelse og netop være med til at øge produktiviteten i fremtiden.

Sender ministeren ikke bare regningen videre til næste generation?

Kl. 18:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke rigtigt, hvad det er for nogle uddannelser, der er indført betaling på, men det kan vi måske vende tilbage til på et andet tidspunkt.

Kl. 18:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til finansministeren.

Så skal jeg bede hr. Ole Sohn om at genindtage sin plads på talerstolen, for nu vender vi ligesom tilbage til ordførrunden. Der er nogle medlemmer, der har bedt om bemærkninger. Det er først hr. Mike Legarth og derefter hr. Jacob Jensen, hr. Torsten Schack Pedersen, fru Colette L. Brix, hr. Erling Bonnesen og hr. Hans Kristian Skibby.

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 18:37

Kl. 18:39

Mike Legarth (KF):

Jeg hører jo hr. Ole Sohn tale om problemerne med produktivitet; vi har ingen erhvervspolitik; vi skal skabe arbejdspladser; vi skal gennemføre reformer. Ja, man tror jo nærmest ikke sine egne ører. Men inden vi nu lader os betage af den, lad os sige, flotte snak, vil jeg gerne spørge hr. Ole Sohn: Hvad betyder det for dansk erhvervsliv, at S-SF via deres »Fair Forandring« vil hæve skatterne for erhvervslivet med 3 pct.? Hvad betyder det med hensyn til konkurrenceevne?

Jeg går ud fra, at hr. Ole Sohn vil bekræfte, at det forringer virksomhedernes konkurrenceevne. Jeg går ud fra, at hr. Ole Sohn vil bekræfte, at det betyder, at de produkter, der produceres i danske virksomheder, bliver dyrere af sælge ude på verdensmarkedet, og at det så vil betyde, at man kan sælge færre produkter, ansætte færre medarbejdere, og at det i det hele taget vil give færre penge i statskassen, så der er færre penge til velfærd. Kan jeg få det bekræftet?

Kl. 18:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:38

Ole Sohn (SF):

Jeg kan altså ikke bekræfte, at der i »Fair Forandring« står, at vi hæver selskabsskatten med 3 pct., for det står der ikke.

Det er rigtigt, at vi beder erhvervslivet, ikke mindst bankerne, som nu igen er begyndt at skovle penge ind, om at bidrage lidt til, at vi får en bedre folkeskole, som er forudsætningen for, at erhvervslivet får en veluddannet arbejdskraft, som er forudsætningen for, at vi kan øge produktiviteten. Det er korrekt. Så det er sådan set det, der ligger i det.

Kl. 18:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 18:38

Mike Legarth (KF):

Nu vil jeg gerne her også med mikrofonen tændt sige, at jeg sagde: svarende til 3 pct., og det er uafhængige økonomer, der har regnet det ud i forhold til oplægget. Men det blev bekræftet, at det vil være den beskatning, erhvervslivet vil få, og det vil så give de negative konsekvenser, jeg beskrev.

Så vil jeg gerne spørge, i forbindelse med at den person, der lige er valgt ind i SF's bestyrelse med flest stemmer, for kort tid siden har meddelt, at der ikke burde være nogen mennesker i Danmark, der kunne få lov til at tjene over 50.000 kr.: Synes hr. Ole Sohn, at man med den begavelse har fortjent at sidde i bestyrelsen for SF?

Kl. 18:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:39

Ole Sohn (SF):

Jeg kan sige, at det ikke er og aldrig bliver SF's politik.

Kl. 18:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Jacob Jensen (V):

I går aftes kom hr. Villy Søvndal, SF's formand, med en udtalelse på TV 2 NEWS, hvor han sagde, at regeringen vil skære 24 mia. kr. i kommunernes økonomi. Er hr. Ole Sohn enig i det udsagn?

Kl. 18:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:40

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at sige, at vi er enige i holdbarhedsudfordringen, og at vi er enige i, at de 24 mia. kr., der mangler i de offentlige finanser, skal findes. Det er jo korrekt, at regeringen har lagt an til, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor, og det betyder i hvert fald, at der skal spares 13 mia. kr. Så henstår der 10,5 mia. kr., som også skal spares, og som vi ikke ved hvor skal komme fra – hvilket vi har brugt en hel dag på at finde ud af. Ud over det er der de 7 mia. kr., som skal til for at leve op til 2015-planen.

Så er der det der lille nummer, som regeringen lavede, med at foregøgle i hvert fald en del af pressen, at man nu havde løst nogle af problemerne, ved at man ud over det laver en omprioritering, som indebærer yderligere besparelser i kommunerne på 4 mia. kr. og yderligere besparelser for staten på 6 mia. kr. Det er jo regeringens tal, så dem formoder jeg at spørgeren er enig i.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 18:41

Jacob Jensen (V):

Jeg tror, det er det tætteste, vi kommer på en gang udenomssnak, for spørgsmålet var sådan set meget enkelt: Er hr. Ole Sohn enig, når hr. Villy Søvndal siger, at regeringen vil skære 24 mia. kr. på kommunernes økonomi?

Det var den udtalelse, der kom fra hr. Villy Søvndal i går aftes på TV 2 NEWS, og så spørger jeg bare, om hr. Ole Sohn er enig i det udsagn.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:41

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne gentage, at regeringen jo har lagt et konvergensprogram frem, hvor de siger, at der skal spares 24 mia. kr., og det har hr. Villy Søvndal gentaget. Derudover lægger jeg så til, at regeringen mangler 7 mia. kr. i overholdelse af 2015-planen.

Så lægger jeg til, hvad regeringen offentliggjorde forleden, nemlig at man ud over konvergenskravene vil lave en omprioritering, som betyder en nedskæring på yderligere 4 mia. kr. for kommunerne og yderligere 6 mia. kr. for staten – for nu at referere regeringens egne tal.

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:42

Kl. 18:44

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil bare gerne have hr. Ole Sohn til at bekræfte, at i SF's optik er en nulvækst, altså at man fastholder niveauet, det samme som en besparelse.

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:42

Ole Sohn (SF):

Hvis man tager udgangspunkt i regeringens 2015-plan, opererer den, så vidt jeg husker, med 0,7 eller 0,9 pct., som man siger at der skal være i stigning i budgetterne for at have et neutralt udgiftsforløb. Når man så går ned på nul, betyder det, at der bliver færre penge, og så skal kommunerne jo for at kunne dække demografi ind bl.a. afskedige, og det er jo det, kommunerne er i gang med at forberede sig på. De har faktisk været nødt til at åbne indeværende års budgetter for at skulle skære ned, og man er i gang med at afskedige eksempelvis lærere og andre offentligt ansatte.

Med de budgetter, der er lagt an til, i lyset af at regeringen nu vil skære drastisk ned i den offentlige sektor, bliver afskedigelserne i den offentlige sektor jo langt større. Regeringen har selv peget på 8.000, men jeg tror, at tallet bliver noget større.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:43

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, at det ville klæde hr. Ole Sohn at omgås tal med en lille smule sandfærdighed. Faktum er, at hvis man har en realvækst i det offentlige forbrug på 0,7 pct., vil det offentlige forbrug udgøre en konstant del af den samlede økonomi. Men vi ligger jo i dag højere på det offentlige forbrug end forudsat, og det er derfor, vi siger: Hvis vi laver nulvækst, fastholder vi det niveau, vi har.

Så det passer simpelt hen ikke, når hr. Ole Sohn siger, at der skal 0,7 pct. til for at undgå besparelser. Nej, det er, hvis man ønsker, at den offentlige sektor skal fylde præcis lige så meget, som tilfældet er i dag, hvor vi jo faktisk ligger over de målsætninger, vi tidligere har sagt. Så vil hr. Ole Sohn ikke bekræfte, at de 0,7 pct. ikke er i overensstemmelse med, at det er besparelser?

Kl. 18:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:44

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne bekræfte, at 0,7 pct. er i overensstemmelse med et neutralt udgiftsniveau, og at nulvækst betyder, at der er væsentlig færre penge i kommunerne. Sådan er det. Der er ikke dækning for demografien, og det koster. Det har Kommunernes Landsforening også påpeget – ikke alene den nye formand, men faktisk også den forrige formand, som i dag er næstformand i Kommunernes Landsforening, nemlig Venstres borgmester Erik Fabrin.

Kl. 18:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Colette L. Brix for en kort bemærkning.

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn om det samme, som jeg spurgte Socialdemokratiets ordfører, hr. Morten Bødskov, om, med hensyn til at der skal to lærere ind i hver klasse. Så vil jeg gerne spørge: Hvor store skal de klasser så være? Hvor mange elever skal der være i de klasser, hvor der kommer to lærere ind, og hvad kommer det til at koste på hr. Ole Sohns budget? Tak.

Kl. 18:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:45

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige, at vi ikke har foreslået, at der skal to lærere ind i alle klasserne. Det har Det Konservative Folkeparti foreslået, og så vidt jeg husker, vil det koste 11 mia. kr. Jeg ved ikke, hvor det kan indgå i regeringens politik, men det vil koste 11 mia. kr.

Det, SF har foreslået, er, at der i de første klasser kommer to lærere/undervisningsassistenter – for tiden er der ikke uddannede lærere nok til at kunne dække behovet. Det vil betyde, at man får en bedre indsats i grundskolen, altså i de første år i grundskolen, som betyder, at der vil være færre, der kommer til specialundervisning.

I dag er det jo meget forskelligt fra kommune til kommune. Nogle kommuner benytter sig allerede i dag af tolærersystemet i de små klasser, mens andre kommuner trækker elever ud til specialundervisning. Derfor kan man ikke give et præcist beløb, før man har forhandlet med Kommunernes Landsforening og har et overblik over, hvor mange der i dag kører med tolærersystemet. Dertil kommer, at to lærere faktisk også vil reducere behovet for specialundervisning. Men hvis man tager det i de rå tal, er det, så vidt jeg ved, godt 1 mia. kr.

Kl. 18:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Colette L. Brix.

Kl. 18:46

Colette L. Brix (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvor den milliard så skal komme fra. Et eller andet sted skal tingene jo hænge sammen – man giver nogle penge ud, og man får nogle penge ind – og det skal det også i almindelige virksomheder. Sådan må det jo også være i hr. Ole Sohns virksomhed, altså at man giver nogle penge ud, og, vupti, skal der nogle penge ind, for ellers kan man ikke give dem ud.

Så vil jeg gerne høre: Hvor kommer de penge fra? For det har været svært i dag at få at vide, hvor pengene kommer fra. Der er ikke et tal på noget af det, og det her må da være nemt. Det er en lille ting, jeg har pillet ud, og det er, at der nu skal være to lærere i hver skoleklasse. Og jeg tænker også på, hvad der sker fremover efter de små klasser, hvor man siger der skal være to lærere: Hvad så, når de begynder i 7. klasse og siger æh, bæh, buh, der er alt for meget ballade og vi trænger til, at der skal være to lærere, for den lille Johanna sidder nede bagest og følger ikke så godt med? Så skal der også to lærere ind dér, og, vupti, så bliver det meget dyrere. Har man taget højde for alt det?

Kl. 18:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:47

Kl. 18:50

Ole Sohn (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Colette L. Brix i, at bruger man penge, skal pengene også ind. Enhver virksomhed ved, at sådan er det, og det burde staten også vide, og det bør kommunerne også vide. Derfor er det sådan, at i det forslag, som SF og Socialdemokraterne har fremlagt, »Fair Forandring«, har vi faktisk afsat 2 mia. kr. til en styrkelse af folkeskolen. For vi mener, at det er hele fundamentet for, at man kan få nogle veluddannede elever, som kan gennemføre en ungdomsuddannelse. Det er jo en katastrofe, at igennem de sidste 8½ år er antallet af unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse, faldet, selv om målsætningen er det modsatte.

Så der skal jo gøres en ekstra indsats; det er jo noget af det, erhvervslivet kræver. Så man er da nødt til at sætte ind der, og derfor har vi faktisk fået det finansieret. Vi har hjulpet bankerne med bankpakke I og bankpakke II, og nu er de begyndt at tjene gode penge igen. Det er godt, for så kan de også godt bidrage lidt til, at vi får en bedre folkeskole. Så det er fuldt finansieret i vores skatteudspil.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 18:48

Erling Bonnesen (V):

Nu kan det være godt at få sådan lidt troværdighed og noget lidt konkret ind i det her hen imod den sidste halvleg af debatten. I løbet af dagen har vi spurgt ind til den her plan, alle de løfter, der er blevet givet i løbet af det sidste års tid. Helt konkret er det måske ikke blevet, men lidt forsigtigt sagt kunne det tyde på, at det ligger på omkring 50 mia. kr. Så er der jo gravet et hul, der skal fyldes op, kan man sige.

Så kan jeg forstå – det står også i »Fair Forandring« – at grundskatterne skal op. Det er en konstatering, det står i »Fair Forandring«. Så er skattestoppet brudt, det er en konstatering. Så har jeg også forstået på både SF og Socialdemokraterne, sådan sagt med lidt jævne ord, at borgerne skal til lommerne. Så vil jeg gerne spørge, om det så er en fordeling mellem erhvervsskatter og personskatter, der skal fylde resten af det hul op, eller om det kun er enten erhvervsskatter eller personskatter, der skal fylde hullet op. For fyldes op skal det vel?

Kl. 18:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:49

Ole Sohn (SF):

Altså, jeg har tidligere i dag tilbudt Venstres finanspolitiske ordfører, hr. Jacob Jensen, en regnemaskine og et regnekursus, og i øvrigt er jeg blevet bestyrket i, at der er behov for en større regneindsats i folkeskolen, hvis man kan regne sig frem til, at det bliver 51,8 mia. kr. i vores forslag, eller hvor meget det er. Det er jo helt hen i vejret.

Men jeg vil da gerne om »Fair Forandring« sige, at det er rigtigt, at vi ændrer lidt på personskatterne. Vi tager toppen af skattelettelserne til millionærerne, og dem flytter vi så ned, så der bliver skattelettelser til pensionister, og vi forhøjer lønmodtagerfradraget. Denne øvelse er den, vi siger til vælgerne at vi gennemfører i den første valgperiode – hverken mere eller mindre.

Kl. 18:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen.

Erling Bonnesen (V):

Det var netop derfor, jeg sådan set prøvede at trække frem, at det var godt at få lidt troværdighed og noget lidt konkret ind i det. For det svar, vi har fået nu, er jo sådan lidt småkratten, som slet ikke er noget svar på, hvad man vil gøre ved det hul, som man selv har gravet, på de her 40-50 mia. kr. eller måske endnu mere, som det drejer sig om. Der skal meget mere til for at få det fyldt op, og der rækker den småkratten, som vi nu har hørt om, overhovedet ikke.

Så kan jeg bare konstatere, at grundskatterne kommer op. Det står i planen. Og så kan jeg forstå, at det også er blevet meldt ud, at borgerne skal til lommerne. Så er det, jeg siger, at det kunne være rart at få lidt mere at vide om vægtningen af det. Er det enten-eller, eller er det både-og, eller skal hullet slet ikke fyldes op?

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:50

Ole Sohn (SF):

Magen til vås skal man da lede længe efter. Jeg vil anbefale hr. Erling Bonnesen at gå ind på www.socialdemokraterne.dk eller www.sf.dk. Der kan man se »Fair Forandring«, og der fremgår det krystalklart, hvad planen indeholder. Det er rigtigt, at der i »Fair Forandring« ganske rigtigt ligger det – det har hr. Morten Bødskov sagt, og nu siger jeg det – at vi siger til vælgerne, at vi synes, at det ville være mest fair, at vi giver en lille smule mere for usund mad, slik og cigaretter og så bruger pengene til at styrke hospitalssektoren, sygehusvæsenet.

Jeg synes simpelt hen, at det er så forfærdeligt at se, at regionerne er sat i en så stram økonomisk skruestik af den her regering, at man er nødt til at fyre sundhedspersonale, alt imens der er borgere, der har behov for hjælp. Der er det, vi siger til borgerne: Er det så ikke bedre, at cigaretterne bliver en lille smule dyrere, og at der så til gengæld bliver 3 mia. kr. til hospitalerne? Det er fuldt finansieret, og det er faktisk et temmelig sundt og godt princip at bruge.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 18:52

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg noterede mig i ordførerens tale noget med, at det var klart, at når der skulle penge ud, skulle der også penge ind. Noget, der sådan er ret grundlæggende i den S-SF-vækstpakke, der er fremlagt, og som vi kan læse om i dagens Børsen, er, at hvis SF's og Socialdemokraternes vækstpakke blev til uhyggelig virkelighed i det danske samfund, ville det betyde, at vi om 5 år ville have sagt farvel til 8.000 danske arbejdspladser.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan har man det som folkesocialist med at stå bag et alternativ til den nuværende regerings politik, som medfører 8.000 flere arbejdsløse over en 5-årig periode? Det er da ikke normalt, at man gør det i de socialistiske kredse.

Kl. 18:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:52

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at der er noget, hr. Hans Kristian Skibby har misforstået. Det er sådan set regeringens politik, der medfører, at der skal afske-

diges 8.000 offentligt ansatte. Det er det, finansministeren og Venstre har lavet en annoncenekampagne om eller i hvert fald udbasuneret er konsekvensen. Så det er ikke noget, oppositionen foreslår. Det er konsekvenserne af den politik, som Dansk Folkeparti støtter.

Det, vi har sagt, er: Er det ikke tudestosset, at vi siger til entreprenørerne, at de skal sætte deres maskiner i garagen og holde ferie for egen regning; at vi siger til bygningshåndværkerne, at de skal gå over og få arbejdsløshedsdagpenge, som staten skal betale, frem for at foreslå nogle energirigtige renoveringer af folkeskoler, af ældreboliger? Det er noget, som vi skal gøre før eller siden, så hvorfor ikke gøre det nu, mens vi har arbejdskraften til rådighed, og så spare på dagpengeudgiften? Det er det, man kalder sund fornuft, og det skaber beskæftigelse og skaber grundlag for, at den private sektor i øvrigt kan få medvind i et begyndende opsving.

Kl. 18:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er der jo mange, der vil mene, at SF står for signalforvirring, og jeg tror faktisk mere og mere på det, skulle jeg hilse at sige. Det med de 8.000 jobs er ikke regeringens tal. Det er et tal, som er beregnet i Finansministeriet. Der står, at efter 5 år vil ledigheden i Danmark være steget med 8.000 på grund af stigende renter og forringet konkurrenceevne, såfremt S-SF's vækstpakke bliver til virkelighed. Så kan man jo ikke som ordfører komme og sige, at det skyldes regeringens initiativer. Det er konkret taget ud af beregninger, som er kommet på baggrund af et forslag, som ordførerens eget parti står bag.

Derfor spørger jeg: Er det virkelig god, solidarisk socialistisk politik at fremlægge en vækstpakke, som man kalder det, som over 5 år medfører, at vi skal sige farvel til 8.000 danske arbejdspladser? Jeg synes, at SF skylder os en god forklaring.

Kl. 18:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:54

Ole Sohn (SF):

Der er simpelt hen noget, som spørgeren har fået galt i halsen. Regeringen har foreslået nedskæringer i kommunerne, som medfører 8.000 færre ansatte, og det er som følge af afskedigelser. Der er ingen private job til dem, så de skal over i dagpengesystemet, og det giver en stigende udgift på statens budget. Så er det rigtigt, at regeringen eller Venstre, eller hvem det er, der har gjort det, på sin egen måde har formuleret et spørgsmål om oppositionspolitik. Det gør det ikke nødvendigvis korrekt.

Det medfører ingen varige udgifter for staten, at man flytter udgifter, som man i dag har til arbejdsløshedsdagpenge, over til fremrykning af offentlige investeringer, altså opgaver, som skal udføres før eller siden. Gør vi det ikke i dag, skal vi gøre det i morgen eller til næste år. Kan man oven i købet gøre, som SF foreslår, nemlig lave energirigtige renoveringer af den offentlige bygningsmasse, så er det fuldstændig omkostningsfrit, for så vil man reducere energiudgiften, og det er altså en besparelse for fremtiden, som gør, at penge kan flyttes over og efterfølgende investeres i private arbejdspladser. Så det er sådan set et udtryk for sund fornuft, hvilket SF også står for.

Kl. 18:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Mads Rørvig (V):

Så kom der lys i lampen.

Hr. Ole Sohn anklager Venstres regnemaskiner for ikke at virke. Jeg har også været i gang med min regnemaskine og regnet lidt på de forslag, som S og SF har stillet igennem det sidste år, det giver tilsammen 50 mia. kr., og det kan jeg så forstå ikke passer, men dem skal man så lægge oven i de 24 mia. kr., som er konvergenskravet fra EU. Socialdemokratiets ordfører lovede tidligere i debatten i dag, at de forslag, som var blevet stillet, og som vi så har regnet os frem til er på 50 mia. kr., selvfølgelig også vil indgå i den hemmelige plan, som S og SF kommer med. Kan SF også love, at de forslag, som tidligere er blevet fremsat hernede i Folketingssalen, i medierne og andre steder, også vil blive finansieret i den hemmelige plan, som åbenbart bliver lanceret inden sommer?

Kl. 18:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Ole Sohn (SF):

Nu har der fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis side været snakket meget om Socialdemokraterne og SF's såkaldte hemmelige plan. Vi har sådan set bare i al beskedenhed gjort det, at efter at regeringen har brugt et år på at udarbejde en redegørelse over de udfordringer, som dansk økonomi står over for, og præsenteret os for et holdbarhedsproblem på 24 mia. kr., har vi anerkendt det, og det har vi gjort fra dag et. Vi har så bare nogle større ambitioner, end regeringen har, for vi ønsker ikke, at der skal ske nogen nedskæringer i den offentlige sektor, som rammer folkeskolen, som rammer daginstitutionerne, og som rammer ældreområdet. Derfor er udfordringen for oppositionen naturligvis større, end den er for regeringen og Dansk Folkeparti.

Kl. 18:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 18:57

Mads Rørvig (V):

Hr. Ole Sohn kunne jo egentlig have valgt at svare ja eller nej på spørgsmålet, det er jo sådan rimelig simpelt, i stedet for at snakke uden om. Jeg prøver en gang til: Vil der i den hemmelige plan, som bliver fremlagt inden sommerferien, indgå finansiering af de løfter, S og SF er kommet med hidtil?

Kl. 18:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:58

Ole Sohn (SF):

Jamen den økonomiske plan vil løfte den udfordring, vi står over for, og det er holdbarhedsudfordringen på 24 mia. kr. plus de ting, som vi lægger ind, og som skal gennemføres i den første valgperiode, men faktisk også en række af de økonomiske reformer, som er nødvendige for at genskabe holdbarheden i dansk økonomi efter 8 ½ år med Dansk Folkeparti som støtte til VK-regeringen. Det er en stor opgave – en meget stor opgave, erkender jeg – men det kan lade sig gøre.

Kl. 18:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 18:58

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt kvittere for, at hr. Ole Sohn har bekræftet, at den udgiftsreduktion, der skal foregå i kommunerne, er de 4 mia. kr. fordelt over 3 år. Så vil jeg komme med en lille opfordring til hr. Ole Sohn om, at han låner sin udmærkede lommeregner, som man står og praler af fra Folketingets talerstol, ud til sin partiformand, hr. Villy Søvndal, fordi han har regnet sig frem til de 24 mia. kr., og det jo så forkert, falsk, usandt.

Jeg vil også godt spørge hr. Ole Sohn i forbindelse med Venstres beregninger – og det er jo fair nok, at et politisk partis beregninger over, hvilke udgifter en modstander har brugt, ikke er rigtige – om hr. Ole Sohn så vil løfte sløret for, hvad der står på hr. Ole Sohns lommeregner, når man tæller løfterne sammen, som SF har givet i det forgangne år. Hvad står der så på hr. Ole Sohns lommeregner?

Kl. 18:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:59

Ole Sohn (SF):

Nu bliver der spurgt om mange ting, men jeg kan sige, at de forslag, som vi lægger frem, er finansieret. Og jeg kan sige, at det, vi mener der er behov for at man gør her i 2011, er, at man også laver en fremrykning af offentlige investeringer, som har det til formål at lave energirigtige renoveringer af den offentlige bygningsmasse, fordi det er tudetosset at lade være. Det er tudetosset at sige til entreprenørerne, at deres maskiner skal blive i garagen og deres medarbejdere skal have statslige dagpenge. Det tudetosset, for opgaven skal jo løses før eller siden. Gør vi det ikke, sender vi jo regningen videre til vores børn. Det er hamrende asocialt.

Kl. 19:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 19:00

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes, at det er lidt unfair, at hr. Ole Sohn står her i Folketingsalen og praler af sine regneevner og vil belære Venstres finanspolitiske ordfører og give ham kurser og sådan noget, og når så hr. Ole Sohn får en unik mulighed for selv at lægge frem, hvordan man regner i SF, hvordan man har regnet sammen, hvad ens valgløfter koster, vil man ikke fortælle det fra Folketingets talerstol, så taler man uden om. Derfor vil jeg give hr. Ole Sohn endnu en chance, så kan det være, at vi i Venstre vil overveje regnekurset, hvis hr. Ole Sohn ellers vil fortælle os, hvad der står på SF's lommeregner, og hvad SF's valgløfter koster i den her folketingssamling?

Kl. 19:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:00

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne gentage mig selv. Når vi fremlægger den økonomiske plan, er der dækning for den udfordring, som vi anerkender i Finansministeriets regnemaskine på de 24 mia. kr., men det er bare ikke nok til de ambitioner, vi har. Derfor er udfordringen større for os både på kort og også på lang sigt for at få genoprettet det hul, som Dansk Folkeparti og regeringen har lavet i dansk økonomi. Den udfordring tager vi på os, og de forslag, vi fremsætter og gennemfører efter et valg, er fuldt finansieret. Alt andet ville være uansvarligt, for det, der sker, hvis man bruger flere penge, end man har, er jo, at man

sender regningen videre til nogle andre. Gør man det, er de første, der bliver ramt, de svageste i samfundet. Det er jo derfor, at vi kan se nu, at dem, der bliver ramt af regeringens politik, er børnene, og det er de ældre. Det er da hamrende uansvarligt.

Kl. 19:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 19:02

Louise Schack Elholm (V):

Når hr. Ole Sohn er så uvillig til at svare på, hvor meget Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti går rundt og kommer med løfter om, kunne man mistænke hr. Ole Sohn for slet ikke at vide, hvor meget det er. Er det, fordi Socialistisk Folkeparti ikke tæller sammen, hvor meget de rent faktisk lover penge for, eller er det en uvilighed til at fortælle den danske befolkning, hvor meget de rent faktisk lover penge for?

Kl. 19:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:02

Ole Sohn (SF):

Nej, det er, fordi det er for useriøst at sidde at diskutere et eller andet, som er lavet i Venstres pressetjeneste. Men jeg vil gerne bede om, ligesom hr. Mike Legarth gjorde, at der stilles nogle konkrete spørgsmål til vores konkrete politik. Så får man også konkrete svar. Men man vil da ikke have, at man skal spille vælgernes tid på, at man i Venstres pressetjeneste har siddet og lavet et eller andet spektakulært udregningssystem om, hvad oppositionen har stillet af forslag.

Jeg gentager, at de forslag, som SF fremsætter, og som i øvrigt også vil indgå i den plan, som vi laver sammen med Socialdemokraterne, og som vil blive gennemført efter et valg, er fuldt finansieret.

Kl. 19:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:03

Louise Schack Elholm (V):

Jeg vil meget gerne have et konkret svar, så nu kommer jeg med et konkret spørgsmål. Hvis det ikke er 51 mia. kr., som SF mener skal finansieres i pakken, hvor mange penge er det så?

Kl. 19:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, at spørgeren skulle tage et konkret forslag ud, som f.eks. fru Colette L. Brix gjorde med hensyn til to lærer-systemet. Så kan man få svaret, at vi ikke har det samme forslag, som Det Konservative Folkeparti om to lærere i alle klasser. Vi har et forslag om, at der skal være to lærere/undervisningsassistenter i de små klasser i dansk og regning. Så får man jo det afklaret, og så er den vildfarelse ude af verden. Når man gør det, vil man kunne se, at der vil blive et mindre forbrug af specialundervisningstimer, som giver nogle afledte besparelser. På den måde arbejder vi meget konkret, og hvis man stiller sådan nogle konkrete spørgsmål, som nogle af kollegaerne har gjort, vil man også kunne få konkrete svar. Så det vil jeg meget anbefale at man gør.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 19:04

jeg husker. Jeg tror også, at det er hr. Ole Sohn, der har været inde på, og det tror jeg var i Jyllands-Posten, at de højere cigaretafgifter kunne bruges til at finansiere de her to lærere i dansk og matematik i de yngste klasser.

Kl. 19:04

Så er mit spørgsmål bare: Hvor mange gange kan man bruge de samme penge? Eller: Hvor mange flere cigaretter skal danskerne til at købe for at finansiere alt det der velfærd, som kommer til at vælte frem, når der kommer en ny regering, hvad der forhåbentlig ikke gør?

Ryger hr. Ole Sohn egentlig?

Kl. 19:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:07

Martin Henriksen (DF):

Nu indkaldte venstrefløjens jo til debat om den økonomiske politik uden selv at have nogen bud på hvordan og hvorledes, og finansministeren har været på talerstolen tre eller fire gange, og man kan konstatere, at hvis vi skal diskutere økonomisk politik efter kl. 18 eller kl. 19, så går venstrefløjens simpelt hen hjem, og det er jo meget betryggende at vide for danskerne, at man i hvert fald ikke skal forvente nogen løsninger ud på de sene nattetimer, for så beskæftiger de sig med alle mulige andre ting. Man kan håbe, at de så er ude at bidrage til dansk økonomi ved at svinge dankortet, men det er måske for meget at bede om.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til det her med de højere cigaretafgifter, som er blevet nævnt op til flere gange fra SF's side som et bud på, hvordan man kan finansiere forskellige ting. Det er blevet nævnt, at de højere cigaretafgifter skal finansiere bedre kræftbehandlinger, skal bruges til at undgå fyringerne på hospitalerne, bruges til at minimere statsunderskuddet og bruges til at finansiere de to lærere i dansk og matematik. Hvor mange gange kan man egentlig bruge de samme penge?

Kl. 19:05

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at jeg vil henvende mig til de seere eller lyttere, der følger med, for jeg tror ikke, at det nytter at give svar til spørgeren. Jeg vil gerne sige til alle seere og lyttere, at jeg vil anbefale dem at gå ind på Socialdemokraternes eller SF's hjemmeside og kigge under »Fair Forandring«. Der er det præcist skitseret, hvad det er, vi gerne vil sige til borgerne, og det er, at vi giver en lille smule mere for de usunde varer, og til gengæld giver vi 3 mia. kr. mere til sygesektoren, bl.a. til behandling af livstruende sygdomme. Vi giver 2 mia. kr. til forebyggelse. Det er et kryds, som vælgerne kan forstå, og det har vi også været glade for at kunne konstatere i de målinger, der er lavet.

Vælgerne vil faktisk gerne betale en lille smule mere for usunde produkter, hvis de har garanti for, at sygesektoren og forebyggelsen får et løft, hvad det trænger til efter 8½ år med Dansk Folkeparti som støtteparti for en regering.

Kl. 19:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:05

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne rette en fejl og komme med en anbefaling. Det er en fejl at forestille sig, at oppositionen har indkaldt til en stor økonomisk debat. Altså, forespørgselsdebatten går i al sin enkelhed ud på, at vi som opposition gerne vil vide konkret, hvordan regeringen har tænkt sig at skaffe de penge, og det har vi ikke kunnet få svar på. Det er rigtigt, at klokken er 19, og vi har været i gang i lang tid. Regeringen har ikke villet svare, og oppositionens opgave er sådan set at spørge en regering, hvordan den vil udmønte sin politik. Det får vi ingen svar på.

Til det andet omkring cigaretafgiften vil jeg sige, at jeg også ved, at det er noget, som Dansk Folkeparti og Venstres pressetjeneste har gjort sig muntre over, og at de har udstedt ideer til læserbreve. Men den bedste anbefaling er at gå ind på Socialdemokraternes hjemmeside eller SF's hjemmeside; der er »Fair Forandring«, og der kan man præcis se, hvad cigaretafgiftsstigningen går til. Den går nemlig til sygesektoren.

Kl. 19:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 19:08

Ellen Trane Nørby (V):

Man har jo sådan lidt på fornemmelsen, at den der lommeregner, som hr. Ole Sohn omtalte at han ville give til Venstres ordfører, er sådan en lommeregner, som SF normalt bruger, for det her er jo ikke et spørgsmål om, at Venstres pressetjeneste har siddet og lagt nogle tal sammen. Vi har jo bare systematisk gennemgået de beslutningsforslag, som SF og S er kommet med i den senere tid, også de forslag, der er kommet i pressen.

Derfor vil jeg blot spørge hr. Ole Sohn, om vækstpakken til de 31 mia. kr., som SF senest har holdt fast på i Børsen den 26. april, om hævelsen af ulandsbistanden til 4 mia. kr. og om den nye letbane i Odense til de 600 mio. kr. indgår i det holdbare finansieringsforslag, som SF kommer med.

Kl. 19:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:09

Martin Henriksen (DF):

O.k., men så er det jo bare blevet nævnt i pressen op til flere gange. Det er rigtigt nok, at hvis man kigger på udspillet »Fair Forandring«, går pengene til bedre kræftbehandling og forebyggelse, så vidt jeg husker, men så gik der jo et stykke tid, og så var hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt ude på Herlev sygehus, tror jeg, og sige, at når man ville undgå fyringer, kunne man bl.a. bruge pengene fra de højere afgifter på cigaretter. Så er de vel i al beskedenhed brugt to gange. Så har man også været ude at tale, og jeg tror, at det var hr. Ole Sohn selv, som sagde, at de høje cigaretafgifter bl.a. kan bruges til at minimere statsunderskuddet. Det var i Politiken, så vidt

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg vil gerne gentage, at den økonomiske plan, som bliver fremlagt inden sommeren, vil løse både holdbarhedsudfordringen og også det hul, der på lang sigt er i statens finanser. Og de forslag, som SF og Socialdemokraterne fremsætter i en kommende regering, vil være fuldt finansieret.

Kl. 19:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:09

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu bad ordføreren fra SF jo om, at spørgsmålene blev konkrete. Jeg kan så konstatere, at svarene ikke bliver konkrete. Men det betyder vel så, at de 51 mia. kr., som SF og S har stillet forslag om at bruge, skal finansieres inden for den finansieringspakke, som SF og S lægger frem. Det bliver spændende at se, hvordan det kommer til at hænge sammen.

Derfor må jeg bare spørge igen helt konkret angående nogle af de forslag, som SF og S jo har lagt frem, bl.a. senest i dag om ægtefælleafhængigheden på førtidspensionsområdet til over 600 mio. kr. og fru Karen Klints forslag fra talerstolen tidligere i dag om, at psykiatriområdet skal flyttes fra satspuljen over til finansloven – det er 825 mio. kr. : Er de her to forslag helt konkret nogen, der sammen med de øvrige forslag fra SF og S vil indgå i finansieringsforslaget fra SF?

Kl. 19:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:10

Ole Sohn (SF):

Tak for spørgsmålet. Nu blev vi jo konkrete. Psykiatriområdet er faktisk en del af »Fair Forandring«. Det er faktisk noget, vi afsætter penge til, og som vi finansierer, fordi der både er det, der hedder sygehuspsykiatri, og den forebyggende socialpsykiatri. Det er der afsat penge til, så det er jeg meget glad for at svare på. Det indgår faktisk i »Fair Forandring«, også fordi vi mener, der er behov for et enormt løft på psykiatriområdet.

Til det andet spørgsmål om ægtefælleafhængigheden: Der skal man jo være opmærksom på, at vi har et massivt behov for – måske ikke lige aktuelt her i den store arbejdsløshedsperiode, men når vi kommer på den anden side af arbejdsløshedsperioden – at få udvidet arbejdsstyrken. Og vi ved jo, at det, at der bliver modregnet i førtidspensionen, hvis en ægtefælle tager arbejde, hæmmer lysten og muligheden for at få noget ud af at tage et arbejde. Så at mindske ægtefælleafhængigheden er faktisk med til at styrke og udvide arbejdsstyrken.

Kl. 19:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:11

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når jeg indkalder til et møde, har jeg som regel en dagsorden, og jeg har også en plan. Nu er vi blevet indkaldt til møde af Socialistisk Folkeparti i dag, og vi har ikke hørt planen endnu. Det er da forrygende, at vi ikke får den forelagt. Men vi ved godt noget, for vi ved, at afgifterne skal stige, men ikke med hvor meget. Vi ved, at skatten stiger, men ikke med hvor meget.

Så den der hemmelige plan må da komme frem, når vi har fået en dagsorden, hvor vi er blevet bedt om at møde frem til mødet i dag. Men der er ikke en plan.

Kl. 19:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:12

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt lige komme med en korrektion. Vi har stillet en forespørgsel, hvor vi beder finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren om at svare på følgende spørgsmål: Hvordan agter rege-

ringen at tilrettelægge den økonomiske politik, således at der både skabes grundlag for fornyet vækst og beskæftigelse, for overholdelse af EU's konvergenskrav og for langsigtet holdbarhed i dansk økonomi?

Det er det, der er temaet for forespørgslen. Jeg medgiver fru Anne-Mette Winther Christiansen, at vi ikke har fået svarene, men det er jo ikke oppositionens skyld. Det tror jeg da er noget man skal tage op i Venstres folketingsgruppe, altså hvorfor regeringen ikke svarer på det spørgsmål, som oppositionen har stillet.

Kl. 19:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:12

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er jo også sådan, at når man ikke har en plan, bliver man lidt famlende, og jeg forstår godt, at man kommer til at famle så meget, når man skal søge efter sine svar, og så kommer man til at stå her en hel aften. Og man har ikke et svar!

Vi er kommet vel langt, jeg synes, det er blevet meget tydeligt, at der ikke er nogen klar argumentation for en finansiering af de 51 mia. kr., som man har fremsat forslag om her i Folketinget i løbet af det sidste års tid. Der er ikke nogen forklaring, der kan give borgerne et klart svar på, hvor højt de skal regne med deres skatter kommer til at blive, og der er ikke et klart svar på, hvor høje afgifter der vil blive pålagt.

Hvor trygt er det at sidde i et så fasttømret venskab, når både Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne faktisk ikke evner at fremlægge en plan, til trods for at de nu i to måneder har sagt, at den kommer lige om lidt?

Kl. 19:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:13

Ole Sohn (SF):

Jeg medgiver gerne, at dagen har været lang, men jeg mener sådan set, at fru Anne-Mette Winther Christiansen skal kontakte finansministeren, som tre gange har gentaget det samme oplæg og forlænget dagens debat fuldstændig unødigt og uden at give yderligere oplysninger.

Vi har lavet et forslag i »Fair Forandring« vedrørende skattepolitik, og der siger vi – jeg har sagt det tidligere, men jeg gentager det gerne – at en del af den skattelettelse, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har givet til millionærerne, mindsker vi lidt, og så giver vi nogle skattelettelser til folkepensionisterne og et højere beskæftigelsesfradrag. Det er det, der ligger, og det er det, der hverken mere eller mindre kommer til at ligge vedrørende skattepolitikken. Sådan er det. Man kan se det på Socialdemokraternes og SF's hjemmesider under »Fair Forandring«.

Kl. 19:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Med hensyn til den debat, der lige var om tobakken, kan man diskutere, om det er klogt, at der kommer mere afgift på tobakken, eller der ikke gør.

Jeg synes, der er noget andet, der også er interessant at få at vide af SF, og det er meget nemt at svare på. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at vi i dag står og snakker så meget om, at vi skal have

et klart svar. Det skulle være første gang i de 12 år, jeg har deltaget herinde, at der ud af en debat virkelig er kommet et klart svar fra nogen, og det er også det, vi ser i dag. Men her giver jeg i hvert fald en mulighed for at give et klart svar: Går SF ind for differentieret moms på sunde fødevarer? Nu har SF på et tidspunkt brugt æblet som logo, og så kunne det jo godt være, at SF gik ind for differentieret moms på sunde fødevarer – det gør jeg selv. Er det noget, der indgår i de planer, der kommer? Jeg ved godt, at vi ikke må afsløre for meget om de planer, der ligger, men man kan måske løfte sløret lidt for, om det indgår.

Kl. 19:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:15

Ole Sohn (SF):

Jeg synes principielt, at det en rigtig tankegang at have differentieret moms på sunde fødevarer, men det indgår ikke i »Fair Forandring«. Det er offentliggjort, og det er kendt, og det indgår ikke.

Kl. 19:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 19:16

Christian H. Hansen (UFG):

Så vil jeg gerne spørge: Når det ikke på nuværende tidspunkt indgår i planerne, og da planerne stadig væk er under udarbejdelse, kunne ordføreren fra SF så love, at det, som SF før i tiden har sagt om differentieret moms på sunde fødevarer, nemlig at man i SF synes, det er en god tanke, kommer til at indgå i planerne?

Jeg står jo i den situation, hvor jeg på et tidspunkt skal finde ud af, hvad det er for nogle planer, jeg skal følge, og det ville derfor være godt bare at vide en lille smule om planerne. Jeg har jo også planer, og så kunne jeg gå ned og arbejde videre med mine planer i min gruppe. Jeg bliver også nødt til at afsløre et eller andet på et tidspunkt, men det vil jeg ikke gøre, før nogen af de to blokke har afsløret noget. Jeg har jo god tid, kan jeg regne ud.

Kl. 19:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:16

Ole Sohn (SF):

Det, vi laver med hensyn til skatter og afgifter, ligger i det udspil, vi har offentliggjort, som hedder »Fair Forandring«. Der ligger ikke noget besluttet om differentieret moms, men det gør der alligevel indirekte, for vi siger jo, at de usunde varer skal være dyrere. Det gør forhåbentlig også, at folk i stigende omfang vælger at sige: Jamen skulle vi så ikke købe nogle varer, som er lidt sundere? Det, der er hele tankegangen, er jo, at de usunde varer bliver en smule dyrere, og de sunde varer bliver lidt billigere, og er der så nogen, der stadig væk vil købe de usunde varer, har man til gengæld garanti for, at det går til en bedre sygehussektor og til forebyggelse af de mange store folkesygdomme, som flere og flere bliver ramt af.

Kl. 19:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 19:17

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Med den her debat vil Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og De Radikale have svar på, hvordan regeringen agter at tilrettelægge den økonomiske politik for både at skabe ny vækst og beskæftigelse og for at overholde konvergenskravene og for en langsigtet og holdbar dansk økonomi. Oppositionen ønsker med andre ord svar, og det skal de få.

Vi har nemlig et solidt svar på den udfordring, som vi står over for. Vi har fremlagt en plan for, hvordan vi vil imødekomme kravene om konvergens og en holdbar økonomi, og for, hvordan vi vil sikre vækst og beskæftigelse til gavn for os alle. Men det kan undre mig meget, at oppositionen ønsker svar på spørgsmål, som de ikke selv vil give. Vi ved, at oppositionen har en plan, en hemmelig plan, som vi ikke må få at vide hvad indeholder.

Man kan jo undre sig over, hvorfor oppositionen gemmer planen i skuffen. Hvorfor må vi ikke vide noget? Er det, fordi S og SF ikke kan finde finansiering til alle deres forslag? Er det, fordi SF ikke kan finde opbakning i baglandet til besparelser? Er det, fordi der ikke er opbakning i fagbevægelsen til at lave de seriøse besparelser? Der er efterhånden rigtig mange spørgsmål, og de kræver svar.

Fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal forsøger at iklæde sig et skind af økonomisk ansvarlighed, men er det ansvarligt ikke at turde fortælle, hvordan man vil finansiere alle sine gavmilde gaver? Kan danskerne være tjent med ikke at vide, hvad S og SF vil?

Regeringen derimod har fremlagt en plan med et seriøst og realistisk bud på, hvordan vi vil skabe økonomisk holdbarhed. Vi forsøger ikke at skjule noget. Det er en fair måde at gøre tingene på. Så ved danskerne, hvad de har at forholde sig til.

Vi vil prioritere 10 mia. kr. Det vil give os mulighed for i årene fremover at prioritere sundhed, uddannelse og de svageste grupper. Pengene finder vi hovedsagelig på statens budget og i mindre omfang hos kommunerne. Men vi fortæller åbent, at kommunerne skal bruge skatteborgernes penge mere effektivt. Kommunerne skal i 2012 og 2013 spare sammenlagt 4 mia. kr. Staten skal spare 6 mia. kr., fordi vi vil bruge pengene et andet sted, fordi vi vil bruge pengene på sundhed, på folkeskoler og til en større omsorg for samfundets allersvageste.

Vi skjuler ikke, at kommunerne skal bruge pengene effektivt, men staten går forrest og betaler broderparten. Pengene sender vi efter de områder, som vi i regeringen mener skal have et løft. Samtidig holder vi de samlede offentlige udgifter i ro i perioden 2011-2013. Oppositionen ønsker en kæmpe offentlig forbrugsfest for lånte penge midt i krisen. Det gør vi ikke. Vi vil ikke sende regningen videre til kommende generationer, men vil have styr på økonomien.

Der er ikke tid til fest, men der er stadig penge i kommunerne, hvis blot skatteydernes penge anvendes med omhu. Regeringen vil således ikke gennemføre den planlagte reale forbrugsvækst, som indgår i 2015-planen for de kommende 3 år. På den måde finder vi 13,5 mia. kr., og således sikrer vi en holdbar og ansvarlig økonomi i Danmark.

Vi vil ikke se til, at gældsætningen fortsætter. Det er uansvarligt at lade stå til. Vi kan ikke tillade os at spille hasard med den fremtidige velfærd på den måde. Vi mener ikke, at kommende generationer skal trækkes med en kæmpe byrde, og det tror jeg faktisk også at de fleste unge mennesker vil være enige med mig i.

Det er vigtigt at sige, at når det offentlige forbrug holdes i ro, bliver der samlet set hverken flere eller færre penge at gøre godt med til offentlig service. Der er altså fortsat ligesom mange penge til velfærd som i dag. Vi skal samtidig huske på, at vi i dag har den største offentlige sektor nogen sinde. I vores regeringstid er der kommet omkring 30.000 flere ansatte i den offentlige sektor, og vi er oppe på 758.000, der arbejder til vores fælles bedste.

Nu har jeg fortalt, hvad det er, vi vil: at kommunerne står med en udfordring, men at vi har et formål med at prioritere pengene, nemlig at der skal være penge til velfærd fremover, og at vi på den korte bane vil prioritere sundhed, uddannelse og de svageste grupper. Men vi ved stadig væk ikke, hvad det er, I vil. I kommer med striber af løfter, dyre løfter, men vil ikke fortælle, hvor pengene skal komme fra. I har lovet en plan, men den bliver hele tiden udskudt. Hvornår må danskerne høre, hvor pengene skal komme fra til alle de dyre gaver, I strør om jer med? Hvem skal betale? Skal danskerne til lommerne og bløde mere i skat? Skal de borgere, der i dag er børn, klare sig uden velfærd i fremtiden, hvis de ikke kan klare sig selv?

Igennem alle de gode år har vi sørget for at lave store afdrag på gælden. Det gør, at vi i dag er meget bedre stillet end de fleste andre lande i EU. Dengang bebrejdede Socialdemokraterne og SF'erne os, at vi ikke brugte flere penge, at vi viste rettidig omhu og betalte af på gælden. Havde de siddet på magten, havde vi været langt, langt værre stillet, end vi er i dag, og vi ville ikke have kunnet ride krisen af, som vi heldigvis er i stand til, for det kan vi jo nu. Regeringen har nemlig haft mulighed for at iværksætte nødvendige tiltag og bruge ekstra penge for at afværge de værste følger af krisen. Jeg kunne nævne en lang række, men jeg kan se på formanden, at min tid er ved at være udløbet, så det må jeg vente med til svarene.

Kl. 19:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:23

Morten Østergaard (RV):

Jeg har lyst til at spørge, om hr. Mike Legarth kunne være så venlig, da han tilsyneladende har besluttet sig for at være meget meddelssom i dag, at redegøre for, præcis hvordan man vil tilvejebringe de 10,5 mia. kr., der mangler, og som skal komme ved overførselsindkomster m.m. frem til 2013. For det er jo selvfølgelig interessant – og særlig når man mener, at befolkningen har krav på at vide, præcis hvad regeringen og oppositionen vil, er det interessant. Men jeg tror ikke, at hr. Mike Legarth aner, hvordan regeringen vil ramme de 24 mia. kr., og derfor bliver det lidt omsonst.

Derfor vil jeg bare spørge, når man nu har travlt med at anmelde regeringens politik som værende dybt ansvarlig, om det så ikke er mærkeligt, at overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen i Politiken den 29.12. sagde, og jeg citerer:

»Den medløbende finanspolitik fra 2005 og frem til 2007 stimulerede den økonomiske vækst, så derfor har man selv bedt om problemerne. Den pressede efterspørgslen i samfundet op på et uholdbart niveau.«

Og videre:

»Vi kan kun takke os selv for, at krisen i Danmark blev langt mere dyb end i andre lande.«

Kl. 19:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Mike Legarth (KF):

Jeg kan jo høre på hr. Morten Østergaard, at han gerne vil se i bakspejlet. Det er jo klart, at hvis vi havde vidst, at krisen kom i det omfang, den er kommet, var der helt sikkert nogle ting, vi ville have gjort en smule anderledes. Men jeg er ganske godt tilfreds med den måde, vi har håndteret krisen på, og jeg er helt sikker på, at når regeringen skal bedømmes på det, vil vi få stor ros og anerkendelse for det, når vi nu kommer på den anden side af krisen.

Vi har jo fremlagt planen. Vi fører en meget ekspansiv politik, og nu vil jeg advare hr. Morten Østergaard om at stille mig alt for kon-

krete spørgsmål lige om det emne, for så tror jeg, at vi får finansministeren på talerstolen igen (*Munterhed i salen*). Vi fører en meget ambitiøs politik. Vi har et massivt overforbrug for at få os så skånsomt og nænsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Vi bruger 96 mia. kr. på at beskytte befolkningen mod præcis de negative virkninger, vi ellers kunne være blevet udsat for.

Når vi så kommer forbi 2010, og der er jo altså god tid til, at vi er forbi den tid, så er det, at vi med exitstrategier skal begynde at finde ud af, hvordan vi konsoliderer vores gæld.

Kl. 19:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:25

Morten Østergaard (RV):

Det er jo fabelagtigt, at hvis man spørger til noget, der skal ske i fremtiden, så må man vente, og hvis man spørger til noget, der er sket i fortiden, så skal man lade være med at kigge i bakspejlet. Det indskrænker jo selvfølgelig lidt, hvad vi kan debattere. Fra Det Radikale Venstres synspunkt bliver det at diskutere dagen og vejen, hvad vi skal lave i dag, og hvornår vi er færdige, for fattigt, vil jeg sige til hr. Mike Legarth.

Det, jeg synes er interessant at få vide, er: Når nu man ikke på noget tidspunkt i 2015-planens levetid har kunnet holde de mål, der har været sat op, og man så lægger yderligere bånd på sig selv, fordi man siger, at der skal være nulvækst i de offentlige udgifter, er det så ikke nærliggende at have det som nationalbankdirektør Nils Bernstein, der den 18. marts i Information sagde, at regeringen ikke har kunnet styre de offentlige udgifter i de seneste 9 år, og derfor er der ingen grund til at tro, at den kan de næste 3?

Det er jo derfor, man gambler med sin troværdighed, når man fremlægger og fører en økonomisk politik, der bringer én derhen, hvor man er nødt til – for at få tingene bare nogenlunde til at hænge sammen på papiret – at varsle nulvækst. Derfor er det, vil jeg sige til hr. Mike Legarth, at vi bare må spørge: Er det ikke rigtigt, at Dansk Folkeparti ikke har sagt ja til nulvækst, ikke har sagt ja til 10 mia. kr. ekstra, ikke har sagt ja til de 10 mia. kr. i omprioritering, og at der ikke findes uafhængige økonomer, der mener, at regeringens politik er troværdig? Efterlader det ikke regeringen med et gigantisk troværdighedsproblem?

Kl. 19:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Taletiden er 1 minut. Hr. Mike Legarth.

Kl. 19:27

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti gør vi en dyd ud af at føre en ansvarlig økonomisk politik og holde Danmark på sporet, og det er også den politik, vi medvirker til her fremadrettet, og det er den politik, regeringen vil føre. Det er derfor, vi siger, at man må sætte tæring efter næring, at man ikke kan bruge penge, man ikke har, og at man ikke kan bruge de samme penge to gange, hvilket vi desværre ofte ser i politisk sammenhæng. Men hr. Morten Østergaard ser fuldstændig bort fra, at vi har været i en historisk krise med meget lavkonjunktur, og derfor er det nu tid til at betale den regning, der må betales, for at føre Danmark igennem krisen så skånsomt som muligt. Derfor er der ikke plads til vækst i de offentlige udgifter, vi må holde dem i ro, og det er det, vi helt tydeligt har lagt en plan for, nemlig nulvækst de næste 3 år. Det giver 13,5 mia. kr. Derefter finder vi yderligere 10 mia. kr. på finansloven. Og med de 7 mia. kr., der er tilbage, har vi nået målet om de 31 mia. kr.

Kl. 19:28

Kl. 19:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 19:28

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg vil gerne prøve at spørge meget præcist om den skattelettelse, der blev givet i 2007. Som vi har hørt finansministeren sige gentagne gange i dag, og det er jo helt tydeligt, at han har lært ordene i Finansministeriet, så blev skattelettelsen i 2007 finansieret inden for rammerne af 2015-planen. Når der nu er et hul i regeringens 2015-plan, hvilket finansministeren også har sagt, er vi så enige om, at så er skattelettelsen for 2007 ikke finansieret?

Kl. 19:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:28

Mike Legarth (KF):

Nej, det er vi ikke. Vi har landets finansminister i salen, og finansministeren har været på talerstolen flere gange og har detaljeret redegjort for, at den plan er finansieret via bl.a. indeksregulering af energigebyrer, eller hvad det måtte hedde, indekseringer, og det mener jeg er det fulde svar på det. Så det må være det enkle svar til hr. Morten Bødskov.

Kl. 19:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 19:29

Morten Bødskov (S):

Det er så bare sjovt at se, at der i vismandsrapporten fra efteråret 2007 på side 5 står:

»Bortset fra et lille finansieringsbidrag fra indekseringen af energigifterne er skattelettelserne ikke finansierede på kort sigt.«

Det står der. Derfor er pointen jo den, at man har givet skattelettelser, under forudsætning af at de var finansieret af en fuldt sammenhængende 2015-plan. Men når den 2015-plan ikke hænger sammen med noget og der er et hul i kassen, som regeringen så vil fylde op med nulvækst og velsagtens danmarkshistoriens største nedskæringer på vores fælles velfærd, er ordføreren så ikke enig med mig i, at når regningen for de ufinansierede skattelettelser, der gives, betales med nulvækst, nedskæringer og besparelser i den offentlige sektor, er det plejehjemmene, folkeskolerne, daginstitutionerne, pensionisterne, børnene og de uddannelsessøgende, der betaler for de skattelettelser, man gav i 2007?

Kl. 19:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:30

Mike Legarth (KF):

Nej til hr. Bødskov. Jeg er enig med finansministeren, der jo har redegjort for sagens rette sammenhæng her fra talerstolen, og jeg deler den opfattelse, og hr. Bødskov nævnte jo faktisk selv »på kort sigt« i sit citat. Det gælder jo om at komme lidt ud over det korte sigt, og det betyder, at det er implicit, at den er fuldt finansieret på lang sigt.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg kunne et øjeblik ikke se nogen minister, men forstår, at økonomi- og erhvervsministeren har vagten for regeringen lige i øjeblikket.

Det er fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 19:31

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan sådan set godt forstå, at den konservative ordfører ikke vil friste finansministeren til at tage ordet igen, for sidste gang finansministeren tog ordet, var det bl.a. for at hænge Det Konservative Folkeparti til tørre ved meget klart at slå fast, at der ikke er tale om skattelettelser. Så vidt jeg forstod finansministeren, var han sådan set meget præcis med at sige, at der ikke er nogen skattelettelser, at det er finansieret krone for krone. Det er godt nok på regeringens sædvanlige kreative vis, men så langt så godt.

Det, jeg ikke helt forstår, er, hvor præcisionen kommer ind i det konservative syn på dansk økonomi, for det, der jo er bundlinjen hos den konservative ordfører, er: Vi ved, hvad vi vil, kommunerne har fået en udfordring.

Det synes jeg ikke er noget stærkt lederskab, og derfor vil jeg gerne bede hr. Mike Legarth om at komme lidt nærmere, hvad det præcis er, man fra konservativ side forestiller sig at der skal ske i kommunerne, når der samtidig fra konservativ side er en meget stærk prioritering med uddannelse, skole og de svageste i vores samfund. Hvor er det så, kommunerne skal løfte den udfordring, som hr. Mike Legarth lidt kækt gav dem her kl. 19.30?

Kl. 19:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:32

Mike Legarth (KF):

Først vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er rigtig glade for de tre skattelettelser, vi har fået gennemført i den tid, vi har siddet i regering, siden 2001 – rigtig glade. Vi er især glade for den seneste, hvor vi jo med skattereformen har lettet skatten på arbejde med 7,5 pct., en historisk lettelse af skatten på arbejde, som har øget arbejdsudbuddet, som har gjort Danmark rigere, og som på alle måder gør det danske erhvervsliv i stand til at konkurrere på bedre vilkår, så de kan ansætte flere medarbejdere, sælge flere varer og i hele taget være med til at gøre samfundets kassebeholdning større, sådan at vi har flere penge til velfærd. Så alt i alt er vi jo meget, meget tilfredse med de skattelettelser, vi har gennemført.

At den sidste skattelettelse så er en skatteomlægning, i stedet for at vi har fundet nye penge til systemet, betyder ikke noget. Det, der er afgørende, er jo, at vi letter skatten på arbejde. Så har vi lagt skat på noget af det, vi ikke vil have så meget af, og det er jo også sundt.

Kl. 19:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:33

Margrethe Vestager (RV):

Med lidt omsvøb kom den konservative ordfører jo frem til det, der er sandheden: Det er ikke en skattelettelse, det er en skatteomlægning. Finansministeren har ret, det har De Konservative ikke. Folk betaler selv.

Jeg synes, det ville være meget glædeligt, hvis regeringen blev enige om, hvad det var for en retorik, man ville bruge. Dansk Folkeparti siger, det giver 5,5 mia. kr. i kassen. Venstre siger, det er finan-

sieret krone for krone. De Konservative forsøger krampagtigt at holde fast i, at det er en skattelettelse. Men lad det nu ligge.

Hr. Mike Legarth fik ikke tid til at sige, hvordan det er, kommunerne skal – hvordan var det nu? – håndtere den udfordring, som man fra konservativ side har givet. De må ikke ramme uddannelserne, de må ikke ramme skolen, og de må ikke ramme de svageste, så hvordan er det lige, man gør?

Kl. 19:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:34

Mike Legarth (KF):

Nu er jeg glad for igen at få mulighed for at highlighte skattereformen og dens positive betydning for den enkelte dansker, for familierne, for virksomhederne i Danmark. Det er aldeles fremragende, at det er lykkedes VKO at gennemføre den skattereform, der har så stor betydning for os. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

At en del af finansieringen kommer fra, at vi lægger afgift på noget af det, vi ikke vil have så meget af, nemlig det, der belaster miljøet, det, der belaster klimaet, det, der er usundt, det, man dør af, osv., er da en begavet måde at skrue en skattereform sammen på. Det, der er afgørende, er, at vi motiverer til at tage en uddannelse, fordi der er en belønning for det. Og arbejder man ekstra, er der også en øget belønning for det, i stedet for som det var i gamle dage, hvor man, hvis man tjente 1.000 kr. på at arbejde 4-5 timer ekstra, skulle betale 730 kr. til statskassen og selv kunne beholde sølle 270 kr. Det er lavet markant om.

Kl. 19:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 19:35

Ole Sohn (SF):

Nu husker jeg ikke helt min historie, men jeg mener, at der var en tidligere Venstremand, som sagde: Hvis det her er fakta, så benægter jeg fakta. Det er vel sådan nærmest det, man kommer til at tænke på, når man hører argumentationen i forbindelse med skattelettelserne.

Jeg har forstået, at vi ikke må snakke om, hvad der er sket, og at vi helst ikke må snakke om det, der skal ske, for det vi vender tilbage til, så jeg tror, vi skal snakke om noget, der sker lige nu. Der skal skæres 13,5 mia. kr. for at holde nulvæksten, og så mangler der 10,5 mia. kr. på de øvrige offentlige driftsomkostninger. Det drejer sig bl.a. om politi og forsvar. Det er de to steder, hvor regeringen selv har ansvaret, det er de to steder, hvor økonomien har sejlet lystigt igennem de sidste 8½ år.

Er det der, hvor der ligger forlig, der skal spares? Er det i bloktilskuddene til Grønland og Færøerne, der skal spares? Er det i ulandsbistanden, så den nye udviklingsminister ikke har noget at lege med, når han rejser rundt i verden? Eller er det i overførselsindkomsterne – pensioner, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge? Hvad er De Konservatives indstilling til finansministeren?

Kl. 19:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:36

Mike Legarth (KF):

Den konservative indstilling er krystalklar, nemlig at vi skal finde det her beløb på finansloven, men det ville jo ikke være begavet på nuværende tidspunkt at lægge det ud til debat, inden at der mellem regeringspartierne er aftalt, hvordan oplægget skal se ud. Men det

kommer jo allerede i august. I oplægget til finansloven vil man kunne læse sig til, hvordan vi ser tingene, og vi går så i gang med den proces med at forhandle med partierne om at blive enige. Det skal der ikke herske tvivl om.

Det giver mig så lige mulighed for at svare på noget af det, jeg ikke kunne nå at svare fru Margrethe Vestager på, vedrørende kommunerne – det vil jeg tillade mig at bruge den her tid på. Altså, at vi, på grund af at vi har brugt 95 mia. kr. på at føre Danmark så skånsomt og nænsomt igennem krisen som overhovedet muligt, nu er nødt til at betale regningen – ved ikke at have plads til yderligere vækst, ved at kommunerne skal have nulvækst i 3 år, hvor de altså kan bevare det samme niveau som sidste år – er jo ikke lig med nedskæringer og minimeringer og med at dunke nogen oven i hovedet.

Kl. 19:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 19:37

Ole Sohn (SF):

Jeg kan forstå, at jeg ikke får svar på mit spørgsmål. Så vil jeg gerne følge op på det svar, som blev givet til fru Margrethe Vestager.

Når den gennemsnitlige vækst i kommunerne under denne regering har været 1,7 pct. og man skal ned på 0, vil hr. Mike Legarth så sige, at det bare er uændret, og at man sagtens kan klare det i kommunerne, uden at der skal afskediges personale? Det er sådan set lidt vigtigt, for det, der er helt afgørende, er jo, at det kan ske, uden at børnene i folkeskolen og i vuggestuerne bliver ramt, og uden dem på ældreområdet bliver ramt. Det er to af de store grupper, som har reelle behov. Vil de blive friholdt, når man skal gå fra en realvækst på 1,7 pct. ned til 0? Dertil kommer de 4 mia. kr., som kommunerne skal spare yderligere, fordi der skal laves en omprioritering. Det er sådan set et spørgsmål, om det kan lade sig gøre, uden at der er nogen som helst, der kommer til at mærke noget til det.

Kl. 19:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:38

Mike Legarth (KF):

Lad os nu holde det på det rigtige trin. Selvfølgelig er nulvækst i 3 år en opgave, og selvfølgelig er det vanskeligt. Det har vi jo også sagt. Det er jo altså med løn- og prisfremskrivning, og det vil sige, at man kan have det samme personale ansat, som man har i dag, og man kan købe de samme varer og ydelser, fordi de bliver pristalsreguleret. Så man skal ikke af med noget, man kan bare ikke lægge noget til. Det er en opgave, der er til at håndtere.

Jeg har den største respekt for det kommunale bagland – jeg kender det indgående fra min tid som borgmester og byrådsmedlem – og jeg ved og har tillid til, at byrådsbestyrelserne nok skal forholde sig til at løse den her opgave. Men nemt? Nej, det er det ikke. Kan det betyde afskedigelser? Ja, det kan det godt, hvis man prioriterer rundt. Men vi har jo den kongstanke, at vi ikke skal detailstyre kommunerne. De har kommunalt selvstyre, så de får rammerne og skal så selv udfylde dem.

Kl. 19:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 19:39

Frank Aaen (EL):

En del af det, der er sket, og som fortsat vil ske i de kommende år, er jo så, at man strammer på velfærden, mens skattelettelserne fortsæt-

ter. Det er jo klar konservativ politik, og det tror jeg ikke Det Konservative Folkeparti er særlig utilfreds med.

Der er en anden ting, som jeg også mener er konservativ politik, men som man ikke praler så meget med. Det er måske bare, fordi jeg ikke har hørt det. Men i konvergensprogrammet, som det hedder, altså planen for regeringens økonomiske politik, fremgår det, at arbejdsløsheden efter krisen – nu snakker vi ikke om krisen, men efter krisen – planlægges til at være dobbelt så høj, som den var før krisen. Man siger også i samme plan, at andelen af værdierne i samfundet, der går til løn, skal reduceres, mens profitterne skal vokse. Er det ikke også noget, som De Konservative er rigtig godt tilfredse med?

Kl. 19:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:40

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi hver dag kede af det, når nogle mister deres arbejde. Hovedparten af de ressourcer, vi bruger, bruger vi på at skabe beskæftigelse og vækst, fordi det er det, Danmark skal leve af. Det er det, der skaber dynamikken. Det er det, der skaber de penge, som vi her i Folketinget sidder og deler ud. Uden et privat erhvervsliv, uden at der bliver produceret varer og skabt arbejdspladser, var der jo slet ikke nogen penge, som vi politikere kunne dele ud af i forskellige sammenhænge. Så selvfølgelig er vi optaget af det. Og vi glæder os jo over, at vi for femte måned i træk rent faktisk ikke har nogen stigning, og at vi i denne måned fik et fald i ledigheden. Jeg skulle måske minde om, at der var 146.000 arbejdsløse, da vi tog over i 2001, så vi er stadig under det tal, som hr. Frank Aaen nu beskriver som nærmest en katastrofesituation.

Så er der jo ikke nogen sammenhæng i det, når jeg først skal have skældud for, at den skattereform, der er gennemført, er en skatteomlægning, altså en omfordeling. Og nu antydes det så, at den ikke er det.

Kl. 19:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:41

Frank Aaen (EL):

Det sidste forstod jeg ikke en brik af. Det, der står i konvergensprogrammet, er, at andelen af værdierne, der udbetales som løn, skal falde, og at andelen af værdierne, der går til profit, skal stige. Når man regner på tallene, vil man se, at det drejer sig om ca. 100 mia. kr.

100 mia. kr. fra løn til profit, er det ikke rigtig god konservativ politik? Og burde det ikke få den konservative ordfører til at udstråle lidt glæde?

Kl. 19:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:42

Mike Legarth (KF):

Det, der er vigtigt for Det Konservative Folkeparti, er, at vi som land fører en politik, der gør, at vi får respekt og anerkendelse ude i den internationale verden, sådan at vi kan holde vores renteniveau lavt. For det er det, der er afgørende for, at vi får skabt vækst, og at vi får skabt beskæftigelse og arbejdspladser, og det giver mulighed for at levere det velfærdssamfund, vi rent faktisk gerne vil have.

Konvergensprogrammet er jo et styringsredskab, så vi kan overholde de aftaler, vi har indgået. Her må vi altså ikke have for store

underskud. Nu nedbringer vi dem på den måde, som det tydeligt og gang på gang er beskrevet fra talerstolen i dag, nemlig at vi skal finde 24 mia. kr. for at leve op til den målsætning. Det er det, vi er i gang med ved at sætte tæring efter næring.

Kl. 19:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 19:43

Julie Rademacher (S):

Det er blevet nævnt en del gange i dag, at regeringens ufinansierede skattelettelser har konsekvenser for velfærden, både for plejehjem, børnehaver og folkeskoler. Det har konsekvenser for de helt almindelige danskere, også de mange hårdtarbejdende lønmodtagere, som også sparer sammen og fortjener efterløn.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra De Konservatives ordfører, at man ikke ønsker at afskaffe efterlønnen. Kan vi få en garanti for det? For der har været en del tvivl med udtalelser fra hr. Rasmus Jarlov og fru Helle Sjelle, og fru Lene Espersen har også haft meldt noget ud, hvorefter hun mere eller mindre blev ippet af statsministeren. Hvad mener De Konservative egentlig om efterlønnen? Er det ved at pille ved efterlønnen, at man ønsker at finansiere en del af skattelettelserne?

Kl. 19:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:44

Mike Legarth (KF):

Det stritter jo i alle retninger, og der er ikke noget hold i det der overhovedet. Jeg starter så fra en ende af.

Skattereformen er fuldt finansieret krone til krone. Det er jo lige blevet dokumenteret af fru Margrethe Vestager og hr. Ole Sohn, som lige meddelte mig, at jeg ikke kunne tillade mig at prale af skattelettelserne, fordi de jo bare var en omfordeling, der var jo ikke nogen egentlig skattelettelser i dem. Samtidig skal jeg så over for den samme blok redegøre for, at det er en rødvinreform, det er en champagnereform, det er en reform, hvor vi kun har gjort noget for de rige. Det giver jo ingen mening.

Det, vi har gjort, er, at vi har skabt en situation, hvor det kan betale sig at tage en lang uddannelse, fordi man rent faktisk får noget ud af det. Der er et udbytte af det, ikke kun, så man skal betale det, man tjener mere, i skat; at man, fordi man er dygtigere, klogere og har tilegnet sig erfaring, kan få lov at betale mere i skat. Nu får man en lidt større del til sig selv, og det er da fornuftigt. Min tid er udløbet, så opfølgende spørgsmål, tak.

Kl. 19:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 19:45

Julie Rademacher (S):

Vi kan godt blive ved med at diskutere, hvad det er, regeringen har gjort, og som De Konservative har en stor andel i, men det, jeg egentlig stiller, er et meget enkelt spørgsmål om, hvad det er, De Konservative har tænkt sig at gøre. Vil den konservative ordfører her i aften give en garanti for, at De Konservative ikke rører ved efterlønnen? Det kan man sådan set bare svare ja eller nej til, jeg behøver ikke en lang redegørelse for, hvad det er, man har gjort. Vil man give en garanti for, at man ikke rører ved efterlønnen?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:45

Så jeg synes da, at fru Karen Hækkerup hellere skulle tage at rose, at vi i den her regering har sat midler af til de udsatte, dem vil vi prioritere, og så beder vi kommunerne om at finde penge andre steder, sådan at vi kan sætte fokus på det, som vi synes er vigtigst, nemlig de udsatte børn og også folkeskolen.

Kl. 19:48

Mike Legarth (KF):

Jeg har været i politik længe nok til at vide, at man ikke skal give garantier, så det gør jeg ikke. Men det, jeg kan garantere, er, at Det Konservative Folkeparti har en skattefilosofi, der siger, at ingen skal betale mere end 50 pct. i skat af den sidst tjente krone, og det arbejder vi ufortrødent videre på at skaffe flertal for. Vi har for få måneder siden åbnet debatten om, at vi i forligskredsen ville prøve at se, om det var muligt at åbne velfærdsforliget, herunder præmisserne for efterløn, fordi vi godt ville være med til at justere på de mekanismer. Det kunne vi ikke få opbakning til. Vi er også et forligsparti, der til enhver tid overholder de aftaler, vi har indgået, så når forligspartierne ikke vil være med til at åbne forliget, så kan vi ikke gøre noget ved det, og derfor er den dagsorden lagt i mølposen igen. Men på den lange bane er vi et reformparti og går helt sikkert til valg på reformer.

Kl. 19:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 19:46

Karen Hækkerup (S):

Jeg hæftede mig ved lige før, at den konservative ordfører sagde, at man gerne ville have international respekt, og at den her regering arbejdede for, at man skulle respekteres ude i verden for den indsats, man gjorde. Der kan man jo ikke rigtig sige andet end, at det nok er ved at være for sent. Når man tænker på, hvordan vi bliver vurderet efter de pinlige optræder, vi har haft ved både klimatopmødet og med afbud til vigtige møder, tror jeg, at den ambition i hvert fald er ved at være passé.

Den her regering har jo optrådt pinligt ikke bare over for internationale gæster, men også over for de svage mennesker i det her samfund. Man har forgyldt privathospitaler, man har givet skattelettelser til de rige, og nu står man i en situation, hvor man siger, at vi skal spare, og det skal kommunerne så levere. Man sparker nedad og siger, at man ikke vil detailstyre, for de kan meget bedre selv vurdere derude, hvor besparelserne skal findes. Men kan den konservative ordfører ikke sige præcis, hvor det er henne, man forestiller sig at pengene skal findes? Er det børnene, er det de ældre, er det skolerne? Hvem er det, der skal holde for, når regningen for de store skattelettelser, der er givet til de rigeste, skal betales?

Kl. 19:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:47

Mike Legarth (KF):

Jeg redegjorde ganske tydeligt for, at det var vigtigt for os at føre en ansvarlig politik, sådan at vi ude i den store verden opnår et renommé, der gør, vi kan låne penge på givtige vilkår. Prøv at se, hvordan det er gået med Grækenland, og hvad der er sket med dem, fordi de har ført en meget, meget kritisabel økonomisk politik. De kan ikke længere sælge deres statsobligationer. Vi er heldigvis i den helt anden ende af den skala, men det er meget vigtigt, at man fører den her politik, fordi det er det, der gør, at vi kan have de lave renter, og de lave renter er dynamoen for, at ejendomspriserne begynder at stige, og i det hele taget en katalysator for vækst i det danske samfund.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:48

Karen Hækkerup (S):

Det er jo fint, at man siger, at man sætter penge af til de udsatte børn, men virkeligheden ude i kommunerne er jo lige nu, at bl.a. alle dem, der arbejder med tvangsanbragte børn, har fået melding om, at de skal gennemgå alle sagerne for at finde ud af, om der er børn, man kan hjemtage, om der er nogen, der kan placeres billigere steder. Det er den virkelighed, der er, og det er den behandling, som de udsatte får ude i kommunerne.

Der er en regning, der skal betales, fordi regeringen har ført en fuldstændig uansvarlig økonomisk politik. Man har ikke holdt Danmark på sporet, som De Konservative ynder at sige. Man har tværtimod lagt regningen i børneværelset, noget, som man ellers for mange år siden lovede ikke var den politik, man ville føre. Men det er jo vores børn og vores efterkommere, der kommer til at stå med regningen for det økonomiske morads, som VKO-regeringen efterlader.

De Konservatives ordfører siger, at man vil gå til valg på reformer. Er det efterlønnen? spørger jeg så. For når man står og kigger på, hvad økonomi- og erhvervsministeren har sagt, har han sagt, at om 3 år vil regeringen tage stilling til de nødvendige reformer og vil da komme med sine forslag. Venter vi bare på, at regeringen siger, at det er nu, vi piller ved efterlønnen?

Kl. 19:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:49

Mike Legarth (KF):

For det første kan jeg bare konstatere, at hvis fru Karen Hækkerup boede i et glashus, var det knust. Det er simpelt hen fuldstændig unfair, at man her prøver at fremstille den politik, regeringen har ført, som uansvarlig; at den ødelægger velfærden, beskærer, minimerer – er skabt af onde mennesker på det nærmeste – når fakta er, at vi bruger 67 mia. kr. mere på det velfærdssamfund, vi står vagt om og gerne vil udbygge. Vi har ansat 30.000 flere i den offentlige sektor i den periode, vi har siddet i regering. Vi har f.eks. i sundhedsvæsenet haft en stigning fra 157.000 til 174.000 beskæftigede. Udgifterne er bare i sundhedsvæsenet steget med 25 pct., og sådan kunne jeg blive ved med at nævne en lang række ting. Nu løber min tid ud igen, men jeg synes, at det er en uanstændig kritik, og jeg er meget stolt af og tilfreds med den måde, vi har ageret på, og kan til fulde stå inde for det velfærdssamfund, vi har ansvaret for.

Kl. 19:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Fru Margrethe Vestager som radikal ordfører.

Kl. 19:51

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

På dette tidspunkt kan der være god grund til at vende tilbage til udgangspunktet og fundere over, hvorfor den her debat er vigtig. Det er den af én grund, nemlig at dårlig økonomi går ud over de mest sår-

bare, de mest slidte, de mest udsatte borgere. Det er derfor, en sund og ansvarlig økonomi er vigtig.

Men indtil nu har debatten jo været præget af, at regeringen ikke har en konkret plan for, hvordan der skal bringes orden i dansk økonomi. Det er en skam, for det er jo regeringen, der er regering. I dag har vi oplevet regeringspartier, der er i opposition til oppositionen – hvis regeringen gerne vil i opposition, er jeg sådan set helt frisk på at bytte, det skal ikke være sådan. Det tætteste, vi har kunnet komme på det – og jeg tror, finansministeren har talt det – er, at vi 47 gange har fået at vide, at regeringens målsætning er nulvækst på 13,5 mia. kr., reduktion i overførsler på 10 mia. kr., beskæftigelsesinitiativer på 7 mia. kr., i alt 31 mia. kr. Hvis det er detaljer, vil jeg meget nødig se finansministeren male med den brede pensel.

Finansministeren og VKO's ordførere har igen og igen spurgt til oppositionens plan. Det er altså meget svært at frigøre sig fra en mistanke om, at regeringen er løbet helt tør for ideer og venter på noget, de kan kopiere. Ellers ville det da være oplagt selv at spille ind i debatten. Det Radikale Venstre har fremlagt en plan, der kan genopbygge dansk økonomi. Alle ideer kan gennemføres, og de må meget gerne kopieres, ligesom vi meget gerne medvirker til at gennemføre dem. Vi har ikke haft nogen tabuer i vores arbejde med den økonomiske plan, vi peger på løsninger, der virker.

Den radikale genopbygningsplan rummer omfattende reformer, der styrker økonomien med 36 mia. kr. i 2015 og dermed også afsætter ekstra penge til kerneopgaverne: børnehaver, skoler, sygehuse – for at nævne nogle af de helt centrale områder i vores velfærdssamfund. Det mest sikre, vi ved om regeringens politik, er, at den synes, at den står og mangler 31 mia. kr., og at dens plan er en spareplan. Vores plan består af ti forskellige initiativer og vil afvikle efterlønnen gradvis over 10 år. I modsætning til, hvad finansministeren siger i sine evindelige tirader siger, virker det også i 2015 med over 10 mia. kr.: dagpengereform, genoptjening, håndholdt beskæftigelsesindsats, udenlandsk rekruttering, skat, der virker, ændringer i erhvervsstøtten, effektiviseringer og regelforenklinger, ændring i aldersbetingede ydelser, fremrykning af forårspakken – alt i alt 36 mia. kr.

Det er uden nulvækst, det er uden skjulte besparelser. Tværtimod er det med 5 mia. kr. til at udvikle vores samfund og udvikle de centrale opgaver for børnene i børnehaverne, eleverne i skolerne, patienterne på sygehusene, de ældre mennesker, som er slidte, som er sårbare, som er udsatte – det er for deres skyld. Genopbygningsplanen bygger dermed også på konkrete politiske prioriteringer, for vi vil hellere have gode skoler, end at raske, erfarne mennesker går på overførselsindkomst. Vi vil hellere have, at ledige får en uddannelse og kommer videre, end at de har en lang, nedbrydende dagpengeperiode. Vi vil hellere have, at virksomhederne let kan rekruttere de dygtigste medarbejdere fra hele verden, end at vi lukker os om os selv og lukker kompetente, dygtige folk ude. Vi vil hellere have, at det kan betale sig at tage en ekstra vagt eller flere timer, end at der stadig er skolelærere og sygeplejersker, der betaler topskat. Vi vil hellere vise tillid til ledere og medarbejdere i børnehaver og skoler og leve med de enkelte fejl, der så måtte ske, end at misbruge deres på til kontrol, central styring og evindelig dokumentation.

Det er prioriteringer. Det er prioriteringer til fordel for børn i vuggestuer og børnehaver, elever i skolerne, studerende på deres uddannelser. Det er prioriteringer til fordel for samfundets mest sårbare, slidte og udsatte mennesker. Den socialliberale grundholdning er klar: Det er meget bedre at gennemføre reformer nu og sørge for, at vi er nok på arbejdsmarkedet til at få velfærdssamfundet til at hænge sammen og udvikle sig. Det er meget, meget bedre end at forsøge at bilde nogen ind, at vi kan spare os til fremskridt.

Kl. 19:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 19:56

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg har jo læst de papirer, De Radikale laver, og der står, at hvis man fjerner efterlønnen og halverer dagpengeperioden, kommer der 103.000 flere i arbejde. Jeg har så spurgt nogle gange: Hvordan skaber det flere arbejdspladser? Jeg kan godt forstå, at det måske kan få lidt flere til at arbejde lidt længere – det er jeg med på – men hvordan skaffer det flere arbejdspladser, at man fjerner efterlønnen og halverer dagpengeperioden?

Kl. 19:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:56

Margrethe Vestager (RV):

Det mål, som vi arbejder efter, er det, som i den økonomiske lingo kaldes holdbarhed, og det er også derfor, vi måler i: Hvor mange mennesker vil det bidrage med i arbejdsstyrken? Det er de mål, vi går efter. Det at skabe arbejdspladser tror jeg kræver, at man fokuserer mere meget på vækst og innovation, og derfor er vi i gang med at lave et særligt udspil om netop vækst og innovation i hele Danmark, og det er sådan set, uanset om det er i yderkanterne eller det er andre steder.

Som hr. Frank Aaen sikkert også har noteret sig, taber vi i øjeblikket mange, mange tusind job, og derfor er der to opgaver: at sørge for, at der er folk i arbejdsstyrken, men også at sørge for, at danske virksomheder vokser og udvikler sig, så der er vækst og beskæftigelse, for ellers er det endnu en grund til, at vores velfærdssamfund risikerer at falde fra hinanden.

Kl. 19:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:57

Frank Aaen (EL):

Jeg prøvede at sige, at det jo ikke just er mangel på arbejdskraft, vi har i øjeblikket. Der er jo nogenlunde stabilt 800.000 i den arbejdsdygtige alder, der ikke er i arbejde, så det er ikke lige der, vi har problemet. Men jeg har jo læst De Radikales papirer, og der står, at hvis man fjerner efterlønnen, og hvis man halverer dagpengeperioden, så kommer der 103.000 flere arbejdspladser. Det er det, jeg ikke forstår, og det er det, jeg gerne vil have en forklaring på. Hvordan hænger det regnestykke sammen? Det er jo ikke nok, at der er nogle, der gerne vil arbejde; der skal også være nogle, der tilbyder et arbejde. Og det er jo et meget præcist tal: 103.000 ved at fjerne efterlønnen og halvere dagpengeperioden. Hvordan er man kommet frem til, at de to ting kan skabe arbejdspladser?

Kl. 19:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:58

Margrethe Vestager (RV):

De økonomiske sammenhænge tror jeg ikke egner sig til korte bemærkninger. Men der er bare en ting, som er helt afgørende, og det er at holde fast i, at uanset at der er 4,2 pct. ledige i Danmark i dag, er der om 2, 4, 6 år udsigt til akutte mangel på mennesker, der kan løfte helt centrale opgaver; det gælder både i skolerne og i ældreplejen, det gælder på vores sygehuse, men det gælder også i de private virksomheder.

Hvis ikke vi sørger for, at der er mennesker til at tage de job, så forsvinder de, for der er sammenhæng mellem udbud og efterspørg-

sel, også når det kommer til arbejdspladser. Hvis vi bare sætter os ned og venter og siger, at så længe der er folk, der ikke har arbejde, er der ikke noget gøre, så svigter vi helt grundlæggende dansk økonomi. Og hvis vi kun fokuserer på, hvad der er den økonomiske situation lige nu i dette øjeblik i stedet for at løfte blikket og se fremad, så gør vi os skyldige i præcis det samme som regeringen, nemlig at tage tingene i den rækkefølge, vi kan overskue dem i.

Kl. 19:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:59

Jacob Jensen (V):

Nu skal fru Margrethe Vestager ikke tage det personligt eller ilde op, men vi har siddet her hele formiddagen, og da den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard, var oppe og prøve at spørge lidt ind til, hvad det er for nogle ting, som De Radikale kan være enige i i det forslag til vedtagelse, der ligger, i forhold til, hvad S og SF mener på forskellige områder, kunne vi forstå, at De Radikale ikke var enige i millionærskat, en aktieomsætningsafgift, en erhvervsskat. Det gik man ikke ind for. Til gengæld går man ind for en dagpengereform og en efterlønsreform, men det gik S og SF så ikke ind for.

Derfor skal min opfordring sådan set bare lyde, at man lige skal prøve at have afklaret det på venstrefløj, før man begynder at diskutere med vores side i den sammenhæng. Det er derfor, vi ligesom vurderer, at det måske er mest hensigtsmæssigt, at vi ikke kaster os ud i en lang diskussion.

Kl. 20:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:00

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tager det på ingen måde personligt. Jeg er sådan set også bange for, at debatten i dag ikke kan drives længere, for når regeringen ikke har mere præcise bud på, hvordan den økonomiske udfordring skal løses, kan man ikke komme længere i en forespørgsel. Vi har stillet et spørgsmål til regeringen, vi har fået det nok mest kortfattede svar, man kan få – finansministeren mener at have talt det op til 47 gange. Så kan man sige, at den ikke er længere, hvis regeringen ikke vil være med i debatten, hvis finansministeren er nødt til at tage ordet, hver gang der er en regeringsordfører, der har haft det.

Jeg ved ikke, om ordførerne forstår det som en kritik, eller om de tager det personligt, men det tror jeg godt man kunne komme til at gøre, hvis ministeren sådan hver gang har lejlighed til at hoppe op som en trolld af æske og tage ordet i en times tid. Jeg forstår fuldstændigt, at Venstres ordfører gerne vil have, at vi snart lukker debatten, for så bliver det heller ikke helt forfærdelig pinligt.

Kl. 20:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jacob Jensen. Nej, han afstår. (*Jacob Jensen* (V): Jeg har ikke bedt om ordet, så jeg afstår ikke.) En kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 20:01

Mike Legarth (KF):

Jeg skal gøre det kort og stille et enkelt spørgsmål. Vi har nu debatteret i 8½ time, og hvordan fru Margrethe Vestager kan få det til, at man ikke er nået til bunds i sagerne, og hvordan hun kan bruge den retorik over for hr. Jacob Jensen, er jeg fuldstændig uforstående over for. Men det ændrer ikke ved, at jeg stiller et spørgsmål. For der er et essentielt spørgsmål for mig og for Det Konservative Folkeparti, og

det er: Kan det tænkes, kan det ske, kan vi nogen sinde forestille os, at Det Radikale Venstre deltager i et regeringssamarbejde med S og SF og i den kombination medvirker til at hæve skatten over for dansk erhvervsliv samlet set?

Kl. 20:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:02

Margrethe Vestager (RV):

Når Det Radikale Venstre har ambitioner om at deltage i et regeringssamarbejde, er det jo, fordi vi har en ambition om at have indflydelse på den politik, der skal føres. Og vi har den ambition at kunne stå inde for det regeringsgrundlag, som sådan en regeringen ville være forpligtet til at gennemføre. En af de ting, som vi er optaget af, er selvfølgelig, at der er vækst, for ellers er det så som så med arbejdspladserne, og det er selvfølgelig også så som så med indtægterne til at kunne få vores velfærdssamfund til at fungere.

Jeg er sikker på, at hr. Mike Legarth kender det radikale udspil »Skat der virker«. I det udspil er der bl.a. forslag om at sørge for, at energifgifterne bliver mere rimelige, og også at der bliver lavet en klimafond, hvorfra midlerne kan føres tilbage til erhvervene, sådan at det faktisk bliver på den måde, at vi får energieffektive virksomheder i verdensklasse. Uanset hvordan man vender og drejer det, er det lidt af en udfordring til danske virksomheder, men som hr. Mike Legarth sikkert også ved, har vi ikke forslag til generelt øget erhvervsbeskatning.

Kl. 20:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 20:03

Mike Legarth (KF):

Så blev der alligevel ikke et opfølgende spørgsmål, for så vil jeg sige, at det svar betyder, at Det Radikale Venstre altså godt kan finde på at medvirke til at gennemføre skattelettelser. For det blev jo ikke afvist.

Kl. 20:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:03

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sikker på, at hvis nogle seere har hængt på igennem dagen, vil de have noteret sig et af de mest brugte tricks i den politiske retorik, nemlig at tage folk til indtægt for noget, de ikke har sagt, altså at slutte modsætningsvis sådan lidt efter Erasmus Montanus: En sten kan ikke flyve, morlille kan ikke flyve, ergo er morlille en sten.

Uden nogen personlig sammenligning overhovedet hverken med undertegnede eller spørgeren vil jeg bare sige, at det holder ikke at sige, at Det Radikale Venstre på den måde vil medvirke til stigende erhvervsskatter. Det er ikke på vores program, og vi har ikke tænkt os at gøre det. Vi har tænkt os at fremlægge det modsatte, nemlig forslag til vækst og innovation.

Kl. 20:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 20:04

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det har været en meget besynderlig debat, ikke mindst fordi regeringen kun har fremlagt nogle overskrifter uden at være konkret. Men jeg vil godt sige, at det jo ikke er al kritik af regeringen, der er retfærdig, for man kan ikke bare frakende den, at den har gjort nogle ting klart. F.eks. er det klart, at regeringen ønsker at ramme velfærden, at man vil have, at der skal være flere fyringer ude i kommunerne, og at det er almindelige mennesker, der kommer til at betale prisen for krisen, mens de rigeste får lov til at beholde deres skattelettelser.

Der er tale om klassepolitik i sin klareste form, og er man i tvivl, kan man jo læse regeringens seneste økonomiske program, det såkaldte konvergensprogram, hvor resultaterne af regeringens planer er opregnet, og hvor det konstateres, at følgerne af regeringens politik er, at arbejdsløsheden efter krisen vil være dobbelt så høj som før krisen. Det er ikke arbejdsløsheden under krisen i dag, vi taler om. Det er den permanente arbejdsløshed, der efter regeringens opfattelse vil være efter krisen, som der planlægges efter. En fordobling af arbejdsløsheden er en del af regeringens plan.

Det fremgår også af samme konvergensprogram, at det er regeringens plan, at værdien af den samfundsmæssige produktion i højere grad skal gå til profit end til løn. Dem, der arbejder, skal have mindre ud af de værdier, der skabes, end det er tilfældet i dag. Det betyder helt konkret, når man regner på tallene, at der efter regeringens plan skal flyttes 100 mia. kr. fra løn til profit. Vi skal have flere arbejdsløse, mere profit, skattelettelser til de rige og nedskæringer i den fælles velfærd, og det viser jo klart, hvad regeringen står for. Det er sådan en chokkur, regeringen prøver at gennemføre i ly af krisen.

Vi har selvfølgelig en helt anden politik. Det har været lidt svært at høre nogen fremlægge politik i dag, der kunne tages fat i, men værsågo: Vi mener, at skattelettelserne til de rigeste skal rulles tilbage. Vi mener, at multinasserne, de store selskaber, der ikke vil betale skat, skal betale skat. Vi vil have indført en skat på spekulation. Vi vil have, at samfundets andel af indtægterne fra nordsøolien bliver større. Og vi ønsker en fremrykning af skatten på privat pensionsopsparing, som i parentes bemærket kan gennemføres, uden at pensionerne bliver ringere at den grund. Det er vores program, og der er penge nok til at klare både krisen og forbedringer.

Så vil jeg gerne sige lidt om den offentlige debat om løsningen på de økonomiske problemer, som nogle gange er fuldstændig, vanvittig enøjlet, nemlig at det skulle ske ved at fjerne efterlønnen. Altså, det siger De Radikale, det siger Liberal Alliance, det siger andre, det siger alle journalister, det siger alle bankøkonomer – alle dem, der ikke kunne se krisen, og som nu igen er på banen og kloger sig hver eneste aften. De siger alle sammen, at efterlønnen skal fjernes, men hvordan skulle efterlønnens fjernelse på nogen måde kunne give penge i kassen? Hvordan skal det på nogen måde, som jeg var inde på før i mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager, kunne skaffe 103.000 arbejdspladser?

Det er uforståeligt, særlig i en tid, hvor arbejdsløsheden vokser. Det er ikke alene hamrende asocialt at ramme mennesker, der har slidt et helt liv, og som gerne vil have nogle år, før de er helt slidt ned. Det giver selvfølgelig heller ikke en eneste arbejdsplads at fjerne efterlønnen, og det er en håbløs debat.

Skulle man så mene – og det er der jo nogle der gør – at vi kommer til at mangle arbejdskraft, så er det da helt galt at fokusere på de ældste på arbejdsmarkedet, at fokusere på dem, der har arbejdet mest. Det er jo dem, der er nedslidt, og som går ned i løn og siger farvel til kollegerne. Der er mange, der tror, at det er noget, man bare synes er sjovt, men for de flestes vedkommende er det, fordi folk ikke kan holde ud at arbejde, at de vælger det.

Det, der måske er endnu værre, er, at man glemmer de 800.000 i den arbejdsdygtige alder, der ikke er i arbejde, 25 pct. af arbejdsstyrken. Og det er altså vel at mærke langt, langt de fleste af dem, der er unge, altså under 60 år. Man skulle fokusere på den gruppe af mennesker under 60 år og se på, hvordan det kan være, at de ikke er i arbejde. Det er ikke, fordi jeg mener, at man skal tage syge eller folk på efterløn og sige: I skal i arbejde. Men det kunne være, man skulle kere sig noget mere om, hvordan det tal kan blive ved med at være 800.000. Årti efter årti er det 800.000.

Måske skulle man overveje, hvordan man undgår, at den gruppe hele tiden bliver tilført nye unge mennesker, som ikke har fået en uddannelse, som på anden måde ryger ud af arbejdsmarkedet, som er nedslidte, som er stressede, som er ramt af et dårligt arbejdsmiljø eller på anden måde ramt. Dels er det selvfølgelig en stor ulykke for et ungt menneske at ryge ud af arbejdsmarkedet, dels er det der, perspektiverne er.

Så jeg vil sige til Det Radikale Venstre, som jeg gerne vil samarbejde med efter næste valg: Kære venner, lad være med at jage de ældre, men tag fat i de problemer, der er, og som i virkeligheden rammer unge mennesker, som aldrig nogen sinde får en plads på arbejdsmarkedet.

Kl. 20:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det, kan jeg se, hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 20:10

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak. Under indtryk af det fremskredne tidspunkt vil jeg tillade mig at gå direkte til de to forslag fra blå og rød blok.

At debatten har været væsentlig, kan alle jo fornemme, alene i kraft af den spørgelyst, der nu har været lagt for dagen i en halv snes timer. Men selv om den er vital for det danske samfunds muligheder for at generere velstand og velfærd, er det dog bekymrende, så tynd den har været, når det handler om konkrete handlinger, der reelt vil kunne gelejde samfundet ind på et solidt og robust vækstspor. Når alt kommer til alt, er det jo samfundets evne til at konkurrere i den globale verden, der er den afgørende parameter for, om vi får råd til de mange velfærdsønsker, som har været diskuteret i dag.

Når vi ser på VKO's forslag, er vi meget skuffede over, at det fuldstændig undlader at berøre de grundlæggende strukturproblemer, som handler om, at bl.a. den demografiske udvikling vil medføre en gigantisk ubalance mellem statens udgifter og indtægter. Hvis der ikke gribes alvorligt ind, vil en fremskrivning af den nuværende udvikling betyde, at vi i en ikke fjern fremtid vil opleve, at der vil være én i arbejde i den private sektor, mens der vil være tre, der er på offentlig forsørgelse, eller som modtager en offentlig løncheck. Man skal jo ikke være vismand eller i øvrigt besidde en doktorgrad for at se, at vi er nødt til at få gennemført nogle grundlæggende reformer.

Uden den nødvendige tilgang af arbejdskraft vil vi ikke kunne honorere en brøkdel af det udgiftspres, som der vil komme på velfærdsstaten. Det er, kan man sige, ikke noget, vi tror; det er noget, vi ved. De mange mennesker, der forlader arbejdsmarkedet, er jo født; op mod 400.000 siger farvel og tak. Det skorter jo heller ikke på advarsler, når man stort set ikke kan opdrive en ædruelig økonomi, der ikke siger, at nu skal der handles, og at hvis vi venter, vil det efterfølgende indgreb blive langt værre, og så er det sådan set lige meget, om det er vismandsinstitutionen, Nationalbanken, erhvervsorganisationer eller økonomiske kommentatorer, som hr. Frank Aaen lige har været inde på; budskabet er det samme: Vi har et strukturproblem.

Alle er enige i, at det er efterlønnen og dagpengene, der virkelig vil give noget på bogen, og det står der ikke noget om i de to forslag, og man er jo også gået rundt om den varme grød stort set hele dagen.

Af Arbejdsmarkedskommissionens forslag, som i alt giver 27 mia. kr. i provenu, repræsenterer indgrebene på de her to områder de 24 mia. kr. Det tragikomiske ved denne diskussion er, at politikerne herinde tilsyneladende er kommet langt efter befolkningen, som har fattet, hvad der skal til, når udgifter og indtægter ikke hænger sammen, så må man enten spare eller arbejde noget mere, sådan er det faktisk også på samfundsplan, og vi synes især, det er vigtigt, at der gøres en ekstra indsats for at få indtægter og for at få skabt vækst i samfundet. Man kan også sige det på den måde, at vi ikke skal tage fra de syge og give til de raske, der går på efterløn.

Så, kære VKO, hvis jeg må sige det sådan, det er altså ikke nok at henvise til, at vi har lave renter i det danske samfund, og at det så nok skal gå alt sammen; sådan kan man altså læse teksten. Og med hensyn til teksten fra den røde blok har jeg svært ved at se, at man uden reformer skulle have mulighed for ikke at skære i kernevelfærden, som det forudsættes, herunder ydelser til børn, unge, syge, ældre og handicappede.

Vi har derfor lavet vores eget forslag, som jeg gerne vil læse op med formandens tilladelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at velfærden, velstanden og væksten er under pres. Derfor er der et akut behov for reformer, der sikrer øget vækst, lavere skat, mere frihed og en bedre offentlig sektor, så Danmark ikke fortsætter faldet ned af listen over verdens rige lande.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at foreslå helt konkrete reformer f.eks.:

- afskaffelse af efterlønnen, så vi ikke tager penge fra de svageste og giver til de raske
- halvering af dagpengeperioden, så flere kommer hurtigt i arbejde,
- en skattereform, der sænker skatten til max. 40 pct. på arbejde, og en halvering af selskabsskatten, så Danmark bliver konkurrencedygtig
- 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor gennem en tillidsreform båret af færre regler
- opgør med erhvervsstøtteordninger
- en landbrugsreform, der sikrer landbruget lige konkurrencevilkår»
(Forslag til vedtagelse nr. V 66).

(Forslag til vedtagelse nr. V 66 er oplæst tidligere i debatten af Anders Samuelsen (LA) kl. 14.52).

Kl. 20:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i debatten. Tak til ordføreren.

Så er det finansministeren.

Kl. 20:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Siden regeringen tiltrådte i 2001, har vi fastholdt en ansvarlig linje i den økonomiske politik. Vi har vist rettidig omhu og brugt overskuddene på de offentlige finanser i perioden frem mod 2008 til at nedbringe den offentlige gæld. Gældsnedbringelsen medførte, at Danmark havde et bedre udgangspunkt, da den økonomiske krise ramte, end de fleste andre lande.

Fra 2001 og frem til 2008 har den strukturelle saldo ligget inden for og i den seneste del af perioden over det opstillede målinterval. Finanspolitikken har med andre ord overordnet ligget inden for de mellemfristede rammer i først 2010-planen og senere 2015-planen. Inden for de rammer har vi udbygget den offentlige sektor. Vi har sænket skatten på arbejde og fastholdt skattestop, som har bremsset tidligere tiders skatteskrue og sikret tilliden til, at skatterne blev holdt i ro. Så kom krisen, og den har skubbet dansk økonomi ud af

kurs. Vi har handlet resolut på krisen for at understøtte dansk økonomi, og vi er et af de lande i OECD, som har lempet finanspolitikken allermest i perioden 2008-2010.

Krisen har skærpet udfordringerne for de offentlige finanser, og der bliver i de kommende år behov for mådeholdenhed i den økonomiske politik. Ligesom den almindelige dansker må spænde livremmen ind, må vi politikere sætte tæring efter næring. Det gælder både os her i Folketinget og lokalpolitikkerne ude i kommuner og regioner. Vi har i klar tale forklaret, hvordan vi har tænkt os at genoprette de offentlige finanser og efterleve den ventede henstilling fra EU. Alt andet ville være uansvarligt.

Regeringen vil desuden med udgangen af i år udarbejde en opdateret 2020-plan. Planen skal først og fremmest sikre en holdbar offentlig økonomi og styrke arbejdsudbuddet. Vi vil bl.a. se på førtidspension, så færre henvises til en permanent tilværelse uden for arbejdsmarkedet. Regeringen vil også se på mulighederne for at justere SU-reglerne, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelser tidligere. Derudover skal planen indeholde initiativ, der fremmer fremtidens vækst og velstand frem mod 2020.

Som økonomi- og erhvervsministeren har sagt, har regeringen nedsat Vækstforum netop med henblik på at sikre gode vækstbetingelser, herunder høj produktivitetsvækst, for dansk økonomi, så vi kan nå målet om, at Danmark gennem vækst skal være blandt de ti rigeste lande i verden i 2020.

Regeringen har meldt klart ud, hvordan vi vil konsolidere de offentlige finanser i de kommende år. Men heller ikke efter i dag står det mig soleklart, hvad det er, oppositionen egentlig vil. Jeg kan forstå, at man anerkender udfordringerne og kravene til konsolidering af de offentlige finanser, men det er uklart, om oppositionen fortsat støtter EU-landenes fælles spilleregler om finanspolitik i vækst- og stabilitetspagten og dermed vil leve op til den anbefaling, som Danmark på linje med andre EU-lande vil få i løbet af i år.

Hvis Socialdemokraterne fastholder kravet om nye store vækstpakker i 2010 og 2011, vil det være et markant brud med en mangeårig dansk økonomisk politik med fokus på sunde og holdbare offentlige finanser, som skiftende regeringer hidtil har været enige om. Det vil også være et markant brud med den danske europapolitik, hvor vi selvfølgelig lever op til fælles regler og aftaler, og det synes jeg er bekymrende.

Det er samtidig svært at se et troværdigt alternativ til regeringens økonomiske politik. De Radikale har fremlagt en reformplan, som resten af oppositionen vel næppe kan tilslutte sig. Omvendt prøver S og SF med »Fair Forandring« at overbevise danskerne om, at løsningen på de kommende års udfordringer blot er at dreje på skatteskruen og så bruge pengene på at gøre en historisk stor offentlig sektor endnu større.

Danmark har i forvejen et højt skattetryk, og højere skatter vil være gift for erhvervslivet, som allerede er hårdt ramt af den økonomiske krise. Det vil svække vores konkurrencedygtighed og dynamikken i dansk økonomi. I sidste ende er velstand jo en forudsætning for velfærd, og man kan ikke være et velstående samfund uden et stærkt og dynamisk erhvervsliv. Man skal med andre ord tjene penge, før man kan bruge dem. Ja, det lyder banalt, men det virker ikke, som om S og SF driver politik efter de principper. Tak.

Kl. 20:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en række korte bemærkninger, først fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 20:20

Margrethe Vestager (RV):

Man skulle tro, at finansministeren ville have afholdt sig fra den historiske redegørelse, da han tidligere har skost ordførere for arkæologi, når vi interesserede os for tiden før den 29. april 2010.

Jeg skal bare være helt sikker på, at jeg har forstået finansministeren rigtigt. Finansministeren mener, at dansk økonomi var i smult vande, og at regeringen førte en ansvarlig økonomisk politik, indtil en ond finanskrisen ramte og slog regeringen en lille smule ud af kurs, men at man fortumlet kom tilbage på sporet, greb rattet og nu igen styrer Danmark sikkert i havn. Er det det, der er inde i finansministerens hoved som billedet af den økonomiske politik, der bliver ført i Danmark?

Kl. 20:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):
Ja, det må jeg bekræfte.

Kl. 20:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 20:21

Margrethe Vestager (RV):

Og det forstyrrer på ingen måde finansministeren, at man overtog ansvaret for dansk økonomi på et tidspunkt, hvor holdbarheden var positiv, hvilket den ikke har været på noget tidspunkt siden, at man nu har et alvorligt holdbarhedsproblem foran sig, og at der – for at sige det mildt – er deciderede advarsler fra vismænd, nationaløkonomer, bankøkonomer, borgmestre og medlemmer af de respektive regeringspartiers bagland, som på det kraftigste anmoder regeringen om at få arbejdstøjet på og begynde at føre en ansvarlig økonomisk politik? Er det slet ikke noget, der kan forstyrre finansministerens billede af, at regeringens økonomiske politik i en kort periode har været offer for en finanskrisen, men nu er tilbage på sporet?

Kl. 20:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til fru Margrethe Vestager, at vi historisk har løst udfordringerne, efterhånden som de er dukket op.

I 2007, da man lavede 2015-redegørelsen, var der en udfordring på 14 mia. kr., og allerede i 2009 havde vi løst halvdelen af den udfordring. Men krisen slog dansk økonomi ud af kurs, og derfor er der et stort genopretningsarbejde, vi skal gøre nu.

Jeg vil gerne erindre fru Margrethe Vestager om, at vi i 2008 havde nedbragt vores gæld, således at vi havde mere til gode, end vi skyldte væk. Vi brugte de gode år til at konsolidere dansk økonomi, og det er baggrunden for, at vi kan føre en så ekspansiv finanspolitik, som vi gør i dag.

Kl. 20:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:23

Morten Østergaard (RV):

Finansministeren har jo ladet sit gode hjerte løbe af med sig og givet os adskillige lejligheder til at stille spørgsmål undervejs i dagens debat, og derfor synes jeg, det virker omsonst igen at spørge, om vi kan det komme nærmere, hvordan man vil nå 7 mia. kr. i beskæftigelsesrettede initiativer inden 2015. Det kan jo ikke lade sig gøre med en førtidspensionsreform og en SU-reform alene. Det virker også omsonst igen at spørge om, hvor de sidste 10,5 mia. kr. fra overførsler

m.m. skal komme fra inden 2013, og om det med rimelighed kan siges, at Dansk Folkeparti bakker op om regeringens plan, når vi har hørt hr. Peter Skaarup sige, at man ikke har skrevet under på noget.

Derfor vil jeg bede finansministeren om at bekræfte, at selv hvis vi lægger til grund, at det er tilfældet, at regeringen når sit mål i 2013 og når sit mål i 2015, hvad der ikke er mange der tror på, vil der være underskud på de offentlige finanser hvert eneste år derefter, og gælden vil alligevel blive opbygget til betaling for fremtidige generationer.

Kl. 20:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen det danske samfund står da over for en række udfordringer, som vi skal tackle. Der er jo det demografiske problem, der er de svigtende indtægter i Nordsøen, der er de nye målsætninger i klima- og energipolitikken, som skal opfyldes, og som jo svækker finanspolitikken. Så der er da rigtig mange udfordringer i dansk økonomi.

Det, jeg bare siger har været regeringens linje, er, at vi har tacklet de udfordringer, efterhånden som vi er stillet over for dem, og jeg er ret sikker på, at vi også kan tackle udfordringen med de resterende 7 mia. kr. ved at tage fat på SU, ved at tage fat på førtidspension. Og så er vi jo nødt til hele tiden at indrette arbejdsmarkedspolitikken efter de konjunkturer, der er, og derfor er det også noget, vi hele tiden må arbejde med.

Kl. 20:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 20:25

Morten Østergaard (RV):

Det er jo svært at få et klart svar fra finansministeren, men lad mig så bare lægge til grund, at det er sådan, at selv hvis regeringen, hvad der ikke er mange der tror på, når sine målsætninger i 2013 og 2015, starter der jo en enorm gældsopbygning med store offentlige underskud i alle årene frem. Det, der er problemet, er, at finansministeren under dække af det folkelige synspunkt om at være en praktisk mand, der tager problemerne, som de kommer, skubber en enorm regning foran sig. For det, der interesserer, er, hvordan vi kommer hen over 2011, så vi kommer hen over et valg, og det er ikke, hvordan vi undgår at få en gigantisk regning, der bygger sig op i horisonten.

Det argument, som finansministeren hele tiden betjener sig af, nemlig at reformer ikke virker på kort sigt, kan man jo betjene sig af fra nu af og til evighed. Det vil jo altid være sådan, at reformer ikke virker lige så hurtigt på kort sigt som f.eks. besparelser. Men problemet for finansministeren er jo bare, at selv når vi indregner alle de forslag, som regeringen har lagt frem, ligger der en enorm gældsopbygning i horisonten, og dermed er det regeringens politik at opbygge gæld, som fremtidige generationer må hævle af på, og det synes jeg er beklageligt.

Kl. 20:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo også derfor, jeg hele dagen har appelleret til, at vi tager fat på konsolideringen af dansk økonomi, ser på de offentlige udgifter, ser på, at vi ikke opbygger gæld, der som en gøgeunge vil fortrænge

andre udgifter. Det er jo her, jeg hele dagen har efterlyst oppositionens svar, for oppositionen har tilsyneladende en trylleformular, der går ud på, at man ikke behøver at stifte mere gæld, at man ikke skal kræve flere penge i skat, end man har udgifter til – i »Fair Forandring« er der udgifter for 2 mia. kr. mere – og at man ikke vil være med til at spare. Det er jo det, jeg hele dagen har kæmpet med for at få et svar på. Jeg er fuldstændig enig med hr. Østergaard i, at det jo er udfordringen, som vi står over for.

Kl. 20:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 20:27

Morten Bødskov (S):

Jeg står med to publikationer her. Den ene er velfærdsaftalen fra 2006, hvor der jo blev skrevet, at dansk økonomi var i balance, og at dansk økonomi i mange årtier frem ville være i balance. Den anden er regeringens nye konvergensprogram, hvor der altså er et langsigtet holdbarhedshul på 24 mia. kr. for at opfylde EU's konvergenskrav og 31 mia. kr. for at opfylde det, vi har opfyldt her.

Der er mit spørgsmål så: Hvad er det, der er sket? Og er regeringen helt uden skyld i, at der fra den publikation, hvor Danmarks økonomi var i balance, til den anden er opstået et hul på 31 mia. kr.?

Kl. 20:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, der er sket, er, at der er kommet en stor international økonomisk krise, som har slået vækst og fremgang tilbage i næsten alle lande. Det er jo det problem, der er opstået siden 2007. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne ligesom nægter at se det i øjnene, for vi diskuterer jo det problem uge efter uge. Det er så det, vi nu prøver at tackle. Men det er jo helt klart, at det er den økonomiske krise, der har været skyld i det. Udfordringen var at finde 7 mia. kr. inden 2015; det er så blevet til 31 mia. kr., og det kan jo kun forklares ved krisen.

Kl. 20:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 20:29

Morten Bødskov (S):

Vil det sige, at finansministeren stadig væk fuldstændig afviser, at de skattelettelser, der blev givet forud for folketingsvalget i 2007, er ufinansierede? Det er jo underligt, at de økonomiske vismænd er enige i, at de er ufinansierede, og det er underligt, at der i regeringens konvergensprogram for 2007 står – og jeg citerer:

» De nye prioriteringer i skatte- og udgiftspolitikken frem mod 2015 svækker isoleret set finanspolitikens holdbarhed.«

Altså, man gav store ufinansierede skattelettelser forud for folketingsvalget 2007, og de var finansieret inden for rammen af 2015-planen. Den er der nu et kæmpe hul i, og det hul vil regeringen fylde op med milliardbesparelser på vores fælles velfærd. Er det for meget sagt, at de skattelettelser, man gav i 2007, betaler regeringen nu ved nedskæringer over for pensionisterne, børnene, de unge og de syge?

Kl. 20:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:30

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det er forkert, for den skatteplan var fuldt finansieret inden for 2015-rammen, og det er en notorisk kendsgerning. Vi finansierede den ved arbejdsmarkedsbidragene og ved indeksering af energiafgifterne, så den er fuldt finansieret.

Kl. 20:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 20:30

Karen Hækkerup (S):

Det kan da ikke gå an, at finansministeren står og siger, at regeringen er fuldstændig uden skyld. Det gik faktisk rigtig godt og lige pludselig bum, så blev vi ramt af noget, der kom til os udefra, det var den store onde verden, hvor økonomien kollapsede. Vi bliver da nødt til at være ærlige, når vi står på Folketingets talerstol, og sige til hinanden, at de beslutninger, som den her regering har truffet undervejs i krisen, nogle gange har været med til at forværre krisen. Man har grebet for sent ind, man har truffet de forkerte beslutninger. Man startede med at sige, at nu skulle vi igen til at spare op til SP, og lige bagefter sagde man, at ups, nu var der vist alligevel en krise, og det der med, at fru Helle Thorning-Schmidt bare havde talt den op, var vist i virkeligheden ikke det, der var det rigtige.

Socialdemokraterne har jo hele tiden haft blik for, hvordan den økonomiske udvikling var. Vi har fremlagt svar på, hvad det var, man skulle have gjort, hvis man skulle have lukket det hul, der er kommet i kassen, men regeringen har haft en helt egen dagsorden: Skattelettelser, forringelser, de rige skulle have, og nu er det så os alle sammen i fællesskabet, der skal betale. Jeg synes da ikke, det er ærligt at sige andet.

Kl. 20:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 20:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg priser mig lykkelig over, at vi i de år, der er gået, ikke har lyttet til oppositionen om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr., men at vi tværtimod nedbragte gælden, sådan så vi var gældfri ved udgangen af 2008, ja, vi havde faktisk mere til gode. Det har givet os den handlefrihed i den økonomiske politik, at vi kan føre en af de mest ekspansive finanspolitikker i hele OECD-området, så Danmark kan komme så skånsomt som muligt igennem krisen. Det har vi jo bl.a. set et resultat af i dag, hvor ledigheden nu er faldet, og det er jo så det, der er det helt afgørende for regeringen. Jeg vil sige til fru Hækkerup, at listen over alle de forslag, som Socialdemokraterne er kommet med, jo ville have slået bunden totalt ud af kassen, og dem priser jeg mig lykkelig over i dag at vi ikke lyttede til.

Jeg priser mig lykkelig over, at vi i de år, der er gået, ikke har lyttet til oppositionen om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr., men at vi tværtimod nedbragte gælden, sådan så vi var gældfri ved udgangen af 2008, ja, vi havde faktisk mere til gode. Det har givet os den handlefrihed i den økonomiske politik, at vi kan føre en af de mest ekspansive finanspolitikker i hele OECD-området, så Danmark kan komme så skånsomt som muligt igennem krisen. Det har vi jo bl.a. set et resultat af i dag, hvor ledigheden nu er faldet, og det er jo så det, der er det helt afgørende for regeringen. Jeg vil sige til fru Hækkerup, at listen over alle de forslag, som Socialdemokraterne er kommet med, jo ville have slået bunden totalt ud af kassen, og dem priser jeg mig lykkelig over i dag at vi ikke lyttede til.

Kl. 20:32

Kl. 20:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 20:32

Karen Hækkerup (S):

Men man kan da ikke tale sig udenom, at hvis man havde prioriteret anderledes og i stedet for at have givet pengene ud til skattelettelser havde sat gang i nogle investeringer i vores fællesskab, havde sat gang i mere plejehjemsbyggeri, flere renoveringer, der var energirig-tige på steder, hvor vi alligevel havde behov for det, så var de dyna-miske effekter blevet langt større end ved bare at dele pengene ud til befolkningen, som man valgte at gøre. Derfor må man da sige, at det ikke er fair at sige, at det, der ramte os, var noget, der kom udefra, og at regeringen var uden skyld. Regeringen er medskyldig i, at vi står i den situation, vi gør i dag. Vi lavede en aftale tilbage i 2006, som hr. Morten Bødskov lige har refereret til, hvor holdbarheden i dansk økonomi var i balance, men hvad gjorde regeringen i det øje-blik, parterne havde forladt forhandlingsbordet? Jo, man brugte pen-gene til skattelettelser til de rige. Det nytter jo ikke noget at bede os om at lave reformer, hvis det, man så gør, sekundet efter at forhand-lingerne er sluttet, er, at man igen slår hul i kassen og giver penge til skattelettelser til de rige.

Kl. 20:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I krisen har vi gået på to ben. Vi har fremrykket offentlige investe-ringer, og vi er i 2009 og 2010 på et historisk højt niveau. Vi skal tilbage til en gang i 1960'erne, før vi 2 år i træk har haft tocifrede vækstprocenter inden for de offentlige investeringer. Det er det ene ben, vi er gået på.

Det andet ben, vi er gået på, er at holde hånden under familiernes økonomi, og hvis ikke vi havde frigivet SP-midlerne, hvis ikke vi havde gennemført en skattereform, tør jeg ærlig talt ikke tænke på, hvordan forbrugerne og familierne så havde reageret i Danmark. Så tror jeg, at vi ville have oplevet nogle endnu skrappe konsekven-ser.

Så vi har fremrykket offentlige investeringer til et historisk højt niveau, og vi har sikret familiernes økonomi, og glædeligvis kan vi jo nu i dag se, at den politik har båret frugt.

Kl. 20:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 20:34

Ole Sohn (SF):

Det er forhåbentlig bare en enkelt lille korrektion, for de store tal har vi jo svært ved at få rede på fra regeringens side. Hvis man tager be-skæftigelsen under den nuværende finansminister, er den raslet ned med 200.000, og at ledigheden, hvis man tager ledighedstallene, glædeligvis ikke er steget så meget som frygtet. Men er det ikke kor-rekt, at hvis man tager de aktuelle ledighedstal inklusive aktivering, er der en stigning også i denne måned?

Kl. 20:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at ledigheden p.t. under den her regering i denne finanskrisen er lavere end på noget tidspunkt under Nyrupre-geringerne, og vi har nedbragt den strukturelle ledighed. Det er da klart, at der i vores vurderinger jo indgår alle de tal, der er til rådigh-ed. Vi opgør den registrerede ledighed som det mål, vi bruger. Det gør Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, det gør Nationalbanken, det gør vismændene, og derfor bruger vi også den metode. Og vi kigger da også på AKU-tallene, vi kigger da også på ledighedstallet, inklu-sive dem, der er i aktivering osv., men alligevel tror jeg, at vi, når vi sådan kigger rundt i bare Europa, må glæde os over, at vi sådan set er kommet rimelig skånsomt igennem krisen. Vi behøver vel bare at nævne f.eks. Spanien, der har en ledighed på 20 pct., eller andre lan-de, der har en ledighed på 8, 9, 10, 11 eller 12 pct. Så ligger vi da nogenlunde med vores 4,2 pct.

Kl. 20:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg siger tak til finansministe-ren. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 20:36

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Dagens debat viser jo med al ønskelig tydelighed, at der altså er en betydelig udfordring i at få oppositionspartierne til at se, at vi står over for nogle kolossale økonomiske udfordringer, som ikke løses, ved at man hæver skatter og afgifter, og ved at man øger den offent-lige sektor. Der er nemlig en betydelig udfordring i at få genskabt en solid basis for holdbar økonomisk vækst efter krisen. Det er og bli-ver det private erhvervsliv, der skal skabe væksten. Derfor er det alt-så afgørende, at virksomhederne finder det attraktivt at drive forret-ning i Danmark.

I Danmark kan og vil vi ikke konkurrere på omkostningsniveau-et. Målsætningen er tværtimod, at vi er i stand til at producere pro-dukter og løsninger af høj kvalitet, som verdens forbrugere er villige til at betale en høj pris for. Det stiller krav om løbende udvikling og omstilling i dansk erhvervsliv af arbejdsstyrkens kompetencer. Det er fornyelsen af processer, organisation og markedsføring ude i virk-somhederne, der skaber væksten. Der er det jo altså vores opgave som politikere at skabe de bedst mulige rammevilkår, ikke at belaste lønmodtagerne og virksomhederne med nye skatter og afgifter. Det er et centralt omdrejningspunkt for regeringens politik.

Vi har igangsat en række initiativer, der forbedrer vilkårene for innovation og iværksætteri, uddannelse og forskning. Vi har løbende gennemført reformer, der øger arbejdsudbuddet, og senest har vi gennemført en skattereform, som giver et incitament til at dygtiggøre sig, til at yde en ekstra indsats, og som også gør det lettere for virk-somhederne at rekruttere og fastholde den arbejdskraft, de har brug for.

Regeringen vil fortsætte med at føre en aktiv reformpolitik. Det er et fokusområde i regeringens arbejdsprogram, som indeholder en række initiativer, som vil skabe bedre vækstvilkår. Vi vil også styrke de små og mellemstore virksomheders mulighed for at deltage i in-novationskapløbet, ligesom vi skal se nærmere på, hvilke barrierer der kan være for de mindre virksomheders vækst. Vi vil fortsat ska-be gode rammer for, at virksomhederne kan rejse kapital, så gode ideer kan omsættes til konkrete løsninger, der kan sælges på de glo-bale markeder. Vi vil styrke konkurrencen, så virksomhederne er motiveret for at forny processer og arbejdsgange. Vi vil fortsat tage de nødvendige initiativer for at øge arbejdsudbuddet.

I efteråret skal vi i gang med reformarbejdet omkring førtidspen-sionen, ligesom vi vil fremlægge vores forslag til en ny SU-ordning, som skal få de unge hurtigere igennem deres uddannelse. Endelig

fremlægger regeringen ved årets udgang en 2020-plan, der skal sikre holdbar vækst og holdbare offentlige finanser og gøre det muligt at videreføre satsningen på initiativer, der fremmer fremtidens vækst og velstand.

Kl. 20:42

Dagens debat har vist, at der er to svar på de udfordringer, vi står over for. Der er det ærlige svar, som handler om, at vi har nulvækst i den offentlige sektor, at vi bevarer det velfærdsniveau, vi har nu, og der er det uærlige svar, som foregøgler befolkningen, at man ved øgede offentlige udgifter også kan have et velfærdssamfund på sigt. Det er det uærlige svar. Der er det ærlige svar, som handler om, at vi sørger for, at rammevilkårene for vækst og for velstand i virksomhederne bliver tilgodeset ved hjælp af lavere skatter og afgifter, og så er der det uærlige svar, som foregøgler befolkningen, at man stadig væk kan have vækst, at man stadig væk kan skabe arbejdspladser ved at have stigende skatter, ved at have stigende afgifter.

Så valget er sådan set klart nok. Hvis man vil den ærlige linje og står til ansvar for den økonomiske politik, hvis man formår at prioritere, så har vi også et velfærdssamfund i fremtiden. Det har vi ikke med det uærlige svar, hvor man med skatter og afgifter vil slå arbejdspladser ihjel og vil underminere forudsætningen for det velfærdssamfund, vi har i dag. Det viser debatten i dag desværre med al ønskelig tydelighed, og derfor er valget af en fremtidig økonomisk politik altså ret klart.

Kl. 20:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:40

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at økonomi- og erhvervsministeren så klart anerkender, at regeringen ikke har en plan for langsigtet holdbarhed i dansk politik. Den kommer først med årets udgang, tror jeg det var. Det skal jo ikke forhindre nogen i at være utålmodig efter, hvad andre partier måtte mene. Vi valgte i Det Radikale Venstre at fremlægge vores plan ved årets begyndelse, og sådan er man selvfølgelig så forskellig.

Det, jeg bare vil bede økonomi- og erhvervsministeren om at bekræfte, er, at det var noget vrøvl, finansministeren sagde for et øjeblik siden, nemlig at der var holdbarhed i dansk økonomi, inden vi blev ramt af finanskrisen. Er det ikke korrekt – og her håber jeg at økonomi- og erhvervsministeren vil holde sig snævert til sandheden – at der ikke var holdbarhed i dansk økonomi i 2007, da krisen satte ind? Regeringen havde ikke i de gode år sørget for at skabe holdbarhed. Er det ikke korrekt?

Kl. 20:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 20:41

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej. Den måde, spørgsmålet bliver formuleret på, er ikke korrekt. Vi havde og har en af Europas stærkeste økonomier. Jeg vil blot henvise spørgeren til at se på, hvad der sker i alle andre europæiske lande uden undtagelse. Grækenland har jo været brugt som eksempel meget. Statsobligationsrenten på de 2-årige er steget til 15 pct. Landet er som det første moderne land ved at gå statsbankerot. Spanien er på vej derhen. Hvis Cameron vinder i England den 6. maj, vil han lave en gigantisk spareøvelse i England for at bringe UK på ret kurs. I Irland sætter man offentlige lønninger ned med 6-8 pct. I alle landene er man i gang med store, store prioriteringsøvelser, fordi man ikke har haft en stærk økonomi, ligesom vi har haft. Vi har haft en af Europas stærkeste økonomier, fordi vi har lagt penge til side, også i de gode tider.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 20:42

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg finder det stærkt bekymrende, at først finansministeren og siden økonomi- og erhvervsministeren løber fra, hvad virkeligheden var, før krisen satte ind.

Der var ikke holdbarhed i dansk økonomi. Man kan jo bare læse de økonomiske redegørelser fra det tidspunkt. De viser klart, at der var et efterslæb i forhold til 2015-planen. Der manglede jo reformer, og det er derfor, at de ting, der er kommet under krisen, er lagt til de udfordringer, der var i forvejen.

Vi kan have vores politiske uenigheder, men jeg synes, det er ærgerligt, at to på hinanden følgende ministre ikke er stand til at anerkende, hvad resultatet af deres egen økonomiske politik var på det tidspunkt, hvor vi blev ramt af finanskrisen. Det synes jeg faktisk ikke er i orden.

Kl. 20:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 20:42

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror, man i oppositionen skal blive enige om, hvilken linje

man vælger at ville lægge. På den ene side bliver regeringen anklaget for at være alt for ansvarlig, spare for mange penge. Det bliver man fra sosserne af, fra Socialdemokraterne af. På den anden side får vi her at vide fra Det Radikale Venstre, at vi ikke er ansvarlige nok, at vi ikke prioriterer nok, at der ikke er holdbarhed i økonomien. Man må altså lige finde ud af, hvilket ben man skal stå på.

Der har vi så valgt at sige, at vi vælger den ansvarlige linje. Vi prioriterer. Vi giver ikke bare gode gaver. Det er jo ikke jul alle 365 dage om året. Det er jul den 24. december, og der skal vi nok give gaver til vores familier.

Det her socialdemokratiske julecirkus håber jeg jo på at også Det Radikale Venstre trods alt vil sige stop til. Det underminerer hele vores velfærdssamfund, hvis man ikke kan prioritere, hvis man ikke kan skaffe indtægter hjem til vores samfund. Der må den offentlige økonomi jo altså balancere.

Hvis vi ser fra november 2001 og frem til april 2010, vil vi se, at Danmark har haft en af Europas stærkeste økonomier med et solidt fundament, også skabt i slutningen af 1990'erne – vil jeg erkende – under den daværende SR-regering. Men vi har altså haft en ekstremt stærk økonomi i Danmark, fordi vi har formået at konsolidere vores offentlige økonomi. Vi har lavet skattepolitik, som har givet incitament til at arbejde, og vi har samtidig sikret, at der også er kommet penge i kassen.

Kl. 20:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 20:44

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil medgive, at det er sent, og jeg vil medgive, at mørket er ved at sænke sig, men det tager godt nok prisen for formørkelse, at erhvervsministeren ikke klart og entydigt kan bekræfte, at dansk økonomi ikke var holdbar før finanskrisen. Finanskrisen har forværret det, men dansk økonomi stod med et væsentligt og alvorligt problem, som kun kunne løses med prioriteringer og reformer.

Hvis erhvervsministeren ikke meget klart kan erkende, at det var situationen, synes jeg, at vi har et problem med de ord, som erhvervsministeren vælger, om ærlighed og ansvarlighed – et meget stort problem.

Kl. 20:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

På grund af regeringens ansvarlighed og på grund af regeringens prioriteringer førte vi en økonomisk politik, som gjorde, at vi havde en af Europas stærkeste økonomier op igennem 2000-tallet. Hvis man havde gjort det, som Socialdemokratiet foreslog år efter år – senest sidste år har man sammen med SF foreslået nye udgifter for 50 mia. kr. – ville vi have haft et fuldstændigt skred i vores økonomi, som ville have gjort, at vi ikke ville have haft et velfærdssamfund om nogle år.

Men regeringens ansvarlige økonomiske politik, hvor vi kun har brugt 1 kr., når vi har fået 1 kr. ind, hvor vi har lavet en skattepolitik, som har givet incitament til at arbejde og for virksomhederne til at investere i Danmark, har altså gjort, at vi har haft en solid – bundsolid – økonomi i Danmark i forhold til de fleste andre europæiske lande.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 20:45

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget overrasket. Erhvervsministeren kan ikke bare roligt og nøgternt sige: Ja, det er rigtigt, dansk økonomi var ikke holdbar før finanskrisen, vi havde ikke løst udfordringen.

Så kunne erhvervsministeren jo have besmykket sig med, at det var man i gang med, eller hvad ved jeg. I stedet for formulerede erhvervsministeren sig sådan her, tror jeg: Hvis vi havde gjort, som oppositionen sagde, ville vi ikke have haft et velfærdssamfund om nogle år.

Det er jo sort. Det er fuldstændig sort snak i stedet for bare at anerkende, at dansk økonomi ikke var holdbar før finanskrisen, og at man havde en udfordring, der skulle løses, i stedet for alt det udenomssnak. Det er jo ikke en ærlig måde at tale om dansk økonomi på.

Kl. 20:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:46

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det ærlige svar er, at da finanskrisen satte ind i fjerde kvartal af 2008, havde vi vel en toptre økonomi i Europa. Det betød, at vi kunne føre en ekspansiv økonomisk politik. Det betød, at vi kunne pumpe penge ud i offentligt forbrug for at stimulere efterspørgslen, for at sikre arbejdspladser. Så lavede vi en skattereform, som var finansieret krone til krone, og som har en varig finanseffekt på 5,5 mia. kr., som har betydet, at beboerne, borgerne i det her land har fået en ordentlig privatøkonomi, samtidig med at vi frigav SP'en.

Så på trods af finanskrisen, som væltede ind over os, på trods af at vi kan se de konsekvenser, den har haft i de fleste andre europæiske lande, er danskerne indtil nu kommet rigtig godt igennem finanskrisen. Vi kan se spirende forårstegn, vi kan se boligpriser, der retter sig, vi kan se dankort, der gløder, vi kan også se forbrugeroptimisme og virksomhedsoptimisme. Men det kan godt vælte, og det

kan godt tilte, men lige her og nu har regeringens økonomiske politik betydet, at vi er kommet fornuftigt igennem finanskrisen.

Kl. 20:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 20:47

Morten Bødskov (S):

Nu er der ingen tvivl om, at særlig Det Konservative Folkeparti og jo også økonomi- og erhvervsministeren har vist sig at være usædvanlig glade for de skattelettelser, man – forstår jeg – har kæmpet igennem. Man har jo mere eller mindre indrømmet, at finansieringen af de der skattelettelser i 2007 hang sammen med, at 2015-planen hang fuldstændig sammen. Det gør den så ikke mere, og derfor er det relevant, når der nu er et hul i kassen og skattelettelserne jo skal betales, at spørge ministeren, om de så skal betales af pensionisterne.

Så vil jeg gerne læse et spørgsmål op, som direktøren for Ældre Sagen, Bjarne Hastrup, har stillet i en pressemeddelelse. Han spørger:

»Hvordan vil man undgå omfattende nedskæringer i ældreplejen og på landets sygehuse, når antallet af ældre stiger i de kommende år, samtidig med, at man vil fastfryse de offentlige udgifter?«

Kl. 20:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:48

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Først er det vigtigt at slå fast, at det, at vi så at sige nulstiller den offentlige økonomi, som er på et historisk højt niveau, jo intet har at gøre med den skatteaftale, vi lavede. Skatteaftalen fremtidssikrer det danske samfund. Den gør, at vi ikke længere skal have verdens højeste skatter. Den gør, at folk stadig væk har lyst til at blive boende i Danmark. Den gør, at folk stadig væk har lyst til at arbejde i Danmark. Det er der heldigvis et solidt flertal for i Folketinget, og det holder vi fast i.

Det er også sådan, at den skatteaftale, vi har lavet, styrker de offentlige finanser med 5,5 mia. kr. fra og med i dag. Så alt det her med ufinansierede skattelettelser, som vi har hørt S og SF tale om og tordne om i flere måneder, holder ikke nogen steder. Der er ikke nogen ædruelig økonom i det her land, som ikke vil anerkende, at den her skatteaftale, vi har lavet, forbedrer de offentlige finanser med 5,5 mia. kr. fra og med i dag.

Med hensyn til demografisk udfordring vil jeg sige, at vi jo foretager en prioritering der. Vi kommer til at have et velfærdsniveau som det, vi har. Der bliver ikke skåret en krone i de offentlige udgifter samlet set, og det betyder, at man må prioritere brugen af de penge, man har. Og vi er altså på et historisk højt niveau. Vi har pumpet flere penge ud i offentlige udgifter, og vi har en af verdens største offentlige sektorer.

Kl. 20:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 20:50

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne understrege, at vi taler om skattelettelserne fra 2007 og ikke 2009-skattelettelserne. Allerede i deres efterårsrapport fra 2007 skriver de økonomiske vismænd jo, at bortset fra et lille finansieringsbidrag fra indekseringen af energifgifterne er skattelettelserne ikke finansieret på kort sigt. Det lange sigt fremgår så af 2015-planen, og pointen er jo, at der er et hul i den.

Så er det bare, at jeg igen læser spørgsmålet op fra direktøren for Ældre Sagen. Det kan være, at man kan få et svar på det:

Kl. 20:53

»Hvordan vil man undgå omfattende nedskæringer i ældreplejen og på landets sygehuse, når antallet af ældre stiger i de kommende år, samtidig med, at man vil fastfryse de offentlige udgifter?«

Kl. 20:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:50

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi gentager svaret, for det lader til, at den socialdemokratiske opfattelse er, at pengene ikke befinder sig bedst i borgernes lommer, men bedst i statens lomme. Jeg vil blot minde om, at det altså er 5,3 millioner danskeres penge, som Socialdemokratiet er ude på at røve fra dem. Det er jo det, det handler om. Hvis man tror på, at øgede skatter giver bedre velfærd og bedre økonomi, må man altså også lige henvende sig til befolkningen og sige: Vores budskab til jer er, at vi vil tage nogle flere af jeres skattepenge.

Det, vi siger, er, at vi holder den offentlige økonomi på det niveau, den er på i dag. Der bliver jo ikke sparet nogen penge i den samlede offentlige økonomi. Den bliver holdt på det niveau, den er på i dag, og den bliver endda også reguleret. Men vi siger, at inden for den samlede offentlige økonomi vil man skulle prioritere. Jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at demografien udvikler sig sådan, at over de kommende år vil der rigtignok være flere ældre, men der vil også være færre børn – færre børn i børnehaverne og færre børn i skolerne. Der må man i gang med en prioriteringsøvelse. Den foregår hver eneste dag i alle danske virksomheder og i alle danske familier. Der foregår der en prioritering i forhold til indtægter og udgifter. Selvfølgelig må man også prioritere i den offentlige sektor. Selvfølgelig må man det. Pengene vælter jo altså ikke bare ind i kassen, og de kommer ikke bare ud fra et hul herude i folketingsgården.

Kl. 20:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 20:52

Karen Hækkerup (S):

Men er sandheden ikke, når nu vi skal ind på, hvad der rent faktisk har fundet sted, at fru Margrethe Vestager jo har ret, når hun siger, at der allerede var rod i økonomien, inden den økonomiske krise ramte Danmark? Det tror jeg ikke man kan være i tvivl om, når man læser alle de rapporter, der ligger på området.

Er det ikke rigtigt, at da den nuværende regering sidste gang gik til valg, sagde man til danskerne: I behøver ikke at vælge velfærd frem for skattelettelser, for kære venner, I kan få det hele? Det var det løfte, man gav til vælgerne, og det var det mandat, man blev valgt ind på.

Da man så først var blevet valgt ind og igen kom til at sidde på de rare ministertaburetter, ramte virkeligheden. Så skulle der skæres. Og når hr. Morten Bødskov står og læser op og siger, at Ældre Sagen spørger, hvem det er, der skal holde for, om det er de ældre, må sandheden vel være, at dengang regeringen sagde, at der var råd til det hele, både til skattelettelser og til velfærd, vidste man egentlig godt, at der på et tidspunkt ville komme en regning, og at det bl.a. var de ældre, der skulle holde for. Er det ikke den rigtige sandhed?

Kl. 20:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg ved ikke, om vi må tage et lille økonomikursus her. Den udfor- dring, det danske samfund står over for, er fælles, uanset hvilken re- gering der kommer til. Vi skal forbedre vores offentlige finanser med 24 mia. kr. over de næste 3 år, og det har altså ikke noget at gøre med den skatteaftale, vi har lavet, for den er fuldstændig finan- sieret, og den giver en varig forbedring af vores offentlige finanser med 5,5 mia. kr. Og det er forudsætningen for, at vi også har et vel- færdssamfund i fremtiden.

Men de prioriteringer skal altså til, og det er det, jeg savner fra Socialdemokraternes side, i stedet for det her ønske om, at man bare skal have flere offentlige udgifter og flere skatter. Det er altså bor- gernes penge, man tager fra dem. Det hæmmer initiativet, og det hæmmer mobiliteten i det danske samfund. Man tager sådan set folks penge, fordi man foregøgler dem, at bare vi bruger nogle flere penge på velfærden, bliver der bedre velfærd.

Men det er jo ikke realiteten. Vi betaler i forvejen nogle af ver- dens højeste skatter. Vi har i forvejen en af verdens største offentlige sektorer, og der handler det altså om at prioritere. Det gør man alle andre steder i samfundet, og det bliver man også nødt til at gøre i den offentlige sektor – ud fra et niveau, som er historisk højt, og som ikke bliver lavere.

Kl. 20:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 20:54

Karen Hækkerup (S):

Nu snakker økonomi- og erhvervsministeren jo udenom, for igen bli- ver der talt om de skattelettelser, der blev givet i 2009, hvor mit spørgsmål rent faktisk gik på de skattelettelser, der er givet tidligere, og som jo altså har givet et hul i kassen og forringet den økonomiske holdbarhed med op imod 20 mia. kr. Tænk, hvis vi havde haft de penge. Tænk, hvis dansk økonomi havde været så godt kørende, så havde vi ikke nu skullet sørge for, at der skal skæres ned på pleje- hjem, i børnehaver og vuggestuer, alle steder. Det er jo den rigtige sandhed.

Man har givet ufinansierede skattelettelser. Nu skal regningen betales, og det er samfundets svageste, der skal holde for. Det var det, man ikke sagde, dengang man gik til valg, for da lovede man, at der var råd til det hele, både til velfærd og til skattelettelser. Men det viste sig jo, at det løfte var der ikke hold i. Man kunne ikke levere varen. Det er nu børnene, de ældre, de psykisk syge, alle de svage grupper i samfundet, der skal skæres ned på, fordi der skal være nul- vækst. Og nulvækst, vil jeg sige til ministeren, er jo lig med bespa- relser.

Kl. 20:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 20:55

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Den 1. maj er i overmorgen. Den her retorik minder om ølkassen og et parti måske endnu mere til venstre for S. Normalt har Socialdemo- kratiet i hvert fald frem til 2001 da været et relativt økonomisk an- svarligt parti, men når der bliver brugt en retorik med, at nu skal der bare være endnu flere offentlige udgifter til de syge og til de gamle og til de svage, vil jeg sige, at det, som svage og ældre og syge har mest gavn af, er en sund offentlig økonomi. Det er, at der er styr på økonomien. Det er, at der er balance mellem udgifter og indtægter.

Det er ikke, at man øger den offentlige sektor. Det er ikke, at man har flere offentlige udgifter. Det er ikke, at man skal betale mere i skat, for hvem rammer det? Det rammer de syge, og det rammer de ældre. Så det, som syge og ældre har allermost gavn af, er en borgerlig regering, som har styr på økonomien.

Kl. 20:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til økonomi- og erhvervsministeren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Kl. 20:56

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke for debatten, som jo har været lang og omfangsrig, og vi har haft adskillige lejligheder til at udspørge finansministeren. Jeg ville ønske, at jeg kunne sige, at vi var blevet klogere på, hvad regeringens økonomiske plan er nu her efter disse mange timers debat. Men situationen er jo den samme, som da vi startede, nemlig at man ikke har godtgjort, hvordan man agter at fylde det hul på 10 mia. kr. indtil 2013. Vi ved, der skal komme et bidrag fra nulvækst, men vi ved ikke, hvor de andre skal komme fra, og vi ved ikke, hvordan man vil nå 7 mia. kr. i beskæftigelsesfremmende initiativer frem til 2015.

Så kan vi forstå, at man er meget ivrig efter, at oppositionen skal fremstå som enig og fremlægge en plan, men det, som vi kan høre fra især finansministeren, er jo, at i hvert fald den plan, Det Radikale Venstre har fremlagt, ikke duer til noget, fordi den indeholder reformer. Selv om det godt nok er reformer, der virker på lang sigt og dermed også er med til at løse nogle af de gældsproblemer, vi med regeringens plan vil få på sigt, er det altså ikke noget, som en praktisk mand kan bruge, når han tager problemerne i den rækkefølge, som de kommer.

Til gengæld kan vi forstå, at den plan, som regeringen endnu ikke har fremlagt, vil udfolde sig i den kommende tid, og man vil afslutte med en 2020-plan ved årets udgang. Og det er jo en slags erkendelse af, at man ikke har en plan nu, når vi må vente på finanslovsforslag og på årets udgang, før vi får overblik over, hvad regeringens økonomiske politik er.

Det, vi til gengæld er blevet klogere på, er, at Dansk Folkeparti ikke har skrevet under på de ting, som regeringen har lagt frem, og derfor er der simpelt hen også usikkerhed om, om der er rygdækning for det beskudte bidrag, der er kommet frem, i Folketinget. Jeg synes, det var spændende, at hr. Peter Skaarup lovede, at også Dansk Folkeparti vil komme med en økonomisk plan – det bliver jo rigtig spændende. Det svæver lidt i luften, hvornår Dansk Folkeparti vil komme med den, men lad nu det ligge.

Det, som diskussionen endelig samler sig om, var det, som finansministeren jo notorisk forkert sagde, nemlig at der var holdbarhed i dansk økonomi, før vi blev ramt af den økonomiske krise. Der må man bare sige, at det jo ikke er rigtigt. Det er simpelt hen decideret forkert, og når finansministeren svinger sig op til at sige, at det ene og alene er krisen, der er årsag til de problemer, vi har i dag, de udfordringer, vi har i dag, så er det jo tilsvarende notorisk forkert.

Man kan så spørge, om man skal tage mine ord for gode varer. Jeg forventer ikke, at regeringen vil det, men jeg konstaterer bare, at når vi kigger på, hvad det er, man har sagt fra Det Økonomiske Råds side, fra overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsens side, om, hvad den finanspolitik, der blev ført før krisen, har medført af ekstra særlig hårde betingelser i Danmark, nu hvor vi har forsøgt at komme igennem krisen, og når vi hører, hvad Nationalbankens direktør har sagt om forventningerne til regeringens evne til at styre den offentlige økonomi, nemlig om regeringen, i betragtning af at den ikke har kunnet styre den offentlige økonomi de sidste 9 år, kan gøre det de

næste 3 år, så står det jo i kontrast til de to ministre, vi har hørt føre sig frem, som om der er fuldstændig styr på økonomien.

Virkeligheden har været, som overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen sagde i Politiken den 29. december: Vi kan kun takke os selv for, at krisen i Danmark blev langt dybere end i andre lande. Den medløbende finanspolitik fra 2005 og frem til 2007 stimulerede den økonomiske vækst, så derfor har man selv bedt om problemerne, den pressede efterspørgslen i samfundet op på et uholdbart niveau.

Det er jo det, der gør, at der er en så svag tillid fra uafhængige kilder til regeringens nuværende økonomiske politik.

Men det, som jeg så ikke fik finansministeren til at anerkende, men som er virkeligheden, er, at selv hvis regeringen når sine mål i 2013 og når sine mål i 2015, så vil der være underskud på de offentlige finanser fra 2015 og frem, lige så langt øjet rækker. Der vil blive opbygget gæld, der vil blive renter, man vil få præcis den gøgeunge-effekt, som finansministeren taler om, fordi der ikke er langsigtet holdbarhed, og fordi der ikke er tænkt over, hvordan man vil undgå den kurve, som ligger foran os med meget store, voksende underskud. Det er jo, fordi man hele tiden vil vælge – og det er jo en klar prioritering fra finansministerens side – de kortsigtede løsninger, fordi det tager for lang tid, før de langsigtede løsninger virker.

Jeg må bare konstatere, at finansministeren tilsyneladende har et meget ringe blik for, at de mest alvorlige udfordringer for dansk økonomi faktisk er de langsigtede, for det er fra 2015 til 2020, at det rigtig begynder at buldre igennem med de offentlige underskud. Det er selvfølgelig beklageligt, at man ikke på et tidligere tidspunkt er gået i gang med de reformer, men det er en dårlig undskyldning for ikke at gøre det nu.

Men jeg siger tak for debatten og håber, at vi får lejlighed til, efterhånden som regeringen ønsker at konkretisere det, at blive klogere på, hvordan det er, man agter at nå sine mål. Indtil videre kender vi blot målene.

Kl. 21:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

De fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt komme til afstemning på tirsdag.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og selskabsloven. (Lempelse af revisionspligten).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 21:01

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:01

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Da vores erhvervsordfører, hr. Torsten Schack Pedersen, ikke kunne være til stede – han havde vist en aftale ud i DR Byen – har jeg lovet at læse hans ordførertale op, og den lyder som følger:

Enhver diskussion om det danske velfærdssamfund burde jo naturligtvis tage udgangspunkt i, at velfærdssamfundet skal finansieres. Finansieringen kan kun komme ét sted fra, nemlig den private sektor, så ønsker man bedre sygehuse, bedre skoler og bedre forhold for de ældre, skal der sikres vækstbetingelser for danske virksomheder.

Regeringen har meget ambitiøse målsætninger for dansk erhvervsliv. Et af elementerne er at reducere de administrative byrder for dansk erhvervsliv med 25 pct. Dette forslag om en lempelse af revisionspligten er med til at lempe erhvervslivets administrative byrder med omkring 450 mio. kr. Helt konkret foreslås det i lovforslaget at hæve størrelsesgrænserne i den gældende årsregnskabslov for, hvornår små virksomheder kan fravælge revision. Lovforslaget ændrer ikke på andre opgaver, som virksomheden skal varetage, men ændrer udelukkende på, om årsregnskabet skal revideres af en revisor.

Administrative forpligtelser kan være en stor byrde at løfte for virksomheder, især de små, hvorfor mange byrder faktisk kan dræne virksomhederne for energi og initiativlyst. Derfor er det glædeligt, at dette lovforslag netop kommer de små virksomheder til gode.

Kigger man rundt på de store selskaber og koncerner, er mange startet med en idé og få personer til at udvikle den. Når ideen så videreudvikles, opbygges virksomheden, men for at det kan lade sig gøre, må vi sikre de rigtige rammer. Iværksættere skal have modet og lusten til at springe ud som selvstændige, men det kræver, at de har de rigtige forudsætninger. Har de det, har de potentialet til at vokse sig større, skabe arbejdspladser og sikre vækst og velstand til Danmark.

I regeringens 2020-plan, der indeholder ti punkter, hedder to af disse, at Danmark skal være blandt de ti rigeste lande i verden, og at den offentlige sektor skal være blandt de mest effektive og mindst bureaukratiske i verden. Med det forslag, vi behandler her, mener jeg, at vi kommer et vigtigt skridt på vejen. Det er de private virksomheder, som skaber vækst og arbejdspladser i Danmark. I lovforslaget fremhæves det, at ca. 17.500 virksomheder vil blive fritaget for revisionspligt, vel at mærke uden at medregne de virksomheder, som allerede i 2006 blev fritaget, fordi der allerede her blev foretaget en lempelse. Det er altså mange mindre virksomheder, der med lovforslaget får muligheden for at udnytte lettelsesmulighederne, der kan frigøre ressourcer til at skabe øget vækst og beskæftigelse.

Opsummerende kan man konkludere, at vi med dette lovforslag skaber bedre betingelser for erhvervslivet og derfor også en bedre forudsætning for at skabe vækst i Danmark. Vækst og beskæftigelse i dansk erhvervsliv er og bliver forudsætningen for, at vi kan fastholde et velfærdssamfund i Danmark, og derfor kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 21:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 21:04

Jens Christian Lund (S):

Jeg beklager, at jeg stiller spørgsmål, når ordføreren læser en ordførertale op, men da jeg ved, at ordføreren har været ordfører på dette område før, vil jeg prøve at spørge ordføreren: Er ordføreren enig med mig i, at vi i 2006 fik lavet nogle nye regler omkring revision, fordi EU-kravene blev indført – før det havde vi nogle andre regler for revision, vi har regler for review osv. – og er ordføreren ikke enig med mig i, at det vil være en god idé, at små og mindre virksomheder havde nogle lempeligere revisionsbetingelser end EU-kravene, som gælder for A.P. Møller? Og hvis ordføreren er enig med mig, er det så ikke for ringe, at vi har en regering, der allerede i 2006 fik en opfordring til at ændre det, og at det ikke er sket endnu, og at det end ikke er med i det her lovforslag? Ordføreren nævnte det

overhovedet ikke. Vil ordføreren personligt, altså hr. Jacob Jensen, sige, at det er skidt?

Kl. 21:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:05

Jacob Jensen (V):

Jeg vil selvfølgelig ikke sige, at det, regeringen har foretaget sig, er skidt. Tværtimod synes jeg, det, regeringen har foretaget sig, er rigtig godt.

Jeg kan også forstå, at der har været nedsat en arbejdsgruppe i Økonomi- og Erhvervsministeriet, der har kigget på de her forhold og er kommet frem til, at det snit, der bliver lagt her, er et fornuftigt snit. Og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 21:06

Jens Christian Lund (S):

For mig er det ikke et spørgsmål om snittet for, hvornår man bliver fritaget for revision – det kan vi diskutere, det er jeg heller ikke enig i – men spørgsmålet var: Hvad mener hr. Jacob Jensen om, at A.P. Møller og en lille virksomhed med en omsætning på f.eks. 8 mio. kr. skal have samme form for revision? Synes hr. Jacob Jensen, det er fair og rimeligt? Og burde man ikke have gjort noget ved det på et tidligere tidspunkt?

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:06

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, lovforslaget her er rigtig godt, og jeg støtter det.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Jens Christian Lund.

Kl. 21:07

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil sige, at mit indlæg er på både SF's og S' vegne. Hovedemnet i dette lovforslag er lempelse af revisionspligten.

Lad mig indledningsvis slå fast, at både SF og Socialdemokraterne er enige i, at vi ikke bør pålægge erhvervslivet unødige administrative byrder. Vi er derimod ikke enige med regeringen og heller ikke med Venstres ordfører i, at revision kan karakteriseres som en administrativ byrde, et synspunkt, som vi heldigvis deler med mange. Vi ved, at revisorer gør en forskel. Vi ved, at i syv ud af ti revisioner findes der fejl. Vi ved, at revisorer hjælper virksomhederne med at få kredit. Vi ved, at revisorer hindrer konkurser og hjælper i rekonstruktion af virksomheder, og jeg kan blive ved.

Vi er derimod enige med regeringen i – eller var indtil for nylig – at små og mindre virksomheder ikke har behov for samme revision som store og meget store virksomheder, et synspunkt, som vi allerede gjorde klart i 2006. Det vil sige, at regeringen har haft masser af tid til at løse den her opgave. Jeg var nemlig ordfører dengang, og hr. Jacob Jensen var også i Folketinget på daværende tidspunkt, og der arbejdede vi meget med det. Vi mener, at de små virksomheder skal have mulighed for at inddrage revisorer på en lettere måde til-

passet de små virksomheders behov. I 2006 fik vi det ikke igennem, og det var beklageligt.

Vi var derfor meget tilfredse med, at den tidligere økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen indledte nogle konstruktive drøftelser med S og SF, som i stor udstrækning i år også blev bakket op af både FSR, FRR og en række af erhvervsorganisationerne. Vores forslag dengang var, at der skulle indføres en revisionsstandard eller en erklæringsstandard for virksomheder med mindre omsætninger.

Vi har forståelse for, at der skal gives noget, og derfor var vi også i forhandlinger med ministeren enige i, at vi godt kunne give os på en række områder, men vi var ikke begejstrede for, at vi skulle helt op til 8 mio. kr., for at folk blev fritaget for revision, og det var selvfølgelig helt utåleligt, at man talte om 72 mio. kr. som erklæringsstandard. Men det var vigtigt efter vores mening, at der i loven kom noget ind om en erklæringsstandard, og jeg vurderer, at det, der sker nu her, er, at ved at ministeren er gået væk fra det, som Lene Espersen sagde, vil det blive ulovligt at anvende en erklæringsstandard, selv om det ville passe godt til de små virksomheder. Det kan ikke være rimeligt, at vi ikke kan have en bedre form for det.

Vi ved, hvor vigtigt det er for samfundet, at revisorer er inde over regnskabet, og derfor er det vigtigt, at vi får lavet sådan et system. Vi var hundrede procent indstillet på at fortsætte forhandlingerne med den nye minister. Vi føler, at vi blev smidt ud, og det synes jeg da er ærgerligt. Vi havde virkelig muligheden for at få lavet noget, der havde været til gavn for erhvervslivet, få lavet en erklæringsstandard, som kunne bruges. Vi kan ikke bakke op om det forslag, der er på nuværende tidspunkt, der fritager så mange virksomheder for revision, men vi kunne have bakket op, hvis der havde været noget med erklæringsstandard.

Jeg forstår ikke ministeren. Jeg forstår ikke, at ministeren ikke kan forstå, at det havde været bedre for erhvervslivet, at vi havde fået en bred aftale, der også ville stå ved magt efter et regeringsskifte. Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke er interesseret i, at de partier, der bakker op om erklæringsstandard, var med i forhandlingerne. Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke kan forstå, hvor vigtigt det er, når vi skal i gang med at diskutere uddannelse af revisorer, at vores partier også kommer med i forhandlingerne, for der er virkelig behov for at kigge på hele revisoruddannelsen.

Det havde været til gavn i stedet for at stoppe forhandlingerne, at vi havde fået det her bragt i orden, og der har været mulighed for siden 2006 at lave en ordentlig lov. Det her er ikke godt nok, og derfor må jeg sige, at selv om vi meget gerne ville, er det ikke S og SF, der bliver taberne, det er erhvervslivet, og det er ministerens skyld.

Kl. 21:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette Brix.

Kl. 21:12

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

For 4 år siden blev partierne bag forliget om lempelsen af revisionspligten enige om, at fritagelsen af revisionspligten for de mindste selskaber med en årsomsætning under 3 mio. kr. skulle revideres i denne folketingssamling. Der er foretaget et grundigt analyse- og evalueringsarbejde, som er sendt til Folketingets Erhvervsudvalg. Det vil jeg gerne kvittere ministeren og Økonomi- og Erhvervsministeriet for.

Evalueringen viser bl.a., at knap hvert fjerde selskab har fravalgt revision i årsrapporten for 2007. Det svarer til, at lidt over 17.000 selskaber har fravalgt revisionspligten. Lidt over en tredjedel vælger dog et review, der er mindre omfattende end revision, eller vælger at få revisorer til at opstille regnskabet.

Det afgørende er imidlertid at se på kvaliteten af de årsrapporter, som aflægges. Her viser evalueringen, at der stort set ikke er forskel på de årsrapporter, som ikke er revideret, og de årsrapporter, som er revideret. Der er fejl i godt 25 pct. af det reviderede, mens andelen er knap 30 pct. af de ikkereviderede årsrapporter. Graves der lidt dybere i evalueringen, viser det sig, at der ikke er forskel på, hvor mange graverende fejl som der er i de reviderede og ikkereviderede regnskaber. Der, hvor der er forskel, er ved de helt små fejl såsom forkert notehenviisning og manglende oplysninger om regnskabspraksis. Som det også fremgår af evalueringen, er der faktisk flere ulovlige aktionærlån blandt de reviderede årsrapporter. Vi kan godt huske, at Stein Bagger jo også var revideret.

Selv om over 17.000 selskaber har fravalgt revision, er det indtil videre kun 6 selskaber, der er blevet påbudt alligevel at få foretaget revision på grund af for mange fejl i årsrapporten. Kun et enkelt selskab uden revision har fået en bøde for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen. Så der er med den seneste åbning og fritagelse af revisionspligten ikke sket en uheldig udvikling. Derfor kan vi støtte, at grænsen hæves til 8 mio. kr. Vi har samtidig sikret os, at denne evaluering af revisionspligten fortsætter. Samtidig er der indført hårde sanktioner over for de selskaber, som ikke overholder selskabs- og regnskabslovgivningen samt skatte- og afgiftslovgivningen.

Endelig har vi også fået tilsagn om, at SKAT vil følge regelefterlevelsen hos de selskaber, som fravælger revision. SKAT vil i deres indsatsplanlægning se nøje på de selvangivelser, hvor der er fravalgt revision, for at sikre, at kvaliteten af oplysningerne er tilstrækkelig. Vi går ud fra, at regeringen sikrer, at der er de nødvendige ressourcer til denne indsats.

Når det gælder den særlige erklæring, som er nævnt i lovforslaget, skal vi blot bemærke, at vi ikke ser problemer med, at denne bruges i selskaber, som ligger under grænsen for fritagelse af revision. Selskaber med en omsætning under 8 mio. kr. kan bruge denne erklæring, review, en gennemgang fra revisorer, eller hvad de nu har lyst til.

Som ministeren ved, er vi stærkt skeptiske over for de beregninger, som foretages vedrørende de administrative lettelser. Det gælder i dette lovforslag og andre forslag, som vi behandler for øjeblikket. Vi tror ikke på administrative lettelser for 450 mio. kr., da alle selskaber jo ikke fravælger revisionspligten. Samtidig bruger de selskaber, der fravælger revision, jo andre erklæringer for at sikre sig validitet af årsrapporten. Vi er imidlertid for en yderligere lempelse, da nogle selskaber vil opfatte det her som en lempelse. Det kan bare ikke gøres op på den måde, som det er gjort i lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 21:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 21:15

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil godt sige til ordføreren, at jeg sådan set er lidt ærgerlig over, at Dansk Folkeparti og vi ikke kunne blive enige, for jeg står her med et citat fra ErhvervsBladet fra 2007, hvor der er sagt noget usædvanlig klogt af fru Colette L. Brix. Der er bl.a. sagt, at der er brug for at forenkle og udtynde de internationale revisionsstandarder for mindre selskaber, at det ikke vil give langt flere og større administrative og økonomiske lettelser frem for at fjerne revisionspligten yderligere, at man nemlig ikke tror, at særlig mange mindre virksomheder med en omsætning under 3 mio. kr. vil gøre brug af muligheden for at fravælge revisionspligten.

Altså, som jeg læser det her, har fru Colette L. Brix været helt enig i, at det har været en god idé at få lavet en standard, der var anderledes end den store EU-revisionsstandard, som blev gennemført i

2006. Hvorfor har Dansk Folkeparti ikke sikret sig, at det kom med i lovforslaget på en eller anden måde på nuværende tidspunkt?

Kl. 21:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:17

Colette L. Brix (DF):

Med hensyn til hvad der står i den standarderklæring, vil jeg gerne sige, at den standarderklæring er noget rigtigt møg. På baggrund af hvad der er i den i forhold til revisionen, vil jeg gerne sige, at der er søgsmål om retssager, der er udskrifter fra tingbøger, der er bilbog og dokumentation for, at A-skatter og afgifter er korrekt indbetalt til SKAT.

Men så kommer vi til det, der ikke er der, og som er grunden til, at vi ikke støtter det: Der er ikke sikkerhed for værdiansættelse af varelagre og øvrige aktiver, ligesom der heller ikke foretages løbende kassekontrol.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Christian Lund: Helt ærligt, man havde da ikke regnet med, at vi gik ind og sagde, at der skulle være en standarderklæring op til 72 mio. kr., og så skulle selskaberne udfylde den, og så skulle de, når de skulle have yderligere kredit i deres firma, gå ned med den i banken og sige: Den her er lige så god som en revision. Sådan er det ikke, for der blev nedsat et udvalg, og Finansrådet gik ud og sagde: Alt andet lige er revision altid det bedste.

Derfor, vil jeg sige til hr. Jens Christian Lund, ser det ud, som det gør.

Kl. 21:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 21:18

Jens Christian Lund (S):

Jeg er jo helt enig med fru Colette Brix i, at det at tale om 72 mio. kr. er fuldstændig illusorisk, så der er vi også enige. Jeg har heller ikke sagt, at det behøver være den erklæringsstandard, som FSR har fremlagt. Men det, jeg har sagt, er, at vi har haft perioden siden 2006, og i hvert fald siden den 2. januar 2007, hvor fru Colette Brix sagde disse kloge ting; der har regeringen og Dansk Folkeparti haft mulighederne for at lave en ordentlig erklæring, for før 2006 var der en anden form for revision, som var lettere end den, og den virkede i hvert fald i mange år.

Derfor kan jeg ikke forstå, at vi ikke har kunnet få noget, der ville have været til gavn for virksomhederne. Det kan godt være, vi ikke er helt enige om, hvad små virksomheder er, men jeg mener, det havde været mere hensigtsmæssigt, både over for revisionen og over for erhvervslivet, at vi sammen havde fået en ordentlig erklæring frem for at bruge samme revision som A.P. Møller.

Kl. 21:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:19

Colette L. Brix (DF):

Jamen det er derfor, vi siger nej til erklæringen. Det er, fordi den standarderklæring ikke er en god erklæring. Det er en møgerklæring, og derfor siger Dansk Folkeparti nej til den, og det kan hr. Jens Christian Lund jo også godt forstå. Det er jo ikke vores skyld, at der ikke er blevet udarbejdet f.eks. en test på det her, altså at man måske havde taget 500-1.000 firmaer og var gået ind og havde set på, hvordan det virkede på dem, så man havde et ordentligt materiale. Det må

man jo så skyde tilbage til revisorerne. Hvis revisorerne gerne vil have en standarderklæring ind, så må man gøre sit arbejde, og det her er ikke godt nok til, at vi siger ja til det.

Kl. 21:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. (*Colette L. Brix* (DF): Tak. Er der flere?). Der var ikke mere. Tak. Så er det den konservative ordfører, hr. Tage Leegaard.

Kl. 21:20

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. Da den konservative ordfører, fru Carina Christensen, ikke er til stede, er det faldet i min lod at læse ordførertalen op.

I Det Konservative Folkeparti er vi stærkt optagede af, at Danmark skal have en effektiv erhvervsregulering med henblik på at understøtte væksten i vore virksomheder. I den forbindelse er det afgørende, at vi gør en solid indsats for at mindske virksomhedernes administrative byrder. Derfor hilser vi også dette lovforslag varmt velkommen.

Det er nogle år siden, vi sidst så på revisionspligten for de mindre virksomheder, og dengang var der visse bange anelser i forhold til, hvad en lempelse af reglerne ville føre til. Der er nu lavet en evaluering, og heldigvis holdt de bange anelser ikke stik, og det er derfor, vi nu her i dag er klar til at tage det næste store skridt, nemlig en yderligere lempelse af revisionspligten for de små virksomheder. Med vedtagelsen af dette lovforslag kan virksomheder med en årlig omsætning på op til 8 mio. kr. fremover undlade revision. Forhøjelsen forventes at give ca. 17.000 virksomheder mulighed for at fravælge revision og medføre en reduktion i de administrative byrder på omkring 450 mio. kr., alt afhængigt af selvfølgelig, hvor mange virksomheder der vælger at bruge denne nye mulighed.

Der strammes nu også op for de sanktioner, der kan pålægges virksomheder, der f.eks. dømmes for en overtrædelse af selskabslovgivningen. Også disse stramminger synes vi fra konservativ side er helt rimelige.

Vi bevæger os med dette lovforslag i den helt rigtige retning i forhold til at nå målsætningen om at reducere de administrative byrder for virksomhederne med 25 pct. i 2010. Derfor synes vi også, det er et godt og fornuftigt forslag, som Det Konservative Folkeparti således kan støtte.

Kl. 21:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 21:21

Jens Christian Lund (S):

Jeg lover ordføreren, at jeg ikke stiller et konkret spørgsmål; nu spørger jeg bare sådan rent menneskeligt: Hvis ordføreren havde været revisor, hvordan ville det så føles, at der står et klogt, konservativt menneske og siger, at det arbejde, man laver fornuftigt og ærligt, er en administrativ byrde? Hvordan ville ordføreren have det med det job, ordføreren har, hvis jeg gik rundt og sagde, at det er en administrativ byrde, det, ordføreren laver? Hvordan ville det virke?

Kl. 21:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:22

Tage Leegaard (KF):

Jeg takker for spørgsmålet. Når vi i Det Konservative Folkeparti taler om administrative byrder, så taler vi om noget, der koster virk-

somhederne penge. Og den her byrde er noget, som koster virksomhederne penge. Der er jo ikke sagt noget om, at revisorerne ikke laver deres arbejde godt nok, vi siger bare, at de små og mellemstore virksomheder skal have lempelser. Og så håber jeg, at revisorerne finder på noget andet at tage sig til.

Kl. 21:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

Kl. 21:23

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da Det Radikale Venstres erhvervsordfører, hr. Morten Østergaard, ikke kan være til stede under førstebehandlingen her, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne fremføre følgende:

Det Radikale Venstre er altid interesseret i forslag, der kan lette erhvervslivets administrative byrder, og vi ved, at regeringen har meget vanskeligt ved at nå sine egne målsætninger på dette område, men vi er alvorligt bange for, at dette forslag kunne være et lidt desperat forsøg på at få nogle lettelser på kontoen i en fart, uden at det er helt gennemtænkt. For få år siden lettede man revisionspligten for de mindste virksomheder. Det har vi ganske få års erfaring med. En lovet evaluering er endnu ikke blevet gennemført, fordi ordningen stadig er for ny. Men vi er kraftigt i tvivl, om de foreslåede nye regler vil blive en fordel for erhvervslivet, for selv om nogle regler er saneret væk, er der jo stadig megen erhvervs- og skatteregulering, som en virksomhed skal leve op til – ikke mindst virksomheder med relativt mange ansatte.

Derfor er vi ikke overbevist om, at disse virksomheder ikke ville sikre sig en sundere drift ved at få deres regnskaber revideret, så de ikke snød sig selv, og så de ikke uforvarende kom til at bryde love og regler. Det vil være fristende i en svær tid at skære revisorudgiften væk, men vil det være klogt?

I den forbindelse er diskussionen om en ny revisionserklæring meget relevant. Vi beklager, at dette arbejde og forhandlingerne herom tilsyneladende er gået i stå, og vi vil derfor i udvalgsarbejdet nøje afsøge mulighederne for måske at finde en bedre balance i forslaget med lidt færre virksomheder, der undtages for revisionspligt, men til gengæld lempeligere krav til mindre virksomheders revision.

Vi vil således først tage endelig stilling til forslaget i forbindelse med betænkningsafgivelsen og opfordrer ministeren til at indgå konstruktivt i forhandlingerne med Folketingets partier om, hvilke ændringer der kan sikre forslaget bred opbakning.

Kl. 21:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 21:25

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare kort meddele, at Enhedslisten ikke kan støtte endnu en lempelse af revisionspligten.

Kl. 21:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 21:25

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Forslaget med lovforslaget er jo et generelt element i regeringens politik med at lette de administrative byrder for de små danske virksomheder,

så man i højere grad kan ligestilles med de europæiske konkurrenter.

Ved at reducere de administrative byrder er vi med til at sikre, at reglerne ikke virker som en hæmsko for vækst i de danske virksomheder. Samtidig sikrer vi også, at det bliver nemmere at være lille iværksætter, og vi giver flere muligheder for, at man kan starte sin egen virksomhed. Derfor er jeg glad for i dag at kunne præsentere et forslag, som jo frigør en del af virksomhedens ressourcer fra administrativt arbejde.

Det betyder, at man som virksomhedsleder kan anvende den til at skabe vækst og beskæftigelse. Det betyder helt konkret, at i tusindvis af små virksomheder får mulighed for at fravælge revision. Det kan være den lille håndværksvirksomhed, som oftest aflægger et enkelt og ukompliceret regnskab, og som hermed får mulighed for at frigøre ressourcer ved at fravælge revision.

Grænsen for, hvornår virksomhederne kan fravælge revision, stiger jo med hensyn til omsætningen fra 3 mio. kr. til 8 mio. kr., og dermed vurderes lovforslaget at lette de små virksomheder for administrative omkostninger for omkring 450 mio. kr. om året. Det er jo penge, som man kan bruge til investeringer, til vækst, til nye arbejdspladser.

Det er klart, at den faktiske lettelse jo så vil afhænge af, hvor mange virksomheder der vil gøre brug af den øgede fleksibilitet og valgfrihed. Selv om Danmark fortsat vil ligge i den restriktive ende, vil de små danske virksomheder i højere grad blive mødt af de samme krav til revision som deres europæiske konkurrenter. Det er vigtigt, hvis de fortsat skal kunne klare sig på markedet.

Så alt i alt er her godt forslag, som letter de administrative byrder for de små og mellemstore virksomheder. Der er selvfølgelig også mange andre elementer i det med hensyn til uddannelse, med hensyn til sanktioner, vejledning, evaluering osv., men det vigtigste på bundlinjen er, at små og mellemstore virksomheder får en lidt lettere gang på jorden efter det her forslag fra regeringens side.

Kl. 21:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 21:27

Jens Christian Lund (S):

Jeg har det selvfølgelig dårligt med, at ministeren siger om et erhverv, at det, de laver, er en administrativ byrde. Men det er så ministerens valg.

Men jeg vil gerne endnu en gang spørge ministeren, om ministeren ikke kunne se nogen reelle besparelser for de små og mellemstore virksomheder på et eller andet niveau, hvis man i stedet for den EU-revision, der er vedtaget, havde fået lavet en ordentlig erklæring, som kunne bruges.

Nu oplever jeg, at ministeren siger, at det her arbejde er sat i stå, og jeg oplever egentlig – det er så et spørgsmål – at hvis revisorerne går ud og bruger erklæringsstandarden, vil det være ulovligt, fordi ministeren har stoppet det. Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke har brugt den her mulighed for at få en bred aftale til gavn for erhvervslivet, noget, som virkelig kunne bruges af erhvervslivet og virkelig kunne støtte det, at vi kommer af med nogle af de administrative byrder.

Kl. 21:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 21:28

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo alt andet lige sådan, at det ikke bare er en lettelse af revisionen for små og mellemstore virksomheder, altså af deres revisions-

udgift, men også en lettelse af det arbejde, som de små virksomheder skal udføre, og det vil betyde en lettelse på ca. 450 mio. kr., og så er det jo en lettelse. Det er ikke en desavouering af den indsats, som revisorerne udfører.

Revisorerne udfører jo et meget stort stykke arbejde på mange områder, ikke bare med at lave regnskaber – vil jeg blot minde om – men også som rådgivere og som konsulenter, så der er en stor anerkendelse af den branche.

Jamen jeg håber da også på, når Socialdemokratiet har fået nogle svar under udvalgsbehandlingen, når vi har haft en dialog om det og så efter i dag, at man så vil overveje at stemme for forslaget. Alt andet lige er det en lettelse for små og mellemstore virksomheder, og alt andet lige er der i dag ikke en erklæringsstandard, som er bredt anerkendt. Derfor er det ikke noget alternativ. Hvis det var det, kunne man overveje det. Derfor vil jeg også tage samtaler med forskellige folk, efter at vi forhåbentlig har fået vedtaget forslaget, starte med branchen osv. Men der er ikke nogen erklæringsstandard i dag, som vil kunne tilfredsstille de behov, som f.eks. også pengeinstitutterne har brug for for at kunne vurdere virksomhederne.

Kl. 21:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 21:30

Jens Christian Lund (S):

Vil ministeren sige, at den gamle review ikke kan bruges? Det er jo i hvert fald en standard, som kan bruges. Kan den gamle revision, altså revisionen, der var før EU-revisionen, ikke også bruges? Det er kun et spørgsmål om, at man havde fået taget fat om nælden og så fået løst det her problem og fået en standard, som kunne gennemføres, for de andre har været brugt og har været anerkendt.

Jeg tror da, at man virkelig let kunne komme op på måske mindst den samme besparelse, men det havde så været på en ordentlig måde i stedet for det, som vi nu gør her.

Kl. 21:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 21:31

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes for øvrigt, at det er konstruktive bemærkninger, som den socialdemokratiske ordfører kommer med. Derfor håber jeg virkelig på, at Socialdemokraterne vil støtte forslaget. Jeg hører, at Socialdemokraterne støtter intentionen i forslaget, nemlig at det skal være lettere at være små og mellemstore virksomheder, og at der skal være en mulighed for, at man bliver fritaget for revisionspligten.

I den virkelige verden er det sådan, at der ikke er en erklæringsstandard, som er gyldigt godkendt af alle parter. Det må man jo så se på og arbejde med osv., og det må man så tage politisk stilling til på det tidspunkt. Men lige nu har vi altså en verden, hvor vi letter livet for de små og mellemstore virksomheder, og det håber jeg virkelig på at Socialdemokraterne vil være med til at støtte.

Kl. 21:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten. (Håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den generelle statsgarantiordnings udløb).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 14.04.2010).

Kl. 21:31

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 21:32

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Finanskrisen har desværre påvirket den finansielle stabilitet i Danmark i negativ retning. Derfor har regeringen sammen med et meget bredt flertal i Folketinget taget en række initiativer for at sikre, at den finansielle sektor ikke kollapsede, medens finanskrisen rigtig stod på. Det ville jo have fået alvorlige økonomiske konsekvenser for hele samfundet, hvis den finansielle sektor var kollapse.

For at hindre, at usikkerhed om den finansielle sektor fik kunderne til i panik at trække deres indskud ud af bankerne, blev der lavet en statsgaranti for alle indskud, simpelt hen for at bevare trygheden omkring den finansielle sektor, ikke for den finansielle sektors skyld, men simpelt hen for hele samfundet, fordi et kollaps ville kunne få ekstremt alvorlige konsekvenser for dansk økonomi.

Statsgarantien udløber den 30. september i år, og for at sikre, at der fortsat er stabilitet, har regeringen taget nogle initiativer, og dette lovforslag indeholder så nogle yderligere initiativer. Et af de initiativer, der bliver taget, og som træder i kraft, når statsgarantien udløber, er, at indskydergarantien forhøjes fra 50.000 euro til 100.000, altså ca. 750.000 kr. Det betyder, at langt de fleste indskydere vil være dækket, såfremt et pengeinstitut kommer i uføre.

Det her lovforslag indeholder en model, som sikrer, hvorledes et nødlidende pengeinstitut kan blive afviklet på en ordentlig og fornuftig måde i stedet for eksempelvis at havne i en konkurs, som det kan tage mange år at få afsluttet. Men såfremt det måtte ske, vil personer og virksomheder med indskud på over 750.000 kr. skulle afvente den endelige opgørelse af konkursboet, før beløb, der ligger over indskydergarantien, kan blive frigivet. Ikke bare for borgere, men måske særligt for virksomheder, ville denne fastlåsning af likviditet jo naturligvis være ødelæggende.

Derfor foreslås det med dette lovforslag, at såfremt et pengeinstitut bliver nødlidende, kan pengeinstituttet frivilligt vælge at lade sig afvikle i regi af Finansiell Stabilitet. Det giver mulighed for en mere kontrolleret afvikling i stedet for en konkurs, for vi har i Danmark brug for, at den finansielle sektor ikke længere skal have statskassen spændt ud som sikkerhedsnet, og derfor udløber den generelle statsgaranti ved udgangen af september.

Vi har forhøjet beløbet, som Indskydergarantifonden dækker, og vi sikrer nu, at måtte der være pengeinstitutter, der kommer i knibe, kan de afvikles på en ordentlig og fornuftig måde til gavn for kun-

der, samfund og dansk økonomi, og derfor kan vi i Venstre naturligvis støtte forslaget.

Kl. 21:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Jens Christian Lund.

Kl. 21:35

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Da hverken S' eller SF's ordfører er til stede, taler jeg her på begge ordføreres vegne.

Dansk og international økonomi er stadig i en yderst alvorlig situation. Konsekvenserne af finanskrisen trækker stadig væk dybe spor. Uden for landets grænser er den ene kæmpebank efter den anden styrtet i grus. Danmark er også hårdt ramt. Uagtet finanskrisens internationale dimensioner har danske banker et stort medansvar for krisens udvikling, og dybt amoralsk adfærd af endog meget store banker har hensat flere regioner i Danmark i store tilbageslag med enorme tab af vækst og arbejdspladser. Bankerne og økonomi- og erhvervsministeren ynder at sige, at bankpakkerne ikke har kostet skatteyderne én krone. Bankerne fik lån på fordelagtige vilkår, og finanskrisen og bankernes adfærd har kostet det danske samfund milliarder af kroner.

Med dette lovforslag er det tilbage til normalen. Bankpakke I udløber den 30. september 2010, og det har to konsekvenser: Statsgarantien for alle indlån i de danske banker bortfalder, og i stedet dækkes indlån fremover alene til den EU-fastsatte grænse på 100.000 euro, altså ca. 750.000 kr., som Venstre sagde. Med udløbet af statsgarantien ophører Finansiell Stabilitet mulighed for at overtage nødlidende pengeinstitutter. Det er vigtigt for Socialdemokraterne og SF at understrege, at skatteborgerne fremover ikke skal stille sikkerhed for pengeinstitutterne. Dernæst er det afgørende for os at understrege, at den nye model sikrer, at pengeinstitutterne selv betaler for den nye ordning. Det betyder, at går et pengeinstitut ned, så hænger den endelige regning samlet set på den finansielle sektor.

Herudover er det værd at fremhæve, at der i lovforslaget lægges vægt på en kontrolleret afvikling af pengeinstitutter i problemer. Der sker med andre ord ikke et frasalgs af de sunde aktiver inden overflytningen til Finansiell Stabilitet, sådan som det sker nu. Denne praksis har vist sig at vanskeliggøre en endelig afvikling af banker under Finansiell Stabilitet.

Endelig skal det også understreges, at Finansiell Stabilitet hurtigt kan overtage et nødlidende pengeinstitut. Det er vigtigt, da der ellers kan blive run på en nødlidende bank. Samtidig er det sikkert, at overtagelsen sker på grundlag af en garanti stillet af en ny afdeling under indskyderfonden, samt at den nuværende indskydergarantifond dækker indskud på op til 750.000 kr. På den baggrund kan Socialdemokraterne og SF støtte lovforslaget.

Kl. 21:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette L. Brix.

Kl. 21:38

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Selv om pressen allerede har døbt dette lovforslag bankpakke III, er der ikke tale om en ny bankpakke – højst en lillebror til den første bankpakke, som faldt på plads for 1 ½ år siden. Da vi vedtog den første bankpakke, var vi ikke klar over, hvor alvorlig den finansielle og økonomiske krise var, men vores værste anelser viste sig desværre at holde stik. Vi har ikke set en krise dybere og mere langstrakt i

vores levetid. Bunden blev slået ud af dansk økonomi, vores bruttonationalprodukt faldt med over 5 pct. sidste år, og krisen har indtil videre kostet over 200.000 private arbejdspladser. Det ses også i statens økonomi, hvor der i år ventes et underskud på mellem 90 og 100 mia. kr. Det har vi jo haft megen debat om i dag.

Som det er blevet sagt mange gange før, skal vi tilbage til udbruddet af anden verdenskrig for at finde økonomiske kurver, der knækker så stejlt, som det er set de seneste 2 år. Nu er vi forhåbentlig på bunden af en meget dyb brønd, og nu skal til at kravle op igen. Det vil tage noget tid, og det er vigtigt, at det begyndende opsving, som ses i den internationale økonomi, ikke kvæles af mistillid til det finansielle system.

Forbrugerne ser også lidt mere optimistisk på situationen. Boligpriserne falder ikke mere, og forhåbentlig stopper drænet af de private arbejdspladser. Arbejdsløsheden stiger ikke så meget mere, men desværre forsvinder der stadig flere arbejdspladser, end hvad normal arbejdsløshed kan forklare.

Der er ingen tvivl om, at erhvervslivets og forbrugernes forventninger er meget afgørende for, om vi kan begynde at se vedvarende positive tegn i den danske økonomi, og her spiller tilliden til det finansielle system en afgørende rolle. Derfor er det nødvendigt med en lillebror til den første bankpakke, som sikrer, at Finansiell Stabilitet stadig kan overtage nødlidende banker, ligesom vi tidligere har sikret indskyderne en garanti for indestående på op til 750.000 kr.

Med Garantifonden for Indskydere og Investorer holder vi så at sige en hånd under bankerne, hvis de ikke kan opfylde kapitalkravene. I stedet for en brat konkursbehandling kan en nødstedt bank fortsætte som et datterselskab under Finansiell Stabilitet og blive afviklet stille og roligt. Kunderne behøver så ikke at udskifte deres lån, dankort osv. Store indlån på over 750.000 kr. kan også være delvis dækkede ved en overtagelse, hvis Finansiell Stabilitet f.eks. overtager 75 pct. af gælden i det nødlidende pengeinstitut. På denne måde er der fundet en fornuftig balance, der sikrer langt de fleste indlån, samtidig med at der er en risiko forbundet med bankdrift.

Det meste af lovforslaget har vi vendt i forligskredsen om Finansiell Stabilitet, så jeg vil ikke gå i detaljer med lovforslagets enkelte dele. Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter lovforslaget, og det gælder også det ændringsforslag, som ministeren allerede har bebudet vedrørende det, at pengeinstitutter på den førstkomende generalforsamling skal tage stilling til, om pengeinstituttet vil være omfattet af ordningen, eller om man først vil tage stilling til det senere. Tak.

Kl. 21:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tage Leegaard.

Kl. 21:41

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. Da den konservative ordfører, fru Carina Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg læse hendes ordførertale op. Den lyder således:

I Det Konservative Folkeparti hilser vi dette forslag velkommen. Som bekendt har den internationale finansielle krise medført en ekstraordinær situation, hvor det har været nødvendigt at gennemføre ekstraordinære tiltag for at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Nu tyder det på, at det lysner forude, og derfor synes vi Konservative også, det er vigtigt, at vi nu kommer tilbage til en situation, hvor pengeinstitutterne igen kan stå på egne ben uden økonomisk hjælp fra staten.

I Det Konservative Folkeparti hilser vi det velkommen, at vi med dette lovforslag nu sikrer, at de mange erfaringer, der er indhentet over de sidste 2 år, bruges konstruktivt i en fremtidig ordning til

håndtering af nødlidende pengeinstitutter. Vi sikrer nu, at der fortsat vil kunne ske en kontrolleret afvikling af nødlidende pengeinstitutter i regi af Finansiell Stabilitet A/S på en ordentlig og redelig måde, når den generelle statsgaranti ophører den 30. september i år.

I Det Konservative Folkeparti er vi tilfredse med, at branchen fremover kommer til at stå på egne ben, og at pengeinstitutterne selv skal betale for den fremtidige ordning. Afviklingsordningen vil således ikke medføre omkostninger for staten. Alle danske pengeinstitutter pålægges at bidrage økonomisk til afviklingsordningen, men det er selvfølgelig frivilligt for institutterne, om de ønsker at lade sig afvikle efter ordningen.

Hensigten med den nye afviklingsordning er at bidrage til at sikre værdien af aktiverne ved en videreførelse af pengeinstituttets aktiviteter. Det er således intentionen, at aktiverne værdi bliver højere gennem afviklingsordningen end ved en konkurs. Som udgangspunkt vil afviklingsordningen derfor stille indskyderen bedre, end hvis pengeinstitutterne gik konkurs, ligesom indskyderen med ordningen også er sikret, at der ikke umiddelbart er nogen forskel i den praktiske del i den daglige bankforbindelse. Også det hilser vi fra konservativ side velkommen.

Det er alt i alt et godt og fornuftigt forslag, som Det Konservative Folkeparti selvfølgelig støtter.

Kl. 21:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

Kl. 21:43

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da De Radikales ordfører ikke kan være til stede, er det mig, der skal fremføre Det Radikale Venstres holdning til det her lovforslag.

Det Radikale Venstre er aftalepart bag dette lovforslag og kan derfor støtte det. Vi har deltaget i alle bankaftalerne, fordi vi har fundet det helt afgørende at sikre finansiell stabilitet i Danmark, men nu er tiden kommet til en normalisering. Det betyder ikke, at vi skal vende tilbage til situationen, som den var før finanskrisen. Tværtimod skal vi indrette vores finansielle regulering, så vi er bedre rustet til at forebygge, at eventuelle nye kriser udvikler sig på samme måde.

Vi synes, at den aftale, vi har indgået, og dermed dette lovforslag er et stort skridt i den rigtige retning. Det fremgår af høringssvarene, at Nationalbanken finder, at forslaget er et af de vigtigste lovinitiativer i forbindelse med opfølgning på finanskrisen. Det synspunkt deler vi.

Det afgørende for os er det nye system, som vi sætter i værk til afvikling af nødlidende banker. Nu sikrer vi, at hvis banker kommer i alvorlige problemer og er på vej ud i konkurs, kan bankens afvikling i stedet ske i god ro og orden gennem Finansiell Stabilitet A/S. Det betyder tryk for kunderne, fordi de ikke skal opleve, at deres betalingskort og lignende ikke virker, men at de i stedet over tid blive overført som kunder til en bank.

Vi forstærker også indskydergarantien, som jo allerede er hævet til 750.000 kr. fra de 300.000 kr., det var før krisen. Nu vil det være muligt hurtigt at få yderligere krav ud af den nødlidende bank, fordi indskydere og investorer kan opnå dækning for deres krav som ved almindelig betalingsstandsning eller konkurs.

Det er naturligvis afgørende, at der efter den 30. september 2010 ikke vil være en statsgaranti, og at det dermed ikke er skatteyderne, som garanterer indskuddene. Det er derimod bankerne selv gennem indskydergarantifonden.

Vi har noteret os i høringssvarene, at der er rejst spørgsmål vedrørende medarbejderoverdragelse, i forbindelse med at nødlidende banker overtages af et datterselskab under Finansiell Stabilitet A/S.

Disse spørgsmål må vi naturligvis drøfte behørigt under udvalgsbehandling.

Kl. 21:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 21:45

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at den her ordning er bedre end den, vi har, som kan koste skatteyderne flere tusind milliarder. Derfor er der selvfølgelig tale om et fremskridt. Når vi ikke umiddelbart bare siger, at vi støtter lovforslaget, er det selvfølgelig, fordi der et par steder står, at den her lov ikke umiddelbart vil koste staten penge. Det lille ord umiddelbart kan jeg ikke lide, for det betyder, at det kan ske. Vi er så under udvalgsarbejdet nødt til at bore i, under hvilke omstændigheder den her lov kan komme til at koste skatteyderne penge. Kan vi få det afdækket? Det skal vi have gjort, og det vil vi gøre gennem nogle spørgsmål.

Så vil jeg også sige, at vi ikke er enige i den målsætning, der er understreget så mange gange i lovforslaget, nemlig at det eneste, det går ud på, er at få afviklet. Faktisk går vi ind for, at staten bør opbygge med det, vi allerede har, og med tilkøb af en statslig bank. Det ville være bedre at lade det her indgå i en statslig bank – altså selvfølgelig først når aktionærerne har tabt alle deres penge, dvs. dem, der har aktier i banken. Vi har altså også ønske om en anden målsætning.

Det sidste, jeg vil sige, er, at vi synes – og det gælder, uanset om det her vedtages eller ikke vedtages – at der er brug for nogle klarere retningslinjer for, hvordan staten styrer de banker, som den overtager, senest Skælskør Bank, hvor staten har aktiemajoriteten. Altså, efter hvilke principper styrer staten de pengeinstitutter, som staten overtager eller har bestemmende indflydelse på? Jeg spørger selvfølgelig bl.a. ud fra, hvordan vi rent generelt synes at banker skal drives fornuftigt i det her samfund, men også helt konkret belært af erfaringerne fra resterne af Roskilde Bank, hvor både de ansatte og ikke mindst de resterende kunder er blevet rigtig, rigtig dårligt behandlet. Der er vi selvfølgelig også opmærksom på de henvendelser, der har været, om behandlingen af medarbejdere i banker, der måtte blive overtaget i henhold til det her lovforslag.

Så der er altså en del spørgsmål, der skal bores i. Om vi kan overbevises om at stemme for det til sidst, ved jeg ikke, men det vil i hvert fald afhænge meget af afdækningen af, hvilken økonomisk risiko der bliver for skatteyderne som følge af det her lovforslag.

Kl. 21:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 21:48

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Den internationale krise og fastfrysningen af pengemarkederne gjorde det som bekendt nødvendigt i efteråret 2008 at indføre ekstraordinære tiltag for at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Med vedtagelsen af bankpakken og den generelle statsgaranti spændte vi et sikkerhedsnet ud under de almindelige indskydere og andre simple kreditorer i pengeinstitutterne. Det skabte ro og stabilitet. De økonomiske indikatorer viser, at nu går det den rigtige vej, at det lysner forude, og derfor er det tid til at se fremad og sikre, at den finansielle sektor igen kommer til at stå på egne ben uden hjælp fra staten, når den generelle statsgaranti udløber den 30. september 2010.

Sagen er den, at vi også har opbygget værdifulde erfaringer i forbindelse med den finansielle krise. Det gælder ikke kun i forhold til håndteringen af nødlidende pengeinstitutter, men også i det hele ta-

get i forhold til det generelle billede af hele finanssektorens ageren under de problemer, der var. Både hensynet til den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system har vist sig at blive varetaget bedst gennem en kontrolleret afvikling af nødlidende pengeinstitutter. Ligeledes sikrer en kontrolleret afvikling ved en going concern bedst værdierne af aktiverne i det nødlidende selskab i stedet for et tvangssalg under en konkurs. Det er vigtigt, at vi får forankret vores viden og erfaringer i nogle permanente redskaber, som kan komme os til gavn, hvis der skulle opstå nødlidende pengeinstitutter efter den 30. september.

Jeg har med stor tilfredshed konstateret, at vi i forligskredsen og så denne gang har kunnet nå til enighed om udformningen af en ordning til håndtering af nødlidende pengeinstitutter. Med dette lovforslag etableres der en ordning for håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den 30. september 2010, hvor de erfaringer, der allerede er gjort, kan blive anvendt. Ved at etablere en entydig og fast ordning for håndtering af nødlidende pengeinstitutter fremadrettet, sikrer vi et klart alternativ til ad hoc-baserede løsninger. Der vil også fremover kunne ske en kontrolleret afvikling af nødlidende pengeinstitutter, som gennemføres på en ordentlig og redelig måde. Det vil være frivilligt for pengeinstitutterne at lade sig omfatte af den afviklingsmodel, der etableres med lovforslaget, og det er i lighed med, at bankpakken og kreditpakken også var frivillig for pengeinstitutterne at deltage i. Sådan må det nødvendigvis være, hvis ordningen ikke skal være på kant med grundlovens bestemmelser om ekspropriation.

Ordningen kan bruges, når det ikke er lykkedes at finde markedsmæssige løsninger eller private overdragelser for et nødlidende pengeinstitut. Et pengeinstitut, som bliver nødlidende og beslutter at lade sig håndtere af ordningen, vil kunne åbne normalt mandag morgen efter overdragelsen til Finansiell Stabilitet A/S. Den nye ordning sikrer således, at almindelige bankkunder ikke oplever nogen praktiske problemer eller forskel, selv om banken ikke er levedygtig. Bankkunderne vil uforstyrret kunne fortsætte deres bankforretninger, dankortet virker fortsat, betalingsservice virker uforandret osv.

For at sikre, at bankkunderne ved, hvad der vil ske, hvis deres bank kommer i problemer, forventer jeg at stille et ændringsforslag om, at pengeinstitutterne på førstkommande ordinære generalforsamling skal fremlægge spørgsmålet om, hvorvidt pengeinstituttet vil være omfattet af ordningen eller først tager stilling hertil senere. Hermed skabes der større gennemsigtighed for bankkunderne.

Det er den finansielle sektor selv, der kommer til at betale for ordningen via indskydergarantifonden. Det svarer præcis til den tilgang, vi hele tiden har haft. Den finansielle sektor har selv betalt for de redskaber, vi har stillet til rådighed med både bankpakken og kreditpakken. Den nye ordning medfører derfor ikke omkostninger for staten. Med lovforslaget får indskydergarantifonden således øgede beføjelser til at medvirke ved afvikling af nødlidende pengeinstitutter. Der oprettes en separat afviklingsafdeling i Fonden, der garanterer kapitalisering, likviditet samt tab ved afvikling af det nye datterselskab til Finansiell Stabilitet A/S. Samtidig vil Fonden fortsat sikre indskydere og investorer dækning af op til et beløb svarende til ca. 750.000 kr. De fleste almindelige indskydere vil dermed være dækket fuldt ud af Fonden.

Med de ord håber jeg, at vi kan få en god behandling af forslaget i udvalget. Stemningen har jo været god. Der har været stor og positiv opmærksomhed om forslaget her nu og også i forligskredsen, og så har der været et par spørgsmål her under behandlingen. Hvis de også bliver stillet under behandlingen i udvalget, vil vi selvfølgelig svare på dem og indgå i en dialog om dem.

Kl. 21:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 144:

Forslag til folketingsbeslutning om uvildig rådgivning i finansielle sager.

Af Bente Dahl (RV) m.fl.

(Fremsættelse 04.03.2010).

Kl. 21:53

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 21:53

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at beslutningsforslaget godt kan virke sympatisk og besnærende. Fri og lige konkurrence er vigtig, da det kan være medvirkende til at sikre forbrugerne de bedste og billigste produkter og ydelser. Til trods herfor er det min opfattelse, at det samtidig er afgørende, at der værnes om forbrugerne. Det gælder særligt på det finansielle område, hvor produkterne kan være endda meget vanskelige at overskue, og hvor en høj forbrugerbeskyttelse derfor er helt central. Det er vigtigt, at den enkelte forbruger får en god og kvalificeret rådgivning i de finansielle sager.

Rådgivningsforpligtelsen er bl.a. en konsekvens af implementeringen af EU-reglerne i det såkaldte MiFID-direktiv. Et af formålene med direktivet er at sikre ordentlig rådgivning og dermed beskytte investorerne. Direktivet deler finansielle produkter op i komplekse og ikkekomplekse. EU-rådgivningsforpligtelsen relaterer sig til de komplekse produkter som f.eks. optioner eller renteswap. Ved investering i obligationer, som typisk er et ikkekomplekst produkt, pålægges rådgiverne f.eks. ikke at rådgive.

I dansk ret har vi ikke samme opdeling af finansielle instrumenter. Vi har i reglerne om god skik og i reglerne om investorbeskyttelse fremsat en række nærmere krav til pengeinstitutternes rådgivning, som gælder generelt for rådgiveren. Reglerne betyder f.eks., at et pengeinstitut skal rådgive en kunde, der henvender sig for at få et boliglån, og at pengeinstituttet skal dokumentere rådgivningen. Reglerne betyder også, at hvis en forbruger vil handle med værdipapirer, skal pengeinstituttet udarbejde en investeringsprofil, som bl.a. afdækker kundens risikovillighed, kendskab til investeringer og investeringshorisont. Den videre rådgivning skal tage udgangspunkt i den profil.

Det Radikale Venstres beslutningsforslag åbner op for en lempelse af de eksisterende forbrugerbeskyttelsesregler, idet forbrugerne med beslutningsforslaget vil kunne fravælge bankens rådgivning og dermed forbrugerbeskyttelse. Forslaget bygger imidlertid på en forkert præmis, nemlig at en opsplitning af bankernes gebyrer i en særskilt del for lovgivningen og en særskilt del for rådgivning vil give forbrugerne mulighed for at fravælge bankernes rådgivning og i stedet til fordel for andre rådgivere købe sig til rådgivning andre steder. Men der er ikke med beslutningsforslaget nogen garanti for, at forbrugerne vil benytte en eventuel besparelse til at købe rådgivning

hos en anden rådgiver. Det er således heller ikke med beslutningsforslaget givet, at det vil føre til øget konkurrence mellem banker og uvildige rådgivere eller mellem uvildige rådgivere. Der er tværtimod en risiko for, at nogle forbrugere – og det tror jeg måske specielt vil gælde de svage forbrugere – vil fristes til at undlade at købe rådgivning et andet sted og så blot få bankens produkter til en eventuel lavere pris. Min bekymring er derfor, at beslutningsforslaget i realiteten betyder en tilsidesættelse af de forbrugerhensyn, der ligger bag de nuværende forpligtelser for pengeinstitutterne til at yde rådgivning.

Det skal endvidere bemærkes, at beslutningsforslaget bygger på en præmis om, at det vil være muligt at foretage en opsplitning af pengeinstitutternes gebyrer. Det er imidlertid praksis i dag, at pengeinstitutterne ikke tager særskilt betaling for deres rådgivningsforpligtelser. Rådgivning er en integreret del af ydelsen. En opdeling af gebyret for rådgivning vil derfor være en meget, meget svær øvelse i praksis, herunder også administrativt. Det forudsætter således, at det er muligt at prissætte rådgivning i forhold til de mangeartede finansielle produkter og de forskellige kunde grupper. Udfordringen bliver ikke mindre af, at selv ved køb af samme finansielle produkt vil nogle forbrugere have brug for behov for 10 minutters rådgivning, mens andre forbrugere har brug for en times rådgivning.

Samlet mener jeg derfor, at det er vigtigt, at vi fastholder de nuværende regler, således at vi er sikre på, at forbrugerne får rådgivning der, hvor de køber de finansielle produkter. Det er også på linje med EU-reglerne, der som nævnt forpligter en bankrådgiver til at yde rådgivning ved køb af komplicerede produkter. Endelig skal det bemærkes, at der ikke i de nuværende regler er noget til hinder for, at forbrugerne gør brug af egne uafhængige økonomiske rådgivere.

I forhold til forslaget om certificering af rådgivere vil jeg gerne sige, at vi allerede har taget initiativ til at styrke spillereglerne på området. Vi har således i forlængelse af regeringens forbrugerpolitiske handlingsplanen fra januar i år bedt Finanstilsynet om at iværksætte et arbejde med at udforme en model til en certificeringsordning. Ordningen baseres bl.a. på Finanstilsynets offentliggjorte rapport fra februar 2010 om viden om investeringsforeningsbevis hos rådgivere i danske pengeinstitutter. Den nærmere udformning af ordningen pågår fortsat på nuværende tidspunkt, men det indgår i overvejelserne, om en bankrådgiver skal aflægge en prøve for at opnå tilslutning til at rådgive. Ordningen er møntet på den egentlige investeringsrådgiver i pengeinstitutterne. Finanstilsynet har herudover planlagt besøg hos uafhængige rådgivere, der er under tilsyn af Finanstilsynet. Dette besøg skal danne baggrund for en vurdering af, om disse rådgivere også skal omfattes af ordningen. Vurderingen skal ligge færdig til sommer i år, og den har som nævnt til formål at sikre, at den enkelte rådgiver er klædt på til at kunne yde rådgivning af høj standard.

Kl. 21:59

Foruden en certificeringsordning har regeringen også taget initiativ til en risikomærkningsordning af investeringsprodukter, som har til formål at hjælpe den enkelte private investor til at få en bedre forståelse af tabsmuligheden og kompleksiteten ved det enkelte produkt.

Da jeg som nævnt ikke finder det hensigtsmæssigt eller muligt at foretage en opsplitning af bankernes gebyrer og dermed åbne mulighed for at fravælge rådgivningen, finder jeg det ikke relevant at oprette endnu en klageinstans.

Med disse bemærkninger finder regeringen ikke, at der er grundlag for at fremme det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 21:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning. Fru Bente Dahl.

Kl. 21:59

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Jeg havde rakt hånden op lige til at starte med. (*Anden næstformand (Søren Espersen):* Jeg så det godt).

Ministeren taler meget om investorernes interesser og også om god skik – begge dele er fint. Det, jeg netop vil ind på her med beslutningsforslaget, er, at jeg gerne vil have fremmet forbrugernes sag ved den frie konkurrence. Det er det, vi gerne vil have fremmet.

Ministeren nævnte den rapport, som jeg netop vil spørge ind til, fra Finanstilsynet om investeringsforeningsbeviser hos rådgivere fra 2010. Den sætter jo bl.a. spørgsmålstegn ved en hel del af de rådgivere, der er ude i området nu. Så jeg vil spørge kort: Mener ministeren, det er tilfredsstillende for forbrugerne at skulle lade sig rådgive forkert? Og hvordan sikres forbrugeren så? Vores forslag er jo, at det sker ved fri konkurrence.

Kl. 22:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 22:00

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen forbrugerne skal ikke finde sig i forkert rådgivning. Der er jo forskellige lovgivningsinstrumenter, som sikrer, at man kan gå til et uvildigt nævn, som vurderer, om man har fået forkert rådgivning, om man er blevet vildledt. Der er markedsføringsloven osv. osv.

Det, som jeg har imod det her forslag, er, at man jo ikke har nogen garanti for en forbrugerbeskyttelse af den person, som vælger rådgivningsdelen fra. Der er ikke nogen garanti for, at han vælger rådgivning et andet sted. Det vil ofte være den svage person, måske også den økonomisk mindrebemidlede person, som vil spare de penge. Det vil sige, at man ikke får den rådgivning, som jeg synes man har krav på i et moderne samfund. Der vil der altså være et problem.

Jeg har stor sympati for, at der bliver opbygget et marked af andre frivillige rådgivere, som man kan vælge fra en palet af forskellige muligheder, men det marked må altså vokse sig frem, fordi der er en efterspørgsel efter de ydelser, rådgiverne tilbyder – ikke, fordi vi laver lovgivningsmæssige tiltag.

Kl. 22:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Bente Dahl.

Kl. 22:01

Bente Dahl (RV):

I forslaget ligger jo netop, at alle rådgivere skal certificeres, som også Finanstilsynets rapport kommer frem til.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at det at rådgive er en vare i sig selv, idet en rådgiver jo kan styre det køb, han/hun rådgiver om. Mener ministeren, at banker skal have monopol på at sælge rådgivning? Kan det være rimeligt? Monopol plejer jo at føre til højere priser for forbrugeren på grund af manglende fri konkurrence. Hvis svaret er ja, hvorfor skulle det så være rimeligt at have monopol på denne ene vare, rådgivning?

Kl. 22:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 22:02

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er jo en fri konkurrence. Der er en fri konkurrence. Der er allerede i dag uafhængige rådgivere. Jeg ser da gerne, at markedet for uafhængige rådgivere udbygges. Jeg er som minister i en borgerlig-liberal regering altid tilhænger af sund konkurrence. Men efter min op-

fattelse er det her forslag hverken vejen til at udbygge markedet eller til at skabe en sund konkurrence. Hvis der skal opbygges et marked, er den første forudsætning, at der er kunder, som efterspørger produkterne på det marked. Her må de uvildige rådgivere så selv være med til at vise kunderne, at de har en værdi, som gør, at man har lyst til at betale dem for den rådgivning, de eventuelt skulle udføre.

Kl. 22:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 22:03

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Fra Venstres side kan vi tilslutte os økonomi- og erhvervsministerens begrundelse for at afvise det radikale beslutningsforslag. Jeg vil dog gerne slå fast, at vi i Venstre er optagede af, at danskerne får en ordentlig og reel rådgivning om deres økonomi. Det gælder, hvad enten det sker i et pengeinstitut eller hos en uafhængig økonomisk rådgiver.

I Venstre vil vi ikke være med til at lempe den forpligtelse, som pengeinstitutter i dag har, til at give deres kunder rådgivning, eksempelvis omkring boliglån og investeringer. Som økonomi- og erhvervsministeren har oplyst, er der i øvrigt en række tiltag på vej, som vil styrke rådgivningen, således at kunderne kan træffe deres beslutninger på et endnu mere oplyst grundlag, end tilfældet er i dag.

Jeg deler i øvrigt også den frygt, som ministeren påpegede, nemlig at der kan være risiko for, at nogle af de kunder, der måske nok har størst brug for rådgivning, er dem, der ville kunne vælge rådgivningen fra.

I Venstre er vi heller ikke tilhængere af mere administrativt bøvler for virksomhederne i Danmark. Tidligere på aftenen har vi netop behandlet et forslag, som nedsætter de administrative byrder for dansk erhvervsliv, og det forslag, vi her behandler fra De Radikale, vil desværre gå i den modsatte retning.

I Venstre er vi meget positive over for intentionerne, fordi vi er store tilhængere af at sikre mere åbenhed, gennemsigtighed og bedre rådgivning for danskerne, når de indgår aftaler i banker, kreditforeninger og lignende. Så intentionerne i forslaget er sympatiske, men de har en række utilsigtede konsekvenser. Så Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Og så har jeg lovet at hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 22:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:04

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Jeg vil høre, om Venstres ordfører kan forestille sig, at en bankydelse ydes gratis, altså om den rådgivningsydelse, man får i en bank, kan være gratis.

Hvis Venstres ordfører ... nej, der kommer et spørgsmål bagefter.

Kl. 22:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undskyld? Vi venter med spørgsmålet, tak for det. (*Torsten Schack Pedersen* (V): Nej, det var ét spørgsmål, så nu svarer jeg. Og så får hun et spørgsmål til). O.k., jeg havde ikke helt forstået det, men jeg håber, Venstres ordfører har.

Værsgo til Venstres ordfører.

Kl. 22:05

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er helt med på, at når man leverer en vare og man leverer en rådgivning, er det en del af produktet og dermed selvfølgelig også en del af den pris, som man betaler, det er klart. Men man har også muligheden for at vælge en helt uvildig, en helt uafhængig økonomisk rådgiver.

Hvis man har fået klarlagt sit økonomiske behov og fundet ud af, hvad det er for nogle lån eller investeringer eller pension, eller hvad det nu ellers er, man har brug for i et pengeinstitut, men i øvrigt ikke har brug for rådgivning, så tror jeg også, at lidt godt gammeldags købmandskab ikke vil være af vejen, så man siger til sin bankforbindelse: Jeg har styr på min rådgivning. Og så må bankforbindelsen komme med en lidt skarpere pris. Jeg er helt sikker på, at sådan fungerer markedet.

Kl. 22:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Bente Dahl.

Kl. 22:06

Bente Dahl (RV):

Tak. Så vil jeg gerne spørge ind til, om Venstres ordfører kan forestille sig, at rådgivere kan have flere interesser. Jeg kan oplyse, at de i England lige har vedtaget en ny lov, som siger, at man ikke både kan have økonomiske interesser i at sælge et produkt og samtidig kalde sig uafhængig. Den nye lovgivning skal gøre det lettere for kunderne at navigere i junglen af finansielle rådgivere.

Så må mit spørgsmål være igen: Kan rådgivere have forskellige interesser, der måske ikke udelukkende er forbrugers, og hvorfor skal danske forbrugere stilles dårligere end engelske forbrugere?

Kl. 22:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror da, at man som forbruger skal være klar over, at går man ned i et pengeinstitut og taler med en bankrådgiver, taler man også med en banksælger. Det er klart, at der er nogle forpligtelser i forhold til den rådgivning, der skal leveres. Men selvfølgelig sidder man også over for en sælger. Det er helt fair, og det er jeg også ret sikker på at de danske kunder er klar over.

Hvis man vil være sikker på, at man ikke sidder over for en rådgiver eller sælger, som har en egen økonomisk interesse, er der jo i dag et marked for uvildig rådgivning. Det er måske ikke så stort, men det er da en mulighed, at man så henvender sig til en neutral økonomisk rådgiver, en uvildig rådgiver, som så uden at sælge et produkt kan levere den oplysning og anbefaling af, hvordan man skal sammensætte sin økonomi. Den virkelighed er jeg helt sikker på at danskerne er klar over, altså at der er den valgmulighed.

Kl. 22:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Jens Christian Lund.

Kl. 22:08

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Også her taler jeg på både S' og SF's vegne.

Lad mig indledningsvis anerkende Det Radikale Venstres beslutningsforslag. Det er væsentligt, at rådgivningen kommer i fokus, og ja, der har beklageligvis været en række sager, hvor bankkunderne

berettiget har kunnet føle sig dårligt rådgivet. I sådanne sager ville det helt klart have været på sin plads, at det fremgik, at bankrådgiveren er ansat af banken, og at bankerne i en række situationer har interesse i at sælge egne produkter og produkter, som bankerne får provision af.

I modsætning til Venstres ordfører er jeg den type, der ikke er helt sikker på, at alle ved det. Og jeg er heller ikke sikker på, at alle bankrådgivere gør opmærksom på det.

Jeg vil hævde, at bankrådgiverne i sådanne situationer er mest loyale over for bankerne, og i en længere periode under det såkaldte opsving blev bankrådgivernes saglighed i en lang række perioder koblet fra. Desuden har det været svært at få erstatning for dårlig rådgivning. Det tror jeg vi kender eksempler på alle sammen, også selv om vi er positive.

Umiddelbart er Socialdemokraterne og SF derfor positive over for Det Radikale Venstres forslag, og vi har noteret os, at Venstre den 17. juli 2007 i P3 også har været inde på at arbejde for en ændring af regler om rådgivning og klager.

Der er imidlertid nogle områder, vi bør undersøge, inden vi stemmer grønt til beslutningsforslaget. Det er selvfølgelig nogle ting, vi skal have ministeren til at finde ud af.

Har overgangen til it-baserede værktøjer i bankerne gjort bankrådgivningen mere stringent og mere ensartet? Kan bankerne opdele gebyrerne, så det fremgår, hvad det koster at rådgive, eller vil bankerne hævde – uberettiget, selvfølgelig – at rådgivningen er gratis? Det er den ikke. Men hvor meget er det, man skal betale for? Er det for 10 minutter, eller er det for 1 time, eller er det for flere timer? Det skal vi have fundet ud af.

Vi skal også have fundet ud af – det er selvfølgelig rent politisk – om det er de svage kunder, der ville fravælge råd, hvis de får muligheden for at få ydelsen billigere. Og så er det vigtigt for mig også at få at vide, hvad det er, vi har bestemt her i Folketinget og i EU, vedrørende hvilke krav der er til bankernes rådgivere. Hvilke love og hvilke regler skal vi have ændret for at få Det Radikale Venstres beslutningsforslag igennem? Jeg er i hvert fald overbevist om, at nogle af EU's krav ikke kan ophæves.

Så jeg vil gerne spørge ministeren: Er det reelt Finanstilsynets ansvar at kontrollere rådgivning, og vil denne kontrol blive forbedret, når L 175 bliver vedtaget? Det er jeg ikke sikker på ministeren kan svare på her og nu, men det er vigtigt.

Vi er som sagt positive og stemmer givet vis grønt, men vi kræver en række områder undersøgt og en masse svar fra ministeren.

Kl. 22:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette L. Brix.

Kl. 22:11

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Vi har brug for et gennemsigtigt og mere konkurrencepræget marked for rådgivning, hvor der er mere plads til uafhængige rådgivere. Gennem de seneste 20 år har vi set en stadig større koncentration i den finansielle sektor, hvor vi også har fået en brancheglidning, så banker og pensions- og forsikringselskaber er flydt sammen til store koncerner. Det har skabt store finansielle supermarkeder, som på mange områder har været en fordel for kunderne. Man kan få ordnet alle tingene ét sted, og oftest spares der en del omkostninger, når man lægger konto, lån, pension og forsikringer det samme sted. Vi har også gennem årene åbnet op for, at der med kundernes accept kan udveksles oplysninger mellem de forskellige dele af en finansiell koncern.

Bagsiden af medaljen er, at forbrugeren bindes til én koncern, og så når det gælder rådgivning. Derfor er det fornuftigt at se på, hvor-

dan forbrugerne bedre kan få adgang til andre mere uafhængige rådgivningsydelser uden at skulle betale to gange for at få rådgivning. Og når rådgivere certificeres af Finanstilsynet, kan vi jo være sikre på, at der er tale om kompetent rådgivning, ligesom der foreslås klage- muligheder.

Vi er klar over, at der i mange sammenhænge ikke kan ske en adskillelse af kreditgivning og rådgivning, f.eks. ved huskøb, køb af investeringsbeviser, aktier og tegning af pensionsordninger. Men det er jo ikke til hinder for, at man ikke kan se på, om gebyrerne kan opdeles i långivning og rådgivning. Så kan forbrugerne se, hvad de betaler – hvad der er långivning, og hvad der er rådgivning.

Jeg ved ikke, om det her kan lade sig gøre, men jeg synes, at forslaget fortjener, at man ser på det ved førstebehandlingen, og vi har en del forskellige spørgsmål til det. For vi er ikke helt sikre på, hvor bøvlet og administrativt tungt det er. Men vi har spørgsmål til forslaget under behandlingen.

Kl. 22:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 22:13

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det har været sædvane, at sælgere i pengeinstitutter har benævnt sig selv som: din personlige bankrådgiver. Og hvis der er noget, der er bedrag, er det jo lige præcis den titel. Det har været med til at give folk en falsk tryghed, og de er gået hjem og har sagt, at her var virkelig en, der holdt med mig og var rigtig klog. Og så har det vist sig her under krisen, men jo også mange gange før, at folk har fået et meget dårligt råd og har lidt store tab på grund af det.

Derfor er vi selvfølgelig helt enige i intentionen, der er med det her forslag fra De Radikale. Men vi er lidt usikre på, og man har ramt den helt rigtige model. For der er de farer, som andre også har nævnt heroppe.

Derfor vil jeg sige, at det, vi i Enhedslisten i virkeligheden synes ville være bedst, var, at Forbrugerrådet eller en anden statslig institution fik mulighed for at udøve en uafhængig og gratis rådgivning til forbrugerne. Det tror vi ville være rigtig godt, for så ville de også være i stand til, om jeg så må sige, i offentligheden at gøre opmærksom på banker. Det kan være en bank, der måske ligger ovre midt i Jylland et sted, der jo er på vej til at sælge nogle meget kreative finansielle instrumenter. De siger til folk: De er helt ufarlige, bare køb dem. Du kan godt nok tjene en masse penge, men du skal ikke tro, at du kan komme til at tabe dem.

Det har de så gjort alligevel. Så der tror jeg, at en statslig institution af en eller anden art, der altså er aktiv som rådgiver, samtidig også kan være god til at gøre opmærksom på ting. For de får jo så viden om, hvad det er for nogle produkter, der er gang i på markedet. Og så kan de vejlede offentligheden bredt om, at der her er noget, man skal passe på.

Så en lidt anden model kunne vi måske godt tænke os. Men det, som De Radikale er inde på her, er vi fuldstændig enige i, altså at der er brug for at gøre noget, så man kommer ud af bankernes kløer på det her område.

Kl. 22:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Bente Dahl.

Kl. 22:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bente Dahl (RV):

Mange tak for de tilkendegivelser, der er kommet hele vejen rundt. Jeg vil gerne kvittere for den positive stemning, som jeg hører der er hele vejen rundt.

Jeg har også øje for de forskellige problemstillinger i beslutningsforslaget. Spørgsmålet fra S om EU-kravet kan vi undersøge. Når de har indført ordningen i England, er det nok ikke så problematisk i forhold til EU, men det kan vi undersøge. Jeg er også fuldstændig åben for de andre forslag, der er blevet stillet undervejs af de forskellige partier.

Det er jo sådan, at rigtig mange forbrugere er kommet i klemme her under finanskrisen på grund af forkert rådgivning. Det, der også var et problem før finanskrisen, er blevet meget tydeligere og har nu vist sig som et rigtig stort problem. Vi taler jo ikke om rådgivning i den lille daglige husholdning. Vi taler om de store beløb. Vi taler om huskøb, pensionsrådgivning og lignende. Det er ikke nemt for den almindelige forbruger at gennemskue de råd, der gives, og uden råd klarer man sig ikke igennem. Enhver, som ikke har faglig indsigt i den finansielle sektor, er afhængig af god rådgivning om huskøb og lignende.

Der kan være flere grunde til, at så mange er blevet rådgivet dårligt. En af grundene er sandsynligvis, at medarbejderne i den finansielle sektor er ansat til at fremme indtjeningen for deres arbejdsplads og derfor kan risikere at komme i en situation, hvor der ikke er overensstemmelse mellem bankens og kundens interesser. En anden væsentlig grund til, at forbrugeren kan være dårligt stillet, er klarlagt i den rapport, som vi også har omtalt i de spørgsmål, som jeg har stillet til ministeren, og som ministeren også har omtalt, nemlig rapporten fra Finanstilsynet fra februar 2010.

Undersøgelsen afdækker, at der er stor forskel i bankrådgivernes viden om investering. Rapporten deler rådgivere op i tre kategorier. Der er en kategori, som er god nok, rådgiverne i den kategori har god paratviden m.v. om investeringer, men de to andre kategorier lader noget tilbage at ønske. Rådgiverne i kategori to har nogen paratviden, men på et mere generelt og overordnet niveau. Rådgiverne i kategori tre har meget lidt paratviden om investeringer generelt.

Det er Finanstilsynets opfattelse, at rådgiverne fra kategori to og tre ikke har tilstrækkelig viden til at rådgive om mere komplicerede produkter. Det er et problem for forbrugerne. Det er også vanskeligt for forbrugeren at vide, hvilken kategori rådgiver man sidder over for. Der er en ret stor del af bankrådgiverne, der åbenbart ikke er klædt tilstrækkeligt på til det job, de har. En rapport fra Finansforbundet fra efteråret 2009 viser, at knap 30 pct. af de bankansatte har rådgivet om et produkt, som de ikke selv til fulde forstod. Der er altså en vis evidens for, at det her område trænger til at blive set på.

Finansrådets undersøgelser skal nu indgå i arbejdet med at etablere en certificeringsordning for pengeinstitutternes investeringsrådgivere. Det er, som jeg også har nævnt tidligere i aften, en del af vores beslutningsforslag, at alle, som rådgiver i finansielle sager, skal være certificeret af Finanstilsynet. Så vi hilser det meget velkommen, at der allerede foregår et forberedende arbejde på dette område. Vi vil blot gerne have, at det gælder alle og ikke kun inden for bankverdenen, så vores forslag er, at det ikke alene skal være banker og pengeinstitutter, der skal kunne rådgive om deres egne produkter, og som også skal være certificeret. Det skal alle, der beskæftiger sig med rådgivning i finansielle sager.

Pengeinstitutterne pålægges at fortælle, hvad det koster dem at rådgive. De skal opgive, hvilke gebyrer de vil tage for rådgivningen. Som det er nu, råber de ikke op om, hvad det koster. De siger vel nærmest, at det ingenting koster, og lægger så hele gebyret på långivningen, eller hvor de nu lægger det på. Det er nemlig så uigenomsigtigt, hvad der foregår af den slags i bankverdenen.

Men intet er gratis. Enhver ydelse koster noget. Den ydelse, det er at rådgive, koster noget. Det er ikke op til os herinde at fastlægge en pris. Det må markedet selv gøre. For når der sættes en pris på, kan andre byde ind ved at sælge den samme ydelse og måske for et mindre beløb. Vi kan altid hjælpe til med at etablere et marked for rådgivning, som nu er uigenomskeligt, og sørge for, at det bliver gennemskeligt og åbent for konkurrence og dermed til fordel for forbrugerne. Gennemsigtighed og fri konkurrence er en fordel for alle.

Det skal kun være tilladt at slå sig op som sælger af rådgivning, hvis man har en certificering. Vi sikrer med dette her beslutningsforslag, at rådgiverne også kan deres stof.

Vi er ikke de første i verden, der har fundet på det her forslag. I England har en ny lovgivning gjort det lettere for forbrugerne at gennemskue finansiell rådgivning. De nye regler fastslår, at man ikke både kan have økonomiske interesser i at sælge et produkt og samtidig kalde sig en uafhængig rådgiver.

Her i landet har vi endnu ikke forståelse for, at rådgivning er en handelsvare, som rigtig mange gerne vil sælge. Det giver nemlig stor indtjening via rådgivning at kunne styre kundernes køb. Vores beslutningsforslag vil gerne åbne op for, at den styring bliver mindre og helt elimineres. Det vil vi gøre med det frie marked som redskab.

Bankerne bør oplyse om, hvad de kan give en times rådgivning for. Det vil have den effekt, at der vil være et åbent og gennemskeligt marked for den ydelse, der hedder rådgivning, og at forbrugerne kan købe den, hvor den er bedst og billigst. Kort sagt der, hvor forbrugerne får det produkt til den pris, han/hun finder rigtig. Rådgiverne må markedsføre sig, og dermed får forbrugeren mulighed for at kende de produkter, der udbydes. Vi kan endda forestille os, at rådgivningsbranchen bliver en mere etableret branche med alt, hvad det indebærer.

Det vigtige er at forstå, at rådgivningen er en vare, der allerede handles, men nu blot til skjulte priser. For os i Det Radikale Venstre er det vigtigt, at forbrugerne stilles væsentligt bedre ved køb af rådgivning.

Kl. 22:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 22:22

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 4. maj 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og skal i øvrigt henviser til den omdelte ugeplan.

:

Mødet er hævet. (Kl. 22:22).
